

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

शिर्षक	ग्रंथकार	विषय	विस्तार (पूर्ण/ अपूर्ण)	टिकाकार	आकार	पृष्ठे	लिपी	सामग्री	Lines per page	Letters per line	Condition & age (शके/विक्रम संवत्)	Additional Particulars / Remark
हनुमन्नाटकश्रीक	—	युगाय	शुद्धि	—	3 /12	218	श्रीकृत	कागज	9	45		

M- 2999

अथ हनुमन्नाटकं सटीकं प्रारभ्यते.

श्रीगणेशायनमः श्रीशंखे श्रीसीतारामचंद्राभ्यांनमः तदयेयत्प्रेरणया समुद्यतोहं विमूढतरबुद्धिः तत्पदकमलं वंदे गोकुलनाथस्य वेदादेः १
हनुमन्नाटकसागरशब्दार्थागाधतां सुबोधत्वम् नेतुं कृतसाहसतां मम सुधियः क्षंतुमर्हंतु २ तावच्छ्रीरामचंद्रगुणचक्रवालवर्णनेच्छुः कविः स्वाभीष्ट
देवतानामांतरिताशीः पूर्वोनांदीमवतारयति कल्याणानामित्यादिद्वादशपदैः तदुक्तं नाटकावतारे अष्टाभिर्द्वादशाभिर्वापि नांदीद्वादशाभिः पदैः आशीर्नम
स्क्रियावस्तुनिर्देशो वापि तन्मुखमिति नांदीमंगलवचनमिति अत्र संक्षेपतोर्योद्घातनं क्रियते विस्तरस्य अद्वाविच्छेदकत्वात् रामनामभवतां भूतये प्रभवतु

कल्याणानां निधानं कलिमलमथ नपावनं पावनानां पाथेयं यन्मुक्षोः सपदि परपदप्राप्तये प्रस्थितस्य
विश्रामस्थानमेकं कविवरवचसां जीवनं सज्जनानां बीजं धर्मद्रुमस्य प्रभवतु भवतां भूतये रामनाम १

इत्यन्वयः भूतये ऐहिकपारलौकिकैश्वर्याय मोक्षाय वा भूतिरैश्वर्यमोक्षयोरिति चरकः मेलकोपमालंकारः उक्तंच गीरभानौ विशेषणार्थनिर्भर्ता यद्यने-
कार्थभाक्पदः वाक्यवादिविहीनोपि मेलकः संमतो बुधैरिति तत्र विशेषणैस्तद्रूपप्रदत्वं द्योतयति कल्याणानि निधीयन्ते यस्मिन् तत्तन्निधानं कलिमलमथ
नं एतेन पापहारित्वमुक्तं कविवरवचसां वाल्मीक्यादिवाचां एकं विश्रामस्थानम् एतेन तदितरस्यासद्वर्णनत्वमुक्तम् एतेन पदत्रयेणैहिकैश्वर्यप्रदत्वमुक्तं
पारलौकिकैश्वर्यप्रदत्वमाह पावनानां ब्रह्मादीनामपि पावनम् एतेन तत्तल्लोकप्रदत्वमुक्तं अतः पारलौकिकैश्वर्यप्रदत्वमायाति अथ मोक्षप्रदत्वमा

ह परपदप्राप्तये परस्मिन्ब्रह्मणि पदस्थानं तत्प्राप्तये प्रस्थितस्य मुमुक्षोः पाथेयं मार्गं ननु नाम्नैव मोक्षः कथं धर्मादीनां सत्यशोधकत्वेन मोक्षदत्वमिति चेत्तत्रा
ह धर्मद्रुमस्य बीजं नाम्नि कीर्तिते सर्वे धर्माः कृता भवन्ति अथोत्पत्तिबीजे पुष्पफलादिकं सर्वमस्तीति जीवनानां इति वा पाठः जीवनं प्रकृतिस्तस्यापि जीवनं चे
तनकर्तुं उक्तं च यतो जीवत्वमायाति जीवः प्रकृतितः स्वत इति एतैर्विशेषणैर्मोक्षप्रदत्वमुक्तम् १ इदानीं वर्णनीयनायकगुणानाह पाल्विति सदेवो वि
लसनशीलः श्रीरामो वः पातु कीदृक् श्रियस्तनयोर्यः पत्रभंगः पत्ररचना तत्र यामकरी मुद्रा तयांकितोरस्थल एतेन शृंगारित्वं सूचितं सर्वजगत्सतिरेतेन रं-

पातु श्रीस्तनपत्रभंगमकरी मुद्रांकितोरस्थली देवः सर्वजगत्सतिर्मधुवधूवक्राञ्जचंद्रोदयः क्रीडा
क्रोडतनोर्नवेंदुविशदेदंष्ट्रांकुरेयस्य भूभातिस्म प्रलयाब्धिपल्वलतलोत्पाते कमुस्ताकृतिः २

जितलोकत्वमुक्तम् पुनः कीदृक् मधुमधूवक्राण्येवाज्ञानिकमलानितत्संकोचनाय चंद्रोदयः सकः यस्य नवेंदुविशदे द्वितीया चंद्राकारे दंष्ट्रांकुरेभू
भातिस्म क्रीडार्यैधृतावराहतनुर्येन किंभूताभूः प्रलयाब्धिरेव पल्वलमल्पसरस्तस्य तलंतत उल्गातोय एकमुस्तस्तंबस्तदाकारा एतेन पदद्वयेनातिक
ल्पत्वमुक्तम् उक्तं च रसोदधौ दाता सद्गुणशीलः सुवयोरूपा नितः परप्रेमी विद्यावानतिकल्पोरंजितलोकोमतो नेनेति २ ६ ६

अथविद्यावानितिनेतृगुणंरक्तुं पद्यमवतारयति यमिति यंरामंशिवभक्ताः शिवेतिनाम्नासमुपासते महारुद्रादभूत्प्रकृतिरतः सूत्रं ततोहमिति ततोविश्व-
मितिश्रुतेः वेदांतिनोब्रह्मेति एकमेवाद्वितीयं ब्रह्म नेहनानास्तिकिंचनेतिश्रुतेः बौद्धाः बुद्धइतिप्राण्यालंभनंसंसृतिंनंदययेतिमामितिश्रुतेः प्रत्यक्षानुमा-
नोपमानशब्दाभावार्यप्रतिपत्तिप्रमाणानीतिप्रमाणेष्वेवनिपुणानैयायिकाः कर्तेति सनातनाः पशवः प्रविशंति प्रमेयानुभूतैः कर्तेवततइतिश्रुतेः जै-

यंशैवाः समुपासतेशिवइतिब्रह्मेतिवेदांतिनोबौद्धाबुद्धइतिप्रमाणपटवः कर्तेतिनैयायिकाः अहंनित्यमजैनशा-
सनरताः कर्मेतिमीमांसकाः सोयंविदधातुवांछितफलंत्रैलोक्यनाथोहरिः १ तंरामंरावणारिंदशरथतनयैलक्ष्म-
णाग्र्यंगुणाद्यंपूज्यंप्राज्यंप्रतापावलयितजलधिंसर्वसौभाग्यसिद्धिम् विद्यानंदैककंदंकलिमलपटलध्वंसिनैसौम्य-
देवंसर्वात्मानंनमामिन्निशुवनशरणंप्रत्यहंनिष्कलंकम् ४

नाज्ञाभिरताअहंनितिस्वभावएवेश्वरोनाम्योस्तिकदाप्यस्यानीदृशत्वापत्तेरितिश्रुतेः मीमांसकाः कर्मेति कर्मणाजायतेनश्यतिमयाभयसुखानीति
श्रुतेः एतैस्तदुपदेशितैः मार्गैरेवयमुपासते सोयंरामोवांछितफलंपूरयतु एतेनविद्यावत्त्वमुक्तं हरिरित्यनेनदुःखहारित्वासरप्रेमगुणोदर्शितः त्रैलो-
क्यवासिजनैस्तत्तद्देवताभजनेनतत्फलंप्रतिनाथ्यते याच्यतेइत्यनेनदातृत्वमुक्तम् २ ४ ५ ६ ७

इदानीं कथायोजनाय व्याख्या कृतात्मनः श्लोकचतुष्टयमवतारयति आसीदित्यादि पंक्तिरथोदशरथोभूषः राजा आसीत् सकः यस्य भूरिश्रवाः नारायणः स्वं आत्मानमेव रामलक्ष्मणभरतशत्रुघ्नरूपेण चतुर्धा विधाय पुत्रतां आरप्राप किमर्थं उर्वो यं बर्बराराक्षसास्तेषां यो भूरिभारस्तन्मा शाय बर्बरो राक्ष

आसीदुद्धतभूपतिप्रतिभटप्रोन्माथिविक्रांतिकोभूषः पंक्तिरथो विभावसुकुलप्रख्यातकेतुर्बली उर्वीबर्बरभूरिभारह
तयेभूरिश्रवाः पुत्रतां यस्यास्वमथो विधाय महितः पूर्णश्चतुर्धा विभुः ५ तेषामीश्वरतागुणैश्च जनुषाज्यायानभूद्राघवो रा
मः सौम्यशर्कोशिकेन मुनिनारक्षोभयाद्याचितः राजानं सयशोधनो नरपतिः प्रादात्सुतंदुःखितस्तस्मै सोपितमन्वगादनुग
तः सौमित्रिणोच्चैर्मुदा ६ सुंदस्त्रीदमनप्रमोदमुदितादास्थाय विद्योदयं रामः सत्यवतीसुतादथगतस्तस्याश्रमं लीलया
कृमेकोशिकनंदनेन च मस्वेतत्रागतान् राक्षसान् हत्वा भूमुचदाशुभावि विदसो मारीचमुग्राकृतिम् ७

सोधमइति धरणिः किंभूतः पुत्रार्थमिष्टः अन्यत्सुगमम् ५ तेषांचतुर्णोपुत्राणां मध्ये जनुषाजन्मना ईश्वरत्वप्रतिपादकगुणैश्च रामः ज्यायानतिश
येन ज्येष्ठोभूदितियोज्यम् अन्यत्सुगमम् ६ सुंदनाम्नोरक्षसः स्त्रीताटकासत्यवतीसुताद्विश्वा मित्राद्विद्योदयं भावि विद निमित्तभूतेनानेनम्
गरूपेण रावणः सीतां हरिष्यतीति भावि विद शेषं सुगमम् ७ ७ ७ ७ ७

८ तत्ररामं दृष्ट्वा सीताविचिकित्सति कमठेति इदं धनुः कमठपृष्ठवत् कठोरं रघुनंदनो रामो मधुरमूर्तिः सुकुमारोऽङ्गोऽहं हेति रवेदे अनेन रामेण इ
दं धनुः अधिज्यं अधिकृतगुणं कथं विधीयतां अतः तातस्य पितुः पणः कोपि धनुरधिज्यं करिष्यति तस्मै सीतां दास्यामीत्येवं रूपाप्रतिज्ञास्तवायस्तुत्येदार
णः अयोग्यः अस्तुत्येति यद्वा अविसर्गपाठे हेताततवपणोदारुणः इति मानसोक्तिः तातपणश्चोन्माभविष्यत्तर्ह्यहं राममन्विष्यामीति भावः स

पूर्णेयज्ञविधौ यिथा सुरभवद्रामेण सार्धं मुनिः सीतासंवरणागताखिलनृपव्याभग्नवीर्यश्रियम् श्रुत्वा तद्धनुरुत्सवं च मिथि
लामास्थाय तेनाधिकं सत्कारैरुपलंभितः पुनरगाच्चापाश्रितं मंडलम् ८ कमठपृष्ठकठोरमिदं धनुर्मधुरमूर्तिरसौ रघुनंदनः कथ
मधिज्यमनेन विधीयतामहं तातपणस्तवदारुणः ९ आद्रीपात्परतोऽप्यमीनृपतयः सर्वे समभ्यागताः कन्यायाः कलधौतको
मलरुचेः कीर्तेश्च लाभः परः नाकृष्टं न च टंकितं न नमितं नोत्थापितं स्थानतः केनापीदमहो महद्धनुरिदं निर्वीरमुर्वीतलम् १०

वः स्तोत्रं स्तुतिर्नुतिरित्यमरः ९ शय्यरामः सीतासंशयमवधार्यात्मशक्तिं ज्ञापयितुं लक्ष्मणमनुवदति आद्रीपादिति भोलक्ष्मण अमीनृपतयः आ
द्रीपात्समभ्यागताः द्विर्गता आपो यस्मिन्निति द्वीपं सागरांतर्वती देशः नमभिव्याप्य परतः लंकादेरपि यद्वा द्वीपो जंबुद्वीपस्तमभिव्याप्य परतो द्वीपांतरा-
दपि तत्रापि सर्वे न तु केचन तेषां मध्ये केनापि इदं महद्धनुः महत्तोरुद्रस्य धनुर्यद्वा महच्छेदं धनुश्च नाकृष्टं न च टंकितं टंकारवन्मकृतम् ए

तदपि तिष्ठतु न नमित्तमपि स्थानतोपिनोत्थापितम् अहो महदाश्चर्यमिदं उर्वीतलं निर्वीरं वीर एव अत्र कोपि नास्ति यद्वा इदं धनुर्निर्वीरं निर्गताः परा-
जिताः मानभंगात्पलायिता वा वीरायस्मात्तदिति वाक्यान्तरेणेदं शब्दस्य पुनरुक्तिः उर्वीतलमिति सप्तम्यर्थे प्रथमांतपदमार्थे नन्येतदाकर्षणादौ कोलाभ
इति चेत्तत्राह कलधौ तस्य दाहोत्तीर्णहेम्न इव कोमलारुचिर्यस्या एवं भूतायाः कन्यायाः लाभः अपरं कीर्तेश्च लाभः कलधौ तंतस्य हेम स्यादिति धर
णिः कन्येयं कलधौ तं कोमलरुचिः कीर्तेश्च लाभोपर इति पाठेऽप्ययमेवार्थः इयं कन्या सीता तल्लाभः इति सीतायाः पित्रा दधीनतया कन्यात्वम् १०

गद्यम् लक्ष्मणः रामत्वं दयानंदकंदांकुरोद्भवाय निजप्रचंडदोर्दंडयोर्महतीं प्रौढीं नाटयति देवश्रीरघुनाथ किं बहुन यादासोस्मि
ते लक्ष्मणो मेवादीनपि भूधरान्नगणयेजोर्णः पिनाकः कियान् तन्मामादिश पश्य पश्य च बलं भृत्यस्य यत्कौतुकं प्रोद्धतुं प्रतिनामि
तुं प्रचलितुं नेतुं निहंतुं क्षमः ११

देवेति पूर्वार्द्धे स्पष्टमेव तत्तस्मात्कारणान् मामादिश आज्ञापय भृत्यस्य मम यत्कौतुकं आश्चर्यं कर्तुं बलं तस्य पश्य
श्येत्यादरे वीप्सा किं बलमिति चेत्तत्राह एतद्धनुः प्रोद्धतुं भूमेः प्रतिनामितुं नम्रीकर्तुं प्रचलितुं कोणागुणालोकनाय च पलयितुं नेतुं इतो गमयितुं निहंतुं न
म्रीकर्तुं क्षमोस्मि किंपुनराकर्षणमात्रमिति भावः पिनाको जगबंधनुरित्यमरः ममैवात्रेदृशी शक्तिः भवतस्तु ब्रह्मांडोद्धरणसहा इति द्योतितम् ११

तयोरेवंवदतोरंतदंतरमासाद्यरावणपुरोहितो जनकमनुवदति भोजनक इयं सर्वोत्तमा दुहिता कस्मैचिदयाचतेपिवरायदातव्यैव असौ प्रसिद्धः कुलाचारः एतेन कौलिन्यमुक्तम् लंकापतिरनेनेश्वर्यमुक्तम् दोः क्रीडामशकीकृतत्रिभुवन एतेन कल्पत्वमुक्तं भुजक्रीडानिर्जितत्रिभुवनः यद्वा भुजक्रीडयामशकीकृतं निश्चेतनीकृतं त्रिभुवनं येन देशाचेतनयोर्मशा इति विश्वः मशा एव मशकः एवं भूतो रावणः एनां स्वयमेव याचते तत्तस्मादज्ञातार्थवदीक्षसे विचारयसि ननु वितर्के प्राग्भवाः प्राच्यामरीच्यादयो मुनयः तद्वृत्तानि रावणचरितानि कथा गोष्ठीषु नः अस्मान् शासते कथयन्ति किं भूतानि परोरजांसि शुद्धानि यद्वा

रावणपुरोहितः दातव्येयमवश्यमेव दुहिता कस्मैचिदेनामसौ दोः क्रीडामशकीकृतत्रिभुवनो लंकापतिर्याचते तत्किं मूढवदीक्षसे ननु कथा गोष्ठीषु नः शासते तद्वृत्तानि परोरजांसि मुनयः प्राच्यामरीच्यादयः १२

रजांसि परस्वशब्दं निपातनं मन्यते भोजराजः इत्यादि विशिष्टगुणो यं याचते तस्मादस्मै दातव्यमिति भावः ननु कथा गोष्ठीषु तस्यासतीति पाठे नु इति वितर्के गोष्ठीषु पुरावृत्तवर्णनरूपास्तस्य रावणस्य कथा इयन्मिति रूपाकाचित्साः सतीमिथ्या न सत्येवेत्यर्थः यद्वा तस्य लंकापतेर्वृत्तशीलमिव शीलं येषां तानि मध्यमपदलोपी समासः रजसः प्रकृतेः परंपरोरजः परब्रह्म तद्रूपाणि यद्वा तस्य वृत्तानि शीलानि अप्याचरंतीति शेषः ननु महीयान् कथं याचते इति चेन्न ब्राह्मसाधारणो निरातर्कं कन्यामन्योपि याचते किंपुनर्जगतो नेता सन् पौत्रः परमेश्विनः १२

१३ १४ धनुराकर्षणो रावणशक्तिं चोत्तयति काकूत्तया दशकंधरः माहेश्वरं धनुः ऋषुमा ऋषुं योग्योस्ति किंभूतः शंभोः आवासस्थानम् अचलं उत्क्षेपुं
उद्धर्तुं भुजकोतुकी भुजकोतुकमस्यास्तीति गुरोर्गृहमुद्धर्तुं किंपुनः तदनु रिति भावः १५ दशग्रीवो धनुरारोप्य त्वां लंकां नेष्यति अथवा कश्चिन्नृपः त्वां दूर
देशं नेष्यतीति रवेद इत्यर्थं श्रुत्वा सीता पुनः स्विद्यमाना तदेव पद्यं पुनः पठति कमठपृष्ठकठोरमिति पुनः पठितं पुरोहितः स क्रोधम् १६ हे दुर्मददो

पुनः रामं प्रति पुरोहितः संमतादुत्तलैः सुरसहचरी चामरमरुत्तरं गौरुन्मीलद्भुजपरिघसौरभ्यशुचिना स्वयंपौलस्त्येन त्रिभु
वनजिताचेतसि धृतामरे रामत्वं माजनकपतिपुत्रीमुपयथाः १३ जनकः माहेश्वरं धनुः कुर्यादधिज्यं चेद्दामिताम् पुरोहितः
गुरोः शंभोर्धनुर्नोचे चूर्णतां नयति क्षणात् १४ जनको विहस्य शंभोरावासमचलमुत्क्षेपुं भुजकोतुकी माहेश्वरं धनुः ऋषुर्मह
ते दशकंधरः १५ जनकरवेदमाह माहेश्वरो दशग्रीवः क्षुद्राश्चान्ये महीभुजः पिनाकारो पणं शुल्कं हासीते किं भविष्यति १६ सा
द्धै हरेण हरवल्लभाया च द्रेव्या हरेरंबधपमुरवधपप्रमथावकीर्णम् कैलासमुद्धृतवतो दशकंधरस्य केयंच ते धनुषि दुर्मददोः परीक्षा १७

वीराग्रहधनुषि दशकंधरस्य दोः परीक्षा भुजबलज्ञानरूपा कानकापिते तव इयं धनुरधिज्यकरणरूपा परीक्षा कानकापीत्यर्थः किं विशिष्टस्य कैला
संगिरिं धृतवतः अन्यत्तु सुगमम् यद्वा किं विशिष्टस्य ते हरेण नैपुण्येन साद्धै कैलासं नेतुं गुणं उद्धृतवतः उच्चैर्हृदिधारयतः इहग्नेतानेह गिति ज्ञानव

तः हरो नैपुण्यरुद्रयोरिति चरकः गुणेनेतृगुणेभावेकैलासेस्त्री हरेपिचेति शाश्वतः च पुनः बल्लभाया देव्या साद्धे देवी द्योतमाना बल्लभा कार्याकार्यपरी
क्षातया सहेत्यर्थः कार्याकार्यविचारेक्षा बल्लभा च जयधनिरिति विश्वः किंविशिष्टं नेतृगुणं हेरंब षण्मुख वृषाणायाः प्रमथाः विद्यास्ताभिरांकीर्णं यु
क्तं हेरंबो गणेशस्तस्यैवाग्रपूज्यत्वं विघ्ननाशाद्यविद्या षण्मुखस्यैव शत्रुसंहारविद्या वृषो धर्मस्यैव लोकपालनमिव एताभिर्युक्त एतद्विशेषणत्र
येण सद्गुणशालित्वाति कल्पत्वं रंजितलोकत्वादयो गुणादर्शिताः हरेण हरबल्लभाया चेति पदद्वयेन विद्याबलत्वमुक्तम् किंतु हरो रुद्रस्तद्वत् य-
थारुद्रः सर्वजानाति तथाखिलनेतृगुणान् जानतः तव धनुरुद्धरणमात्रेकापरीक्षेति भावः १७ जनकोपि पुरोहितमाक्षिप्य स्वप्रतिज्ञांतरा

जनकः शृणुत जनककल्पाः क्षत्रियाः शुल्कमेते दशवदनभुजानां कुंठितायत्र शक्तिः नमयति धनुर्दशैस्तदारोपणेन

त्रिभुवनजयलक्ष्मीर्जानकी तस्य दाराः १८

ज्ञः श्रावयति जानकी जन एव जनकः जनानां समूहो जानकं जानकमस्यास्तीति जान
की जनसमृद्धिमान् अन्यथा सीतावर्णनेन वैरस्यत्वमायाति अतो जानकीपदेन जनक एव एतेनैतस्य निर्भयत्वं सूचितं भोक्षत्रियाः शृणुत किं वि-
शिष्टा जनककल्पा जनको रुद्रः बलेन ततः किंचित् न्यूना इत्यर्थः लोक रुद्रनृपव्याजतातेषु जनकः पुमानिति धरणिः शुल्कमिति पाठे जनकस्य मम
शुल्कं पणं शृणुत तमाह यत्र धनुषि दशवदनभुजानां शक्तिः कुंठिता जाता तदैशं धनुः कोपि नमयति तदारोपणेनैव मे धिलीनस्य तदारोपणक

ह. ना.

६

तुः दाराः स्यात् दारशब्दो भूम्येव किंविशिष्टा त्रिभुवनजयलक्ष्मीः यत्प्राप्तो त्रिभुवनजितं भवतीति भावः धनुरारोपणेन तद्वासिजनावनात् १८
इत्युक्ते श्रीरामः सर्वतो वलोक्य तदुत्थानं नारयति अत्र रामे चित्ररसः प्रतिपाद्यते धनुःस्थानेति र्यङ्भुरमुपविष्टायाः जानक्याः कपोले स्मरस्मेरं स
कामस्मितं यथा स्यात्तथा वक्त्रकमलं निजमुखारविंदप्रतिबिंबं पश्यन् एतेन मधुररसो दर्शितः किंविशिष्टे कपोले करिकलभः करिशावकस्तस्य दंतयो
द्युतिं किंचित् पीतो ज्वलतां मुष्णातीति एतेन सीताया अपि चरमकेशोरत्नमुक्तम् स्वयं वरागतरक्षः सेनाकोलाहलं च शृण्वन् वयं बलाद्धरि-

श्रीरामः कपोले जानक्याः करिकलभदंतद्युतिमुषि स्मरस्मेरं गंडोदुमरपुलकं वक्त्रकमलम् मुहुः
पश्यन् शृण्वन् रजनिचरसेनाकलकलं जटाजूटग्रंथिरचयति रघूणां परिहृतः १९

व्यामः इत्येवं रूपं एतेन भयानको दर्शितः जटाजूटसमूहग्रंथिरचयति अनेन वीररसो दर्शितः व्रतिनस्तु सदा जटेत्यमरः गंडोदुमरपु
लकं गंडुव्यापकं एतेनोद्भास्वरास्यः स्निग्धसात्विको दर्शितः रसत्रयं पिऊडुमरः प्रचंडः परिहृतो धिपः उक्तं मदीय रसो दधौ शबलत्वं हि
रसानां सर्वेषां मेव जायते यत्र दशमः सोत्रनिरुक्तश्चित्ररसः सर्वरससारः १९ ७ ७ ७ ७ ७

अंक

१

६

धनुर्द्धरणाडं बरेसीताजामदग्नयोः शुभाशुभं द्योतयति गृहीतेति पस्पंद अस्फुरत् तदुक्तं वसंतराजे चक्षुर्वामं मृगहशोजयकारिभृशं त्वरा तदेव पु
रुषस्यारात्स्फुरितं भयशंसनमिति २० इदं द्वितीयं पृथ्वी भुजंगमं चेति तच्चित्रयेतस्मिन्नितये भूभुजंगम कूर्मं रूपे दधीषां धर्तुमिच्छां कुरुतेति

गृहीतहरकोटं डेरामेपरिणयोन्मुखे पस्पंदनयनं वामं जानकीजामदग्नयोः २० लक्ष्मणः रामे सज्जं धनुः
कुर्वतिसति पृथ्व्यादीनि भुवनान्यधोयास्यंतीत्याशंक्याह पृथ्विस्थिरा भुवभुजंगमधारयेनां त्वकूर्मराजतदिदं हि
तयंदधीथाः दिक्कुंजराः कुरुत तच्चित्रयेदधीषां रामः करोति हरकार्मुकमाततज्ज्यम् २१ लक्ष्मणः रामं पृथ्वीया
तिविनम्रतां फणिपतेर्नम्रफणा मंडलं बिभ्रत्सुभ्यति कूर्मराजसहितो दिक्कुंजराः कातराः आतन्यंति च रुंहितं
दिशिभटैः साधंधराधारिणो वेपंते रघुपुंगवे पुरजितः सज्जं धनुः कुर्वति २२

२१ अत्र भूतार्थेयातीत्यादिवर्तमाननिर्देशः क
वेस्तात्कालिकानुभवेन फटायांनुफणा द्वयोरित्यमरः रुंहितं करिगर्जितमित्यमरः पुरजितस्त्रिपुरजेतुः रुद्रस्य २२ अथ धनुर्भंगे नानारसानुभवाच्चित्र

रसं दर्शयितुं पद्यमवतारयति उत्क्षिप्तमिति कोशिके वत्सलरसो जातः अत्र हर्षः संचारी हर्षोत्पुलका इति ज्ञानम् शूरेषु भयानकरसः अत्र दैन्यं संचारी दैन्यादेव मुरवनमनं अत्र भीषणात्रिविधा तत्र प्रभावे नैव रामे भीषणत्वं जनके कुरुणारसो जातः अत्र ग्लानिः संचारी साचाधेर्जाता आध्यनुभावः संशय इति ज्ञानं वैदेह्यां मधुररसो जातः मन आकर्षणमेवात्रानुभावः रामे वीररसः अत्र स्पन्दोद्दीपनं परशुरामागतेति ज्ञानं अत्र सर्वरसानामुद्दीपनविभा

उत्क्षिप्तं सह कोशिकस्य पुलकैः सान्द्धे मुरवेनामितं शूपांनां जनकस्य संशयधिया साकं समास्फालितम् वैदेही मनसा समंच सहसा क्लृप्ततोभागीव प्रोदाहं कृतिदुर्मदेन सहितं तद्ग्नमैशंधनुः २३ शंभो यद्गुणवल्लरीमुपनयत्या कृष्यकर्णोत्तिकं पश्यंति त्रिपुरावरोधसदृशां कर्णोत्पलग्रंथयः संचास्फलयति प्रकोष्ठकमिमा मुन्मुच्यता सामहो भिद्यंते वलयानि दाशरथिना तद्ग्नमैशंधनुः २४

यो राम एव २३ धनुषो महत्त्ववर्णने न रामे महत्त्वमवतारयति शंभा विति शंभोरुद्रे यद्गुणवल्लरीं प्रत्यंचिकामा कृष्यकर्णोत्तिकमुपनयति सति तदा त्रिपुरावरोधसदृशां कर्णोत्पलग्रंथयः पश्यंति यदा च इमां गुणवल्लरीं उन्मुच्य परित्यज्यत्वं आसीद्यं प्रकोष्ठकं आस्फालयति तदा ता सामेव त्रिपुरासदृशां वलयानि कंकणानि भिद्यंते तदीह धनुर्दाशरथिना भग्नमिति महत्त्वम् २४

नन्वत्रतदुत्थानमेवपणः किमर्थं तद्रामेणभग्नमितिचेत्तत्राह तत्ऐशंधनुःरामहस्ततीर्थेदेहंमुमोच त्यक्तवत्किमर्थंनिजपुरश्चरणायपापप्रणाशार्थं
 कथंपापसंभवानाब्रह्माचमाताचब्रह्मा मातरोतयोर्वधः तेनपातकिनीचौमन्मथारिक्षत्रांतकारिणौतयोः करसंगमाद्यत्संसर्गपापंतद्रीत्याप्यन्योपि
 पापः तीर्थेदेहंत्यक्ताशुद्धोभवतीतिप्रसिद्धम् २५ तत्रतस्मिन्नवसरेच्युत्यद्भ्यमानंभीमोरुद्रः तद्भुक्तस्यकटोरः परुषोनिनादः सविस्मयंआश्चर्यं

तद्ब्रह्मा मातृवधपातकिमन्मथारिक्षत्रांतकारिकरसंगमपापभीत्या ऐशंधनुर्निजपुरश्चरणायनूनंदेहंमुमोचरघु
 नंदनपाणितीर्थे २५ अ्युत्यद्भीमकटोरनिनदस्तत्राकरोद्विस्मयंत्रस्यद्वाजिरवेरमार्गगमनंशंभोः शिरः कंपनम्
 दिग्दंतिस्खलनंकुलाद्विचलनंसप्तार्णवांच्छेलनंवेदेहीमदनंमदांधदमनंत्रैलोक्यसंमोहनम् २६

मकरोत् तदेवद्योतयति त्रस्यंतेवाजिनोयस्यासौत्रस्यद्वाजीसचासौरविश्चतस्यशब्दश्रवणमात्रेणत्रस्ताश्चस्यरवेरमार्गगमनंअकरोदितिसर्वत्रानु
 ब्रह्मते सप्तार्णवानांउच्चैराकाशमेलनंऐक्यतांनतुभूमीतथासतिभूलयः स्यात् एतत्पद्योनाद्भुतरसोदर्शितः उक्तंचमदीयरसोदधौ यामोचि
 तैर्विभावेः पुष्टियातारतिर्हि विस्मयजा रसोद्भुतारव्यः सः स्यात् पूर्णोपि स्याद्विभावांत्र २६ ७ ७ ७

तमेवाद्भुतरसंविशिनष्टि रुंधन्निति आर्यो रामस्तस्य भुजबलेन दलद्रज्यमानो यः कोदंडः धनुस्तस्य कोलाहलः शब्दाडंबरः अयं उन्मीलति प्रकरी
भवति किं कुर्वन् विधेः ब्रह्मणः अष्टश्रुतीः कर्णान्तिरुंधन् व्यावृण्वन् अष्टौ दिशः पुरस्वरयन् प्रतिध्वनिना वाचालिताः कुर्वन्महेश्वरस्याष्टमूर्तीः कोडय
न् व्याकुलयन् तथाचागमे भूर्जलंवहिराकाशं वायुर्यज्वाशशीरविः इत्यष्टौ मूर्तयः शंभोर्मैंगलं जनयंतु नः इत्यष्टौ कुलक्ष्माभूतः कुलगिरीन् विस्फो

विंधन्मष्टविधेः श्रुतीं पुरस्वरयन् अष्टौ दिशः कोडयन् मूर्तीं रष्टमहेश्वरस्य दलयन् अष्टौ कुलक्ष्माभूतः तान्यक्ष्णावधिराणि पन्नग
कुलान् अष्टौ च संपादयन् उन्मीलत्ययमार्यदोर्बलदलकोदंडकोलाहलः २७ गद्यम् जामदग्न्यः वृत्त्यद्वैरवधनुः कोलाह
लामर्षमूर्च्छितः प्रलयमारुतोद्भूतकल्पांतानलवत्प्रदीप्तरोषानलः यद्वभंजजनकात्मजाकृतेराधवः पशुपतेर्महच्छतुः तद्भुगु
णरवेणारोषितस्त्याजगाम जमदग्निजो मुनिः २८

इयन् तानाहागमः विजयः कुमुदो नीलो निषधो हिमवानथ जयंतः कालनिषधो बाही कोशौ
दिगद्वयः एते पूजनविधाने पन्नगकुलान्यपि तत्रैव नागसर्पो रगाक्षुभुगदं दशूकविजत्यगौ मायिका मृतपाले यशोषारख्याश्चाष्टजातयः सर्पेति प्रोदितः -
सर्वेषु पंकजं यथास्थलजेष्वपि कमलमिति भिंदन् भूतलमिति पद्यमत्र केचित् पठन्ति तत्प्रक्षिप्तमस्ति रुंधन्नित्यनेनैकार्थत्वात् २७ २८

मुनिराजगामेतिपूर्वेणसंबंधः पृष्ठतस्तूणीद्वयंनिषंगयुग्मंधत्ते एतेनसर्वेद्वितीयांतंयोज्यं रुरुश्चित्तलोमृगः मंजिष्ठयारक्तंमंजिष्ठकंवासः उक्तंच ब्रह्मव्रतध
रोवासोवसानोरक्तमुत्तममितिपाराशरः किंविशिष्टोमुनिः दंडः अर्शआदिभ्योः च प्रशस्तोदंडोस्यास्तीतिदंडः ब्रह्मव्रतेपिह्नत्रदमनेपि पुनः किंविशिष्टः नक
श्चित्परः श्रेष्ठोयस्मात्सः अपरः पुनःपैप्पलः पिप्पलोब्रह्मसूत्रमस्यास्तीतिपैप्पलः स्वार्थेतद्धितः अर्शआदिभ्योच यज्ञोपवीतवान्इति अश्वत्थेब्रह्मसूत्रेच

चूडाचुंबितकंकपत्रमभितस्तूणीद्वयंपृष्ठतोभस्मस्निग्धपवित्रलांछितमुरोधत्तेत्यचंरौरवीम् मोंज्यामेखलयानियं
त्रितमधोवासश्चमंजिष्ठकं पाणौकामुं कसाक्षसूत्रवल्यंदंडोपरः पैप्पलः २९ पित्र्यमंसमुपवीतलक्षणंमातृकंचधनु
रूर्जितंदधत् यः ससोमइवधर्मदीधितिः सद्विजिह्व इवचंदनद्रुमः ३०

पिप्पलोस्त्रीगुणेष्वपिइतिधरणिः दंडंपरंपैप्पलमितिपाठे-
अश्वत्थस्यदंडंधत्ते विष्णुयात्पैप्पलंदंडंब्रह्मव्रतधरः सदेत्युक्तत्वात् अपरः पैप्पलंदंडंधत्तेइतिवाअर्थः समुच्चयोयमलंकारः पदार्थानामनेकेषांचत्रैक-
स्मिन्निबंधनं एकयाक्रिययाविज्ञैः सप्रोक्तोतिसमुच्चयः वीरिणोरपिवीरशांतरसयोरत्र युक्त्यायोजनंअदोषाययुक्त्याकृतोपिसंयोगस्तयोर्बादंनदु-
ष्यतीत्युक्तत्वात् २९ ३० आजन्मेति एवंभूतोजामदन्यः संप्राप्तइत्यन्वयः पृथुलोमांसलोभुजावेवशिलास्तंभौतयोर्विभ्राजमानायाज्याघात

श्रेणीप्रत्यंचिकास्फोटनपंक्तिः तस्याः संज्ञया सूचनेनांतरितास्वस्मिन्विज्ञापितापृथ्वीचक्रस्यविजयस्यप्रशस्तिर्येनसः नामसूचनयोः संज्ञेतिविश्वः वक्षः
पीठेपृषत्कान्बाणान् संक्षुण्वा नः तीक्ष्णीकुर्वाणः घनानिघानि अस्त्राणि तेषां व्रणैः यः किणः मांसासृग्विवर्तः तेन कठिने मांसासृग्भरणं किणः इति ध-
रणिः क्षत्रिया एव वनगजास्तद्धननाथेयामृगया तस्या कोतुकमस्यास्तीति ३१ एवभूतमेतदह्यालक्ष्मणः रामं स्मारयति हे राम अयं सोस्ति सकः यः
भैरवसंगरे अतिभयकरे रणे उद्धत अनम्रं यथा स्यात्तथा कुठारेण परशुना अर्जुनस्य राज्ञः कंठं छित्वा पूर्वमूलादुत्कृत्य पश्चात् जवात् वगेन बाहुसहस्रं

आजन्म ब्रह्मचारी पृथुलभुजशिलास्तंभविभ्राजमानज्याघातश्रेणिसंज्ञांतरितवसुमतीचक्रजेन प्रशस्तिः वक्षः पीठे
घनास्त्रव्रणकिणकठिने संक्षुण्वा नः पृषत्कान्बाणो राजन्यगोष्ठीवनगजमृगया कोतुकीजामदग्न्यः ३१ सोयं सप्तसमुद्रमुद्रि-
तमहीयस्यार्जुनस्योद्धतं छित्वा भैरवसंगरे तिजरठं कंठं कुठारेण यः रेवातीरनिरोधहेतुगहनं बाहुसहस्रं जवात् कांडं कांड-
मखंडयत्पितृवधामर्षेण वर्षीयसा ३२

कांडं कांडं अखंडयत् नन्वर्जुनो ल्यबल इति चेत्तत्राह सप्तभिः समुद्रैः मुद्रिता वेष्टिता वसुमती मही-
तस्याः पालकस्य किं विशिष्टं कंठं अतिजरठं अतिकठोरं समोजरठं कर्कशाविति विश्वः कीदृक् बाहुसहस्रं रेवानमदाततीरनिरोधाय हेतुभूतं गहनं स्त्रीभिः की-
डन्येन भुजसहस्रेण सरित्प्रवाहमेवारुणत् तद्भुजसहस्रं केन हेतुना अखंडयत् वर्षीयसा वृद्धिं गतेन पितृवधजन्यक्रोधेनेत्यर्थः ३२ ७५

रामं स्मारयित्वा पुनस्तत्परशुं स्मारयति येनेति यस्य परशुरामस्यौकुठारो विश्रुतः सर्वतो विख्यातः सोयमिति पूर्वेषां संबंधः असौकः येन कुठारेण स्त्री
बालवृद्धावधिलिख्यश्च बालाश्च वृद्धाश्च तस्यैतं यद्धननविधानंतस्मिन् यद्धने सति भूरिच्युतरुधिरसरिद्वारिपूरे अभिषेकः सर्वहननव्रतपूर्तिस्नानं अकारिह
तं यूनोकावार्तेति भावः किंविशिष्टे वारिपूरे नृपाणां या बद्धीव सामां संचमस्तिष्कं मेदू इति भाषायां तेषां प्राग्भारः संमर्दो यस्मिन् शीषण्यमांसो मस्तिष्कमिति वि

येन त्रिः सप्तकृत्वो नृपबहलवसामां समस्तिष्कपंक प्राग्भारे कारिभूरिच्युतरुधिरसरिद्वारिपूरे अभिषेकः यस्य स्त्री बालवृद्धाव-
धिनिधनविधौ निर्दयो विश्रुतो सौ राजन्योऽद्यां सकूटक्रथनपटुरदत्तघोरधारः कुठारः ३३ गद्यं जामदग्न्यः क्रोधं नादयित्वा हके
नेदं कुपितकालदंतपत्रांतरालमिच्छता धनुर्भग्नं रामः सा शंकम् पार्वत्या निजभर्तुरायुधमिति म्लानं यदभ्यर्चितं निर्मोकेन च वासु
केन वलितं यत्सादरं नंदिना भव्यं यन्त्रिपुरे दधनं धनुरिदंतन्मन्मथोन्माथिनः सत्येवं मयि रामनामनिभुविद्वेधाकृतं दृश्यते ३४

श्वः प्राग्भारव्रजसंमर्द इत्यपि किंविशिष्टः कुठारः राजन्यानां उत्तमांसा एव कूटाः गिरयः तेषां क्रथनेदारणोपहीरंती घोराधारा यस्य सः क्रथनोज्जासनी-
त्यपीत्यमरः ३३ श्रीमुने मन्मथोन्माथिनः रुद्रस्य तद्धनुः मध्येव मासु पश्चिष्यमासाद्य द्विधा कृतं मध्यतो भग्नं दृश्यते औपश्लेषिको यमाधारः भुवि एवं स
तिभूमौ एवं धनुर्भग्नं कृत्वा सति वर्तमाने अन्यत्सु गमम् समौ निर्मोकं कुचुको म्लानं शत्रूणां हर्षकारि त्रिपुरे दधनं दातव्यं यस्य तत् ३४

घातः स्तोमः समूहोस्त्री अन्यत् सुगमम् लूनेन फूत्कारेण प्रफुल्लभ्यां नासापुटाभ्यां नासाविवराभ्यां उद्गीर्णो बहिर्भूतः प्रभूतो महानावो अहंकारो यस्य तादृश
रोषानल एव कालकूटं विषंतस्य धूमस्तोमेनाच्छादितमावृतं दिशां मंडलं समूहो येन कीटांतरात् ३५ अरेरे इत्याक्षेपे अकांडमनवसरं प्रचंडो यो दोर्दंडो

जामदग्न्यः स्फीतफूत्कारप्रफुल्लनासापुटकोटरोद्गीर्णप्रभूतगर्वानलोच्छलितकालकूटधूमस्तोमाच्छादितदिङ्मं
डलः ३५ अरेरे निजकुलकमलिनीप्रालेयवर्षदाशरथे कथमकांडमदांतप्रचंडदोर्दंडकोदंडखंडचंडिमाडंबरेणापूरि
तं जगन्त्रयम् सकलवसुमतीमंडलखंडलकुमुदिनीपक्षलक्ष्मीहरणकिरणमालिनं नमांवेत्सियेनोक्तः कार्तवीर्यः
३६ सहस्रबाहुस्त्वमहं द्विबाहुस्त्वं सैन्ययुक्तोस्यहमेक एव त्वंचक्रवर्तीमुनिनंदनोहं तथापि नोपश्यतु तर्कमर्कः ३७

तयोः कोदंडखंडनरूपो यश्चंडिमाचंडत्वं तदाडंबरेण जगन्त्रयं कथमापूरितं कांडोस्त्रीदंडबाणार्धवर्गावसरवारिषु इत्यमरः जातं मां त्वं न वेत्सि किंभू
तं सकलवसुमतीपृथ्वीतस्याः मंडलस्य ये आखंडलाइन्द्राः राजानस्त एव कुमुदिन्यस्तासां पक्षस्य चालक्ष्मीराज्यादिरूपा तद्दूरणोसूर्ये तं कं येन कार्तवीर्यो
नृप इत्युक्तः ३६ तदेवाह तर्कन्याय्यं शेषं सुगमम् ३७

हेमं दकार्यो कार्यमूढमेव भावः सर्वभूतेर्न विदितः न ज्ञातो न अपि तु विदित एव अहो यद्भवतान ज्ञातस्तदाश्चर्यमित्यहो पदेन ध्वनितं स्वभावमेव द्योतयति किं विशिष्टस्य मे क्षत्रसंताने यो रोषस्तस्मात् गर्भानपि उत्कृत्य उदरान्निःसार्य शकल यितुं रवंडयितुं उद्दामस्य गतदयस्य पुनः सर्वतः सर्वान्त्रीवृद्धतरुणरूपपुरुषान् राज्ञां वंशेषु जातान् क्षत्रियांन् एकविंशत्यवधि एकविंशद्वारं विशसतः घातयतः पुनः पित्र्यं पितृणां मिदं पित्र्यं तर्पणादिप्रयोगे द्वितीयामंदायमानः क्रोधाग्निर्नरस्य य

उत्कृत्योत्कृत्य गर्भानपि शकल यितुं क्षत्रसंतानरोषादुद्दामस्यैकविंशत्यवधिविशसतः सर्वतोरजवंशान् पित्र्यं तद्रक्तपूर्णप्रतिवचनमहोमं दमंदायमानक्रोधाग्नेः सर्वतो मे सरवलुन विदितः सर्वभूतेः स्वभावः ३८ आश्चर्यं कार्तवीर्यार्जुनभुजविपिनच्छेदलीलाविदग्धः केयूरग्रंथिरत्नोत्करकषणरणकारघोरः कुटारः तेजोभिः क्षत्रगोत्रप्रलयसमुदितद्वादशार्कानुकारः किं न प्राप्तः स्मृतिं ते स्मरदहनधनुर्भंगपर्युत्सुकस्य ३९

यापित्र्यमकरवंतथा तथा शांतक्रोधोऽभवमिति भावः किं विशिष्टं सर्वतः इति सर्वे यथास्या नथा तद्रक्तपूर्णप्रतिवचनं तेषां क्षत्रियाणां रक्तेन पूर्णं निष्पादितप्रतिवचनं प्रतिकरणीयं यस्मिन् तत् यत्तिलकुशयवादि सूचकं वचनं तद्रक्तेनैव संपादितमिति भावः एवंभूतोपि भवतान ज्ञातस्तदाश्चर्यम् ३८ पुनराश्चर्यमनुवदति हे राम मदीयः कुटारः ते तव स्मृतिस्मरणविषयं न प्राप्तः किं प्राप्त एव मामनादृत्यैतत्कृतमिति भावः ममानादरणमेवाश्चर्यम् किं विशिष्टः कुटारः कृतवीर्यस्यापत्यं कार्तवीर्यः सचा

सौ अर्जुनश्च तस्य भुजा एव विपिनं तस्य कीर्तनलीलायां विदग्धः पुनः तेजोभिरुग्रः दुष्प्रेक्ष्यः अन्यत्सु गमं कर्षणं घर्षणं सम इति धरणिः बहुत्वमुत्करो ब्रात
इत्यपि ३९ बाह्वोरिति व्यंबको रुद्रस्तस्येदं धनुस्त्रैयंबकम् तनिमेति वा पाठः तन्न तनोर्भावः तनिमा निःसारत्वमिति डिंभोमाणवकः शिशुरिति विश्वः
एतेन धनुर्भंगस्येष्टकरत्वं कथितम् ४० इदानीं गर्भिताक्षौ पमा विष्करोति अयमिति सुगमम् ४१ पुनरपि सवैदग्ध्यमाक्षिपति भो ब्रह्मन्निति ४२ द

रामः स भयम् बाह्वोर्बलं न विदितं न च कार्मुकस्य त्रैयंबकस्य महिमानतवापि सैषः तच्चाफलं परशुरामममक्षम
स्वडिंभस्य दुर्विलसितानि मुदे गुरूणाम् ४० अयं कंठः कुठारस्तो कुरु राम यथोचितम् निहतुं हंत गोविप्रान्न शूरारघु
वंशजाः ४१ भो ब्रह्मन्भवता समं न घटते संग्रामवार्तापि नो सर्वे हीनबला वयं बलवतां यूयं स्थिता मूर्धनि यस्मादेक
गुणं शरासनमिदं सुव्यक्तमुर्वीभुजामस्माकं भवतो यतो न वगुणं यज्ञोपवीतं बलम् ४२ जातः सोहं दिनकरकुले क्षत्रि
यश्चोत्रियं ज्योविश्वामित्रादपि भगवतः प्राप्त दिव्यास्त्रपारः अस्मिन्वंशे कथयतु जनोदुर्यशो वा यशो वा विप्रेशस्त्र
ग्रहणं गुरूणः साहसिक्याद्विभोमि ४३

हसिक्यात् श्रोत्रियं ज्यः वेदाध्ययनाग्निहोत्रादिकर्मणा श्रेष्ठेभ्यः सुगमम् ४३

संज्ञातं दिव्यास्त्राणां पारमं तोयेन सविप्रो विषये शस्त्रग्रहणं गुरूभारो यस्मिन् तादृशास्त्रा

६

६

६

६

४४ किंचित्पुत्रं ज्ञात्वा पुनस्तौति स्त्रीष्विति प्रवीरजननी प्रकृष्टशूरमाता एव पदेन नान्या कुत एवं इत्यपेक्षायामाह यस्यैतव जनन्यै गिरिजा स्पृहयां बभूवेति-
अहंचेदक पुत्रमातास्यामिति स्पृहायां हेतुमाह त्वद्वोर्वशीति विशाखः शिखिवाहनः स्कंदो यदा क्रौंचगिरिजयार्थं गतस्तदा परशुना युद्धे पराजित इति ४५

परशुरामः साभ्यसूयम् येन स्वां विनिहत्य मातरमपि क्षत्रास्त्रमध्वा सव स्वादाभिज्ञ परश्वधेन विदधेनिः क्षत्रिया मेदिनी
यद्वाणव्रणवर्त्मना शिखरिणः क्रौंचस्य हंसच्छलादद्याप्यस्थिकणाः पतन्ति स पुनः क्रुद्धो मुनिर्भार्गवः ४४ स्त्रीषु प्रवीरज
ननी जननी तवैव देवी स्वयं भगवती गिरिजापि यस्यै त्वद्वोर्वशीकृत विशाख मुखावलोकं ग्रीडाविदीर्णत्वादया स्पृहयां ब
भूव ४५ हारः कंठे विशतु च दिवातीक्ष्णधारः कुठारः स्त्रीणां नेत्राण्यधिवसतु सुरवंकज्जलं वाजलं वा संपश्यामो ध्रुवम
पि सुरवं प्रेतभर्तुं मुखं वा यद्वा तद्वा भवतु न वयं ब्राह्मणेषु प्रवीराः ४६ परशुरामः तथापि साभ्यसूयं यच्चापमीश भुजपीडन
पीतसारं प्रागप्यभज्यत भवांस्तु निमित्तमात्रम् राजन्यकप्रधनसाधनमस्मदीयमाकर्षकार्मुकमिदं गरुडध्वजस्य ४७

रामोपि धर्षणामर्षमूर्च्छितः

४६ पूर्वे गरुडध्वजस्य इदानीमस्मदीयं इदं कार्मुकं आकर्ष रणोना प्रधनं युद्धमिति धनं जयः ४७ आ
रुष्टे धनुषि मुनिधर्षणा अनाकृष्टे मम पराजय इति धर्षणामर्षो ताभ्यां मूर्च्छितः पुर इति अद्य प्रभृतिरामः परशुरामः मम पुरो जन्मा ब्राह्मणो न पराजय हे

तुल्यात् स्वयमप्यहंरघुकुलजातानांराज्ञांपुत्रः पौत्रोवा न ब्राह्मणावमाननहेतुत्वात् तेषांतदभावात् अतोयंभूलोकस्थोजनः अयंकोतुकार्थेआग-
तोपिदेवादिगणः मांवीरंकलयतुजानातु अवीरंवा न शौर्यं ब्राह्मणो हि मे इत्युक्तत्वात् मयादुष्टस्यास्य द्विजस्य दमनदीक्षायांपरिकरः कटिस्थवस्त्रग्रं-
थिर्बद्धोस्ति स्यात्सज्जत्वं परिकर इति विश्वः ४८ एतन्मनसि विचार्य तत्तुल्यः पुनरपि शांत्यैव वदति भूमात्रमिति प्रकरणार्थः सुबोध एव कटाक्षमुप-
क्षिपति यदा तत्र विजये लाभत्रयमस्ति तदैश्वर्यग्रहणं आत्मजयघोषणं शत्रुहननं चेति तेषांतु तस्य राजये किमपि नास्तीत्याह यत्भूमात्रं न त्वन्ये लोका-

पुरोजन्मानाद्यप्रभृतिममरामः स्वयमहंनपुत्रः पौत्रोवा रघुकुलमुवांचक्षितिभुजाम् अवीरंवीरंवा कलयतु जनोमामय
मयंमयाबद्धोदुष्टद्विजदमनदीक्षापरिकरः ४८ भूमात्रं कियदेतदर्णवमितं तन्निर्जितं हार्यते यद्दीरेण भवाद्दशोनददता
त्रिः सप्तकुलोजयम् डिंभोयन् नवबाहुरीदृशमिदंघोरंचवीरव्रतम् तच्छोधादिरमप्रसीदभगवन् जाल्यैव पूज्योसि

नः ४९

स्तत्राप्यर्णवमितं न तु सर्वाभूः तत्रापि भवाद्दशोनवीरेणत्याहशोनशूरेण तत्रापि त्रिः सप्तकुलः न त्वेकवारं निर्जितं तत्तद्धार्यते
त्वयात्याज्यते आदाय गृह्यते इति एतत्कियत् न कियदिति तदपि भूमात्रं न त्वनास्तीति भावः किंविशिष्टेनावीरेण जित्वा ब्राह्मणोभ्यो ददता एते नैश्वर्य-
ग्रहणमपि नास्ति तर्हि जयो भविष्यति सोऽपि नास्तीत्याह अयंभूलोकस्थोजनः नवबाहु रत्तरुण इति त्वंतु डिंभो वृद्धः डिंभोस्त्री बालवृद्धयोरिति विश्वः

वीरव्रतं ईदृशं घोरं बालवृद्धौ परित्यक्ता सास्त्रं हन्यान् चक्रकमिति राजनीतौ कीदृशं वीरव्रतं अजयं वृद्धजयेष्वजयमेवेत्यतो जयोपि नास्ति यथा कथंचित्
अत्युग्रैरिपुं हन्याद्विचक्षणः इति वाक्याद्वृद्धोऽपि हंतव्यश्चेत्तत्राह त्वं नोस्माकं जात्येव ब्राह्मण जात्येव पूज्योसि न क्षात्रेण अतः पूज्येव धाभावः तस्मात्त्वं क्रोधादि
रूपं प्रसीद च आत्मवधेनास्मभ्यमयशोमादेहीत्यभिप्रायः संकरोय मलंकारः इत्युक्तेऽप्युक्तं मात्मक्षेत्रपणसाफल्यं श्रावयति ४९ द्विः शरमिति सुगमम् ५०

द्विः शरं नाभिसंधत्ते द्विः स्थापयति नाश्रितान् द्विर्ददाति न चार्थिभ्यो रामो द्विर्नाभिसाधते ५० रामस्तदा दायधनुः सहे
लंबाणंगुणो योज्ययदा च कर्षं भाति स्म साक्षान्मकरध्वजः स्वर्गतिं प्रचिच्छेद च भार्गवस्य ५१ तच्चापमाकर्षति ताटकारा
वाकर्णमाकर्ण विशालनेत्रा सासूयमैक्षिष्टविदेहजासौ कन्यां किमन्यां परिणोष्यतीति ५२ भार्गवः सानुनयम् यः का
र्तवीर्यस्य भुजासहस्रं चिच्छेद वीरो युधिजामदग्न्यः स सायके रामकराधिरूढे ब्राह्मण्यदैर्न्यप्रणयी बभूव ५३

मकरध्वजः कामरूपः स्वर्गगमनं अत्रेयंकथा रामस्य बाणो निरर्थको न स्यात् चेन्मुनयेत्यजति तर्हि ब्राह्मणवधः स्यात् ऋमो चेत्तर्हि भूतपीडा स्यात्
एतत् ज्ञात्वा परशुरामस्य स्वर्गगमनमवचिच्छेदेति भावः ५१ तदा कर्षणे सीतावृत्तमाह तच्चापमिति तच्चापं तस्य मुनेश्चापं ताटकाराविति पदेन रामस्य
स्त्रीषु निर्दयत्वमारोपितं सीतया अन्यस्त्री परिणयनेन ताटकावन्ममापि मरणं स्यादिति भावः ५२ भार्गवः सानुनयं पूर्वाद्धे मुनिशौर्यकीर्तनेन रामशौ

योधिक्यं द्योतितम् अनौद्धत्यं तु ब्राह्मणस्य भाव एवेति द्योतितं ब्राह्मण्यं ब्राह्मणस्य भावश्चेदं न्यं प्रणयो स्यात्तीति ५३ इदानीं मुनिः श्रीरामं स्तौति धावत्सू-
र्जदीति यद्ययं देवो रामो न प्राप्तविष्यत् नावतरिष्यत् तर्हि अस्यां भूमौ पदं कः अधास्यत्कुतो नाधास्यदित्यपेक्षा यामाह धावन्सत्रवधार्ये त्वरमाणः यो धूर्जटेः
रुद्रस्य धर्मपुत्रः शिष्यः तस्य यो परशुस्तेन क्षुण्णाया अखिलश्रेणीपंक्तिः तस्याः शोणितेन पिच्छला आच्छादिता वसुमती जातेति शेषः रुद्रशिष्यत्वेन संहार-

धावद्भूर्जटि धर्मपुत्र परशुक्षुण्णारखिलश्रेणी शोणितपिच्छला वसुमती को स्याम धास्यत्पदम् त्रैलोक्याभयदानदक्षि-
णभुजो वष्टंभदित्यो दयो देवो यं दिनकुकुलैकतिलको न प्राप्तविष्यद्यदि ५४ रामः पश्चाज्जामदग्न्यचरणकमलयोर्निपत्य उत्प-
त्तिर्जन्मदग्निनः स भगवान्देवः पिनाकी गुरुवीर्यं तत्तु नयद्दिरामनुपथं व्यक्तं हितकर्मभिः त्यागः सप्तसमुद्रमुद्रितमहीनिर्व्याज-
दानावधिः सत्यब्रह्मतपोनिधो भगवतः किं किं न लोकोत्तरम् ५५

कल्ये सूचितम् प्रवीणदक्षिणो विज्ञ इति विश्वः उत्तंभने रवौ विष्टाववष्टंभस्त्रियामथेत्यपि अत्र सूर्य उत्तंभनं वा अन्यत्सुगमम् ५४ उत्पत्तिरिति सत्यं य-
थार्थभाषणं ब्रह्मवेदः तपः कायकृश एतानि निधीयन्ते यस्मिन् तत्संबुद्धौ हे सत्यब्रह्मतपोनिधो भगवतः पूज्यस्य तव लोकोत्तरं लोकेष्योतिरिक्तं किं किं न-
अपि तु सर्वमेवास्ति तदेव द्योतयति जन्म गुरुवीर्यं त्यागे स्त्वा दृशः कोपि नास्तीति ध्वनितम् अन्यत्सुगमम् ५५ परशुरामः सदयम् प्रमदयास्त्रिया प्रता-

रिताप्रलोभितावचितामतिर्यस्य भरतानां भरतवंश्यानां राज्ञां श्रियं भारतश्रियमिति वक्तव्ये वृद्धभावा आर्षः भरतस्य दौःष्यं तेः श्रियं वा अविधिना
धर्मयुद्धविद्याभावेन यो दुर्नयो न्यायो राजते तस्य व्याषेधार्थं श्रीरामस्य तव भृत्ये मयि परशुरामे स्थिते सति सनको पीत्यर्थः कीदृशे अधिज्यं धनुर्य-

माताकानशिशोर्वचांसि कुरुते दासीजनोक्तानि या कस्तातः प्रमदाप्रतारितमतिर्जानाति कृत्यं नयः कश्चा
यं भरतश्रियामविधिना यो राजते दुर्नयो व्याषेधार्थं मधिज्यधन्वनि मयि श्रीरामभृत्ये स्थिते ५६ ज्ञात्वा वतारं
रघुनंदनस्य स्वकीयमालिङ्ग्य ततो वगादम् विन्यस्य तस्मिन् जमदग्निस्तु स्तेजो महत्क्षत्रवधान्निवृत्तः ५७
निःसाणमर्दलरसालगभीरभेरीझंकारतालरवकाहलनादजालैः पूर्णैर्बभूव धरणी गगनांतरालं पा-
णिग्रहे रघुपतेर्जनकात्मजायाः ५८

स्थितस्मिन्निति अयं क्षेपश्लोकः टीकांतरात् ५६ महत्तेज ऐश्वरं क्षात्रं वा अन्यत्सुगमम् ५७ निःसाणेति रसालगोमुखं वा वस्त्रीकाहलः-
संकरध्वनाविति विश्वः निःसाणो वाहिनीवाद्यविशेषः ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४

रामे इति प्रवराः देवाः प्रकृष्टो वरो येभ्यः तेन तत्पूर्वं स्वर्गस्त्रीसमूहानामिति नेत्रश्रेणी पद्मानियस्मिन् तादृशेषु हूतैरमचतीतिरमणः सचासौ रतिपतिश्च तद्वाण
भिन्नासतीयोगनिद्रांगता इव आसीत् एतेन दिग्धप्रलयसात्विको दर्शितः उक्तंचरसो दधौ सुरवदुःखाभ्यां चैष्टाज्ञानविलपनं यदा तदा प्रलय इति किं विशिष्टं
तत्पाणिस्पर्शसौख्यं सच्चिदानंदरूपमोक्षसुखांतरगमिति ५९ वैवाहिकमिति सलक्ष्मणो राम एतैः कुशिकनंदनादिभिः कृत्वा वैवाहिकं विधिं समा-

रामे श्यामे सकामे स्पृशति जनकजापाणिपद्मं प्रदत्तं पित्रानेत्रालिपद्यो प्रवरपुरवधूमंडलानां मुहूर्ते तत्पाणि स्प
र्शसौख्यं परमनुभवती सच्चिदानंदरूपं तत्रासीद्वाणभिन्नारमणरतिपतेर्योगनिद्रांगतेव ५९ वैवाहिकं कुशिक
नंदनजामदग्न्यवाल्मीकिगौतमवसिष्ठपुरोहिताद्यैः रामो विधिं सह समाप्य सलक्ष्मणस्तैरानंदयन् जनकजां स्पु
रंजगाम ६० इति श्रीहनुमन्नाटकप्रथमोऽंकः १

प्यतैः कुशिकनंदनादिभिः सह स्वपुरीं जगामेत्यन्वयः सलक्ष्मण इति पदेन सीतानुजयोर्मिलया लक्ष्मणस्यापि विवाहोद्योतित इति ध्वनितम् ६० इति
श्रीमिश्रमोहनदासविरचितायां हनुमन्नाटकदीपिकायां जानकीस्वयं वरो नाम प्रथमोऽंकः १ २ ३ ४ ५

अथतयोस्तत्रसंयोगमधुरंद्योतयितुं पद्यमवतारयति प्राप्येति प्रथमयामस्तुप्रवेशकोतुकेननीतस्तदग्रेयामत्रयंकथमपिनीत्वाकथमप्यत्रहेतुमाह मारनाराच
भिन्नइति अन्यत्सुगमम् किमित्येतस्यार्थेकविरेवद्योतयति तत्रनास्मद्दोषः १ सर्वेति मेदुरंस्निग्धचित्रयोरितिधरणिः बलात्सीतामेदुरेचित्रेतुरगां
स्ताडयामास रामस्तुमंदुरायां वाजिशालानुमंदुरेत्यमरः मेदुरंचमंदुराचेतिद्वंद्वैक्यम् एतेनोन्मादावस्थाद्योतितासोक्ता रसोदधौप्रौढा नंदायतोर्विरहाद्यो

श्रीराम प्राप्यायोध्यांस्वजनपरमोत्साहसंभावनाभिर्नत्वा मूर्ध्नाखिलगुरुजनंसीतयालक्ष्मणेन रामोयामत्रयमपि
कथंमारनाराचभिन्नोनीत्वासीताकिमितितुरगास्ताडयामासदंडैः १ सर्वलक्षणोपेतान् देवभूपालयोग्यान् मेदुर
मंदुरायांतुरगानवलोक्य मारज्वराकुलितचित्तश्चांत्यावधू पुत्रयोर्मंगलावलोकनायागतस्य भगवतस्तरणोः किरणमा
लिनस्तुरगाइमेस्वभावतेजस्विनस्ताडनमसौदारस्ताडिताः पुनःपुनः भगवंतंभास्करंद्रुतगत्यास्ताचलंनयंत्यितिबुद्ध्या
दाशरथिर्जनकपुत्रीचदंडाघातैस्तुरगान्ताडयामासनिशायांप्रौढायांशीघ्रमावयोः संगमोभवत्वित्यभिप्रायः २

तद्वमः उन्मादः २ अथतयोः रतिग्रहप्रवेशमाह अस्तमिति मुकुलितायाः नलिन्याः बांधवेविकासहेतौ सूर्ये अस्तंयाते सतिप्राचीभागेपूर्वदिग्भागेष्व
मदंयथास्यात्तथा सिंधुपुत्रेचंद्रोदिते सतिरामंनंदयंतीजगामकामंअनिशम् अकामानुमतौकामः स्पृहायामपिसंमतइतिधरणिः एतेनत्रपाद्योतिता-

सुंदरं रामं मंदिरं वा उक्तं च कलाविलासे रम्यपक्षिरवानंदं नवचित्रकुलाकुलं स्वक्तांबुलाहं शयनं ग्रहं सुरतसुंदरम् ३ पुनरपि सिंहवलोकनन्यायैतच्चंद्रो
दयमाविः करोति प्रार्त्ताभागे इति तरणिविरहिण्यपि प्राचीभागे सरागे सति एतेन चंद्रदर्शनात् सत्योपि स्त्रियः परपुरुषानुरागं कुर्वतीति ध्वनितं यतः पूर्वायाः

अस्तं याते मुकुलनलिनी बांधवे सिंधुपुत्रे प्राचीभागे प्रमदमुदिते पक्षनारिं गपिं गे रामं कामं गुरुजनगिरामं दिरं सुंदरं स्वं रं भोरु स्तं
जनकतनयानंदयंती जगाम ३ प्राचीभागे सरागे तरणिविरहिणि क्रांतमुद्रे समुद्रे निद्रालीनी रजालो विकसितकुमुदे निर्विका
रे चकोरे आकाशे सावकाशे तमसि शममिते कोकलोके सशौके कंदर्पे नल्पदर्पे वितरति किरणान् शर्वरी सार्वभौमः ४ भविष्ये
रामशापे त्यंतनिकटवर्तिनि कोकलोकानामकस्मान्महोत्पातनिमित्तं पार्श्वस्थितानामपि प्रियाणामनवलोकनः शोकसंभवः -
स्वैरं कैरवकोरकान्विदलयन्धूनां मनः खेदयन् भोजानि निमीलयन्मृगदृशां मानं समुन्मूलयन् ज्योत्स्नां कंदलयन्तमः कव
लयन् भोधिमुद्दलयन् कोकानां कुलयन् दिशोधयलयन्निंदुः समुज्जृम्भते ५

दिशस्तारणिरतिप्रियस्तथापि सरागाजातेति भावः यत्रोदेति रविः सैव प्रिया तस्याश्च सः प्रिय इत्यागमोक्तत्वात् सावकाश इति ग्रहादिदर्शनमेव तत्रावकाशः
तमसि शमनाशंगते सति कोकाश्चक्रवाकास्तेषां लोके समूहे शर्वरी सार्वभौम इति शर्वरी भूपतिश्चंद्र इति ४ ननु कोकानां कुतः शोक इत्यपेक्षायामाह भवि

ष्ये इति गद्यम् पुनश्चंद्रमेव विशिनष्टि स्वरमित्यादिश्चतुर्भिः युवत्यश्चयुवानश्चयूनस्तेषां यूनां अत्रैकशेषः पुमान्स्त्रियेत्यनेन स्त्रिया सहोक्तौ पुमान् शिष्यत इति
कंद एव कंदलः स्वार्थे लच् समूहं कुर्वन्नित्यर्थः अन्यत्सु गमम् ५ तत्रोदये सरागं चंद्रमवलोक्य कविरुत्येक्षते अद्यापीति असौ शशी तत्क्षणादेव तदुदय
मात्रादेव कुल्लं तोये कैरवा स्तएव कोशाख्यद्र कोशास्तेभ्योनिः सरंतीया अलिश्रेणी भ्रमरपंक्तिः सौवर्कपाणः खड्गः तमाकर्षति प्रसत्त गृह्णाति दिवा तत्र-

अपिच अद्यापि स्तनतुंगशैलशिरवरे सीमंतिनीनां तद्दिस्था तुंवांच्छति मान एषधिगिति क्रोधादिवालोहितः
उद्यद्दूरतरप्रसारितकरः कर्षेत्यसौ तत्क्षणात्कुल्लं कैरव कोशनिः सरदलिश्रेणीरूपाणं शशी ६

सुप्ता अलयश्चंद्रोदयादेव सर्वेपंक्तीभूय एकदैवनिः सरंति इति प्रसिद्धम् कीदृशः उद्यत् उद्गच्छन् इति क्रोधादालोहित इव इति किं एषः मानः सीमंतिनीनां
तद्दि अद्यापि मथ्युद्यते सति स्थातुं वांच्छतीति कीदृशो तद्दि स्तनावेव तुंगो शैलशिरवरे यत्र ६ ७ ८ ९ १०

रागमुख्येषां दुतामुख्येषां ते यातस्येति अनंतरं पक्षांतरेशीतकरः अस्तं यातस्य दिनकृतः सूर्यस्य वेषेण रागान्वितो जातः यादृगरूपो रविरस्ति तादृमुदये च
द्रोष्मूदिति भावः किं कुर्वन् स्वैरं यथेष्टं कमलिनीं सूर्यप्रियां आलिंगितुं करं किरणरूपं हस्तं योजयन् सन् संप्रति तदैव तथा कमलिन्या शीतस्पर्शं अवाप्य मुरवां
भोरुहेस्य कीय मुरवारविंदे युक्ते मुद्रिते सति रुद्धे इत्यपि पाठः कुमुद्वती वनितया कुमुदिन्य एव चंद्रकांता तथा कृतं यद्वैलक्ष्यं लज्जातिरेकस्तेन पांडूकृतः रागा-

यातस्यास्तमनं दिनंतरकृतो वेषेण रागान्वितः स्वैरं शीतकरः करं कमलिनीं आलिंगितुं योजनम् शीतस्पर्शं मवाप्य संप्रति तया यु-
क्ते मुरवां भोरुहे हास्ये नैव कुमुद्वती वनितया वैलक्ष्यं पांडूकृतः ७ कर्पूरैः किमपूरि किं मलयजै रालेपि किं पारदै रक्षालि स्फटिकां-
तरैः किमघटिद्यावापृथिव्योर्वपुः एतत्तर्कय कैरव कुमहरे रंगारदीक्षा गुरौ दिक्कांता मुकुरे च कोर सुहृदि प्रोढे तुषारविषि ८ अमृतम-
मृतरश्मेर्मंडलस्यानुभूय द्विजचतुरचकोर प्रीतिरंगारकेषु प्रभवति भवदीया चेद्दिधातुर्विधानं तदिह पुनरपि स्यात्कोन्यथा कर्तु-
मीशः ९ न्वितोपि पीतलमागत इति के नैव हास्ये नैव परगामिनमेनं दृष्ट्वा यत्कुमुदिनी विकसनं तदेव हासः उक्तं च आत्मनश्चरिते यस्य ज्ञाते चैर्यं

त्रजायते अपत्रपेति महती तद्वैलक्ष्यमुदाहृतम् ७ रागः सखीं प्रति कर्पूरैरिति द्यावाभूमी चरोदसीत्यमरः अक्षालि प्रक्षालितं किं दिक्पूर्वा सैव कांता त-
स्याः मुकुरे तत्तुल्ये अन्यत् स्पष्टम् ८ अंगारकोरकाशनं च कोरमवलोक्याह अमृतमिति भो द्विजचतुरपक्षि विदग्धचकोर अमृतरश्मेर्मंडलस्य चंद्रविंब-

स्यामृतमनुभूयचेद्भवदीयाप्रीतिः अंगारकेषु प्रभवति तत्तदा विधातु रीश्वरस्य विधानं पुनरप्यन्यथा कर्तुं कः पुमान् ईशः स्यात् न कोपीति भावः ९ अथ पञ्जर
स्थामंदिरसारिका सरवीनां स्वमंदिरगमनाया शिषं पठति चक्रति क्षीरसमुद्रात् जन्म प्रादुर्भा वो यस्य एवं भूतो देवश्चंद्रो जयति तमेव विशिनष्टि अंधकारनिचयसे
नाया स्फारो विस्तारस्तन्नाशाय चक्रं आविष्टलिंगत्वादखंडत्वं राजहंस इव लोपेत्तच्च ओं णादिकः कुमुदवनवधूनां बोधेविकासे सति निद्रायादिरिद्रो यस्मा

चक्रक्रीडाकृतांतस्तिमिरचयचमूस्फारसंहारचक्रं कांता संयोगसाक्षी गगनसरसि यो राजते राजहंसः संसोगारं भकुंभः कु
मुदवनवधूबोधनिद्रादिरिद्रो देवः क्षीरोदजन्मा जयति रतिपतेर्बाणनिर्वाणशाणः १० इत्याकर्ण्य चंद्रमंडलशाणोत्तीर्णो रतिपते
र्बाणो जानकीरामचंद्रयोर्वक्षस्थले निपतति इति श्लोकाभिप्रायमवगम्य निःक्रांतः सर्वआलिजनः अत्रापितरुणरात्रौ शुकसारि
कादीनां पक्षिणां मधुरस्वरैर्मदनोर्मिं संसूचिता रामः अंके कृत्वा जनकतनयां द्वारकोटे स्तलांतात्सर्पकांके विपुलपुलकां राघवो न
म्रवक्त्राम् बाणान्यंच प्रवदति जनः पंचबाणो प्रमाणैर्बाणैः किं मां प्रहरति शनैर्व्याहरंती जगाम ११ द्यदुदये विकसितत्वात् पुनर्न संकोच-

इति भावः रतिपतेर्बाणानां निर्वाणस्तीक्ष्णीकरणं तस्य शाणः उपलविशेषः यद्वा निर्वाणो मोक्षस्तस्य शाणः सहायकत्वं कामबाणनिर्मुक्तौ सत्यां सहायकदि
ति भावः निर्वाणस्तीक्ष्णमोक्षयोरिति चरकः उत्तेजकोपलेशाणः पक्षेष्वात्मगते पुमानिति धरणिः १० अथ जानकीरामयोः शृंगारं वर्णयति अंके कृत्वैति

द्वारंकोटेः द्वाराग्रभागस्य तलांतात् जनकतनयां अंके कृत्वा पर्येकांके पर्येकमध्ये निनाय आनयत् विपुलपुलकामे तेन मुखस्थितस्निग्धसात्विकोदर्शितः-
उक्तंचरसोदधौ साक्षादीश्वरयोगोयैस्ते मुख्यामनीषिभिर्ज्ञेयाः इति द्रष्टुमरतिप्रकाराद्येस्युः स्निग्धामतास्त एवान्न इत्यपिशनेर्मनसि उवाच बालायाः प्रभू-
तरोमांचदर्शनेन पंचबाणोऽप्यपरिमितबाणभ्रांतिः १५ गादंगादमिति मानकीर्णामामास्पृशेत्यादि व्याजवचनभाषिणीसीतासदयत्तदयंच अनिलस्या-
गनायवायोरागमनाय आईषत् शिथिलंचकार किं कृत्वा पुंडरीकाक्षोरामस्तद्वक्षः पीठंकमलमुकुलं तत्सदृशकोमलं कुचयोरपि काठिन्यं मत्वा कीदृशीकामैः

जानकी गादंगादंकमलमुकुलं पुंडरीकाक्षवक्षः पीठं काठिन्यमपि कुचयोरजानकीमानकीर्णा पूर्णाकामैः शि-
थिलमनिलस्यागमायाचकार स्फीतं नीतं सदयत्तदयं स्वामिनालिंग्यमत्वा १२

कामसंबन्धिभावैः पूर्णाकामलकाविदग्धा इत्यर्थः स्वामिना श्रीरामेणापि गादंगादयथास्यात्तथा आलिंग्यस्फीतं नीतं स्फीतारत्यंचुंबनं प्रापितं तदुक्तं का-
मावतारे नकारबहुलक्षिसहस्रांतं वंचिताधरम् रमसागंडसंस्पर्शं स्फीतं तच्चुंबनं मतमिति कमलकलिकाकोमलं पुंडरीकाक्षवक्षः कुचकाठिन्येन व्यथि-
तं माभूदिति शंकया बाहुपाशमीषत् विसृज्य पवनप्रवेशाय तदयं शिथिलमाचकारेति भावः १२

अन्योन्यमिति तत्र संभोगसमये भूयो भूयो नंदतो मुहुर्मुहुर्वर्धमानयोर्यूनोः जानकीरामचंद्रयोः एष संसारो नवद्विजातः अज्ञानरसप्रदो जात इति भावः
 गर्भे सारः सुखं यस्य सः कीदृशयोः परस्परं बाहुपाशग्रहणयोरभसातिरेकस्तमभिव्याप्य शिलितुं शीलं ययोस्तौ तथा पुनः कीदृशयोः प्रभूतं बहु अभिम
 तं इष्टफलकामफलं भुंजतोः यथेच्छानेककलाविदग्धयोरिति पुनरध्याहारः कामिनोः कामरसवर्द्धनविदग्धयोरिति बाहुबंधः न्युतः शिथिलो
 जात इति किं रामेणोक्तं मा इति मां गाढं आलिंग्य स्वपिहि सीतयोक्तं नहि नहीति अतएव मधुरालापिनोः स्वपिहि नहि नहीत्यादिमाधुर्यं श्यामं काम

जानकीरामचंद्रयोः अन्योन्यं बाहुपाशग्रहणारसभराशीलिनोस्तत्र यूनो भूयो भूयः प्रभूताभिमतफलभुजो
 नंदतोर्जात एषः संसारो गर्भसारो नवद्विजमधुरालापिनोः कामिनो मां गाढं चालिङ्ग्य गाढं स्वपिहि नहि नहीति न्यु
 तौ बाहुबंधः १३

समाकृतिं राममालिङ्ग्य उलंकृतापि कामाकुलापि जानकीकुलसंभूतिललज्जया नवसंगमतया च भर्तृमनोहरणा
 यच्च नहि नहीति व्याहृत्य दुः सहमपि मारज्वरं सहते स्म १३ वञ्चे इति चंदनं रवदिरं घनः कर्पूरः ताप्यामारुतः पूगः क्रमुको गर्भे यस्यास्ताम्
 चूर्णं कस्तूरिकागर्भे रवदिरं चंदनं मतमिति धरणिः १४ ततः किं जातमित्यपेक्षायामाह मंदं मंदमिति जनकतनया वीटिकां चतुर्धा विधाय तत्रा

पिमंदंमंदंशनेः तत्रापि स्वैरं स्वमुखानुसारं यथा तथा जहे त्वतवतीचतुर्धात्वे हेतुः कुतस्तस्य रामस्य यत् अधरमधु तस्मिन् यत्प्रेम तस्या देक देवग्रहणे
तदधरायोगः स्यादिति भावः मंदमंदत्वे हेतुः कीदृशी मिलितां क्षीतदधरस्य शानं दान्नेत्रमीलने सति तद्दूरणायोगान् मंदत्वं तदनुग्रहणानंतरं तस्या
वीटिकायाश्चतुरः कवलान् धर्मार्थकाममोक्षान् तत्प्राप्ति समान्मेने रामोपितस्याः सीतायामधुरं अधरं पीत्वा तमेवाधरं ब्रह्ममेने ब्रह्मानंदसमंमे

वञ्चोततः फणिलतादलवीटिकां स्वेविन्यस्य चंदनघनाद्युतपूगगर्भांम् रामो ब्रवीदधिगृहाण मुखेन बाले तच्छब्दना
तदधरं मधुरं प्रपातुम् १४ मंदंमंदं जनकतनयातां चतुर्धा विधाय स्वैरं जहे तदधरमधु प्रेम तोमीलितक्षी मेने तस्या
स्तदनुकवला न्धर्मकामार्थमोक्षान्नामः कामं मधुरमधुरं ब्रह्म पीत्वा पितस्याः १५ भाति स्म चित्तस्थितरामचंद्रं सारुं
धती निर्गमशंकयेव स्तनोपरि स्थापितपाणिपद्मा संजातनिद्रा सरसीरुहाक्षी १६

ने एतदधिक ब्रह्मसुखं नास्तीति भावः १५ भातीति छद्मनामिषेण स्वीकृतनिद्रा भाति स्म स्तनयोरुपरि स्थापितं पाणिपद्मं यथा सा उत्प्रेक्षते
किं कुर्वतीव चित्तस्थितश्चासौ रामचंद्रश्च तं निर्गमशंकया तद्दयान्मानिर्गच्छत्विति भयेन रुंधतीव १६

कामाग्निना शुष्यत यो रमणीयः रामस्य सीतायाः कुंचांतः स्तनमध्यदेशस्तद्युक्ते तर्दिमलयजपंकस्तस्मिन्निमग्नोः लिङ्गमरोलक्ष्यते उत्प्लक्ष्यते कीदृशः गाढं
यथास्यात्तथा बद्धा अखिला अंगप्रयोगस्य अतएव उपरिविततोपक्षो यस्य उड्डीना संभवात् कइवलक्ष्यते एषकुसुमेषोः शरइव पुंरवमात्रावशिष्टः अन्यत् तद
यमग्नइति १७ द्राक् ईषद्वाजेन भावाविष्करणदंभेनाश्रितानि द्राययासा अन्यथा वै जात्यमायाति जानकीपतिप्रमदयति प्रकृष्टं हर्षयति हर्षप्रकारमेवाह

रामः तत्र मैथिलसुतोरस्थलनिक्षिप्तयक्षकदर्पे सानंदपतितश्च मरमालोक्य मदनदहनशुष्यत्कांतकांताकुंचांतर्दिमलयजपं
केगाढबद्धाखिलांघ्रिः उपरिविततपक्षोलक्ष्यते लिङ्गनिमग्नः शरइवकुसुमेषोरेषपुंरवावशेषः १७ तत्रावसरे पृथुलजघनभा
रंमंदमांदोलयंतीमृदुचलदलकाग्राप्रस्फुरत्कर्णपूरा प्रकरितभुजमूलादर्शितस्तन्यलीलाप्रमदयतिपतिंद्राक्जानकीव्याज
निद्रा १८

मंदंयथास्यात्तथापृथुलंमांसलंजघनंतस्ययोभारः तंदोलयंतीतोलयंती पुनः कीदृशीमृदूनिस्पर्शाहर्षिचंचलानि अलकाग्राणियस्याः
प्रकरितंभुजमूलंयथादर्शितास्तन्यलीलास्तनयोः परिसरशोभायया एतत्पद्येनकुंचितारब्धंशयनंदर्शितं तदुक्तं कामावतारे प्रमीलादंभतोयत्रप्रीतिदा
नदिदत्सया स्वशोभादीयतेनेत्रेशयनंतद्विकुंचितम् १८

तदनुव्याजाविष्कृतभावदर्शनानंतरं रामः जनकपुत्रीवक्त्रं आलोक्य पुनः पुनः आघ्राय चुंबन् पितृमोन जातः स्तनतटभुजमूलोरस्थलं रोमराजिमदनस-
दनं चापिरामेण चुंबितं आसीदिति अत्र द्वंद्वेभ्यं कीदृशः पंचबाणः कामोऽस्यासीति तथा सकाम इति अर्शादिभ्योच् एतेन पंचशरारव्यं चुंबनं द्योतितम् त-
दुक्तं वाल्म्यायनीये भुजमूलोस्तनोवक्षोवलिमदनसद्वच पद्मिनीचुंबिता द्वावंचातिपंचशराभिधं १९ अथ भयलोलालिंगनं द्योतयितुं पद्यमवतारयति-

तामपि दूरस्थां मन्यानः तदनु जनकपुत्रीवक्त्रमालोक्य रामः पुनरपि पुनरेवाघ्राय चुंबन् तृप्तः स्तनतटभुजमूलोरस्थलं रो-
मराजीमदनसदनमासीच्चुंबितं पंचबाणः १९ श्रीरामपादाः निद्रालुस्त्री नितं बां बरहरणरणन्धेरवलारावधावत्कंद-
पारिब्धबाणव्यतिकरतरलाः कामिनो यामिनीषु तारं कोपांतकांतग्रथितमणिगणो गच्छ दच्छ प्रभाभिर्व्यक्तांगास्तुंगकंपा-
जघनगिरिदरीमाश्रयंते श्रयंते २०

निद्रेति तेषां सिद्धाः सकामाः श्रीरामपादाः घनमेव गिरिदरीसैवाश्रयं निलयनस्थानं श्रयंते इति कुतश्च-
त्यपेक्षायामाह निद्राजातायस्याः एवमूतास्त्रीसीता तस्या नितंबवस्त्राकर्षणे सति रणं तीशब्दितायामेव लान्तस्याः रावेण धावन् यो कंदर्पः तेनारब्धः संधि-
तो यो बाणस्तेन यो व्यतिकरो भयंते न तरलाः आत्मानं गोपायितुं चंचला अन्योपि चौर्यं कुर्वन् केनापि ज्ञातो अलं पलायितुं आत्मानं गोपायति तथैतेपि काम-
चौर्यं अन्यस्मिन् अन्यवभासो व्यतिकरः अत्र निर्भयत्वेन भयं तर्हि निलीयति षं तु इति चेत्तत्राह तारं कयो रूपांतेषु ग्रथिताः ये मणिगणारत्नसमूहास्ते-

भ्य उ हृच्छं तोयाः उज्ज्वलाः प्रभादीक्षयस्ताभिर्व्यक्तांगाः प्रकटीकृतशरीराः अतएव ज्ञातेषु सत्सु तुंगः कंपो येषां ते एवं भूताः संतः आश्रयंते उक्तं च कामावता
रे निर्निद्रिता मृगदृशोरसनां यदेव संमोचनाय विभयीकृतमानसोलं तद्वाव कंपमुखतो जघने निलीयमास्थाय तिष्ठति तदा भयलोलमुक्तमिति २० स्पृहे
ति भावं मानसं रागं अन्यत् स्पृष्टमेव प्रेमतः संगं स्पृहयति बालभावाद्भिमेति इति योज्यम् २१ अत्यंतं कामबाणभिन्ना सती वीतलज्जा जानकी निधुवने
ति हेरमणस्वमुखानुसारं निर्विशंकं यथा स्था तथा मे रसनां पिब पिब आदरे वीप्सा अत्रास्वाद न मेव पानं न नुरमित्वाया स्यामीति चेत्तत्राह प्रियायाः -

जानकी प्रबुद्धा स्पृहयति च बिभेति प्रेमतो बालभावात् निलति सुरतसंगे व्यंगमाकुंचयंती अहहनहिनहीति व्याजमप्या
लपंती स्मितमधुरकटाक्षौ भावमाविष्करोति २१ निधुवनघनकेलिग्लानिभावं भजंत्यारमणरक्षसशंकातं किंचेतः प्रियायाः अ
धरदशनसर्पत्सीकृताया धृतायाः पिब पिब रसनां मे कामतो निर्विशंकम् २२

ममचेतः रक्षसशंकातं किं रक्षसोरताधिक्यं ततो या शंका भयंते नातंकः कंपो यस्मिन् तत् एवं भूतं जातं रमणायाक्षमास्मीति भावः यद्वा सर्वमेकं पदं रमण-
स्य तव योरक्षसोरताधिक्यं तस्माद्या शंका तया यः आतंकस्तद्युक्तं चेत्तः तदेव प्रियं यस्याः मे कुतो न क्षमसीत्यपेक्षायामाह निधुवने रतौ घनाया बद्धी केलिस्तया
द्रावणादिना ग्लानिभावं निःप्राणतां भजंत्याः उक्तं च रसो दधौ अंतश्चंद्रं देहे यत्र बलं पुष्टिं कद्रवेदस्याः तद्दिग्मा इत्याधिक्यं मनिः प्राणता ग्लानिः पुनः की

दृश्याः अधरस्य दंशनं रवंडनं तेन सर्पत् निर्गच्छत् सीत्कृतं सीत्काररवो यस्याः यद्वा अधरदशनयोः अधरदंतयोरेव सर्पत् सीत्कृतं यस्याः उक्तं च पंचसायके
द्रवति च यदि नारी प्रोद रागान्मियुक्ता मृदु निधुवनयोगे दंतसंधौ गभीरं द्रवति रदनवास किंचिदुन्मथ्य भूयः कथितमिह मुनींद्रैः सीत्कृतं रागकारि अस्मिन्पद्ये
सीत्कृतमाविष्कृतं पुनः धृतायाः अंके वश्यं प्रेष्ठेयं नायिका तदुक्तं रसोदधौ सीत्कृतं संज्ञाभिमुखो यस्याः सततं प्रियो भवेदनुगः वश्यं प्रेष्टा सीत्काव्रज
रमणी मंडनं यथाराधेति २२ वाचामिति रामराज्ञी चरस्था वरां स्था स्मृचरिष्णु रूपांधरित्रीं सुरभयति सुरभी करोति केन वाचां गुंफेन रचनया संद

रामः स्नानं दं जानकीया गिलासमुल्लासयति लालित्य शालिनालापेन पद्यं वाचां गुंफेन रंभाकर कमलदलोदार संचार चंच
तंत्री संजातमंजुस्वर सरसतरो द्वारताराक्षरेण प्रत्यग्रोन्मिद्रना कद्रुमकुसुमनवामोदसंवादमैत्री पात्री भूतेन धात्रीं सुरभयति चर
स्था वरां रामराज्ञी २३ श्रीरचना गुंफ इत्यमरः कीदृशेन गुंफेन रंभायाः अप्सरसस्तस्याः करावेव कमले तथोर्या निदलान्यंगुलयः तासां यः उदारः संप्रमाद-

वान् संचारस्तद्रागव्यं जकं तंत्री गमनं तेन चंचती सशब्दाया तंत्री वीणा ततः संजातो यो मंजुस्वरः कोमलालापः ततोपि सरसतरोः ति शयेन रसवान् यः उदारः उ
द्वारस्य गतिं तस्मिन् ताराणिव्यक्ताक्षराण्यस्मिन् तत् तदुक्तं संगीते सात्वती पंचमश्रीक प्रीतिमंठविराजितं त्रिपदं सधुवंगीतमुद्गारारव्यं मतं बुधैरिति पुनः प्र
त्यग्रं नवीनं उन्मिद्रं विकसितं च तन्ना कद्रुमकुसुमं पारिजातपुष्पं तस्य यो नवामोदस्तात्कालिको गंधः स एव या संवादमैत्री वचनचानुरीतस्याः पात्री भूतेन पारिजातकु
सुमादप्यति सुगंधेनेत्यर्थः २३

अरण्येमिति सारंगैर्मृगैर्हरिभिः सिंहैः मातंगैः गजैः पंकजवनैः पद्मव्रातैः वनंजलंजीवनंभुवनंवनमित्यमरः कीदृशैः सर्वैः प्रियायास्तवचक्षुः सौंदर्येणमृगाः मध्य
प्रदेशसौंदर्येणगजकुंभौवदनसौंदर्येणकमलवनंविजितमितिमृगादिभिररण्यादिश्रयणंयुक्तमित्याह सतांसंभावितानां मानेचित्तोन्नतौम्लानेसति केनापिदूषितेस-
तिमरणंमुख्यंतदभावेदूरसरणंदेशांतरदुर्गाश्रयणंयोग्यंअत एभिर्दुर्गमेवाश्रितमितिभावः अयिप्रिये अयीतिकोमलामंत्रणेअपिवातत्रसंभावनागर्हासमुच्चयप्रशं-
कासंभावनास्वपीत्यमरः २४ वक्रमिति सरसीरुहाणिपद्मानि एणीदृशस्तेवक्रंवलोक्यतत्सौंदर्यार्थं वनांतेजलमध्येजपायइष्टाराधनायभृंगश्रेण्ये वाक्षमा

अथरामस्तामात्हादयति अरण्यंसारंगैर्गिरिकुहरगर्भाश्चहरिभिर्दिशोदिङ्मातंगैः श्रितमपिवनंपंकजवनैः प्रि-
याचक्षुर्मध्यस्तनवदनसौंदर्यविजितैः सतांमानेम्लानेमरणमथवादूरसरणम् २४ वक्रंवनांतेसरसीरुहाणिभृं-
गाक्षमालांजगृहुर्जपाय एणीदृशस्तेष्ववलोक्यवेणीमंगंभुजंगाधिपतिर्जुगोप २५

लातांजगृहुः एणीदृशइतिपदेनमृग्योपिवनांते अरण्येमध्येतृणादिभक्षणादिना नेत्रशोभाप्राप्त्यर्थंतपस्यंतीत्यर्थः भुजंगाधिपतिरपितेवेणीमव-
लोक्यतत्सादृश्यहीनमंगंजुगोप अन्यथास्वशरीरगोपनेनकोलाभइति यद्वा एणीदृशः पदद्वयंएणीमृगीजात्येकवचनंतेदृशः दृष्टीरवलोकनवैदग्ध्या
नेकत्वाद्बहुवचनं अवलोक्यवनांते अरण्यंदुर्गेनेत्ररूपं अंगंजुगोपत्वन्नेत्रसादृश्यभाववैलक्षण्यत्वात् २५ ६३ ६३ ६३ ६३ ॥

स्वर्णमिति स्रष्टुवर्णो यस्यायं भूतमपि स्वर्णं स्रष्टुवर्णं तव कांतिं विलोक्या त्मगतमला कर्षणा यत्वं दंगस्य साम्यत्वकथनाय च स्वदेहं दहने चिक्षेप ननु तद्वर्णं प्राप्त
यदिति भावः हिरकमाणितुल्यबाजपूर्णमपि दाडिमस्य फलं तव दंतपंक्तिं विलोक्य तूर्णमेव विदीर्णं स्फुटितं तदुपमानबहिः कृतत्वादिति भावः २६ वदनमिति
हेकांते प्रिये पश्य मुखगौरवं प्रत्यक्षमवलोक्य विधाता ऊर्वाभूमौ स्थितं तव वदनं वाह्यौ क्षीरसमुद्रे क्षितसीतरशिं गुणसाम्यातिरेकज्ञापनाय अनिल एव तु-

स्वर्णं स्रष्टुवर्णं दहने स्वदेहं चिक्षेप कांतिं तव दंतपंक्तिम् विलोक्य पूर्णं मणिबीजपूर्णं फलं विदीर्णं ननु दाडिमस्य २६
वदनममृतरशिं पश्य कांते तवोर्वाभूमौ स्थितं तव वदनं वाह्यौ क्षीरसमुद्रे क्षितसीतरशिं गुणसाम्यातिरेकज्ञापनाय अनिल एव तु-
नक्षिपति च परिपूर्येतरस्य ताराः किमेताः २७ जानकीसानंदं सोत्कंठा च प्राणवह्नुभमल्हादयति रमणचरणयु
ग्मं तावकं भावयित्वा मधुरगिरिमुदारं रामदासी ब्रवीमि

लादंडस्तेना तुल्यत्वं तोलयामास तदेंदुः लघुत्वात् अल्पगुणाश्रितत्वात् स्वच
रउन्नतो भूत् तदास्य चंद्रस्य पूर्येतास्ताराः अश्विन्याद्याः क्षिपति स्म तस्य चंद्रस्य पूर्येतास्ताराः किंकियंत्यः न कियंत्यः इत्यर्थः गुणगौरवान्न व वदनमत्रैव
स्थितं चंद्रस्तु गुणाभावाद्ध्वंगत इति भावः २७ ननु सितारवंडश्चेदत्यंतरः गुडो बहुतरः तर्हि किंगोरवादेव गुणाधिक्यमित्यपेक्षायामाह रमणोति भाव

यित्वानिषेव्यधात्रागुरुकृतमपिमेवदनंतथापिप्रियेणतयाआस्वाद्यअमृतरश्मेरपिमंडलंवा निर्णीयतांयत्रैवस्वादातिशयस्तत्रैवगौरवमितिभावः २८
सीतामिति मनोहरतरांगिरमुद्गिरंतीसीतांपरिपूर्णकामः कामकलाविलासोयत्र अन्यथेश्वरत्वस्य क्षतिः स्यात् रामः सीतांतथाबुभुजे यथाकोपीश्व
रोभूत्वा नाद्यभुनक्तिनपुराबुभुजे नाग्रेभोक्ष्यतीति २९ अथैतदवर्णनमुपसंहरति मृद्विति प्रियायाः कापिअनिर्वचनीयादित्या अलौकिकीस्तनश्री-
राघवस्यत्तदयतापंत्तत् अयतीतित्दयः कामस्तस्यतापंयथां हरतीतिकीदृशीमृदुः स्पर्शासहः स्फुरभिः स्फुगंधः स्फुवर्णो गौरोज्ज्वलः स्फीतः किंचिदुन्नतः

कृतमपिगुरुधात्रास्वाद्यनिर्णीयतांमेवदनममृतरश्मेर्मंडलंवाप्रियेण २८ रामः सानंदम् सीतांमनोहरतरांगि
रिमुद्गिरंतीमालिङ्ग्यतत्रबुभुजेपरिपूर्णकामः रामस्तथात्रिभुवनेपियथानकोपिरामांभुनक्तिबुभुजेनचभोक्ष्यती
शः २९ मृदुस्फुरभिस्फुवर्णस्फीतकक्षापुटोद्यद्भलितभुजलतायाः संपुटालिङ्गितायाः सचासौकक्षापुटश्चतस्मादुद्यतेललि-

तेभुजलतेयस्याः सातथाकक्षापुटोद्यदितिपाठेसएवार्थः एवंभूतात्कक्षापुटादुद्यतेउपरिभुजमूलेयस्याः हरतुइतिपाठः तत्राशीः किंपुनः कीदृश्याः संपुटा
लिङ्गितायाः संपुटारव्यालिङ्गनेनालिङ्गितायाः उक्तंपंचसायकेउर्ध्वगतंमध्यगतंयुवत्याः पार्श्वस्थितायाः परिरभ्यदेहं यूनः स्थियोलोलनतोरतज्ञैरत्यद्भ
वः संपुटनामधेयः अयमेवोदयोतेनान्यथोक्तः उत्तानस्तप्रमदोपरिस्थः कक्ष्यांसमावर्ज्यतदूरुयुग्मं संमर्द्द्यानस्तनमंडलयद्रमेतसः स्यात्किल

संपुटारव्यः ३० आगामीति रंगभवनेस्फुरतागारेचिरंकोपिष्वमः आविरासीत्कयोः तयोः सीतारामयोः १३ मेपिचिरमव्ययमितिचरकः किंकृत्वैव आगामिः
भाविष्योयोदीर्घविरहः दंडकारण्यप्रस्थानरूपस्तज्ञात्वैव कीदृशीसीताअद्भुताः कामकेलयोयस्याः सा अस्मरसस्यादौतुरंगांस्ताडयामासेतिष्वमः उक्तः प्रां
तेबिडालपत्नीपूजनमेवष्वमः अतः आद्यांतष्वमादिनिष्वमेवजातं यद्वास्पष्टमेवार्थः रंगभवनेअद्भुतकामकेलिः कामक्रीडाचिरमाविरासीत् अन्यत्पूर्व
वत् अन्यत्कविनैवव्याख्यातंष्वममेवाविः करोतिचरणायुधानामितितयाः जानकीरामचंद्रयोर्मध्येजानकीचरणायुधानांगिरंश्रुत्वा बिडालपत्नीअपू-

स्फुरतरसवशायाराघवरस्यप्रियायाहरतितृदयतापंकापिदिव्यास्तनश्रीः ३० आगामिदीर्घविरहश्चिरमाविरासीत्
ज्ञात्वैवरंगभवनेद्भुतकामकेलिः श्रुत्वातयोर्गिरमपूजयदोतुपत्नीमुद्गीर्णकर्णसरणांचरणायुधानात् ३१ इतिश्रीहनु
मन्नाटकद्वितीयोऽंकः २

जयत् अत्रबिडालपत्नीशब्दाद्विडालपूजनेपतिव्रतायाः परपुरुषस्यशोभाभूदितिसूचितम् किमित्यपूजयत् एवमु
क्तंभवति बालायाश्चेतसीचरणायुधशब्देनैवप्राप्तकृत्यद्यतेनेतरथाअतः पूजिताबिडालपत्नीपूर्ववैरमनुस्मरंतीचरणायुधमव्यग्रमश्नातुतस्मिन्निवृत्तेप्रातः का
लासंभवादनंताभवतु यामिनीकामिनीपतिमालिंग्याजस्वस्फुरवमनुभवत्वित्यभिप्रेतार्थः ३१ इतिश्रीमिश्रदासविरचितायां हनुमन्नाटकदीपिकायांजा
नकीविलासोनामद्वितीयोऽंकः २

अथरामवनलीलां वर्णयितुमं कमारभते भुक्तेति राघवो रामः धर्मपत्न्या सार्द्धं कतिपयसमयं यथा स्यात्तथा स्फुरंगान् भोगान् कामविलासान् नष्टो भोगान् भु-
क्त्वा श्रवणमुनिपितुर्यज्ञदत्तारव्यवेश्यतपस्विनः शापसमयं प्राप अत्रेयं कथा मृगयांगतो दशरथः वनगजव्रमेण शब्दवेधित्वपरिचयाय कुंभं जलेन पूरयंतं
श्रवणमुनिं अहं वैवजधानं ततोऽस्य पित्राय ज्ञदत्तेन शप्तः अस्यामेवावस्थायां पुत्रशोकात् परलोकं गमिष्यसीति तं वियोगसमयं प्राप यद्वा राघवो एषः दश-
रथः धर्मपत्न्या सार्द्धं वर्द्धिष्णु कामः अपूर्णकामाभिलाष इति उभयोर्विशेषणम् भोगान् नष्टो उक्तं च स्फुरंगधिवनिता वरचंगीतं तांबूलभोजनम् वाहनं भू-

भुक्त्वा भोगान् स्फुरंगान् कतिपयसमयं राघवो धर्मपत्न्या सार्द्धं वर्द्धिष्णु कामः श्रवणमुनिपितुः प्राप हाशापकालम्
धत्ते तस्मिन् विवस्वान् मलिनकिरणातां हामहोत्पातहेतो रूत्कादंडः प्रचंडः प्रपतति नभसः कंपते भूतधात्री १

षणंचेति भोगाष्टकमुदीरितम् शापकालमेव द्योतयति तस्मिन् समये धत्ते व्यधत्त भूतार्थवर्तमानता नाटकालंकृतित्वात् उक्तं च दशरूपके प्रकृतं
वर्तमानत्वं नाटकालंकृतिः परा १ दिगिति अहनि दिवैव स्फुरारो विस्तारः स्वर्मानोः राहोः सकाशात् मध्यान्हे ऊर्ध्वमारुह्य कोशो येषां ते श्वगणाः सा-
रमेयगणाः तेषां रूतमभूत् स्फीतो बहुतरः फेरूणां शिवानां प्रचारः इतस्ततः सरणं वारंवारमभूत् कइव गभीरप्रलयइव कीदृशः महाकालो रुद्र-
स्तस्य चीत्कारेण घोरः प्रलये रुद्रश्चीत्कारं करोति इति प्रसिद्धं स्फीतकेतुप्रचार इति वा पाठे स्पष्टार्थः एकोत्तरशतं केतवः संति २ तानिति द-

शस्यंदनं दशरथं क्रंदयंती शोषयंती शिवशिवेति रवेदे एषः रामः शांत्यै उत्पातजन्य दोषोपशमाय वनमभिप्रेष्यतां पुत्रस्य मम सुतस्य भरतस्य राज्यं
भवतु इति वाचमूचे ३ राममिति अथवा प्राणधारणा क्षमश्चेत्तान् प्राणानपि विहाय अनृतप्रतिनिमुक्तः स्यांत देव वचनं अन्यथा मा भूत्

दिग्भागो धूसरो भूदहनि बहुतरस्फारताराः स्फुरन्ति स्वभानोभानि वीर्यग्रहणमसमये रौधिरी बिंदुवृष्टिः मध्यान्हो
र्ध्वास्यकोशशिवगणरुतमतिस्फीतफेरुप्रचारो वारंवारंगभीरप्रलय इव महाकालचित्कारघोरः २ कैकेयी आत्मगतम्
प्रातः किल मद्वाग्बंधकालस्तर्हि द्रुतं राजानं भरतराज्यं प्रार्थयामि नखलु कालक्षेपः श्रेयसेरहसि उपगम्य प्रकाशं राज
न्ममंगलीरियं वधूर्यतोऽस्या आगमनमात्रेण महोत्पाताः संभवन्तीति तानुत्पातानवेक्ष्य क्षितिपमथ दशस्यंदनं
क्रंदयंती लोकान् शोकानलौघैः शिवशिवतरसाभस्मसात्कुर्वतीव कैकेयी वाचमूचे निखिलनिजकुलांगारमू-
र्तिः ससीतः शांत्यै पुत्रस्य राज्यं भवतु वनमभिप्रेष्यतामेष रामः ३

तदनु इति विचारानंतरं हाकष्टं तथेति यथा त्वं वदसि तथैवास्त इति तां कैकेयीं बभावे अत्र राज्ञेति चिंतितं चेत् कैकेयुक्तं करोमि तर्हि रामादर्श
नेन मरणमाप्नुयां न चेदनुतं स्यात्तर्ह्यनुतं मारयात् मरणमेवास्त इति भावः अत्रेयं कथा देवास्तरयुद्धे देवपक्षे स्थितो राजा मूर्छितः तेनैव सहे

यं तत्रगताकेकेपीरात्रावेनं भक्षयद्गोराक्षसेभ्योयोगबलेनारक्षत् तदाप्रबुद्धेनराज्ञावरद्वयमस्यैदत्तंतत्तयाराज्ञिविन्यस्तंयथेच्छं गृहीष्यामी-
तितद्वरादानादनृतः स्यामीतिप्रसिद्धम् ४ रामभरताविति अत्रप्रसिद्धशब्दार्थकथनेरामायणविरोधः स्यात् अस्याप्यग्रिमश्लोकैश्चततएवं

गद्यम् दशरथः सकरुणं स्त्रीवचनस्वीकरणं मरणोत्साहं च नाटयन्महतीं मूर्च्छां मासाद्य धरणीतलमुपगतः कथमपि
चेतनामुपलभ्य रामं कामाग्रजमिव वनं प्रास्थितं वीक्ष्य शक्तो धर्तुं प्राणाच्छिवशिवकथं तान् विहायार्थवाहम् निर्मुक्तः
स्यांवचनमनृतंतत्पुनर्नान्यथामेभूयाद्द्वयस्तदनुवचनं हावभाषेतथेति ४ गद्यम् रामभरतौस्वस्वंकालमधिग-
म्यहर्षशोकौनाटयंतौ गुरोर्गिराजटावत्केल छत्रचामरधारिणौ वनप्रस्थानराज्याभिषेकारं भायराजानं दशरथं न
मस्कर्तुमवतरतः तत्र भरतः हातातमातरहहज्वलितानलो मां कामं दहत्व शनिशैलकृपापावाणाः मम तु तान् वि-
षहते भरतः सलिलं हारामचंद्रपदयोर्न पुनर्वियोगम् ५

व्याख्यायते अत्रराज्ञोक्तं राज्यं त्रष्टो रामो वनं यातु अ-
राज्याहो भरतो राज्यं गृण्हातु तदा भरतोपिराज्यं परित्यज्य रामानुगमना योद्यतो भूदिति पठ्यते अन्यथा भरताधर्मः स्यात् रामभरतौ राजानं न-
मस्कर्तुमवतरत इत्यन्वयः कीदृशौस्वस्वंसमयं वनगमनं राज्यग्रहणरूपमधिगम्यहर्षशोकौ वनगमनात् रामो हर्षं राज्यश्रवणात् भरतः शोकं

नाटयंतौ नाटकमेवाह गुरोर्दशरथस्य गिराजटाश्वत्थानि च तान्येव छत्रचामराणि च तद्वारिणो कस्मै वनप्रस्थानमेव राज्याभिषेकः तस्मै एतदर्थे न
नृपे सत्यत्वमायाति भरतेऽपि धार्मिकत्वं नृपेण रामे भरतेऽपि राज्यं प्रतिज्ञातं एकतरादाने नृतमेव तस्मादुष्माभ्यां वनमेव राज्यं मतं भरतो जटाधरः स नुरामा
ज्ञयाराज्यं चकारेति केकेय्यापि वरदानात् सत्यत्वमेव तत्र भरतः अशनिर्वज्रं शैलाः गिरयः कृपाणः खड्गः बाणः शरः ते च ते तानि वज्रादीनि ति स्त

मां बाधते न हितथा गहनेषु वा सो राज्या रुचिर्जनक बांधव वत्सलस्य रामानुजस्य भरतस्य यथा प्रियायाः पादा
रविंदगमन क्षतिरुत्पलाक्ष्याः ६. श्रुत्वा स मंत्रवचनेन सक्त प्रयाणो शापस्य तस्य च विचिंत्य विपाकवे लाम्
हाराघवेति सकृदुच्चरितं नृपेण निश्चस्य दीर्घतरमुच्छ्वसितं न भूयः ७

गमम् ५ भरतस्य राज्या रुचिश्च राज्या करणं कीदृशस्य भरतस्य जनको दशरथे बांधवे मयि वत्सलस्य प्रेमवतः यद्वा जनको विदेहस्तद्वांधवस्य-
तद्भातुः प्रेष्ठस्य जामातृत्वात् ममानुजस्येति अन्यत्कगमम् ६ श्रुत्वेति नृपेण दशरथेन सक्तमंत्रो मंत्रीत दूचनेन सक्तानां राम लक्ष्मण भरता-
दीनां हाराघवरामराम इति एकवारमुच्चरिते सति दीर्घतरं निश्चस्य भूयो नोच्छ्वसितं देहंत्यक्तमिति भावः ७ ७ ७ ७ ७

भरतः महती मूर्च्छा मासाद्य वै क्लृप्तं नाटयति मातरिति उक्तिप्रत्युक्तार्थोद्घाटनं अन्यत्सगमम् इति पुनः मूर्च्छितो भुवि पपात ८ गुरोरिति शरयुक्तश्चा
पो हस्ते यस्य मध्यमपदलोपी समासः अन्यार्थः थशब्दः सकः लक्ष्मणस्तं राघवं अनुजगाम बालवत्सो गामिवोति ९ गुर्वाज्ञेति गुरोर्दशरथस्य

मातस्तातः कयातः सूरपतिभवनं हाकुतः पुत्रशोकात् कोसौ पुत्रश्चतुर्णां त्वमवरजतया यस्य जातः किमस्य प्राप्तो
सौ काननांतं किमिति नृपगिरा किंतया सौ बभाषेम ह्यबद्धः फलं ते किमिह तव धराधीशता हा हतोऽस्मि ८ गुरोर्गि
राराज्यमपास्य तूष्णीं वनं जगामाथ रघुप्रवीरः निषंगपृष्ठः शरचापहस्तस्तं लक्ष्मणो गामिव बालवत्सः ९ गुर्वाज्ञा
परिपालनाय च वनं संप्रस्थितं राघवं दृष्ट्वा सौ त्वरिता विदेहतनयाश्च श्रूजनं पृच्छति नत्वा कोशलकन्यकां प्रियुगुलं प
श्चात्सुमित्रां पुनर्दृष्ट्वा हा शकसारिकापिककुलं रामानुगाप्रस्थिता १०

अहमपियास्यामीति पृच्छति कोशलकन्या कौशल्या तदंघ्रियुगुलम् शकं च सारिकां च पिककुलं च हं द्वैक्यम् १० राम इति अयोध्या निकट एव नंदि-
ग्रामो स्तितत्रस्थः सन्ननुजराजिनादिवतः किमयोध्यापालनेनेति तत्राह रघुपतेः रामस्य वनवासानंतरं भोगाय अपालने रामवचनभंगात् त्वमत्रस्थो

राज्यं कुर्वितिरामवचनं ११ सद्य इति त्रिचतुरेति निपातः असकृद् द्वारं वारं पर्येत भूः परिसर इत्यमरः १२ आदाविति हे वै देहि इमान् वनसंबन्धिनो भू-
भागान् भूप्रदेशान् त्वंकथं यायाः कथंगमिष्यसि स्त्रोतांसि च काननानि च गच्छन्निर्झराश्च सरितश्च एषां प्रायो बाहुल्यं येषु तान् अपूर्वान् त्वया क-

रामे प्राप्ते वनांतं कथमपि भरतश्चेतनां प्राप्य तातं नीत्वा देवं द्रुलोकं सुनिजनवचनादूर्ध्वदेहक्रियाभिः १३ वातुः शोकाज्ज-
टावानजिनवृततनुः पालयामासनं दिग्रामेतिष्ठन्नयोऽध्यां रघुपतिपुनरागामिभोगायै वीरः ११ सद्यः पुरीपरिसरेषु
शिरीषमृद्गीगत्वा जवात्रिचतुराणि पदानि सीता गंतव्यमस्ति कियदित्यसकृद् द्रुवाणारामाश्चुणा कृतवती प्रथमाव-
तारम् १२ रामः आदावेव कृशोदरी कुचतटीभारेण नम्रा पुनर्लीलाचंक्रमणं च नैव सहसेदोलाविधौ श्राम्यसि
स्त्रोतः काननगच्छन्निर्झरसरित्प्रायानपूर्वानिमान् भूभागानपि भूतभैरवनिगान् वै देहि यायाः कथम् १३

दाप्य दृष्टान् यास्यामीति चेत्तत्राह लीलायै यन्मादिरेपि चंक्रमणं तदपि त्वं न सहसेदोलाविधौ अपि श्राम्यसि श्रममेषि अब्रह्मेतु माह आदाविति १३ रा-
मः वारितामपि कृतप्रयाणां सीतां दृष्ट्वा धरणीं प्रार्थयते अरुणोति भो अवनिभूमे इयं सीता अकरस्मान्मदं मदं यथा स्यात्तथा कठिना तनुयस्या एव भूताया

धरण्याः सकाशात्स्वतन्तीसतीयातिकृत इत्यपेक्षायामाह अरुणदलाचेयं नलिनीचतद्वत् आसमन्तात् स्निग्धपादारविंदेयस्याः सा अतो स्याः पदवि
न्यासदेशे निजकठिनत्वं त्यज कस्मात्त्यज्यामीति चेत्तत्राह तव सुता एतेन वात्सल्यत्वं उदीरितं जानकीवनं याति यद्वा कीदृश्या धरण्याः अरुणदलनलिन्या अरुणा
येदलाः पादांगुलयस्तेषां नलिनीदुःखदेत्यर्थः नलोस्त्रीनालदुःखयोरिति चरकः नलंदुःखमस्या अस्तीति नलिनीमैथिली १४ पथिकवधूभिः पांथस्त्रीभिः पथी

अरुणदलनलिन्यास्निग्धपादारविंदा कठिनतनु धरण्यायात्यकरमात्स्वतन्ती अवनितवस्तुतेयं पादविन्यासदेशे त्यज निज
कठिनत्वं जानकीयात्यरण्यम् १४ पथिपथिकवधूभिः सादरं पृच्छमाना कुवलदलनीलः कोयमार्येतवेति स्मितविकसितगंड्वी
डविभ्रांतनैत्रं सुरवमवनमयंती स्पष्टमाचष्टसीता १५ घुसृणमसृणपादागम्यते भूः सदर्भा विरचय शिवजातं मूर्ध्नि धर्मः कठोरः
इति ह जनकपुत्रीलोचनैरश्रुगर्भैः पथिपथिकवधूभिर्वीक्षिता शिषिता च १६ तिपथिमार्गे मार्गे कपथिकवधूभिः ग्रामीणस्त्रीभिः कोस्त्रीग्रा

म्यप्रकाशयोरिति धनंजयः स्मितेन विकसितो गंडो यस्मिन् ब्रीडया विभ्रांते नैत्रे यस्मिन् तन्मुरवमवनमयंती एतेन स्पष्टं मद्रमणो यमित्युक्तवती न तु गिरेति १५
घुसृणोति पथिमार्गे पथिकवधूभिः अश्रुगर्भैर्लोचनैः कृत्वा जानकीवीक्षिता इति शिषिता च इति किं प्रोसीते त्वं घुसृणमसृणपादाकमलकोशनवनीततुल्या
रुणकोमलचरणा सि भूः सदर्भा दर्भा कुरसहिता भवत्यागम्यते मूर्ध्नि धर्मः कठोरः अंतः शिवजातं शिरः पादत्राणं वल्कलजं पत्रजं वा विरचय १६ ७

ह. ना.
२६

मूर्ध्नीति पयः प्रस्त्रवैः निर्झररूपैः एषः शैलेंद्रोचित्रकूटोपिसाश्वरभूत् केनयेनरुदितेनकीदृशः शैलेंद्रः उद्दिग्नाः येविहंगाः पक्षिणः तैः निर्गतापरित्यक्तास्तर
बोयस्मिन् निःसंमदाः हर्षरहिताः श्वापदाः मृगादयोयस्मिन्सः प्रमोदामोदसंमदा इत्यमरः १७ तत्रैवसुमित्रालक्ष्मणं प्रति राममिति यथास्तरवमिति रा
मस्ययथास्तरवंस्यात्तथैवगच्छानुसरेत्यर्थः १८ पदेति अथभरतेनिवृत्तेरामेप्यन्यतः कृतप्रयाणोआहस्म जानकीरामं प्रति विशीर्णासर्वतः प्रक्षिप्ताग्रावा

अंक
३

तत्रचित्रकूटेजानकीसकरुणंसबाध्यम् मूर्धाबद्धजटेनवल्कलभृतादेहेनपादानतिंकुर्वाणोभरतेतथाप्ररुदितंतारस्वरैः सी
तया येनोद्दिग्गविहंगनिर्गततरुर्निःसंमदः श्वापदः शैलेंद्रोपिकिलेषभूरिभिरभूत्साश्वः पयः प्रस्त्रवैः १७ रामंदशरथंवि
द्भिर्मांविद्भिर्जनकात्मजाम् अयोध्यामरवींविद्भिर्गच्छुपुत्रयथास्तरवम् १८ पदकमलरजोभिर्मुक्तपाषाणदेहामलभत
यदहल्यांगौतमोधर्मपत्नीम् त्वयिचरतिविशीर्णाग्रावविध्याद्रिपादेकतिकतिकतिभवितारस्तापसादारवंतः १९

णोयस्मिन् सचासोविंध्याद्रिपादश्चतस्मिन्त्वयिचरतिसतिकतिकतितापसादारवंतः भवितार इति एतत्कुत इत्यपेक्षायामाह यतः गौतमः शापा
च्छिलारूपोअहल्यांतवपदकमलरजोभिर्मुक्तः त्यक्तः पाषाणदेहोययातामलभत इत्यक्तं भवति त्वच्चरणस्पर्शेनयथापूर्वमहल्यापाषाणरूपापिदेवी-
त्वंगतातथाद्यापिविध्यग्रावाणः स्त्रियोभविष्यंतीति पूर्ववृत्तमनुस्मृत्योक्तम् १९

२६

वैदेहीति वैदेही अरुष्टराजमंदिरा द्विर्व्यवहारतया बालभावाच्च देवयोगात् नौकासुखमनुभूय वनेचरंती स्थलेपि भाराक्रांता मतिनोऽप्रचरतीति मन्यमानास्मा
भिरतः परमनयेव सुखप्रयाणं कर्तव्यं न तु पद्मामिति बुद्ध्या राममधिकृत्या ब्रवीत् वनेजले स्थले भूमौ उपलेति यदीत्यर्थे वा शब्दः इयमपि पोतपुत्री नौका चेत् के-
नापि शापिता कापि मुनिपत्नी स्यात् तर्हि नोस्माकमेव श्रीमती भवतु सुखकारिणी स्यात् मुनिपत्नी मा भूदिति भावः केवगौतमस्य शापात् उपलतनुः पाषाणदे-
हापिते चरणनलिनसंगानुग्रहं भजंती सती अहस्येव यथा शिलात्वं हित्वा अहस्यात्वं याता तथेयं नौकापि मुनिस्त्री त्वमाया तु अस्मदा रोहणसुखाभावात् इ

उपलतनुरहत्या गौतमस्यैव शापादियमुपमुनिपत्नी शापिता कापि वा स्यात् चरणनलिनसंगानुग्रहं ते भजंति भवतु चिर-
मियंनः श्रीमती पोतपुत्री २० दृष्ट्वातिदैन्यं जनकात्मजायास्तत्रैव रामः सह लक्ष्मणेन गोदावरीतीरसमाश्रितेषु वनेषु च
क्रौञ्चजपणशालाम् २१

त्युक्तवत्यां सीतायां २० दृष्ट्वेति वनेषु दंडकसंज्ञकेषु २१ लक्ष्मणस्तत्रैव स्तत्कुटीरमणीयतामालोक्य
एषेति हेरघुत्तम एषा पंचवटी कुटीभवत्विति शेषः कीदृशी पंचवटी पंचवटयुक्ता एतेनापि निबिडच्छायात्वमुक्तम् पुनः कीदृशी यत्र पंचावटी अस्ति पंचा-
नां भवतानां समाहारः पंचवटी पंचवटवृक्षमूलेषु पंचसरस्वती गर्ताः गर्तावटी भुवि श्वश्रे इत्यमरः पुनः कीदृशी पांथस्य प्रवासिनः एकमपेक्षितं
जलच्छायादिकं घटयते उद्दीपयति इति पुनः कीदृशी पुरस्कृतौ शोभमानौ तदौ कुड्यापेक्षया द्वारभागी यस्याः सा पुनः कीदृशी संश्लेषो दारापत्याभिनि

ह. ना.
२७

वेशस्तस्य भित्तो संचये वटी तन्निवर्तको षड्वटिका पुनः कीदृशी यत्र यत्समीपे गोदा गोदावरी नदी नर्तकी रूपा कीदृशी गोदा तरंगितौ तदौ यस्याः सा पु-
नः कीदृशी गोदा कछोलैश्चंचंतः पुराः जलनिर्गममार्गा यस्यां सा कछोलचंचत्पुटी पुनः कीदृशी गोदा अलौकिको यः पद्मामोदस्तस्य कुटी फूपिका पु-
नः कीदृशी भवाब्धिशकटी पोतरूपा पुनः कीदृशी गोदा भूतक्रियादुःकुटी भूतानां क्रियाभिः सामान्य धर्मैः दुःप्रापा बहु पुण्यलप्येत्यर्थः अत्र विशेषणेषु
वटी नदी कुटी सादृश्यं चित्यं विस्तारभयान्न विवृत्तं अत्र भवाब्धि शब्दबलादन्योऽप्यर्थः संभवति हेरघुत्तम एषा कुटी भवतु कीदृशी पंचानां पृथिव्य सेजो वायु

एषां पंचवटी रघुत्तम कुटी यत्रास्ति पंचावटी पांथस्यैकघटी पुरस्कृततटी संश्लेष भित्तो वटी गोदा यत्र नदी तरंगित तटी
कछोलचंचत्पुटी दिव्यामोद कुटी भवाब्धिशकटी भूतक्रियादुष्कटी २२

वाकाशादीनां वटी निहन्त्री वटविशातने यां प्रा-
प्य न पुनर्भव इति यत्र यस्यां पंचानां रूपरसगंधस्पर्शशब्दानां अवटी संगतानि वर्तको विधिरस्ति वटवर्जने अत्रेंद्रियाणि स्रजयानीति पांथस्य मोक्षमा-
र्गकृतप्रयाणस्य एकानिरूपमाघटी विश्रामस्थानं घटविश्रमणे यत्र यस्यां गोदा गावो वेदवाचः ताः ददातीति गोदा मुनि सभानदी प्रसिद्धा स्तेनद आविर्भवे
कीदृशी गोदा पुरस्कृता तटी समित्कुशसमृद्धिर्यया सा तटश्च समृद्धौ पुनः कीदृशी संश्लेषो दारापत्याद्यभिनिवेशस्तस्य भित्तो संचये वटी वज्ररूपा वज्र-
वटी पविः सार इति शाश्वतः पुनः कीदृशी रागादिषु प्राप्ता ये जीवाः तेषां तटिनीनिः सारणतीर्थवती पुनः कीदृशी कछोलैः देवैरितस्ततः चक्रम्यमाणा

अंक
३

२७

निनिकुंजानियस्याः सा कक्षोलोदेववारिणोरिति धरणिः निंकुंजपुटयोः पुटइतिविश्वः पुनः कीदृशी दिव्यो नैसर्गिको य अमोदः वासनातस्य कुटी क्षय
 करीनिवास क्षययोः कुटीतिचरकः अतएव भवाब्धिशकटी संसारतारणनौकानन्वेवंचेत्सर्वे कथं न विद्युरिति चेत्तत्राह भूतानां प्राणिनां क्रियाभिर्दूर-
 दृष्टैः दुःकटीदुः प्रापेत्यर्थः एतेधातवो कविकल्पद्रुमे चिंत्यास्तद्वृत्तं २२ जानकीसन्धस्ताध्वपरिश्रमामुग्धावतारं पुराणपुरुषं वंदते स्म तत्रैव कुटी कर
 णाज्जातानंदाप्रणमति अहंरामं वंदे इत्यन्वयः कीदृशं कीडानां नरस्मरतिर्यगाद्यवताराणां कल्पवटं अवताराः यतः शक्तिमास्थाय क्रीडंति यथेच्छं

क्रीडाकल्पवटं विसर्पितजटं विश्वांबुजन्मावटं पिष्टांडौघघटं धृतांघ्रिशकटं ध्वस्तक्षमासंकटं विद्युत्चारु

रुचाविधूतकपटं सीताधरा लंपटं भिन्नारीभघटं विरुग्णशकटं वंदे गिरांदुर्घटम् २३

ननुप्रतियुगावतारे जी

वोन किं नेत्याह विसर्पितवटं प्रकटीकृतविश्वतनुं ननु विश्वजनकत्वेन तत्कृतदोषवान् किं नेत्याह विश्वांबुजन्मावटं विश्वमेवांबुजन्मकमलम् त-
 त्प्रकाशाय आसमंततः वटः सूर्यः यथा सूर्यः पद्मं बोधयति ननु तद्गन्धादिगृह्णाति तथेश्वरोपीक्षयैव करोति ननु तद्दोषभाक् वटः सूर्ये तरो लोके इति शा-
 श्वतः सूर्यवन्नाशवान् किं नेत्याह पिष्टांडौघघटं चूर्णीकृतब्रह्मांडसमूहं स्वयमेव नाशक इति त्वर्थः तर्हि सर्वानेव नाशयति किं नेत्याह धृतांघ्रिशक-
 टं धृतौत्तरेखांघ्रीयेरने धृतांघ्रयो भक्ताः तेषां संसारोच्चारणाय वात्सल्यं पोतमिति एतदेव दर्शयति ध्वस्तंदूरीकृतं क्षमायुक्तानां अंबक्रपादीनां संक-

ह. ना
२८

दं येन तं मध्यमपदलोपी समासः तर्हि भक्तपालकत्वादिषमः किं नेत्याह विद्युदिवचारुक्कमस्यांगदीप्तिस्तया विधूतः कपटो मायाकृतदंभो ये
न तं अतोयः कोपितद्रूपं स्मरति तस्य दंभक्षतिः नेतरेषां अतो ज्ञानाज्ञानाभ्यां जीवानामेव विषमत्वेन तु तवेति भावः ननु एतादृक् कथं प्राप्यते तत्राह -
सीताधरालंपटं भक्तार्थमाविर्भूतमित्यर्थः ननु तर्हि कामी किं नेत्याह शिन्ना अरयः कामादय एव इमाः मतंगजास्तेषां घटा समूहो येन तम् ननु जित-

अंक
३

गद्यम् अथ मारीचः अतीतानां गतवर्तमानत्रिकालदर्शनो लंकापतेराज्ञा मासाद्य चिंतयामास रामा
दपि च मर्तव्यं मर्तव्यं रावणादपि उभयोर्यदि मर्तव्यं वरं रामो न रावणः २४

कामादित्वादिरहितौ हि करिषुः किं नेत्याह विरुग्णशकटं विशेषेण रुग्णाः खंडीकृताः शकराः शकटादौ त्यराजानो येन शको यवनराक्षसाविति धर
णिः टोमहेश्वर आख्यात इत्येकाक्षरः नन्वेवं मांसं सर्वे किं न विद्युरिति चेन्न गिरांदुर्यटं वाचामगोचरं अनिर्वचनीयमित्यर्थः २३ रामादिति वरं रामो
न रावणः इत्यस्यायमर्थः रामान्नरणे परत्र मोक्षः स्यादिह च स्वामि कार्यमित्यर्थं दूयमिति २४

२८

सुललितेति इतिविचार्यमृगोभूत्वातत्पर्णशालाभ्यर्णंगतः दशरथकुलदीपे रामे सीतया लक्ष्मणेन च सह तत्र कालंगमयति सति जानकी कनकम-
यकुरंगं संददर्श कीदृशं दशकंठस्य उत्कंठितेन उत्कंठया सीता हरणाभिलाषेण प्रेरितं प्रस्थापितमिति २५ देहमिति स्रगमम् २६ सांगमिति जान-
कीतं मायामृगं प्रति रामं याचते स्म प्रार्थयामासेत्यर्थः कीदृशं द्रुतं अचिरभाविनिधनं यस्य स चासौ मारी च श्वतं अग्रे धावंतं अतिगहने क्षणं यथा स्या

सुललितफलमूलैस्तत्र कालं कियंतं दशरथकुलदीपे सीतया लक्ष्मणेन गमयति दशकंठोत्कंठितप्रेरितं द्राक्कनकमय
कुरंगं जानकी संददर्श २५ देहे हे मम ये हरिन्माणि मयं शृंगद्वयं वैदुमाश्च त्वारोपि खुरारदच्छदयुगं माणि क्य कांति द्युति ने
त्रे नीलसुतारकसुवितते तद्वच्चलं प्रोक्षितं तत्तद्रत्नमयं किमत्र बहुना सर्वांगरम्यो मृगः २६ सांगं माया कुरंगं द्रुतनिधन
निशाचारि मारी च मग्रे धावंतं संचरंतं क्षणमपि गहने जानकी याचते स्म रामं कामाभिरामं निशितशरधनुर्धारिणं लक्ष्मणे
नक्षितं तद्रक्षणा योल्लिखिततटभुवासोप्यगात्तद्वधाय २७ इति हनु० तृतीयोऽंकः ३

तथा संचरंतं सोपिरामः लक्ष्मणेन सह तद्व

धाय क्षिप्रमगात् लक्ष्मणेनानुगत इत्यध्याहारो वा कीदृशेन तद्रक्षणा यसीता संरक्षणार्थं लिखिता धनुः कोट्या तदौ द्वारौ पांत भागौ यस्याः साभूः कुरीये
न रामधनुर्लेखां कोपि नाक्रमिष्यतीति २७ इति श्रीमिश्रमोहनदासविरचितायां हनुमन्नाटकदीपिकायां औत्पातिको नाम तृतीयोऽंकः ३ ७ ७

ह. ना.
२९

अंक
४

आंदोलयन्निति एककरणे साहचर्ये विशिखमांदोलयन्निति मृगयते अवलोकयति १ हस्ताभ्यामिति मायामृगः प्रांतेषु प्रचलति प्रांतेषु शाखाभ्यां शेषु माया
पूर्वकं मृगजात्यनुकरणमाह कदाचिदिति पदाध्याहारः सर्वत्रानुवध्यते हस्ताभ्यां हस्तग्राह्यत्वं लेदिलिह आस्वादनेन स्पृश्यतां अस्पृश्यत्वं सगमम् २
रामो मृगं लक्ष्मणं दर्शयति ग्रीवेति ग्रीवाभंगेन अभिरामं यथास्यात्तथा मुहुरनुपतति पश्चादवलोकयति स्पंदने महच्चलने बद्धा दृष्टिर्येन सः भूयसाप

आंदोलयन्निति विशिखमेककरणे साहचर्ये कौदंडकांडमपरेण करेण धुन्वन् सन्नत्यपुष्पलतया पटलं जटानां रामो मृगं मृगयते
वनवीथिकां १ हस्ताभ्यां समुपेतिलेदि चतुर्णामस्पृश्यतां गाहते गुल्मान् प्राप्य निवर्तते किसलयानां प्रायश्चाप्रायश्च
भूयस्त्रस्यति पश्यति प्रतिदिशं कंडयते स्वांतनुं दूरं धावति तिष्ठति प्रचलति प्रांतेषु मायामृगः २ ग्रीवाभंगाभिरामं मुहुरनु
पतति स्पंदने बद्ध दृष्टिः पश्चाद्देन प्रविष्टः शरपातनभयाद्भूयसा पूर्वकायम् दर्भैरर्द्धविलीढैः श्रमेण विवृतमुरवचं शिभिः
कीर्णवर्त्मा पश्योद्दिग्नपुतत्वां द्वियति बहुतरं स्तोकमुत्थं प्रयाति ३

श्चाद्धेन पश्चिमशरीरभागेन मदीय

शरपातनभयात् पूर्वकायं प्रविष्टः पश्चात्संकुचितगात्र इति अर्द्धभक्षितैः दर्भैः कीर्णविक्षितं वर्त्मयेन सः कीदृशैः दर्भैः श्रमेण विवृतमत्युद्घाटितं यन्मुरवं
ततोश्चं शिभिः पातुकैः एनं पश्य उदग्रपुतत्वात् उत्करोत्पतनात् वियत्याकाशे बहुतरं प्रयाति गच्छति भूमौ स्तोकमत्यं प्रयाति ३ ७३ ७३ ७३

२९

ततो वनांतरे बाणेनेति यावत् रघुवीरो बाणेन मृगं विव्याध तावदेव तपस्विवेषधारी दशाननः इह सीतासमीपे आजगामेत्यन्वयः ४ मारीचेति रामे मारी
च मृगयाव्यग्रे सति रावणे प्राप्ते सति अस्याः सीतायाः लोचने भयात् कुरंगिणामिव पश्यामि किमप्यनिर्वचनीयं नेत्रलोच्यं दृष्टवाननंदेति भावः ५ स इति-
सरावणो व्याहरदित्युवाच किंतदाह हे धर्मिणि अतिथ्य दानादानपुण्यपापज्ञो भिक्षां देहि लक्ष्मणेन कृताया लक्ष्मणः चिन्हस्य तरेवातां अलंघयन् स

बाणेन दिव्येन रघुप्रवीरस्ततो मृगं वक्षसि बद्ध लक्ष्यः विव्याध यावत्तरसातपस्वी दशाननस्तावदिहाजगाम ४
मारीचमृगयाव्यग्रे रामे प्राप्ते च रावणे भयादिव कुरंगीणामस्याः पश्यामि लोचने ५ स व्याहरद्धर्मिणि देहि
भिक्षां प्रलंघयन् लक्ष्मणलक्ष्मणैरेवाम् जग्राह तां पाणितले क्षिपंती माकारयंतीं रघुराजपुत्रौ ६

नू तद्वहिरागत्य पाणितले क्षिपंतीम् भिक्षां ददतीं सीतां जग्राह तत्तवान् कीदृशीं रघुराजो दशरथस्तत्पुत्रौ रामलक्ष्मणौ आकारयंतीं आह्वयंतीम्
६ जरायुर्दशरथमैत्रीमनुस्मरन् रावणं ज्ञात्वा कथयति रेरे इति नीचसंबोधने षो अहो परदारचोर त्वया अधीरं तूष्णीं यथा स्यात्तथा किं गम्यते धीरास्तु श-
नैर्गच्छंति न त्वरया अरेति वृत्तव्यमहं जरायुः प्राप्तोस्मि अधिष्ठितो अधिवसितः चंदनाचलस्य मलयस्य तरौ येन एतेन प्राशस्त्यमुक्तम् एनां मुंच

ह. ना.
३०

अंक
४

ननु इयमेव प्रयातीति चेन्न कीदृशी पतिरेव देवतायस्याः सातां चेन्न त्यजसितर्हितवउरसः सकाशात् गृध्राः तदीयं यच्चंडं तुंडं तदेवांकुशस्तेन यच्चूरं अवस्करणं ततो ये व्रणास्तेभ्यो निस्तृतमसृकुरुधिरं पास्यंति यद्वा एकमेव पदं व्रणोभ्यो निस्तृतमसृक यस्मिन् तत् उरसः उरः पास्यति कर्मणि षष्ठी तदवस्करणं प्रोक्तं तुंडेनोद्भिद्यकर्षणमिति हलायुधः ७ रावणं ज्ञात्वा अबलाशौर्याकुलवान् चौर्यं करोषितत्तुल्यपिन संभवतीत्याह जन्मब्रह्मकुले इति हरार्चनविधौ-

ररेणोपरदारचोरकिसरे धीरं त्वया गम्यतेति श्लाघिषितचंदनान्वलतटः प्राप्तोजरायुः स्वयम् मुंचैनां पतिदेवतां न रवलुचेन्मच्चंडतुंडांकुशक्रूरावस्करणव्रणास्तृगुरसः पास्यंति गृध्रास्तव ७ जन्मब्रह्मकुले हरार्चनविधौ कृत्वा शिरः कृतनं शक्तिर्वज्रिणि घोरदंडदलनव्यापारशक्तं मनः हेलासितकेलिकंदुकनिभः कैलासउत्पादितस्तत्किंरावणलज्जसेन हरसे चौर्येण पत्नीं रघोः ८

शिरः कृतनं कृत्वा वज्रिणि देवेशे शक्तिः मनः घोरदंडदलनव्यापारशक्तं ये घोरदंडादुर्निग्रहास्तेषां निग्रहव्यापारे शक्तं समर्थं भवता कैलासो गिरिरुत्पादितः कीदृशः हेलायाः नायासेन उच्छासितः उद्गमितोयः केलये क्रीडार्थं कंदुकः तत्सदृशः यथैव केलिकंदुकः तथैव गिरिरिति भावः तत्तस्मादेवं बलेसति चौर्येण यत् रघोः रामस्य पत्नीं हरसे तत्किं करमान्न लज्जसे गूढाक्षेपः ८ ६९ ६९ ६९ ६९ ६९ ६९ ६९

३०

रावणः सक्रोधं स्वगतं च अयं मैनाको गिरिः किं किं वितर्के अयंकः पुरतो भूत्वा अव्याहतं देवैरप्यखंडितं मदीयं मार्गं रुणाद्वि सपक्षत्वात् तस्य मैनाकस्य श-
क्तिर्मन्मार्गरोधनसामर्थ्यं कुतः यतः स गिरिः महेंद्रादपि इन्द्रसकाशादपि यद्वज्रपतनं तस्मादेव भीतः इन्द्र एव मत्तो बिभेति तन्निजितस्य गिरौ मयि काशक्तिरि-
ति भावः तर्ह्ययं ताक्ष्योस्ति न सोऽपि गरुडः निजेन विभुना समं विष्णुबलतुल्यबलं मां रावणं जानाति रावयति स्वबलेन लोकानि ति रावणः हेति कष्टं ज्ञातं ए

मैनाकः किमयं रुणाद्वि पुरतो मन्मार्गमव्याहतं शक्तिस्तस्य कुतः स वज्रपतनाद्वीतो महेंद्रादपि ताक्ष्यस्सोऽपि समं निजेन वि-
भुना जानाति मां रावणं हा ज्ञातं स जरायुरेष जरसा क्लिष्टं वधं वाच्छति ९ मा भैषीः पुत्रि सीते व्रजति मम पुरो नैष दूरं दुरात्मा
रैरेरसः कदारान् रघुकुलतिलकस्याप्यत्हत्य प्रयासि चंचाक्षेपप्रहारश्रुति धमनिभिर्दिक्षु विक्षिप्यमाणैराशापालोप-
हारं दशभिरपि भृशं त्वच्छिरोभिः करोमि १०

पः स जरायुः सः कः यः जरसा वार्द्धक्येन व्यातः सन् वधं वाच्छति हा कष्टं वृद्धस्य हनने किं यश इ-
ति कष्टं विजयो यमलंकारः तदुक्तं दंडिना यः पूर्वोत्तरपक्षाभ्यां निर्णेतो भवति स्वयं शब्दचातुर्यतो विज्ञौ विजयः समुदीरतः ९ जरायुः क्रोधमभिनीय मा भै-
षीः भयं मा कार्षीः दारशब्दो भून्त्येव दशाभिस्त्वच्छिरोभिर्दशानामाशापालानां मुपहारं करिष्यामि करोमीत्यर्थः कीदृशैः शिरोभिः दिक्षु दशसु दिशा-
सु विक्षिप्यमाणैः पुनः कीदृशैः चंचोः आक्षेपेण ये प्रहारास्तैश्श्रुतिताः धमन्यो नाज्यो येषां तैः नाडीतु धमनिः शिरोति विश्वः अन्यत्सगमम् १० ॥

हृना
३१

अक्षोति पक्षिराट् जटायुः रक्षः पतेः रावणस्य अक्षं चक्रांतरालं काष्ठं विक्षिपति विरुद्धं चालयति दलयते चोटयति मृद्नाति मर्दयति गर्जति स्वयंतर्जय-
ति तमाभिभवति तिरस्करोति आलंबते मार्गमवलंब्यतिष्ठति ताडयति तं प्रहरति आकर्षयति तत्कोशान् विलिखति अवलुंपति तद्वासांस्यपहरति
प्रचलति स्वपक्षलाघवमाविः करोति न्यंचति शिरस्तत्प्रहारपातेन स्वयं नर्मीभवति उदंचति स्वचरणकृततत्प्रहारवचनाय उच्चैर्गच्छति ११ राव

अक्षं विक्षिपति ध्वजं दलयते मृद्नाति नृद्वयुगं चक्रं चूर्णयति क्षिणोति तुरगान् रक्षः पतेः पक्षिराट् रुंधं गर्जति तर्जयत्य-
भिभवत्यालंबते ताडयत्याकर्षत्यवलुंपते प्रचलति न्यंचत्युदंचत्यपि ११ क्रुद्धस्ततो दृढचपेटशिलातलेन रक्षः पिपेष
गहने द्रुतपक्षिराजम् ईषत्स्थितास्करपतद्भुविरामरामरामेति मंत्रमनिशं निगदन्मुमुक्षुः १२ नमैत्रीनिर्व्यूढा दशर-
थनृपेराज्यविषयानवैदेहीत्राता हठहरणतौराक्षसपतेः नरामस्यास्येन्दुर्नयनविषयो भूत्कृतिनो जटायोर्जन्मोदं
वितथमभवद्भाग्यरहितम् १३

णः क्रोधं नाटयति क्रुद्ध इति करतलप्रहारः स एव शिलातलस्तेन १२ जटायुः आत्मानं शोचयन्नाह राज्यं विषयो यस्य त्वद्राज्यं पालयामीति मे-
त्रीननिर्व्यूढा न निष्यन्नास्मकृतिनो रामस्य यतः किमपि कृतं न जातं अतएव भाग्यरहितमिति संतापमकरोदिति १३ ६ ६ ६

अक्ष
४

३१

हारामेति उपेक्षसे उपेक्षां करोषि १४ आकृष्येति आकृष्यमाणा सैरध्वजी सीरध्वजो जनकस्तदपत्यं श्री सैरध्वजी सीता अद्रिमौलौ गिरिशिवरे स्वा
भरणानि मुक्ता उन्मुच्य मारुतिं हनुमंतमुवाच किमुवाचेत्याह वराय श्रेष्ठाय रामाय देवराय पतिभ्रात्रे लक्ष्मणाय चाभरणानि देयानि १५ रामेति द

हारामहारमणहाजगदेकवीरहानाथहारधुपते किमुपेक्षसे माम् इत्यं विदेहतनयां मुहुरालपंतीमादाय राक्षसपति
नभसजगाम १४ आकृष्यमाणाभरणानि मुक्ता सैरध्वजी मारुतिमद्रिमौलौ उवाच रामाय सलक्ष्मणाय वराय देयानि
सदेवराय १५ रामः शुष्के स्थाणो दक्षिणे रटं करटमवलोक्य पुनरागच्छन्निजप्राणप्रयाणमेव मन्वानः क्षणं विश्रम्य
मायाकुरंगं विनिहत्य रामो भ्रात्रा सह गत्य च पर्णशालाम् कोणत्रयेषु प्रसमीक्ष्य सीतां दृष्ट्वा चतुर्थो न च शोकभीत्या १६
इति श्री हनुमन्नाटकचतुर्थोऽंकः ४

क्षिणभागे शुष्के स्थाणो नीरसवृक्षरवंडे करटं अवलोक्य पुनरागच्छन् मारीचं हत्वा पर्णशालां
प्रत्यागच्छन् सन् काकेतुकरटारिष्टबलिपुष्टसकृत्प्रजा इत्यमरः कोणत्रयेषु सीतां प्रसमीक्ष्य चतुर्थः शालाकोणस्तेन रामेण न दृष्टः कया तदला-
भात्ते शोकभीत्या इत्यर्थः १६ इति श्री मिश्रदा० हनुमन्नाट० टीकायां सीताहरणं नाम चतुर्थोऽंकः ४ ७ ७ ७

ह. ना.
३२

ततो रामस्य किंवृत्तमासीत्तदाह द्यूतेति विधिवशाद्देवयोगाज्जनकात्मजाया इदमुत्तरीयं मया प्राप्तमिदं किंतद्यन्नदोर्नित्ययोगात् यत् द्यूते पण इत्या
दिसर्वैरुक्तगमम् १ तच्चरणचिह्नमलक्ष्यविचिकित्सति बहिरिति बहिरपि पर्णशाला बहिर्भागेपि काचित् स्त्रियः पुरुषस्य वा पादानां पंक्तिरंतः कुटी

अंक
५

गद्यम् रामः प्राणोक्क्रमणसमयादपि धोरतरं विद्योगसमयमधिगम्य पर्णशालांतरालमालोक्य कथमपि विदीर्णत्वे दय
मार्गादुज्जिगमिषून् प्राणान्धारयन् तदुत्तरीयमुपलभ्य जानकीं स्मरन् नरोदीत् द्यूते पणः प्रलयकेलिषु कंठपाशः की
डापरि श्रमहरं व्यजनं रतांते शौण्यानि शीघ्रसमये जनकात्मजायाः प्राप्तं मया विधिवशादिदमुत्तरीयम् १ बहिर
पि न पदानां पंक्तिरंतर्न काचित्किमिदमियमसीता पर्णशाला किमन्या अहमपि किल नायं सर्वथा राघवश्चेत्क्षण
मपि न हि सो दाहंतसीता विद्योगम् २

मध्येपि न तदिदं किमिति विचिकित्सा इयं यात्रस्था सा असीतैव न पर्णशालैवान्या किंकिल सर्वथा अयमहं राघव एव न चेत्स्यात्तर्हि क्षणमपि सी
ता विद्योगं न सो दा एतेनोन्मादो दर्शितः तदुक्तं रसोदधौ प्रौढानंदायतो विरहात् यो ह्यग्नयः स उन्माद इति २ ७ ७ ७

३२

मध्योयमिति भोमैथिलि ज्ञातंकुत्रापित्वदीयंचिन्हमपिनलक्ष्यतेतः कांतारेच अधुनामादिनाभूतावसरसकलैरेतैर्विनाश्यहत्वानीतासिगृहीतासि
पशुवत् यथापशुर्विनाश्यगृह्यतेतद्वत् येनांगेनयेषामवमानः तदंगंतैरेवगृहीतमित्याह मातंगैः गर्जैर्हंसैश्चगमनमेवकथंकथंविप्रक्तमिति अहोरा
तदाश्चर्यं उभयैरेकंकथंगृहीतमिति एतेनगुणकीर्तनावस्थादर्शिता सोक्तारसोदधौ वैरहकांताविषयप्रशंसनंस्थादुणारव्यानमिति ३ युक्तेति आ

मध्योयंहरिभिःस्मितंहिमरुचानेत्रेकुरंगीगणैः कांतिश्चंपककुड्मलैः कलरवोहाहाहृतःकोकिलैः मातंगैर्गमनंकथं
कथमहोहंसैर्विप्रज्याधुनाकांतारेसकलैर्विनाश्यपशुवन्नीतासिभोमैथिलि ३ युक्तमेवहिकैकेय्यायदहंप्रेषितो
वनम् ईदृशीयस्यमेबुद्धिर्मृगः क्वापिहिरण्मयः ४ आलिङ्गितात्रसरसीरुहकोरकाक्षीपीताधरेतिमधुरेविधु
मंडलास्ये रंगावतारमकरंदविमर्दिनानिपुष्पाण्यमूनिदयितेक्षगतेत्यरोदीत् ५

त्मानंशोचन्नाह ईदृशी असंबन्धा असं
बद्धत्वमाह हिरण्मयोमृगः क्वापिदृष्टः श्रुतोवास्तेनक्वापीत्यर्थः ४ प्रकीर्णपुष्पमालांपर्णशालामालोक्याह आलिङ्गितेति रामइति अरोदित्
इतिकिंहोदयिते त्वंक्षगता अत्रत्वंआलिङ्गितामयेतिशेषः आलिङ्गनसरवेननेत्रसंकोचात्कोरकत्वमुक्तम् कलिकाकोरकः पुमान्इत्यमरः अति
मधुरत्वेहेतुः विधुमंडलसदृशास्यारंगानांकेलीनामवतार आविर्भावस्तत्रयोमकरंदः कोमलरसः तेनमिश्रितानीत्यर्थः ५ ६ ७

गह्वराणि सघनानि कांताराणि दुर्गवर्त्मानि येषु तानि गाहं गाहं अवग्राह्य अत्र सर्वत्रत्यवर्त्येण सुखं तस्मिन् सति द्वित्वं कामभास्तीरिव वल्लीः दृष्ट्वा दृष्ट्वा स्मा

गाहं गाहं गह्वरकांतारवनांतान् दर्शनं दर्शनं दर्पकमल्लीरिव वल्लीः स्मारं स्मारं दूरगतां तामथ
कांतां रामः कांतामद्विचरो दीनमरो दीत् ६ सभूरजोरंजितसर्वकायो बभौ विशुर्मन्युविदीर्ण
चेताः योषिद्वियोगानलदह्यमानं स्वकांतमालिङ्गयतीव भूमिः ७ सीतेति हाजनकवंशजवै
जयंति हामद्विलोचनचकोरनवंदुलेखे इत्थं स्फुटं बहु विलप्य विलप्य रामस्तामेव पर्णवसतिं प-
रितश्चचार ८ हाजानकिप्रचलितोत्पलपद्मनेत्रे हामे मनः कमलकाननराजहंसि एष प्रियेत
व वियोगजवह्निदग्धो दीनं प्रयामि भवतीं क्व विलोकयामि ९

रं स्मारं स्मृत्वा स्मृत्वा कीदृशीं कांतां-

कस्य रामसरवस्य अंतो अस्याः तां विरहेण रामदुःखदामिति अद्विचरो भूत्वा पर्वतचरो भूत्वा दीनं यथास्यात्तथा अरो दीत् ६ ७ ८ ९ १०

हेवृक्षाः यूयंपर्वतस्थाउच्चस्यैः सर्वेदृश्यतइतिध्वनितम् केनापिसीतानीताहतावाभवतांमध्येकेनापिदृष्टा कीदृशायूयं गिरिगहनलतावायुनावीज्यमा-
नाएतेनवायुवशात् तत्रस्थापिसीताभवद्विज्ञायितेएवेत्युक्तम् इत्युक्तेवृक्षाऊचुः भवान्कः राघवआह अहंरामः शोकरावशुक्रोनिस्तेनदग्धः समाचिर्द-
मुनाः शुक्रइत्यमरः तर्हि कीदृशीसीतेत्यपेक्षायामाह बिंबोष्ठीत्यादिवद्भानागेंद्रस्येवकांचिर्ययासा यद्वा बद्भानागेंद्रस्यकांचीययासा करिकुंभमणिस्तो-

रेवृक्षाःपर्वतस्थागिरिगहनलतावायुनावीज्यमानारामोहंव्याकुलात्मादशरथतनयः शोकेशुक्रेणदग्धः बिंबोष्ठीचा
रुनेत्रीरुविपुलजघनाबद्भानागेंद्रकांचीहासीताकेननीताममत्तदयगताकोभवान्केनदृष्टा १० हेगोदावरिपु
पुण्यवारिपुलिनेसीतानदृष्टात्वयासाहर्तुंकमलानिचागतवतीयाताविनोदायवा इत्येवंप्रतिपादपंप्रतिनगंप्र-
त्यापगंप्रत्यगंप्रत्येणंप्रतिबर्हिणंततइतस्तांमोथिलीयाचते ११

मनानारत्नोत्करोधिता मध्येकुंभाकृतिः स्वर्णसानागेंद्रारव्ययामते-
ति १० ततोवतीर्यगोदावरीमासाद्याह हेगोदावरि त्वयासीतानदृष्टा कमलान्याहर्तुं आगतवतीरम्यवारिपुलिनेविनोदायवा आगता इत्यनेनप्रकारे-
ण एवंयथागोदावरीपृष्टातथैवप्रतिपादपं पादपंपादपंप्रतिजानकीयाचतेस्म इतिसर्वत्रयुज्यते आपगानदीअगोगिरिः एणोमृगः ११ ६३

ह. ना.
३४

अंक
५

वदयूयंके एकवचने बहुवचने वैकुण्ठादेव तत्र लक्ष्मणः हेनाथनाथ आदरे वीप्सासंपन्नमेवा यद्वा हेनाथनाथनाथाः ब्रह्मादयस्तेषामपि नाथस्वामिन् इ
दं वैकुण्ठं किं अहंते दासः लक्ष्मणोस्मि हेवत्स अहंकः लक्ष्मणः स इति प्रसिद्धः आर्य एव भगवान् चित्तैश्चर्यः रामः स आर्यः कः लक्ष्मणः राघवः रघुवंशज-

पुनर्लक्ष्मणमासाद्य वैकुण्ठं नाटयति केयूयं वदनाथनाथ किमिदं दासोस्मिते लक्ष्मणः कोहं वत्स स आर्य एव भगवान् आ
र्यः सको राघवः किंकुर्मो विजने वने तत इतो देवी स मुद्गीक्ष्यते का देवी जनकाधिराजतनया हाहा प्रिये जान कि १२ सोमि
त्रिणासहरामः अत्रांतरे वनांतं पर्यटन् जनकतनया तापिनः पापिनो रजनिचरपते भुजभुजंगमंडलीरवंडितोरगव
धूवैधव्यधातारं विपक्षरक्षसानिहतं घोरसमरमूर्च्छितं पक्षिराजं जटायुषं भुग्नं च रावणरथमालोक्य ज्ञात्वा दशर
थस्येन मित्रं शत्रुनिषूदनम् हातात किमिदं नाम रामः पक्षीद्रम ब्रवीत् १३

३४

नमारामः अत्र विजने जनशून्ये वने किंकुर्मः लक्ष्मणः इतरस्ततः देवी समावीक्ष्यते रामः देवी का लक्ष्मणः जनकाधिराजतनया रामः हाकष्टं हो प्रिये हो जा
न कि विषमो यमलंकारः उक्तं च वीरभानो उक्तिप्रत्युक्तिचातुर्याभिबद्धो विषमो मत इति १२ इदं तव किं जातम् १३ ध ध ध

अर्द्धेति दिनस्यार्द्धे देवदिनस्यार्द्धे सति तेन चैत्र उक्तः मकरादिषट् दिनं कर्कादिषट् निशेति श्रीपतिः मासेन स्यादहोरात्रः पैंत्रोवर्षेण देवत इत्यमरः तत्राप्यर्द्धरात्रे सति पितृणामर्द्धरात्रे सति अकृष्णपक्षे पितृणां पाक्षिकी रात्रिर्भवति तदर्थे पक्षार्द्धे सति कस्यपक्षस्येत्यपेक्षायामाह कीदृशो अर्द्धरात्रे अकृष्णपक्षे अकृष्णः शक्रः पक्षोयस्मिन् एतेन चैत्रशक्रपक्षो द्योतितः पुनः कीदृशो अर्द्धरात्रे अर्धः अष्टकलश्चंद्रोयस्मिन् तत्रापि कस्यां तिथौ तृतेत्यपेक्षायामाह यत्रयस्मिन् दिने सिताष्टमी सितेन शक्रेण युता अष्टमी मध्यमपदलोपी समासः तत्रापि कस्यां वेलायामित्यपेक्षायामाह कस्मिन् सति अर्धभास्करे सति मध्यं

जटायुः अर्द्धरात्रे दिनस्यार्द्धे अर्धचंद्रे अर्धभास्करे रावणेन हता सीता कृष्णपक्षे सिताष्टमी १४ ७

दिनवर्तिन्यादित्ये सति सर्वपदैश्चैव मुक्तं भवति चैत्रशक्रपक्षसि ताष्टमी मध्याह्ने सीता हतेति केचिदेवं व्याकुर्वन्ति कृष्णपक्षे सीता हता कृष्णोऽस्त्री माघकृष्णयोरिति चरकः कीदृशो कृष्णपक्षे पितृणामर्द्धरात्रेशक्रपक्षः पितृणां रात्रिः पुनः किं भूते दृष्टः माघस्नाननिमित्तं अर्द्धभास्करोयस्मिन् अर्द्धे दिते रवौ रत्नातो माघे स्वर्गमितो भवेत् अन्यत्पूर्ववत् एतदर्थेन एव मुक्तं भवति माघशक्रपक्षसि ताष्टमी मध्याह्ने सीता हतेति उक्तं च वाराहपुराणे चैत्रमाससि ताष्टम्यां मुहूर्ते वृंद संज्ञिते राघवस्य प्रियां सीतां जहार दशकंधर इति वृंदः पूर्वाण्ड इति धरणिः १४ ७ ७ ७ ७

भग्नोयमिति वज्रांकुरवत् वज्रधारावत् क्रूरंदुः सहंयदवस्करणंतुंडे नोद्धिद्याकर्षणं तेन भंगुरेव क्लेशसंत्योये कोटीधनुष अग्रभागौ ताभ्यां सकाशात् शुटं
तीज्यायस्य तद्धनुरपि कथं भग्नमितीत्युक्ता पुनः दृष्टवत् सीतामाह सीते धन्यया त्वया संपक्षींद्रो जरायुः तथा युध्यमानो दृष्टः धार्मिकदर्शनात् धन्यात्वं

यत्रोतिवाक्यशेषः रामः भग्नोयंकथमस्ति रावणरथस्ता तेन वज्रांकुरभूरावस्करणेन भंगुरत्वं सत्कोटिबुटज्ज्यं धनुः
हे सीरध्वजराजपुत्रिस तया दृष्टस्त्वया धन्यया पक्षींद्रो दशकंठकुंजरशिरः संचारिपंचाननः १५ तातत्वं निजतेज
सैव गमितः स्वर्गं व्रजस्वस्तिते ब्रूमस्त्वेकमिमां वधूदृति कथां तातांतिके मा कृथाः रामो हं यदि तद्दिने कतिपये व्रीडा
नमत्कंधरः सार्द्धं बंधुजनेन सेंद्रविजयी वक्ता स्वयं रावणः १६

यः दशकंठ एव कुंजरः तच्छिरः स्रसंचरणसीलः सिंह इति १५ सीता त्दृतिं दशरथं माश्रावयेति लज्जया वारयति हे तातत्वं निजतेज सैव निजदर्पे-
णैव स्वर्गं गमितः प्रापितः व्रज ते स्वस्ति स्वर्गांते मोक्षोस्तु परंतु एकं निरुपमं त्वां प्रति ब्रूमः किंतदित्याह इमामिति बंधुजनेन कुंभकर्णादिना इंद्रविजयी
मैघनादस्तेन सहितः वक्ता सीघ्रं वदिष्यतीति १६

आस्तुरस्यात्कोपपीडयोरित्यमरः अमोघा इति काननेषु मृगीवधे मृगीवधनिमित्तम् कृष्णः आकृष्णः येनालीकाः बाणाः तस्य रामस्य ते अमोघाः सफ-
लाः नालीकशरमार्गणा इति विश्वः दूरान्नहननमिति चेत्तत्राह दूरधाती दूरादेव हंतुं शीलमस्य रामस्यास्तीति बाणसफलत्वदूरधाति त्वयोः सतीरपि सी-
तानयनशंकया इमेनेत्रे सीतायाः नयनेभवतः इतितनेत्रसादृश्यमात्रमासांनेत्रेतिष्ठतीति तद्धननेस्वीयापराधः स्यादिति शंकया इति किं प्राप्तदयावान् भूदि

रामः वनेचरान् मृगान् विलोक्य आः खलु दुरात्मना ममीषां रूपेण मारीचिना प्रपञ्चमवलम्ब्य प्राणवल्लभा श्लेषतो विश्लेषितो
हमिति अहंपुनः मृगीचक्रवधेन कुरंगाणां प्रियाविरहमुत्पादयामीति विचार्य अमोघाः कृष्णनालीकाः काननेषु मृगीवधे रामः
किं दूरधातीति सीतानयनशंकया १७ ततः कथमपि भगवति भास्करे स्नाचलावलंबिनिप्रलयकालोदितप्रचंडमातंडमं
डलमिवोदितं चंद्रमंडलं तरुणकोपारुणदारुणं तरुणिनंदनमिवावलोक्य रामः सौमित्रेन नुसेव्यतां तरुतलंचंडां शरुज्ज्वंभ
तेचंडां शोर्निशिकाकथारघुपतेचंद्रोयमुन्मीलति वत्सेतद्भवता कथं नुविदितंधत्ते कुरंगं यतः कासि प्रेयसि हा कुरंगनय-
नेचंद्रानने जानकि १८

त्यर्थः इति शब्देन दया किं शब्देन प्राप्तिरिति समाप्तौ च परिच्छेदे दयायामिति संमतमिति धरणिः निंदने च वितर्के
च प्राप्तौ प्रश्ने किमव्ययमिति विश्वः शंकोक्तारसोदयो स्वीयापराधचौर्यादितोमता शंकेति १७ वियोगिपापिविरहिजीवेषु तरुणो स्त्रियामिति चरकः ब

लात्तरुणेषु वियोगिषु यः कोपस्तेनारुणं चंद्रमंडलं यद्वातरुणेषु पापिजनेषु यः कोपस्तेनारुणं तरणि नंदनं यममिवेति कुरंगनयननिषेचंचलेनयनेयस्याः
सामध्यमपदलोपीसमासः उक्तिप्रत्युक्त्यर्थज्ञानं विषमोयमलंकारः तद्वृक्षं पूर्वमुक्तं १८ मंदरेणेति हेयापिन् परसंतापदातः मंदरेणगिरिणा अ-
ब्धिमंथनेन मथितोसि नचूर्णीकृतः ततोपितमसाराहुणापिनज्वालितः क्रोधाग्निरानदग्धः तमस्तुराहुः स्वर्णानुरित्यमरः स्वाशक्तो मोहिनी सूचनेनापि दुरा-
त्मनित्युक्तं ताभ्यां परिमुक्तमपि त्वां अहमेव शतधा शतप्रकारं परिनिन्ये प्रापयामि यदित्वं जानकीमुखसमो नस्याः अत्रोन्मादावस्थां तरंगवाचिकव्यथोदि

रामश्चंद्रमधिसिपति मंदरेणमथितोसिनपापिन्ज्वालितोसितमसानदुरात्मन् त्वां शरेणशतधापरिनिन्येजान
कीमुखसमोयदिनस्याः १९ अपिचलस्मणंप्रति सौमित्रेदाववन्हिस्तरुशिरवरगतो वार्यतां निर्जरोधैः कावार्तादा
ववन्हेरयमुदयगिरेरुज्जिहीतेहिमांशुः धत्तेधूमं हिमांशुः कथयकथमयं नैव धूमो धरणयाश्वायेयं संगताभूदयि-
धरणिस्फुतेकुत्रकांतेसिसीते २०

तोयासोदर्शितः तदुक्तं रसोदधौ स्यादुन्मादः कांताचित्तव्यथागोचरायासः कायिकवाचिक
भेदाद्विधोदितोयं व्यथोदितायासः तत्समद्रव्यं दृष्ट्वा यदुपालंभः सवाचिकारव्य इति तत्समद्रव्यं मुखवादिसदृशं चंद्रादि १९ अत्राप्युक्तिप्रत्युक्तिः वार्य-
तां शाम्यतां उज्जिहीते उदयते चंद्रेश्यामत्वमालभ्याह धूममिति अयि इति कोमलमंत्रणो २० ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

आत्मनित्दये एकेकवयः शशांकेचंद्रे अंकंजगुः अंकंपदेलक्षणेचहरशिरस्थानंतदभावादनुज्वलत्वं एकेपंकं वियोगिदुःखदातृत्वजन्यपापंश्याममेव अ-
स्त्रीपंकंपुमान्याप्रा इत्यमरः एकेअस्मिन्नेवप्रतिबिंबितांगंकुरंगमेतंचंद्रवाहनंमृगंजगुः मृगप्रतिबिंबमितिचशब्दात्पुनर्ग्रहणंप्रतिबिंबितांगंभूमंडलंज-
गुः उक्तवतः उक्ताक्षेपोयमिति अहंतुप्रियायाः सीतायाः सकाशादुद्धतो योगिस्तस्य धूमंशंकेमन्येकीदृशस्योद्धताग्नेः ममवियोगजातस्य २१ अथसी

रामः सकलं आत्मनिप्राणवहभायाः परमप्रेमाणमधिगम्य शंकेशशांकेजगुरंकमेकेपंकंकुरंगंप्रतिबिंबितांगम् धू-
मंचभूमंडलमुद्धताग्नेर्वियोगजातस्यममप्रियायाः २१ ररेनिर्दयदुर्निवारमदनप्रोत्कुलपंकेरुहान् बाणान्त्संवृणुसंवृ-
णुत्यजधनुः किंपौरुषंमांप्रति कांतासंगवियोगजातहुतशुकज्वालाप्रदग्धंवपुः शूराणांमृतमारणेनहिवरोधर्मः प्र-
युक्तोबुधैः २२

तास्मरणादुच्छ्रितंकाममाक्षिपति ररेइति ररेदुर्नयकृत्यज्ञानहीन भोदुर्निवारदुराग्रहमदन पं-
केरुहानेवबाणान् संवृणुसंवृणु उपसंहरेति संश्रमेवीप्साममेत्यध्याहारः वपुः कांतासंगस्ययो वियोगः तेनजातोयोहुतशुक अग्निस्तस्यज्वालाभिः
प्रदग्धमस्तीति अन्यत्कगमम् २२ कामव्यथामनुभूयान्यवियोगिनोनुकंपयन्निवाह आपुंरवाग्रमिति अथवामांप्रहरबाणान् मासंवृणु हेकामते
अमीपंचैवबाणाः क्षोभणमोहनशोषणविद्रावणनिलायनसीलाः एतेआपुंरवाग्रंयथास्यात्तथासमंएकदैवमममनसित्दयेमग्नाः संतिइदंमदीयंव

ह. ना.
३७

अंक
५

पुः तेतवबाणैः सार्द्धमदनाग्निनानिर्दग्धंपटवज्जातं यद्वा मदनीति संबुद्धिः अग्निनावियोगाग्निनाजातं पूर्वयज्जितंतज्जितमेव पुनरपि अधुना हे
कामभवता जनो लोकः जेतुं शक्यो नयतस्त्वं निरायुधोसि दग्धबाणत्वादन्त्यास्त्राभावाच्च कष्टं यथास्यात्तथा एक एवाहं दुःखी स्याम त्वद्बाणशतस्य मरण
त्वात् अन्यो लोकः स्रग्वं जीवतु त्वदातं काभावात् २३ हे अशोक वृक्ष आवयोः सर्वे वृत्तंतुल्यं परंतु एतन्महद्वैलक्षण्यं यत् त्वं अशोकः अहं धात्रा केना

अथवा आपुंरवाग्रममीशरामनसि मे मग्नाः समं पंचते निर्दग्धं मदनाग्निनावपुरिदंतैरेव सार्द्धं पुनः कष्टं काम निरायुधो
सि भवता जेतुं न शक्यो जनो दुःखी स्याम ह मे क एव सकल लोकः स्रग्वं जीवतु २३ तत्रापि क्षणं विकसिता शोकतरुतलैर्वि-
श्राम्याहस्मदाशरथिः रक्तस्त्वं नवपल्लवैरहमपि श्लाघ्यैः प्रियाया गुणैस्त्वामायांति शिलीमुखः स्मरधनुर्मुक्ताः सखे मा
मपि कांतापादतलाहतिस्तव मुदेत हन्ममाप्यावयोस्तुल्यं सर्वमशोककेवलमहं धात्रा सशोकः कृतः २४

पिदुरदृष्टेन सशोकः कृतः प्रियाविरहितत्वात् तुल्यत्वमेव द्योतयति शिलीमुखः भ्रमराः बाणा अपि वा स्मरधनुर्मुक्ताः पुष्पेभ्यो निर्मुक्ताः पुष्पधन्वा उभ
यताग्राह्यः अशोकः स्त्रीपादस्पर्शात् अलं विकसतीति श्रुतिः रामेऽपि पादतलाहतिः पद्मारव्यबंधाभिप्रायेण तदुक्तं कामावतारे धृतैकपादाजघनेकु
र्वत्यन्यपदाहतिम् शनैः शनैर्निधुवने पद्मबंधस्तदामत इति २४

३७

संगमं एतेन देवस्य दुर्लभ्यत्वमुक्तम् २५ चंडकरोरविः तद्वाचरति सूचीवस्त्रवेधनलोहस्तत्कुलवदाचरति स्फुलिंगो ग्निकणः पुमानिति विश्वः एतस्य
येन कुट्टमितं योतितं तदुक्तं रसो दधौ शशिपाटीरालेपं पंकजयाम्यानि लादिरुपयातिसर्वदुःखवदेतत्कुट्टमितं तत्र संभवतीति २६ तद्विरहे प्राणधार-
णादावात्मनिका विष्यं प्रारब्धावश्यभोग्यत्वं दर्शयति मांसमिति इत्यमुक्तप्रकारेण विरहवपुषः तस्मात्सकाशात्सर्वतत्त्वजातं नष्टं एवं तत्त्वाभावेऽपि सति

पुनरपि प्रलपति हारो नारो पितः कंठे मया विश्लेषणीरुणा इदानीं मंतरे जाताः पर्वताः सरितो द्रुमाः २५ चंद्र
श्चंडकरायते मृदुगातिर्वातोऽपि वज्रायते माल्यं सूचिकुलायते मलयजो लेपः स्फुलिंगायते रात्रिः कल्पशतायते
विधिवशात्प्राणोऽपि भारायते हाहंतं प्रमदावियोगसमयः संहारकालायते २६

रामचंद्रो जीवति यतः कुलिशकठिनः वज्रवत् कठिनहृदयः एतत्किमित्याश्चर्यं एतेन प्रारब्धावश्यभोग्यत्वं दर्शितं तत्त्वनिर्गमप्रकारमाह अग्निवत्स्व
सहचरं मांसं नष्टमभूत् अविरलबाष्पपातादपां बिंदवोऽपि नष्टाः आकाशः कांतापहरणं वशात् तेजो नष्टं तेजो नाशः श्वासदैर्घ्याद्वायवो नष्टाः त-
न्मयत्वात् सीतागतांतरत्वात् शून्यं आकाशनाशः उक्तंच सिद्धांतमुक्त्वा वत्याम् तस्मिन् यत्कठिनत्वं साभूः तज्जलं यद्वात्मकम् तेजो भवेद्यदुष्णं

निदरंदलितानि फुल्लानि ललितानि यानि बकुल मुकुलानि तेषु खलंत्योयाः कौकिलकुल विलासिन्यस्तासां कौमलालापेन निखिलानि पूर्णानि वृक्षशि
खराणितेषु मयूरनर्तनलीलासमूहस्तस्य सानुकूलनर्तनोत्साहहेतवो इतरस्ततश्चलंतश्च कोरास्तेषां चक्रेण युक्तं यथास्यात्तथा गुंजंत्योयाः वृक्षस्याः प

गगनचुंबनबद्धलक्ष्यविपुलफलभारावलंबनालंबितानंतजंतुसंतोषपोषनिर्दोषभूषणाध्युषितनिःशेषसविशेषामृत
वर्षस्पर्धिबर्हिष्णुरसरसालप्रियालहितालतमालकृतमालविशालशात्मलमालूरशालकीशिरिषासनशमीशाकशिश
पाशोकचंपकसरदारकौविदारकणिकारसिंदुवारबहुसारनिंबजंबूदुंबरकदंबकरंजसौभाजनबकुलनिचुलकरुरव-
जूरबीजपूरजंबीरभांडारवानीरकाश्मीरनारंगकमरंगकदलीचंदनालिंगितालवलीधात्रीवटकुटजपाटलांकोलकंको-
लचोलभल्लातकबिभीतकहरीतक्यांभ्रातककेतककंकतवैकंकतमधूकबंधूकजयंतीजपाश्वत्थकपित्थतिंतिणीना
गकेसरादिदुस्तरामरण्यानीपर्यटन्महावराहस्कंधारूढमुत्कटरटंतंकरटंवामतोविलोक्य २९

क्षिण्यस्तासां पक्षस्य आत्मगर्वस्य वृद्धिर्यस्यांतामटवीमटनित्यग्रिमेणान्वयः २८ पुनरपि अटवीमेव वर्णयति पुनः किं विशिष्टा मटवी गगनचुं
बने आकाशावलोकने बद्धलक्ष्यं येन उन्नतवृक्षाः तेषां ये विपुलाः फलभारास्तएवालंबनंतत्रावलंबिताः ये अनंताः जंतवः तेषां संतोषपोषणवनिर्दोष

पूषणं येषां तेष्वधुषितः स्थितो योनिः शेषः पूर्णः सविशेषो विविधस्वादुः अमृतवर्षस्पधीं अमृतादपिरमणीयः वर्धिष्णुः प्रतिदिनं वर्धमानो योर-
सस्तद्युक्ताः योरसालादयः स्तैर्दुस्तरां राजादनं प्रजातः स्यादित्यमरः हितालोहिङ्गोदकः कृतमालः कर्णाचलः मालूरोबिल्वः कोविदारश्चमरिकः सिंदु-
वारः बहुसारः सप्तपर्णः सौभ्रांजनं शिशुतीक्ष्णं गंधकाक्षीरमोचका इत्यमरः निचुलोहिज्जुलोंबुजः मंजिष्ठारोमरंगोस्त्रीकर्मरंगोगरुः पुमान् इति धराणिः
अम्लातकोम्लवेतः वैकंकतः कंकतिकः उत्कटं यथा स्यात्तथारटंतं करटं काकं वामतः वामभागे काकेतुकरटारिष्टेत्यादि २९ रामः सविस्मयं यथा स्यात्तथा दक्षि-

दक्षिणातस्तु दक्षिणाचलप्रचलितमलयमालतीमरुबकलवंगकंकोरुदमनकजातीतगरशतपत्रादिकमलमुकुलकु-
मुदिनीकल्हारपरिमलमिलितचुंबितताम्रपर्णीकावेरीतुंगभद्रासांद्रगंभीरनीरधारातरंगपरिपीतमैत्रावरुणतरु-
णीलकाशशांकरुद्रपादाद्रिसरलसिंहलसालकश्रीगोपालकांपांड्यमंडलगिरिप्रवालचोलकुंतलकेरलपुन्नाटकक

णभोगेरवंजनमवलोक्यसानंदं यथा स्यात्तथा अभवदिति शोकभंजनं काकदर्शनाश्रमहरंचपुनः वामेनाक्ष्णाकाकं दृष्ट्वा सबाष्पं सकरुणं च यथा स्यात्त-
थासीदित्यन्वयः कीदृशं रवंजनं एवंभूतसर्पफणामणोक्तीडंतं दक्षिणाचलेभ्यः प्रचलिताः प्रसारिताः योमलयसंबांधिनो मालत्यादयः तेषां यः परिमलो-
तरस्य मीलनमेकीभावः तेन चुंबिता युक्ताः याः कावेर्यादि नद्यस्तासां सांद्राः गभीराश्च यानीरधारास्तासां तरंगैः परिपीता मैत्रावरुणस्यागस्त्यस्य तरुणी

कांतासाचलंकापर्यंतदेशविशेषाणां कामिन्यश्च तासां नीरंधपीनस्तनादिभारांतरालेषु अधिष्ठितोयः श्रीखंडादिसंभूतयक्षकर्मः तेन विमर्दः संमर्दः तस्माद्विवर्द्धितो यो विविधगंधश्चासौ कुसुमानां बहुपरिमलश्चतयोः समुद्गारी प्रक्षेपकोयः मारुत एवाशनं भोजनं यस्य स चासौ उत्थितः अर्धोदयश्चासौ-

णार्टककरहारविदग्धांधकामिनीनीरंधपीनस्तनवदनघनजघनदोर्मूलधमिहभारांतराधिष्ठितश्रीखंडागरुकर्पूरमृगमदकुंकुमस्तोमसंभूतयक्षकर्मविमर्दवर्धितविविधगंधकुसुमबहुलपरिमलोद्गारिमारुताशनोत्थितक्षीरनीहारकाश्मीरस्फटिकशङ्खशंखकर्पूरकुंदावदातमहाभुजंगस्फीतफूत्कारप्रफुल्लफणामणौक्रीडंतं शोकभंजनं खंजनं चावलोक्य वामेनाक्ष्णासकरुणां सबाष्पं च दक्षिणेन सविस्मयं सानंदमभवदिति ३० काकः कपोलस्थलसंस्थितो मेकोलस्य वामे व्यसनं सदौस्थ्यम् राज्यं भुजंगस्य फणाधिरूढो व्यनक्त्यहोदक्षिणखंजरीटः ३१ क्षणां विचिंत्य विश्राम्य च सबाष्पम् भोभोभुजंगतरुपद्मवलोलजिह्वबंधूकपुष्पवरशोभितपुष्कराक्षपृच्छामितेपवनभोजनकोमलांगीकाचित्त्वया शरदचंद्रमुखी नदृष्टा ३२ क्षीरनीहारकाश्मीरस्फटिकशङ्ख

शंखकर्पूरकुंदावदातः श्वेतोज्वलश्चासौ महाभुजंगश्च तस्य स्फीताः येषूत्काराः तैः प्रफुल्लयाफणा तस्याः मणौ शिखरे क्रीडंतम् ३० कोलस्य वराहस्य कपोलस्थलसंस्थितः स्कंधमवलंबितः सदौस्थ्यं समनो न वस्थानं अहो एतदाश्चर्यमेकदैवार्थद्वयसूचकशकुनत्वात् दुःस्थितस्य भावोदोः स्थितेन सह वर्तमानम् ३१ ३२

३३ ममाभ्युदयो ज्ञात एव उपस्थितराज्यभंगात्तर्हि दुःखं भवतु तत्राह अतः सीता वियोगादपि अधिकं व्यसनं किमास्तेन किमपीति ममतु मरणमेव शरणं चे-
त्पुनः राज्यस्यात्तर्हि लक्ष्मणे अस्तु तद्व्यसनं लक्ष्मणे मास्तु ३४ वामं अश्वत्थसूचकं काकं दक्षिणं शतसूचकं खंजरीटं महारण्यमरण्यानीत्यमरः ततो वनांतरेष्व-
मन् किष्किंधामाधिश्रित्य ३५ किष्किंधा गुहात युक्तो द्विः किष्किंधा द्विः तत्र रौद्रसाश्वयो रौद्रः एतादृशो योरुद्रः तदवतारम् भो मारुते केन चित्पापेन सी-

भुजंगमः स्रवाणीं कथयति गतागता चंपकपुष्पवर्णा पीनस्तनी कुंकुमचर्चितांगी आकाशगंगे वरुणशीतलांगी नक्षत्रमध्ये
इव चंद्ररेखा ३३ रामः व्यसनं किमतोऽप्यास्ते ज्ञातश्चाभ्युदयो मम शरणं मरणं राज्यं मापुनर्लक्ष्मणे स्तुतत् ३४ ततो वामंतिर-
स्कृत्य पुरस्कृत्य च दक्षिणम् धन्यो वन्यशरण्यांता मरण्यानीं स्मगाहते ३५ किंच किष्किंधा द्वौ रौद्ररुद्रावतारं दृष्ट्वा रामो-
मारुतिं वाचमूचे सीतानीता केन चित्कापि दृष्टा तृष्टः कष्टं संहरन् प्राह वीरः ३६ पापेनाकृष्यमाणारजनिचरवरेणांबरेणात्र
जंती किष्किंधा द्वौ मुमोच प्रचुरमणिगणैर्भूषणान्यर्चितानि हे राम प्राणनाथेत्यहह जहिरिपुं लक्ष्मणेनालपंती यानी मानीति
तानि क्षिपति रघुपुरः कापिरामांजनेयः ३७ तानीता तृता एतच्छ्रुत्वा तृष्टः यातरोषः हनूमान् रामं कष्टं संपरिहरन्नाह ३६ पापेनेति किष्किं-

धा द्वौ आंजनेयो हनूमानिति तान्याभरणानिरघुपतिपुरः चिक्षेप तानि कानीत्याह अंबरेण आकाशमार्गेण आकृष्यमाणा पिरामायानि किष्किंधा द्वौ

ह. ना.
४१

मुमोच ३७ अन्यथासंदेहंतत्त्वतः सीतायाः संतिनवेति ३८ ३९ तावन्मात्रांतरासहत्वात् नापितः कीदृशो हारः मुक्तार्थमौक्तिकार्थयः सूत्रगुणोदोर
कः तद्युक्ताः येषंधकाः छिद्राणितत्रविश्रद्धासारत्तराशिः समूहोयस्यसः अतएवदुःखं पंक्तिभेदफलेन दारुणं इति कुरो देत्यर्थः ४० पुनरपि स्वजीवने

अंक
५

रामः सकरुणं सबाध्यम् जानक्या एव जानामि भूषणानीति नान्यथा वत्संलक्ष्मणजानीषे पश्यत्वमपितत्त्वतः ३८ ल
क्ष्मणः सबाध्यम् कुंडलेनैव जानामि नैव जानामि कंकणं नूपुरावैव जानामि नित्यं पादाभिवंदनात् ३९ रामः आभरण
नित्ददये विन्यस्य गादमालिङ्ग्य सर्वेषु सत्स्वपितवाभरणेषु हारो नारो पितो हृदि चिरं हृदयंगतोऽपि मुक्तार्थसूत्रगुणवेध
विश्रद्धराशिस्तत्पंक्तिभेदफलदारुणमित्यरोदीत् ४० अहह जनकपुत्री वक्रमुद्रामपश्यन्व्रजतिपरमहंसो नाक्षमो वा-
पि गंतुम् तदुरुविरहवन्निज्वालयोदग्धदेहः किमु तपवनसूनो भूषणैस्तंभितो मे ४१

पि विचिकित्सति अहहेति रवेदेहे पवनसूनो मे मम परमहंसः परमात्मा जीव एव हंसः एतद्देहं विहाय न व्रजति तर्किंगमने हेतुमाह जनकपुत्रीति
सोततः त्वद्वत्तभूषणैस्तंभितः उत अथ वा गंतुमक्षमः तत्र हेतुमाह तदुरुविरहेति ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७

४१

तमपि विश्वजयिनं सलोकं लंकावासिराक्षससहितम् कपिपतेः सुग्रीवस्य रावणस्तु हनिष्यता एव अथवा तावत्त्वं सुग्रीवस्यावतरणं अवतीर्य ते यस्मि
नित्यवतरणं वासस्थानं गिरिपादविन्यासलक्ष्मीनिक्षेपात् सार्थं विधेहीति कीदृशं गिरिदर्शनात् त्वदवलोकनादेव निरस्तं शत्रुपक्षम् ४२ रामेण स

हनुमान् सानुनयम् श्रीरामक्षोणिपालत्यजनिजदयिताशोकमेकः सलोकं लंकेशं जेतुमीशो तमपि कपिपतेराज्ञया
हं हनूमान् सुग्रीवस्यायसाद्धं गिरिमवतरणं पादविन्यासलक्ष्मीनिक्षेपादुत्पलाक्षसपितरिपुबलं दर्शनं त्वंच देहि ४२
ततो हनूमान् सह लक्ष्मणेन रामेण सुग्रीवपुरस्थितो भूत् सुग्रीवः तान् तत्र साक्षात्कपियूथनाथः पापानि दग्धुं दहनान् दद
र्श ४३ श्रुत्वा रामस्य कांताहरणमनिलजस्यानना दानरेन्द्रो निश्चयात्मीयमस्यानुवदति पुरतस्तद्वलाद्वालिनोपि हानाथे-
विद्यमाने किमिति रघुपतिस्तं निहतुं प्रतिज्ञामारूढः प्रौढरोषानलबहुलकलालंकृतो धिज्यधत्वा ४४

हकीदृशेण रामेण सह लक्ष्मणे

नलक्ष्मणसहितेनेत्यर्थः तान् हनुमद्रामलक्ष्मणान् दहनान् दक्षिणाग्निगार्हपत्याहवनीयान् ४३ श्रुत्वेति वानरेन्द्रः सुग्रीवः अस्य रामस्य पुरतो ग्रीवलादे
ववालिनः सकाशात् तत्प्रसिद्धमात्मीयजायाहरणश्रवणं लक्ष्मीकृत्यवदति रघुपतिः तं वालिनं इति किं कांतापहरणदुःखानुभवज्ञत्वात् अन्यत्सगमम् ४४

ह. ना.
४२

नत्वेति ससंभ्रमंसादरं विस्मृतं चिरं वियोगात् तत्प्रियाया आलिंगने कृतप्रतिज्ञे रामे द्रुतभाविनीषु सीघ्रभाविनीषु अन्यतरुगमम् ४५ ये च त्वारोराम
भरतलक्ष्मणशत्रुघ्नारव्याः राजपुत्राः दशरथसुताः जज्ञिरे तेषां चतुर्णामध्ये रामः तादकैव कालरात्रिः तस्याः प्रत्यूषोयं रामः तद्धंतायमित्यर्थः ननु स्त्रीवधा
त्सागाः किन्नेत्याह अमल इति अमलत्वे हेतुः सुचरितं पुण्यार्थचरितं तस्य कथानानाविनोदपरिहारवाक्यैर्गुणकथारसैव कंदली तस्याः मूलस्यापि कंदः

अंक
५

सुग्रीवः नत्वा ससंभ्रममथोजगदेकवीरमालिंगयन् रघुपतिं शशभेकपींद्रः तद्विस्मृतं पुनरिवाभ्यसते प्रियायाः कंद
पकेलिषु पुनर्द्रुतभाविनीषु ४५ अये मरुत्तनयको सौ चतुर्णां तादकांतकः मारुतिः ये च त्वारो दिनकरकुलक्षत्रसंतान
वल्लीमालाम्लानस्तबकमधुपाजज्ञिरे राजपुत्राः रामस्तेषामभवदमलरुतादका कालरात्रिः प्रत्यूषोयं सुचरितकथा कं
दलीमूलकंदः ४६

प्रसरणशीलानि मूलानि तन्निदानमध्योग्रंथिः कंदः यथा छिन्नापि कदली उत्पद्यते एवमाच्छिन्नोपि धर्मः यतः पु
नः पुनरुत्पद्यते सर्वे कीदृशा इत्यपेक्षायामाह दिनं करोतीति दिनकरस्तस्य कुले जातानां क्षत्रियाणां संतान एव वल्ली तस्या माला परंपरा तस्याः अम्लानाः
स्तबकाः पुष्पगुच्छाः तेषां मधुपाः रविवंशक्षत्रियशो वंतं समधुपा इत्यर्थः ४६ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

४२

अजेयानां हननकर्तृत्वाच्चहतीमित्युक्तं तालांस्तालवृक्षांतर्गतदैत्यानेवसौमित्रिः अंग्रेभारिणचरणांगुष्ठाविष्कृतभूभारेणसरलानकृतअत्रहेतुः शेषपृष्ठस्था
निमूलानियेषांतेतान् एतेनैवमुक्तंभवति कुंडलीभूतदेहशेषपृष्ठत्वमूलत्वात् तेषिप्रकृतिकुटिलाइतिकार्यं निदानाहिरुणंविधत्तेइत्युक्तत्वात् चरणभा

नतस्ततः श्रुत्वावालीनदनुमहतींराघवस्यप्रतिज्ञांतालान्सप्तप्रकृतिकुटिलान्प्रेरयामासयोद्धुम् सौमित्रिस्तानकृत
सरलांछेषपृष्ठस्थमूलान्भारेणांग्रेथरघुपतिः संदधेदिव्यमस्त्रम् ४७ लक्ष्मणः साशंकंरामंप्रतिदेवज्ञात्वाबाणः
प्रहंतव्यः यतः एकदैवशरेणैकेनैवभिन्नकलेवराः म्रीयंतेसप्ततालास्तेघ्रंतिहंतारमन्यथा ४८ रामः सावज्ञम्
माषौषीर्मयिसौमित्रेराघवेधिज्यध्वनि सतांदेहंपरित्यज्यनिर्जगमासतांभयम् ४९ रामः करेणबाणमात्तप्य
भावोस्मिचेत्कुशिकनंदनपादयोर्मैयद्यस्म्यहं द्विजतिरस्कृतरौषहीनः नान्यंगनास्तुचमनः शरसप्ततालान्पित्वा
तदाप्रविशामृतलमप्यगाधम् ५०

रेणशेषशिरः समाक्रमणात् सरलतयावृक्षा अपिस
रला जाताइतिरूचितम् शेषंरुगमम् ४७ अन्यथाएकदैवसप्तानामपि हननाभावेतत्रापि एकेनैवबाणेनएकेन ४८ भयंसतांदेहंत्यक्तासतांदेहंनिर्ज-
गामेति अतः परदारहरणत्वात् वालीअसंस्तत्रभयमितिभावः ४९ द्विजैः कृतायामेतिरस्कृतिस्तथायोरोषः तेनहीनः यद्वाद्विजानांतिरस्कृतिस्तपुरोषश्चत
द्रहितः ५०

ह. ना.
४२

नत्वेति ससंभ्रमंसादरं विस्मृतं चिरं वियोगात् तत्प्रियाया आलिंगने कृतप्रतिज्ञे रामे द्रुतभाविनीषु सीघ्रभाविनीषु अन्यत्र गमम् ४५ ये च त्वारो राम
भरतलक्ष्मणशत्रुघ्नारव्याः राजपुत्राः दशरथसुताः जज्ञिरे तेषां चतुर्णामध्ये रामः तादकैव कालरात्रिः तस्याः प्रत्यूषोयं रामः तद्धंतायमित्यर्थः ननु स्त्रीवधा
त्सागाः किन्नेत्याह अमल इति अमलत्वे हेतुः सुचरितं पुण्यार्थचरितं तस्य कथानानाविनोदपरिहारवाक्यैर्गुणकथारसैव कंदली तस्याः मूलस्यापि कंदः

अंक
५

सुग्रीवः नत्वा ससंभ्रममथोजगदेकवीरमालिंगयन् रघुपतिं शशभोकपींद्रः तद्विस्मृतं पुनरिवाभ्यसते प्रियायाः कंद
पकेलिषु पुनर्द्रुतभाविनीषु ४५ अये मरुत्तनयको सौ चतुर्णां तादकांतकः मारुतिः ये च त्वारो दिनकरकुलक्षत्रसंतान
वल्लीमालाम्लानस्तबकमधुपाजज्ञिरे राजपुत्राः रामस्तेषामभवदमलस्तादका कालरात्रिः प्रत्यूषोयं सुचरितकथा कं
दलीमूलकंदः ४६

प्रसरणशीलानि मूलानि तन्निदानमध्योग्रंथिः कंदः यथा छिन्नापि कदली उत्पद्यते एवमाच्छिन्नोपि धर्मः यतः पु
नः पुनरुत्पद्यते सर्वे कीदृशा इत्यपेक्षायामाह दिनं करोतीति दिनकरस्तस्य कुले जातानां क्षत्रियाणां संतान एव वल्ली तस्या माला परंपरा तस्याः अम्लानाः
स्तबकाः पुष्पगुच्छाः तेषां मधुपाः रविवंशक्षत्रियशो वंतं समधुपा इत्यर्थः ४६ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

४२

अजेयानां हननकर्तृत्वाच्चहतीमित्युक्तं तालांस्तालवृक्षांतर्गतदैत्यानेवसौमित्रिः अंग्रेभारिणचरणांगुष्ठाविष्कृतभूभारेणसरलानकृतअत्रहेतुः शेषपृष्ठस्था
निमूलानियेषांतेतान् एतेनैवमुक्तंभवति कुंडलीभूतदेहशेषपृष्ठत्वमूलत्वात् तेषिप्रकृतिकुटिलाइतिकार्यं निदानाहिरुणंविधत्तेइत्युक्तत्वात् चरणभा

नतस्ततः श्रुत्वावालीनदनुमहतींराघवस्यप्रतिज्ञांतालान्सप्तप्रकृतिकुटिलान्प्रेरयामासयोद्धुम् सौमित्रिस्तानकृत
सरलांछेषपृष्ठस्थमूलान्भारेणांग्रेथरघुपतिः संदधेदिव्यमस्त्रम् ४७ लक्ष्मणः साशंकंरामंप्रतिदेवज्ञात्वाबाणः
प्रहंतव्यः यतः एकदैवशरेणैकेनैवभिन्नकलेवराः म्रीयंतेसप्ततालास्तेघ्रंतिहंतारमन्यथा ४८ रामः सावज्ञम्
माभौषीर्मयिसौमित्रेराघवेधिज्यध्वन्नि सतांदेहंपरित्यज्यनिर्जगमासतांभयम् ४९ रामः करेणबाणमात्तप्य
भावोस्मिचेत्कुशिकनंदनपादयोर्मैयद्यस्यहं द्विजतिरस्कृतरौषहीनः नान्यंगनास्तुचमनः शरसप्ततालान्पित्वा
तदाप्रविशामृतलमप्यगाधम् ५०

रेणशेषशिरः समाक्रमणात् सरलतयावृक्षा अपिस
रला जाताइतिरूचितम् शेषंरुगमम् ४७ अन्यथाएकदैवसप्तानामपि हननाभावेतत्रापि एकेनैवबाणेनएकेन ४८ भयंसतांदेहंत्यक्तासतांदेहंनिर्ज-
गामेति अतः परदारहरणत्वात् वालीअसंस्तत्रभयमितिभावः ४९ द्विजैः कृतायामेतिरस्कृतिस्तथायोरोषः तेनहीनः यद्वाद्विजानांतिरस्कृतिस्तोपुरोषश्चत
द्रहितः ५०

रुगमम् एतेभ्यभृतः आसन्नित्यन्वयः तानाह अश्वारवेः सप्तगाः सप्तद्वीपाः गकारो गगनद्वीपगणेषु च गणे पि चेति संसारावर्तशब्दशासनः ५१ रामकराद्विमुक्तो
बाणः पुंस्वावशेषः सन् इति पक्षान्विधुनोति कं पयतीति किं भुजंगमः शेषस्तद्गं भयेन अंबरचरं ब्रह्माणं बोधयन्निव ५२ विनापराधं हननमेव पापं तद्यु-

एकेनैव शरेण बालकदलीकांडप्रभंगक्रमात्कृतेषु प्रथमेषु दाशरथिना तात्त्रेषु सप्तस्वथ अश्वारः सप्तजगंतिसप्त
मुनयः सप्ताब्धयः सप्तगाः सत्यंसप्तचमातरो भयभृतः संख्या न साम्यादिह ५१ रामबाणः संक्षोभम् बाणः प्रमा
णमधिगम्य वसुंधरायाः संबोधयन्निव भुजंगमभंगभीत्या ब्रह्माणमंबरचरान्विधुनोति पक्षान् पुंस्वावशेष इति
रामकराद्विमुक्तः ५२ पौरंदरिः संक्रोधम् श्रुत्वा हतान् समरमूर्धनि सप्ततात्त्रान् रामेण पापत्तदयेन विनापराध
म् कोपानलज्वलितत्तत्कमलोत्थवालीरंगावतारमगमद्विरिचत्वरेषु ५३ तारासहर्षम् अवश्यं भगवतः श्री
पुरुषोत्तमस्य रामचंद्रस्य प्रसादादद्यचिरविरहिणः प्राणवह्नयस्य रक्तग्रीवस्य वक्षः पीठं लुटिष्यामीति मन्य-
मानागिरिवरशिवरमारुत्य रामपौरंदरिसमरमाकांक्षतीचिंतया सास

क्तत्तदयेन परकांतापहरणत्वं वानराणामभेदत्वात् यद्वा पापोरुत्रीक्रोधपंकयोरिति विश्वात् क्रोधयुक्तत्तदयेनेत्यर्थः ५३ ६ ६ ६ ६

तारेति चिंतयामासेति पूर्वेषां न्वयः इति किं अस्य वालिनः प्राणान् हरतु कलिकला कलेरंशः पापं तेन राजमानस्य किलेति पाठे वानरजात्यनुकरणः किलश
ब्दः कीदृशी तारास्त्रस्तः धम्मिल्लो केशबंधनमयस्याः नरो रामस्तस्यैषानारामस्य बाणधारेत्यर्थः ५४ हेवत्स एषः वालीकेनायुधेन योद्धव्यः यद्वा केन

तारासंत्यक्तहारागिरिशिवरचरास्त्रस्तधम्मिल्लभाराशोकाधिप्राप्तपारार्पितमदनशरावीरस्रग्रीवदाराः नाराना
राचधारानिजरमणरतातापिनः पापिनोस्य प्राणाच्छाणावतीर्णा हरतु कलिकलाशालिनो वालिनोद्य ५४ रामः स
क्षोभं पौरंदरिम् गिरिगिरिमगंभीरमहिमानमवलोक्य सोमिन्निमित्रमनुस्मृत्या ब्रवीत् वत्स किं वालीवान
रालीबहलकलकलाहूतदेवेन्द्रवज्रं वांछत्याकृष्य योद्धुं शिवशिवतु मुलोल्लासं चालितार्कः

वीरेण योद्धव्यः न केनापीति ध्वनिः एषः कः वानरपंक्तीनां बहलो यो कलकलः शब्दः तेन चाहूतो देवेन्द्रस्तस्य वज्रमाकृष्य आदाय योद्धुं वांछति शि
वशिवेति रवेदेकीदृगयंतु मुलोन्यैरलक्ष्यः उत्कालः कदनं तेन संचालितोर्को येन किंभूतं वज्रं प्रकर्षेणोद्यंतीयालांगूलवह्नीतस्याः शिवरेणाग्रभागे
न कवलितं गृहीतं किंभूतो वालीचंडः अजेयः दोर्दंडो भुजदंडस्तस्मिन् यः कोदंडो बाणः तेन भ्रान्तो गर्वितः दोर्दंडस्य बाणेन जातगर्व इति गर्वसं

शायोऽत्रमइतिविश्वः मूलं चाग्रं शिरवरं च मूलाग्रैताभ्यां युतः शैलः मूलाग्रशैलस्तेन यत्प्रहरणं तत्र निपुणः ५५ हेबाणपुराद्विजगणेन वेदोद्भवैर्मन्त्रैः गु

प्रोद्यद्वांगूलवह्नी शिरवरकवलितं चंडदोर्दंडकांडं त्रान्तामूलाग्रशैलप्रहरणनिपुणः केन योद्धव्य एषः ५५ रामः
सावष्टभं नारायणं बाणमादाय वेदोद्भवैर्द्विजगणेन पुराभिषिक्तो मूर्धासिमंत्वमपि बाणगुणेन मन्त्रैः तत्तेजसाप-
रवधूजनहारिणस्त्वं प्राणान् गृहाण समरेष्वतिदारुणस्य ५६ रामबाणः पौरंदरिश्च ब्रह्मतेजोधिगम्य परदाराप-
हरणपराभवंच अथ रघुपतिबाणः प्राप्तवीरः प्रमाणः प्रलयदहनरोचिः कोटिविद्युन्मरीचिः अकृततृदयभेदं वा-
लिनः सोप्यरोदीदनिहतपितृशत्रुः किंसशल्योहतोस्मि ५७

णेन समं त्वं मूर्धाभिषिक्तोसि अतस्तत्तेजसातेषां मन्त्राणां तेजसारकगमम् ५६ अथेति प्राप्तवीरस्य वालिनः प्रकर्षेण मानमियत्तायेन सः न निहतः
पितुरिंद्रिंस्य शत्रुः रावणो येन सः अतएव सशल्यो रावणहननमेव शल्यम् ५७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

भोकपयः रावणापत्यं मेघनादः शस्त्रौघप्रसरेण शस्त्रघाताडंबरैण आखण्डलमिन्द्रं दुर्यशो भागिनं चक्रे रावणिना शक्रोजित इति दुर्यशः हेवीरतत् इन्द्रगतं दुर्यशो त्वया संसृष्टं उज्ज्वलीकृतम् दूरीकृतमिति भावः कथं दूरीकृतमित्यपेक्षायामाह किंभूतेन त्वयारावणं मेघनादपितरं कक्षौवगर्तस्तत्र कुलीरतां कर्कटतांगमयता कीदृशमिन्द्रम् गौतमशापेन यंत्रितः बद्धः भुजस्थे माभुजबलं यस्य तं प्राणस्थे मातरः पराक्रमद्युम्नानि शौर्यो जसीति हेमः ननु तात दुर्यशः संसृष्टं

रामः सकरुणं सविषादं च वत्ससौ मित्रे गिरिगह्वरेषु स्वयोनिविहितं महत्करवमनुभवं तं महावीरं अनपराधिनं बालिनं हत्वा मंदभाग्यः कथमहं जानकीसुरवमनुभवष्यामीति शिरोधुत्बन्धोरंदरिं व्याजहार शस्त्रौघप्रसरेण रावणिरसौ यो दुर्यशो भागिनं चक्रे गौतमशापयंत्रितं भुजस्थे मानमारवंडलम् कक्षागर्तकुलीरतांगमयता वीरत्वयारावणं तत्संसृष्टमहो विशल्य करणी जागर्तिसत्पुत्रता ५८ चाली प्राणांस्त्यक्तुमिच्छन् सग्रीवोपि क्षमः कर्तुं यत्कार्यं तव राघव किमहं न क्षमः कस्मादपराधं विनाहतः ५९

मम तुरावणहननरूपं शल्यमस्येवेति चेन्न असौ सत्पुत्रभाववानंगदः जागर्ति जीवत्येव कीदृशी विशल्यं कर्तुं शीलं यस्याः सा अयमंगदो रावणं मत्सहायतया हनिष्यति एतेन त्वं विशल्यो भवेति भावः रावणपुत्रेण त्वमितेन्द्रो बद्धः इन्द्रपुत्रेण त्वयारावणो बद्धः एतेन सा दृश्यं जातं परंतु त्वत्कृतेन रावणहननात्तवातिशय इति भावः ५८ ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७

होपुरंदरनंदनचेत् यदि त्वं मां आह निष्यसि तदाममशुद्धिः मनः प्रसत्तिर्भविष्यति अस्मात्त्वद्वन नापराधात् पुनर्जनकजाविरहो मास्तु शयानं अंतर्निष्ठ
त्वात् मीलिताक्षम् ६० ६१ ६२ आदौ राज्ये किष्किंधाद्रौ सग्रीवं वानरराज्ये शंकां समुद्रं तीर्त्वा कथं यास्यामीति भयं त्यक्त्वा लंकां प्रतस्थे तदनु प्रस्थान

रामः सबाष्पम् शुद्धिर्भविष्यति पुरंदरनंदनत्वं मामेव चेदहह पातकिनं शयानम् सौख्यार्थिनं निरपराधिनमाह
निष्यस्यस्मात्पुनर्जनकजाविरहोस्तु मामे ६० पौरंदरिः तथेत्युक्त्वा पुनः स्वर्गागतिस्तेन भविष्यति यावत्त्वां न ह नि
ष्यामि स्थारयसित्वं यमालये ६१ इति प्राणान्मुमोच ह ० दासैरहोरघुपतिः परिभूयते किं वै वस्वतादिभि
रुवासतदालयेऽपि यो देव वाक्यमनति क्रमयन् कियंतं कालं निहत्य पुरुहूतं सतंतु देवः ६२ रामः कथंचिद्विषा
दं परित्यज्य पौरुषमवलंब्य राज्ये सग्रीवं मादौ सदयितमभिषिच्य गदं यौवराज्ये रामः सेनाधिपत्ये सपवनत
नयान्वानरैर्द्रान्प्रतरथे लंकां संत्यज्य शंकां तदनु कपिभटैर्मर्त्यवत्युत्तमाद्रौ वर्षाकालं गमयितुमचिरान्मंत्रिभिः
संमतो भूत् ६३

घोषानंतरं मंत्रिभिः कपिभटैः वर्षाकालं गमयितुं संमतः अभूत् वर्षाकालं गमयित्वा यास्याम इ-

ति निश्चितवान् एतेन नीतिशास्त्रपराणां प्राधान्यं दर्शितम् ६३

६३

६३

६३

६३

६३

६३

६४ ६५ प्रकर्षेण म्लानः अरुणः शोणत्वं यस्मिन् तं कलयापि सीतास्वरलेशेनापि अत्र सर्वमंगसादृश्यं एतेन गुणकीर्तनावस्थोक्ता सोक्ता रसोदधौ
वैरहकांता विषयकप्रसंशनं स्यात् गुणारव्यानमिति ६६ यदि दीवरं त्वन्नेत्रसमानकांतितदपि सलिले मग्नं यः तव मुखच्छाया नुकारी सोपि शशी मेघौ

रामात्परः शूरतरो न कश्चित्पराभवः स्त्रीहरणान्नचान्यः तथापि नाब्धिं प्रविवेश रामो बबन्ध सेतुं विजया सहिष्णुः ६४
अपि च रामा दुर्लीयान्नपरोत्र कश्चिद्दारापहारान्नपरोभिमानः तथापि रामः शरदं प्रतीक्ष्य बध्वां बुधौ सेतुमरिं जगाम ६५
रामस्तत्र जनकतनया कमनीयतामनुस्मृत्य इन्दुर्लित इवांजनेन गलिता दृष्टिर्मृगीणामिव प्रम्लानारुणमेव विद्रुमदलं श्या-
मेव हेमप्रभा पारुष्यं प्रलयाच्च कोकिलवधूकं ठेषिव प्रस्तुतं सीतायाः पुरतस्तु हंत शिखिनां बर्हाः सगर्हा इव ६६ रामः कादं
विनीतां डवाडंबरं विलोक्य यत्त्वन्नेत्रसमानकांतिसलिले मग्नं तदिदीवरं मेघैरंतरितः प्रिये तव मुखच्छाया नुकारी शशी
योपि त्वद्गमनानुकारि गतयस्ते राजहंसा गतास्त्वत्सादृश्यविनोदमात्रमपि मेदैवेन न क्षम्यते ६७ इति श्रीह० ना० वालिव-

धोनामपंचमोऽंकः ५

रंतरितः राजहंसा अपि गताः वर्षाकाले कमलाभावात् अन्यत्सु गमम् प्रलापो वस्थेयं सोक्ता रसोदधौ कांताश्चि-

तकालात्ययव्यवहारः स्यात् प्रलापो यम् ६७ इति श्रीमिश्रमोहनदासविरचितायां हनुमन्नाटकटीकायां वालिवधोनामपंचमोऽंकः ५ ७ ७

स्थिरैर्योगिभिरपि किमुत गृहिभिः भवतां मध्येकः आगंतुमर्हतीति १ २ हेस्वामिन्प्रभो अयं व्योमतारुः आकाशमेव वृक्षः मम क्रमतले अस्ति पा

रामः वानरभटानां चष्टेभ्योभ्योऽसुग्रीवसैनिकाः शृणुत व्यसने महति प्राप्ते स्थिरैः स्थातुं न युज्यते लंका निःशंकमालो
क्य कइहागंतुमर्हति १ हनूमान् सहर्षं दोस्तं भास्फालनकेलिमभिनीय निजप्रचंडोर्दं उयोर्महतीं प्रोदिनादय
ति देवपश्य अष्टांगुलमयः कायः पुच्छो मे द्वादशांगुलः बाहू मे पश्य भो नाथ कथं रत्नाकरंतरे २ रामचंद्रः सविस्मयो ब
भूवत तोजां बवान् देवरुद्रावतारोऽयं मारुतिः रुद्रस्तुतिः कियतां रामचंद्रो रुद्रस्तुतिं कृत्वा भो भो मारुते त्वया विही
नः कः कर्तुं समर्थोऽस्ति तत्र हनूमान् महावीराद्भुतपराक्रमः सहर्षं वाक्यं देवाकर्णय कूर्मो मूलवदालवालवदपां ना
थोलतावद्दिशो मेघाः पल्लववत्प्रसूनपलवन्नक्षत्रसूर्ये देवः स्वामिन् व्योमतारुर्मम क्रमतले श्रुत्वेति गां मारुतेः सी
तान्वेषणमादिशान्दिशतु वोरामः सहर्षः श्रियम् ३

दविन्यासोत्थापनात् नीचैरस्ति तमेव वृक्षरूपत्वेन निरूपयति कूर्मो मूलवदिति ३

६

६

६

६

६

६

मूलस्थानीयं जंबूद्वीपं सागरांतर्वर्तिदेशम् इतः सकाशात् तत्रैवलंकासमीप एव आनये प्रापयामि लंकापि जंबूद्वीपांतराल एवेत्युक्तार्थे वैपदम् एवं व्याक्रियते
जंबूयुक्तो द्वीपः मध्यमपदलोपी संमासः द्वीपशब्देन लक्षणा शेषो जंबूध्वजो द्वीपोपरो व्ययस्वरादिति तत्रे जंबूद्वीपलक्षणं शेषत्वात् स्वर्णाचलो मेरुः त्रिनेत्रा
चलः कैलासः विंध्यादीनां क्षेपेण प्रक्षेपणेन क्षण्णं रवंडितं विवर्त्तमानं प्रत्यागतं अवरुंधमानं सलिलं यस्य तं बध्नामि पर्वतैरेव स्थलीकरोमि ४ इत्युक्तोपि किं-

देवाज्ञापय किं करोमि सहसा लंका मिहैवानये जंबूद्वीपमितो नये किमथ वा वारां निधिं शोषये हेतोत्पाटितविंध्यमंदरगिरिस्वर्ण
त्रिनेत्राचलक्षेपक्षण्णविवर्त्तमानसलिलं बध्नामि वारां निधिं ४ अपिच देवाज्ञां देहिराज्ञां त्वमसि कुलगुरुः शोषये किं पयोधिं-
किं वा लंकां सलंकाधिपतिमुपनये जानकीं मानकीर्णाम् सेतुं बध्नामि मत्तः स्फुटितगिरितटीभूतभंगात्तरंगादुद्धाम्य नम्रचक्रोपि
चमकरकुलग्राहचीत्कारघोरम् ५

कारयामि इति विचिकित्समानः पुनरात्मबलमुक्तार्थानुवादे नैव स्मारयति देवाज्ञामिति द्वाभ्याम् अलंका
लंकेवानास्तीत्येवं चूणीकरोमीति शेषः अथवा मानकीर्णां पाति व्रत्योन्नतिमतीं जानकीमुपनये सेतुं बध्नामि किं भूतं सेतुं मत्तः सकाशात् स्फुटिताये गिरयः
तेषां तटीभिः भूतानां भंगो यत्र तस्मात्तरंगादुच्चैः १ त्रमंतोयेन कारुषेष्वांचक्राणां समूहानां क्रमादुत्फालामकरग्रहग्राहचीत्कारैश्च घोरं नक्राः सपक्षजातीयामक
राः स्युश्चतुष्टयः एतद्विलाग्रहग्राहास्तद्विलाः समुदीरिताः इति वैयकेयद्वा किं विशिष्टान्मत्तः स्फुटिताये गिरयस्तेषां तटीभिर्ये भूतभंगाः प्राणिनाशास्तैरात्तः
स्वीकृतोरंगो येन तस्मात् ५

ह. ना.
४७

सैन्येन सह समुद्धतं तत्रैवलं कायां सैन्येन सह सम्यगुद्धतं सर्वं संपादये व्यापादये हन्मि सकलं पर्वतादिकं सकलं ६ रामः शीघ्रं रावणं हत्वा नेष्यतीति वचसा श्वास्य
तस्याः पुरतो मुद्रां विन्यस्य मयि जीवतीति ७ एते शंशानिलाः शंशानामानो वायवः कदंबसंबंधि नारजो भरणे ककुभोरुंधं त्याच्छादयंति किंभूताः दुरतिक्रमाः
दुर्लभ्याश्च ते क्रमेणैव मिलंत एकीभवंतश्च ते घूर्णोर्मयश्च घूर्णमयमाणतरंगास्तैरेव लोकानां मर्माणि छिंदंति इति पुनः कीदृशा गाढास्फोडनेन वाताति शयमेत

अथ किंप्राकारविहारतोरणवतीलंकामिहैवानये किंवा सैन्यसमुद्धतं च सकलं तत्रैव संपादये हेलां दोलितपर्वतौ च शिरवरे ब
धामि वारां निधिं देवाज्ञापय किं करोमि सकलं दोर्दंडसाध्यं मम ६ रामः सत्वरं करमुद्रां समुत्प्लुत्य वीरमारुते मुद्रां समुद्र
मुहूर्तं शीघ्रमाश्वास्य जानकीम् विन्यस्य पुरतस्तस्या आगच्छ मयि जीवति ७ हनुमांस्तथेति श्रीरामस्य ग्रीवो प्रणम्य समा
दाय मुद्रां समुद्रोपकंठं पीठावतारमासाद्य सद्योऽचिंतयत् एते ते दुरतिक्रमाः क्रममिलद्धूर्मोर्मिर्मर्मच्छिदः कदंबेन रजोभ
रणे ककुभोरुंधंति शंशानिलाः गाढास्फोडनरूढनीरदघटासंघट्टनीलीभवद्योमास्फोटकदाह निर्झरपयो वेणीकणाग्राहिणः ८

नेन रूढा प्रवृद्धाया नीरदघटा तस्याः संघट्टनेन संयोगेन नीलीभवत् श्यामीभूतं यद्योमतस्मिन् स्फोटनं तद्युक्तश्वासो कदाहश्च कदाहो ब्रह्माडकदाहः त
स्माद्यभिर्झरत्ययः गंगा तस्याः यावेणी प्रवाहस्तस्मादंबुकणान् ग्रहीतुं शीलं येषां ते आस्फेडनोति योगो स्त्रीति विश्वः ८ ९ ९ ९

अंक
६

४७

उद्यद्गङ्गुलेति अथदुरतिक्रमेण विचारानंतरं सह नूमान्जलनिधिं लंघयितुं जांघिकत्वमंगीचकारेत्यन्वयः जंघालोतिजवोजंघाकारिकोजांघिकोजवीतिचरकः
 कः किमिव रवगपतिर्गरुडः चंडोडुनमिव कीदृशंजलनिधिं विलसितांभस्तंभितः नेत्रप्रकाशोयेन तंजलचराणां मत्स्यादीनां रवराः तीक्ष्णानिरंतराः योलेखा
 क्रीडनं तत्र ये अस्फाला उत्पातास्तैर्वाचालिताः मुखरीकृताः आशादिशायेन तम् ९ हनूमानिति शेषः सिंदूरपूरारुणादिग्वारणानां कटितटमभितः सर्वत

धैर्यैर्मवलंब्यो द्यद्गङ्गुलास्फालकेलिव्याकुलीकृतांबरचरः सज्जोबभूव अथ सविलसदंभः स्तंभिताक्षिप्रकाशंजलचररव
 ललेखास्फालवाचालिताशम् जलनिधिमाधिवीरो हंघितुं जांघिकत्वं रवगपतिरिव चंडोडुनमंगीचकार ९ लांगूलोत्ता
 लकेतुर्नभसि पृथुगतिः स्फारसीमंतितांश्रुः स्फूर्जत्पौढोरुवेगो हलितजलनिधिः पृष्ठकृष्टोग्रसत्वः दूरात्सिंदूरपूरारुण
 मरुणारुचिः स्तेजसः संविभागैश्चक्रेदिग्वारणानां कटितटमभितः सूर्यविद्धांबुदाभम् १०

स्तेजसः संविभागैः स्वांगदीप्तिसंचारिणैः सूर्यविद्धांबुदाभं सूर्येण विद्धस्थालिङ्गितस्यांबुदस्येवा भायस्यता दृशं चक्रेयथा लग्नरविकरामेघा दृश्यंते तथा दूरा
 देवल्लग्नानां गदीतयः दिग्वारणा अभवन् नित्यर्थः सूर्यसादृश्ये हेतुमाह अरुणारुचिः वानरजातित्वात् यद्वासमुद्रो हंघना विष्कृतरोषावेशाच्च अरुणारुचिर्यस्य
 रोषमेव द्योतयति लांगुलमेवोत्तालः केतुर्यस्य नभसि या पृथुगतिः शीघ्रगमनं तदर्थं यः स्फार उत्पतनं तेन सीमंति तानि द्विधा भूतानि अपत्राणियेन अपत्रं मेघो-

वारिवाहस्तनयितुर्बलाहक इत्यमरः स्फूर्जत् निर्गच्छत्यः प्रोटोऽतिबहुउरुबेगः जंघाजवस्तेन उल्ललितः जलनिधिर्येन सः पृष्टेना कृष्टानि उग्राणि राक्षसा-
दीनि सत्वानियेन सः समुद्रलंघने राक्षसयुद्धं प्रसिद्धम् १० मैनाको गिरिः कपिं प्राह हं हो संबोधने व्ययं हे हनुमन् त्वं दूरादागतः अतो मम शिखरे दूराध्व-
रवेदं जहीत्यन्वयः तस्य गिरेरिति वाचं प्राप्य श्रुत्वा अंगुल्या चरणौ गुल्या तदग्रं तच्छिरवराग्रं स्पृष्ट्वा भुजस्य पवनेना पूरिता आशाः येनैवं यथा स्यात्तथा जगाम-

तत्रावसरे समुद्रादुत्थितो मैनाकः विश्रान्तस्तत्र हर्षात् सपदि जलधिना प्रेरितो रत्ननाभो मैनाकः कांचनांगस्तु हि न गिरिस्ततः प्रा-
ह दूरागतस्त्वम् हं हो दूराध्वरवेदं जहि मम शिखरे प्राप्य तस्येति वाचं पृष्ट्वा अंगुल्या तदग्रं भुजस्य पवना पूरिता शंजगाम ११ वेलात
टेशालतमालमालां विलोक्य मानः सहसांजनेयः उल्लोलयन् बालधिवह्निमुच्चैः कल्लोलिनी वल्लभमुल्ललंघये १२

कीदृशो मैनाकः जलनिधिना सपदि हर्षात् मत्कर्तृसगरगोत्रापत्यरामसहायकृदयमिति प्रीत्या प्रेरितः ननु कुतस्तत्र गिरिरित्यपेक्षायामाह कीदृशो-
गिरिः विश्रान्तः पक्षच्छिदो गोत्रमिदः भयात् निलीयस्थितः अन्यत्कगमम् ११ आंजनेयः अंजनीपुत्रः हनुमान् सहसा अनायासेन कल्लोलिनी वल्लभं
समुद्रमुल्ललंघे लंघितवान् बालधिः पुच्छं तदेव वल्लीतामुल्लोलयन् उच्चैश्चालयन् १२ ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८

अत्योभूत्वालंकांप्रविशति रामाज्ञयाद्विदंशप्रमाणदेहः द्विदंशोवनमक्षिकेतिविश्वः मात्रयापरिमितदेहेनशिंशंपायात् अशोकाग्रादवतीर्णःसमोस्तः
शिंशपाशोकावितिनिघंटः १३ समुद्रादानप्रकारमाह अत्राप्युक्तिप्रत्युक्तिः हनुमान् मातःजानकि सीता भवान्कः हनू मृगः वानरः सीता अत्रकेनसंप्रोषि
तोसि हनू रघूत्तमेनत्वद्वौत्येनत्वद्वौत्यनिमित्तं सीता इदंहस्तेकिं ह तन्मुद्रिका सीतेतेन तुभ्यंदत्ता तवैवदत्तेतिपरस्परमुक्त्वा सीतातां मुद्रिकां निजकरादा

अथदशरथसूनोराज्ञयावायुपुत्रोरजनिचरपुरीमातृक्यभूत्वाद्विदंशः अकलितपरिमाणो मात्रया सत्रपस्तां क्षिपतिजनकजा
ग्रेशिंशपाग्रावतीर्णः १३ जानकींनमस्कृत्यमारुतिः मातर्जानकिकोभवानिहमृगः केनात्रसंप्रोषित स्त्वद्वौत्येनरघूत्तमेनकिमि
दंहस्तेस्तितन्मुद्रिका दत्तातेनतवैवतांनिजकरादालभ्यचालिंयचप्रेम्णाश्रूणिसंसर्जसम्यगुदभूद्रात्रेपुरोमोदमः १४ ह-
नूमान् अविरलगत्तदश्रुपूर्णलोचनाभ्यामसौवर्णमंगुलीयकंमन्यमानांजानकींसंभावयामास हेभामिनि सुवर्णस्यसुवर्ण-
स्यसुवर्णस्यचमौधिलि प्रेषितंरामचंद्रेणसुवर्णस्यांगुलीयकम् १५ लभ्यगृहीत्वा आलिंयस्वत्तदये विन्यस्यप्रेम्णाश्रूणिसंसर्जसम्य

कस्पृष्टं यथारयात्तथागात्रेषुरोमोदमोभूदिति १४ हेभामिनिभ्रमवति भामोस्तिभ्रमकोपयोरितिचरकः इदंसुवर्णस्यहेम्नः अंगुलीयकंरामेणतवतु-
यंप्रेरितंप्रस्थापितम् किंभूतस्यसुवर्णस्यशोभनपीतारक्त रंगवतः पुनः किंभूतस्य सुवर्णस्यशोभनरामनामाक्षरवतः पुनःसुवर्णस्यदशमाषमात्रस्य
सुवर्णदशमाषकमिति १५

मुद्रेति परपुरुषसंभाषणात्पातिव्रत्यवंगमयान्मुद्रिका मुपन्यस्य पृच्छति मुद्रेति रामः अस्ये मुद्रायै चिरं त्वद्विरहणकंकणपदंकंकणस्थानंदत्तवान् एतेन
व्याधिर्दर्शितः उक्तंचरसो दधौ व्याधिस्मरवदेनया समुत्थसंतापदोषकृतः कृशमेति स्तगमम् १६ अत्र अंगुलीयकमणौ सादरं यथा स्यात्तथा अतिव-

जानकी आशा लेशमासाद्य क्षणमश्रूणि प्रमृज्य मुद्रे संतिसलक्ष्मणाः कुशलिनः श्रीरामपादाः सुरवं संति स्वामिनि
माविधो हि विधुरं चेतो नया चिंतया एतां व्याहरमैथिलाधिपकृतेनामांतरेणाधुनारामस्त्वद्विरहेण कंकणपदं त्वयै चिरं
दत्तवान् १६ अत्रांगुलीयकमणौ प्रतिबिंबमासीद्रामस्य सादरमतीव विलोकयंती मद्रूप एव किमभून्मम वीक्षयेति
मीमांसया जनक राजसूता मुमोह १७

रामस्येति कर्मणि षष्ठी रामं रामनामाक्षरं विलोकयं
ती सीता प्रतिबिंबं आसीत् मणौ प्रतिबिंबिता बभूवेत्यर्थः यद्वा अत्र भ्रमः अत्र मणौ रामस्य प्रतिबिंबमासीत्तदस्ति न वेति परीक्षया विलोकयंती स्वप्र-
तिबिंबं तत्र सा दृष्ट्वा विचिक्लसति मद्रूप इति रामोऽपि मच्चिंतया मद्रूप एवाभूत् किमिति मीमांसया विचारेण मुमोह वैचिंत्यमाप १७ ७३

हेतुत्वं गिस्वभावादेव तनुतांगतः त्वद्विद्योगाद्विशेषत इत्यन्वयः तन्वंगीति वा पाठः तन्नून्यंगानियस्यासौ रामः स्वभावादेव त्वद्विद्योगाद्विशेषतस्तु तनुतांगत इतियोज्यं तन्वंगी इन्नंतः १८ चंद्रेति शंपाविद्युत् कारयेति स्वार्थे णिच्कुर्वित्यर्थः तत्र गत्वा यात्रांगमप्रस्थानं कारयेत्यर्थः १९ ननु समुद्रांतरित-

कथंचिच्चेतनांप्राप्य अये मरुत्तनय यद्यंगुलीयकमेव कंकणमभूत्स्वामिनो रामदेवस्य तर्हि किमिव तनुतांगतः
हनूमान् स्वभावादेव तन्वंगित्वद्विद्योगाद्विशेषतः प्रतिपत्त्या ठशीलस्य विद्येव तनुतांगतः १८ जानकी चंद्रो
यत्रादिनेशदीधितिसमः पद्मं स्फुल्लिङ्गोपमं कर्पूरः कुलिशोपमः शशिकलाशंपासमाभ्यासते वायुर्वाडवव-
ह्निवन्मलयजोदावाग्निवत्सां प्रतंसं देशं नय रामसन्निधिमितो यात्रां द्रुतो कारय १९ हनूमान् किंदूरमिंदु
मुखिरामशिलीमुखानां किंदुर्गमर्गलभिदां हरियूथपानाम् देवं प्रसन्नमिव देवितवाद्यसत्यं रक्षांसि कानि
कुपितस्य सलक्ष्मणस्य २०

रक्षोगृहमागताहं दूरस्थोराम इति मीमांसमानां संबोधयति अर्गलानि प्राकारादीनि भिंदंतीत्यर्गलभिदस्तेषां शेषं सगमम् २० १९

उद्दिद्य उत्पाद्य तत्कृते रावणपुत्रं अक्षनामानं वनप्रसंगं श्रुत्वा योऽहु मागतं तस्मिन् हनुमतियः कोपस्तेनारुणलोचने यस्य तेनेन्द्रजयिना मेघनादेन कृत्वा प्राङ्निष्क
लत्वा द्विगर्हितेन विधिना ब्रह्मणा हेतु भूतेन ब्रह्मणा ब्रह्मास्त्रेण ब्रह्मदत्तपाशेन बद्धः अत्रेयं कथा पूर्वब्रह्मणा दत्तो ब्रह्मपाशः एतेन त्वं कपि बंधी हीति रुद्राव
तारे हनुमतिपाशो निष्कलो जातः ततो मेघनादेन ब्रह्मणो गर्हा कृता ततश्च ब्रह्मणा प्रार्थितो हनूमान् स्वयं निबद्धः विदग्धः ब्रह्मसंकटात् महानन निवारण वि-

अत्रांतरे जानकी सप्रपंचं पृच्छन् हनूमान् मातः कुत्रास्ते राजवाटिका दर्शयति जानकी रेपुत्रपश्चिमदिग्भागे नास्यास्ति वाटि
का हनूमान् उद्यद्गंगूलप्रचंडरूपेण प्रचलितः इत्युक्त्वा रजनीचरस्य हनुमान् उद्दिद्य लीलावनं चीरं तत्कृतमक्षमात्तपरिघाघातैर्जघा
नागतम् तत्कोपारुणलोचनेन्द्रजयिना प्राङ्निष्कलत्वात् धृतं ब्रह्मास्त्रेण विगर्हितेन विधिना बद्धो विदग्धः कपिः २१ रावणः तमा लो
क्य रेरेवानरकोभवानहमरेत्वत्सूनुहंताहवेदूतो हंस्वरखंडनस्य जगतां कोदंडदीक्षागुरोः मदोर्दंडकठोरताडनविधौ कोवात्रिकूटाच
क्रुः कोमेरुः क्वचरावणस्य गणना कोटिस्तु कीटीयते २२ धिज्ञः २१ रेरेवानरभवान्कः हेरावण अहं आहवेत्वत्सूनुहंता क्षयाती एतेन स्वतो बलं

उपदिश्य स्वामिनोऽप्यात्मनो बलं द्योतयति स्वरखंडनस्येत्युपलक्षणं स्वरदूषणा विशिरसां त्वद्भातृणां खंडनस्य हंतुः रामस्य दूतः किंभूतस्य रामस्य जगतो विश्व
स्य या कोदंडदीक्षा धनुर्विद्या शिक्षणं तस्य गुरोः शिक्षकस्य मदोर्दंडाभ्यां यत्कठोरताडनं तस्य विधौ सति मयि प्रहरति सति त्रिकूटादयः केन केपीत्यर्थः २२

ईषदपिनोभिद्यत् चंद्रहासारव्यखड्गेन तत्राप्यतिरंहसा अतिबलेन २३ खड्गेनिष्कले आत्मनः पूर्वोक्तवैदग्ध्यमाविः कर्तुं मांदहेति शिक्षितो रावणः दाहयति सीतया
इति प्रार्थितोऽग्निर्हनुमतः शीतलो भूत् नपरेषामिति इति किंभो अग्नेयदिसंतुष्ट इत्यादि स्तुतम् हनुमतः संतप्तो भाववेति शेषः तत् नदायदितुष्टोसि कीदृशः अग्निः

ईषत्सज्जनमैत्रीवनाभिद्यत् कपेस्तनुः निहता चंद्रहासेन रावणेनातिरंहसा २३ लांगूले चैल तैलपुतबहलशणेर्वेष्टिते दीप्यमा
नोरक्षोभिर्वीक्षितो निर्द्विजपरुषगिराराघवो यद्यतुष्टः तुष्टो यद्याज्यहो मेस्त्वमपिरघुपतेर्यद्यहं भक्तियुक्ता संतप्तः प्रार्थितो मात
दिह हनुमतः सीतया शीतलो भूत् २४ वह्निर्बभौवानरपुच्छजन्मासंदत्यलंकां खमिवोत्पतिष्णुः रामाद्रयं प्राप्य किल प्रतापः पलाय
मानो दशकंधरस्य २५ पलानिभुक्ता चपलः पलाशिनां हुताशनस्तृप्तिमुपागतः पराम् विराजते स्म प्रतियात नच्छलाज्जलानि च
धौतृषितः पिबन्निव २६ रावणः स्वगतं यद्ययं रुद्रो मारुतिस्तर्हि किमिति रुद्रभक्तस्य मे न गरींदहति अहह शातम् तुष्टः पिनाकी
दशाभिः शिरोभिस्तुष्टो न चैकादशमो हिरुद्रः अतो हनूमान् दहतीति कोपात्पंक्तेर्हि भेदो न पुनः शिवाय २७

चैलादिव तिलांगूले सति दीपितः स्तुतम् २४ वह्निर्लंकां विदत्यवभौ कीदृशः खं उत्पतिष्णुः उच्चैर्गंतुकः कश्चरं प्रति पलायमान दशकंधरप्रताप इव २५ पलाशि
नारक्षसां पलानि मांसानि चपलः शीघ्रदाहकः प्रतियातना प्रतिबिंबस्तन्निषेण २६ हियतः पंक्तेर्भेदः भेदनं शिवाय मंगलाय न भवति स्तुतम् २७ २७

सः प्रसिद्धः कपिः पुच्छेन साग्निपुच्छेन खेराजते तत्र कविरुत्प्रेक्षते केन क इव सर्वसंगमम् पुनर्मैघग्रहणं धनुरुत्प्रेक्षार्थं अलंकारदूषितमिदं पद्यं तदुक्तं दंडिना असं
बद्धोपमम् पद्यं न कुर्वीत विदूषितमिति २८ लंकापुरवासिनो राक्षसाः नीचैर्मंदमंदमिति प्रोचुः इतीति शेषः इतिकिं अहहेनिकष्टं ततः कपिसेन्ये प्रचलति सति
मरुत्पुत्रो हनूमान् पुनः पदं अस्मदीयं स्थानं लंकां प्रत्यायास्यति आगमिष्यति यद्वा पदं वचनं कीदृशः एक एवासौ कपिकटकरक्षामणिः यद्वा एकः असहायः असौ म

अपि च अधिः किं वडवानलेन तरणे बिंबेन किंचांबरं मेघः किंच पलाचयेन शशिभृत्किं भालनेत्रेण वा कालः किं क्षयबहिनेन्द्रधनु
षाधाराधरः किं महान् मेरुः किं ध्रुवमंडलेन सकपिः पुच्छेन खेराजते २८ अथ राक्षसाः मरुत्पुत्र स्वैकः कपिकटकरक्षामणिरसौ
समुद्यत्तांगूलो ध्वज इव समाश्लिष्टगगनः पुनः प्रत्यायास्यत्यहह कपिसेन्ये प्रचलिते पदं प्रोचुर्नीचैर्भयचकितलंकापुरजनाः २९
अथाह गगनमंडलस्थो मारुतिः एको हं पवनात्मजो दशमुखत्वं चापिकोटीश्वरस्त्वां जित्वा समरे प्रप्नोः प्रणयिनीं सीतां च नेतुं क्ष
मः किंतूत्थाय शुजं पुरा भगवतारामेण सग्रीवतो हत्वा दक्षिणपाणिनावरु मतीं त्वां हंतुमुक्तं वचः ३०

रुत्पुत्रः पुनरायास्यतीति योज्यम् पुनः समुद्यत्तांगूलः ऊर्ध्वगतपुच्छः क इव पुच्छः समाश्लिष्टगगनध्वज इव २९ पूर्वार्द्धे रसंगमम् शक्तश्चेत्कथं मानहन्त्याः सीतां
च न नयसीत्यत्राह पुरा पूर्वारामेण सग्रीवतः सग्रीवाग्रे सग्रीवं प्रतिवासा र्वविभक्तिकस्तसिल् त्वां हंतुं वचनमुक्तं यत्तद्वचः अनृतं स्यादतो न हन्मीति भावः ३०

अन्यत्पष्टम्- रक्षितां अग्निना अदग्धां शिरवां वेणीमुद्यम्य कीदृशीं धूमशिरवां धूमस्येव शिरवाय स्यास्तां मध्यमपदलोपी समासः रावणदाहार्थं मलयग्निधूमशि-
रवामिवेत्यर्थः यद्वा धूमस्य धूमकेतोरिव शिरवामिव कालसर्पस्य स्त्रियमिव ३१ यदा चित्रकूटेयः काकः काकरूपधरश्चैद्रः वक्षोभिचारि यथा स्यात्तथा वक्षसि-

इत्युक्त्वा दशग्रीवनगरीं भस्मसात्कृत्वा रक्षितामशोकवनि कामागम्य जानकीं प्रणम्य रामाभिज्ञानं याचते स्म हनूमान् मै
थिली शिरवां धूमशिरवां शत्रोः कालव्यालवधूमिव उद्यम्यास्य शिरोरत्नं संज्ञानं स्वामिनंददौ ३१ तथा च चित्रकूटपर्वते
वक्षोभिचारि चरुभाण्डमिव स्तनं यो देव्या विदेह दुहितुर्विददारकाकः ऐषीकमस्त्रमधिकृत्य तदा ततो क्षणाकाणीचकार क
रुणोरघुराजपुत्रः ३२ इति द्वितीयमभिज्ञानम् मनः शिलाया स्तिलकं तथा मेगंडस्थले पाणितले नमृष्टम् स्मरेति
संज्ञानमपि प्रयच्छ जीवाम्यतो राघवमासमात्रम् ३३।

अभिचरतीति वक्षोभिचारी देव्या स्तनं विददार तदा च रामः रघुराजपुत्रः ऐषीकं बाणमधिकृत्य तं काकम् अक्ष्णानेत्रेण काणीचकारेति किमिव चरुभाण्ड-
मिव हविः पात्रमिव ३२ हे राघव अहं त्वदागमनाय मासमात्रं कालं जीवामीत्यपि वाच्यम् इति शेषः अन्यत् रुगमम् ३३ ७ ७ ७ ७

पाणिभ्यामंघ्रियुग्मम् पुनः उदधितटे मंत्रयित्वा अङ्गाणि गर्भे यस्य तेनाकाशमार्गेण जगामेत्यन्वयः किं कृत्वा ऊर्ग्या समुद्रोर्मिभिर्व्याप्य तन्मानं समुद्रप्र-
माणं उत्पत्य समुद्रोर्मिप्रमाणमात्रमुत्पत्येत्यर्थः किं विशिष्टेनात्र मार्गेण उरुभुजबलस्याडंबरो यस्मिन् अन्यत्सगमम् ३४ अत्र हनूमदसंतयोर्वर्णनम्

तृतीयमभिज्ञानम् हनूमान् रत्नं यत्वा हृहीत्वा तदनुकपि भटश्चित्रंकूटस्य संज्ञानत्वा पादारविंदद्वयमपि जनकस्या
त्मजाया हनूमान् पाणिभ्यामंघ्रियुग्मं पुनरुदधितटे मंत्रयित्वा अङ्गाणि गर्भे णोर्ग्यामुत्पत्य मग्नं तदुरुभुजबलाडंबरैणा जगा-
म ३४ ततो मरुचुंबितचारुकेसरः प्रसन्नताराधिपमंडलाग्रणीः वियुक्तरामा तुरदृष्टिवीक्षितः समागतः श्रीहनु-
मान् वसंतवत् ३५ सीतापतिं ससंभ्रममालिंगितुमुद्यतं दृष्ट्वा देव पीतो नांबुनिधिर्न कोणपपुरीनिषिष्य चूर्णी-
कृतानानीतानि शिरांसिराक्षसपतेर्नानायासीतामया आश्लेषार्पणपारितोषिकमहं नार्हामि वार्ताहरोजल्पन्नित्यनिला
त्मजः सजयति व्रीडाजडोराघवे ३६ मरुचुंबितचारुकेसरः चारुकेसराः पुच्छलोमानि कुसुमकोशतंतवो वा ताराधिपः सुग्रीवश्चंद्रोपि वि-

युक्तौ रामस्तस्या तुरदृष्ट्या वियुक्ता वियोगिन्य रामास्ता सामप्या तुरदृष्ट्येति योज्यम् ३५ आलिंगनार्पणमेव पारितोषिकप्रतिदानं तं प्रति नार्हामि न योग्यो-
स्मीति कुत इत्यत आह यतो वार्ताहरः संदेशमात्रहारक इति जल्पन् अनिलात्मजो विजयते ३६ ६९ ६९ ६९ ६९ ६९ ६९

सरामः सविकल्पमिति स्पष्टार्थे एतेनैव मुक्तं भवति अघटितघटनाचातुर्यशाली विधाता सीतामपि मेलयिष्यतीति भावः क्रूरोदयेति चित्रे चेति धरणिः विचित्र
कर्मा ३७ जगतामानंदो यस्मात् किमियं विमनस्कतेति पाठः ३८ सर्वेऽङ्गमम् ३९ हेरामयदितस्याः काश्यं वर्ण्यते तर्हि हिमनिधेश्चंद्रस्य प्रतिपत्कला-

रामः सविकल्पं विधातारमुपालंभते क्रूरकर्मा विधाता किं विधास्यतीति हनूमान् देव कुत्रायो ध्याकरामो दशरथवचनादंडकारण्यमा
गात्कोसो मारीचनामा कनकमयमृगः कुत्र सीतापहारः सग्रीवेराममैत्रीक्षजनकतनयान्वेषणे प्रेषितो हं यो यो संभावनीयस्तमपि घटय
ति क्रूरकर्मा विधाता ३७ हेवीरविदार्यमाणत्वेदयद्वारेण प्राणा लोकांतरं गंतुमिच्छंति किमिति तूष्णीं चंदवदनां नावेदयसि हनूमान् सत्त
रम् हारामजगदानंद किमिदं शिवमस्तु ते तव प्राणगतिद्वारस्यार्गल्यं करेमम ३८ इति जानकी शिरोरत्नं रामाय प्रयच्छति तथाच मनः
शिलायास्तिलकं स्मरगंडुस्थले त्वया संमृष्टं जानकी वक्षःस्पर्शात्काणीकृतं रवगम् ३९ रामो अभिज्ञानत्रयमासाद्य साधुमारुते साधु अये
प्रियायाः कुशलमस्ति आजनेयः काश्यं चेत्प्रतिपत् कला हिमनिधेः स्थूला यचेत्पांडि मानीला एव मृणालिका यदि घना बाष्पाः कियान्वारि
धिः संतापो यदि शीतलोद्भूतवहस्तस्याः कियद्वर्ण्यते रामत्वत्स्मृतिमात्रमेव त्वदयं लावण्यशेषं वपुः ४० स्थूलाचेत्पांडिमापांडुता अथ पांडिमा वर्ण्य

ते चेत् मृणालिकानीला एव यदि घनानिरंतराः बाष्पा वर्ण्यते तर्हि वारिधिः कियान् यद्वा बाष्पा वर्ण्यते तदा घनावर्षे तो मेघाः तथा वारिधिरपि कियान् अन्यद्वृत्तं कियद्व-
र्ण्यते त्वदयं त्वत्स्मृतिमात्रमेव वपुर्लावण्यशेषमेव ४०

मिथः शृंगारकथाकाएव मुत्तरत्रापि ज्ञेयम् एवंविधनिकृष्टे पूर्वोत्तरपक्षे स्थापनात्मकं वाक्यमुक्तम् ४१ ४२ पूर्वदग्धादग्धपूर्वोक्तपिरहं निमित्तमेवाभवम् ४३
४४ अश्वमरो भ्रमरो भवति भ्रमरी भूतं कीटकं वीक्ष्य एवं तल्ल्यानात् तस्य रामस्य स्मरणात् त्वयि पुंस्त्वमागते सति तेन रामेण सार्द्धं रतिः कुतः पुंस्त्वमत्र राम

रामः मारुते काकथा हनूमान् भो प्रभो काशृंगारकथा कुतूहलकथा गीतादिविद्याकथामाद्यत्कुंभिकथा तुरंगमकथा को
दंडदीक्षाकथा एकैवास्ति मिथः पलायनकथा त्वद्गीतरक्षः पतेर्देवश्रीरघुनाथतस्य नगरे स्वप्ने पि नान्या कथा ४१ रामः
त्रिदशैरपि दुर्धृषा लंका नाम महापुरी कथं वीरत्वया दग्धा विद्यमाने दशानने ४२ हनूमान् निश्वासेनैव सीताया राज
न्कोपानलेन ते दग्धपूर्वा तु सालंका निमित्तमभवत्कपिः ४३ शारवामृगस्य शारवाया शारवांगंतुं पराक्रमः यत्पुनर्लघितो
भोधिः प्रभावायं प्रभो तव ४४ अत्रांतराले लंकायां सरमाना मराक्षसी धर्मिणी जानकी वाचमूचे विभेमि सरिवसं वी
क्ष्य भ्रमरी भूतकीटकम् तल्ल्यानादागते पुंस्त्वे तेन सार्द्धं कुतो रतिः ४५ सरमा मा कुरुष्व अत्र संदेहं रामे दशरथात्मजे त्व-
ल्ल्यानादागते रत्नी त्वे विपरीतास्तु ते रतिः ४६ इति श्री हनुमन्महानाटके हनुमद्विजयो नाम षष्ठोऽंकः ६

त्वम् ४५ अत्ररतो शेषं सगमम् ४६ इति श्री मिश्रमोहनदासविरचितायां हनुमन्नाटकदीपिकायां नाम षष्ठोऽंकः : ६ ७ ७ ७

प्रेमभिन्नः अपूर्णकामाभिलाषः कपिनृपतिः सग्रीवः प्रेयसीरुमामपास्यत्यक्त्वा इतिरघुजनवाक्यात् रामदूतवचनात् सैन्ययुक्तो भूत्वा आगत इत्यन्वयः
इति किंतु देवाहं हे पापजनकपुत्री रामयोः कार्यमुच्चैर्महत् यत्त्यक्त्वा इदं स्थैर्यादिकं किमिति राज्यगर्वात् हरिसूनोर्वालिनोपि गतिर्मरणरूपा विस्मृता तवेति
शेषः यद्वा वालिनः सकाशाद्वा गतिस्ताराहरणं निलीयस्थितिरिति रूपा गतिः १ विजयमुहूर्तयुक्तायां दशम्यां द्विरदविधुमहाजैर्यथानाथैः सह अंका

रामदूतेनोक्तः सग्रीवः कपिनृपतिरपास्य प्रेयसीं प्रेमभिन्नः किमिति जनकपुत्री रामयोः कार्यमुच्चैः गतिरपि हरिसूनो
र्विस्मृता राज्यगर्वादिति रघुजनवाक्यादागतः सैन्ययुक्तः १ अथ विजयदशम्यामाश्विने शुक्लपक्षे दशमुखनिधनाय
प्रस्थितो रामचंद्रः द्विरदविधुमहाजैर्यथानाथैस्तथान्यैः कपिभिरपरिमानैर्व्यासभूदिवरचक्रैः २

नां वामतो गतिरिति न्यायात् द्विरदाः दिग्गजाः अष्टौ विधुश्चंद्रः एकः एतत्संख्याकमहापद्मैः अष्टादशमहापद्मसंख्याकैर्यथानाथैः तथान्यैरपरिमि
तैः कपिभिः सह कीदृशैः व्यासभुवः दिशामाकाशस्य मंडलं ये स्तैः द्विरदविधुमहर्षैरिति पाठे हस्ति तुल्यैर्महर्षैर्जिबवत्प्रसुरैः २ ६३ ६३

हैनृपतिमुकुटरत्नराम सर्पराजः शेषः त्वत्प्रयाणवर्णावली जरठकमठभर्तुः जरगोवृद्धः प्राचीनः सचासौकमठभर्ता महाकूर्मस्तस्यरवर्परेष्टकपालेदश
नटंकैर्दशना एवटंकास्तेर्लिखति स्यात्सर्वपरः कपालोस्त्रीत्यमरः वानरबलेननिमज्जंतीभूस्तस्याभारेणाक्रांतो भोगो यस्यसः कीदृशोर्दशनटंकैरुत्पतद्भिः
उत्पतत्सुवानरेषु उत्पतद्भिः निपतत्सुवानरेषु रवर्परेपतद्भिः ३ पुनरपिनिश्वासोमीतिपद्येनवाहिनीभरमेवानुवर्णयति बहुत्वाद्यच्छिरसिद्वयंभूरत्यर्थंराजते
सएवभुजंगाधिपः शिरोभिर्भुवंधत्ते कीदृशः वानरवीराणां विक्रमेण कंदनादिविक्रमेणयोभरस्तेनासमंततोभुग्नः वक्रीभूतः पुनः किंभूतः कृतमतः फणानां

हनूमान् रामं प्रति नृपतिमुकुटरत्नत्वत्प्रयाणप्रशस्तिं पूवगवलनिमज्जद्भूभराक्रांतदेहः लिखति दशनटंकैरुत्पतद्भिः पत
द्भिर्जरठकमठभर्तुः रवर्परे सर्पराजः ३ श्वासोर्मिप्रतिसंधिरुंधितगलप्रच्छिन्नहारावलीरत्नैरप्यदयालुभिः कृतफणा प्राग्भा
रभंगः क्रमः श्रोत्राकाशनिरंतरालमिलितस्तब्धैः शिरोभिर्भुवंधत्ते वानरवीरविक्रमभराभुग्नोभुजंगाधिपः ४

प्राग्भारस्य भंजिकाया भंगक्रमोयेन प्राग्भारो भंजिकामतेति विश्वः कीदृशोः शिरोभिः श्वासानां या उर्मयस्ताभिः संधिप्रतिश्वासनिर्गमनमार्गः संधिः सु
खनासादिः तैरुंधितो योगलः कंठस्तस्य वायुरोदनस्थलत्वात् प्रच्छिन्नानि भ्रुटितानि हारावल्याः रत्नानियेष्यसैः अतएव दयालुभिः मिथः संधानपीडा
नभिज्ञैः पुनः श्रोत्राणामभावात् निरंतरालं अंतरालशून्यं यथास्यात्तथा अभितः सर्वतः स्तब्धैः तत्र नैसर्गिकसौकुमार्यैः ४ ५ ६ ७

तेन धूलीभरेणारोहुमान्छादयितुं नासीरेषु अग्रयायिषु पुरः अग्रे चलंचलितं यद्वलं सैन्यं तस्या लापस्य वागाडं बरस्य लक्ष्मैरिति पूज्यत्वाद्दुर्वचनं त्वद्वजेति वा पाठः
५ हेमातः अत्र कटके काचिन्नृपतिरचना नास्ति इति भिल्लीभिरभाषि उक्तं इति किं वत हास्यं हास्यं हर्षविषादेषु वत हाकषको पयोरिति धरणिः उक्षाणो वृषाः शोषं सु

रामः अये मरुत्तनय कूर्मं क्लेशयितुं दिशः स्थगयितुं भेत्तुं धरित्री धरा न्निधुं धूलिभरेण कर्दमयितुं ते नैव रोहुं नभः नासीरेषु पुरुष पुरश्चल बला
लापस्य कोलाहलात्कर्तुं वीरवस्त्रिनीममपुरं जैत्रं पुनस्त्यद्वजैः ५ भिल्लीभिः सहा सं नो शस्त्रं नापि चास्त्रं न हि चरथ कथानापि दंतो न वा जीनो
क्षाणो नापि चोष्ठा बतनचशिबिरो नापि राजा जटावान् नो वित्तं नापि वस्त्रं न च नृप रचना काचिदत्रास्ति मातः प्रातर्द्रष्टुं स्थिता भिर्गिरिवरकु हरे भाषि
भिल्लीभिरेव ६ भिल्लीमातरः विजेत व्यालं काचरण तरणी योजल निधिर्विपक्षः पौलस्त्योरण भुवि सहायाश्च कपयः तथाप्येको रामः सक
लमपि हंति प्रतिबलं क्रिया सिद्धिः सत्त्वे वसति महतां नोपकरणे ७ अत्रांतरे तत्र लंकायां मंत्रणा यो पविष्टो मंत्रिभिः प्रोत्साहि तोलं काभटानुलं
टं बभाषे बिभीषणः सुवर्णपुंखाः सुभटाः सुतीक्ष्णा वज्रोपमा वायुमनः प्रवेगाः यावन्न गृण्णंति शिरांसि बाणाः प्रदीयतां दाशरथाय मैथिली ८

गमम् ६ हंति हनिष्यति वर्तमानसामीप्ये वर्तमानवद्वा प्रतिबलं शत्रु सैन्यं क्रिया सिद्धिः कार्य सिद्धिः सत्त्वे धैर्ये उपकरणं रथस्त्रादिसामग्री सुगमम् अत्रा
न्यपद्यानि संति तत्र क्षेपकानीति ज्ञेयम् ७ मंत्रशाला तु मंत्रिणेति शाश्वतः रामबाणाः तव शिरांसि ८ ननु नराः वानराः किं करिष्यन्ति तत्राह वानरमानु

षींजातिमानय बहुजानीहि केयंजातिरितितत्राह अभिमुखोरणाभिमुखोहैहयोरुनः त्वयैवदृष्टः शतः तत्कारागृहनिवासित्वात्तत्प्रसिद्धाः वानराः अवज्ञातुं
तिरस्कृतुं सांप्रतयोग्यं न योग्ये सद्योपि सांप्रते इति विश्वः कुतः वालिभुजो स्मृत्वा भूक्रामणो कक्षांतरावस्थितत्वात् तत्तस्मादतएव वानराः महाग्निहोत्रिणां त्वाराम
प्रतापाग्नोराक्षसकुलहविष्यहोतारं प्रार्थये किं प्रार्थयसीत्यत्राह सीतां मुंचकाराग्रहमेव कुटुंबं येषां तान् तत्कारागृहनिरुद्धान् मुंचसीतां समर्पयेति अत्रेदं वृत्तं

बिभीषणोरावणंप्रत्याह जातिमानयमानुषीमभिमुखो दृष्टस्त्वया हैहयः स्मृत्वा वालिभुजो च सांप्रतमवज्ञातुं न ते वानराः तत्सौलस्त्य
महाग्निहोत्रिणामहं त्वामेव मभ्यर्थये सीतामर्पय मुंच चक्रतुभुजः काराकुटुंबीकृतान् ९ त्यजस्व कोपं कुलकीर्तिनाशनं भजस्व धर्मं कुल
कीर्तिवर्धनम् प्रसीद जीवेम सबाधवावयं प्रदीयतां दाशरथाय मेथिली १० रावणः सक्रोधम् जानामि सीतां जनकप्रसूतां जानामिरा
मं मधुसूदनं च वधं च जानामि निजं दशास्यस्तथापि सीतां न समर्पयामि ११ इति वामचरणेन बिभीषणं ताडयामास बिभीषणः ततश्च
तुर्भिः सह मंत्रिपुत्रैरुत्सृज्य रक्षः कुलधूमकेतुं लंकां महातंक इवांबरेण बिभीषणो राघवमाजगाम १२ पुरारावणेन धर्मं त्याजितैर्मुनिभिः रुषास्व-

स्वांगजनितधर्मजलं कुंभे प्रक्षिप्तं एतेन तव नाशो भविष्यतीत्युक्त्वा कुंभं भूमौ निधाय गताः ततो जनकश्चार्थं हलाकर्षणकाले तद्देदादाविभूता सीता सा जनक
जेत्युच्यते अतो जनकप्रसूतामित्युक्तं ९ १० वधं च जानामीत्यनेन मम वधो वश्यं भवितेति ध्वनितं तां तु न समर्पयामीत्युक्तं कुतो न समर्पयसीत्यत्राह दशा

स्य इति दशास्यो भूत्वा एकास्याय कथं समर्पयामीति गूढो भिप्रायः अन्यत्सुगमं ११ क इव बिभीषणः लंकायाः महातंकः मयमिव पुनः रक्षः कुलाय धूमके-
तुरिव अत्ययहेतुरित्यर्थः सुगमम् १२ अयं रघुपतिः अस्य बिभीषणस्याद्यैवलंकाधिपत्यं श्रियं ददाति दास्यतिकस्याः मूर्ध्ना न ते बिभीषणेन क्रियमाणाया-
मूर्ध्ना मस्तकेनानतिर्देवत्प्रणिपातः स एवा नृण्यंते हानाय नमतः आनृण्यायेत्यर्थः अत्र विचिकित्समाना न्कांश्चिदाहुः इह संदेहे एतस्य रामस्यैव भुजो सुग्रीवस्य
ज्यार्पणप्रतिभुवावुदारो आर्द्रो वा शत्रुजारमहोदारजलेषु प्रतिभूरस्त्रियामिति शाश्वतः अत्र सर्वे वयं साक्षिणः कीदृशाः त्रैलोक्यप्रथिमा पृथुत्वं सर्गसमयः

आगते बिभीषणे परस्परं वानराः अद्यैवा स्य बिभीषणस्य शरणापन्नस्य मूर्ध्ना न ते रानृण्याय ददात्ययं रघुपतिर्लंकाधिपत्यं श्रियं एत-
स्यैव भुजाविह प्रतिभुवो सुग्रीवस्य ज्यार्पणे त्रैलोक्यप्रथिमानसत्यचरिताः सर्वे वयं साक्षिणः १३ या विभूतिर्दशग्रीवेशिरच्छेदे पिशंकरात्
दर्शनाद्रामदेवस्य सा विभूतिर्बिभीषणे १४ ततो रामेण अथ दशरथपुत्रे तत्र सौमित्रिमित्रेषु दगुदधितरांते गर्भदर्भा वकीर्णे अहमिह
हनि विष्टे नागतो ग्रेति रोषाद्यदि जलधिरनेनाप्यत्तमाग्नेयमस्त्रं १५

अनः असुरवंश इति नश्च निर्वृतिवाचक इत्युक्तत्वात् सर्गनाशयोर्मध्ये सत्यचरं-
पूर्वसत्यचरम् भूतपूर्वचरत् विश्वादिमध्यावसाने च सत्यं रामे इति शरणं प्राप्ताः तद्रक्ता इति अन्योर्थः स्पष्ट एव तथा सुग्रीवाग्रजं हत्वा तस्मै राज्यं दत्तं अस्याग्रजमपि हत्वा
अस्मै राज्यं दास्यतीति भावः १३ शिरसां कर्तने कृते सति एतेन सेव्यत्वं तमः शरीरत्वं द्योतितं १४ ततः बिभीषणः रामपादौ प्रणम्योपविशति दशरथपुत्रे उदकु उदधि-

तदांते उत्तरदिक् समुद्रतटे विनिविष्टे सति यदि यदा जलनिधिः अग्रे रामपुरतो नागतः देवरूपेण नाविर्बभूव तदा अनेन रामेणापि आग्नेयं नज्जलशोषणहेतुं अस्त्रं-
बाणं आददे गृहीतं कीदृशो तटे गर्भे मध्यदेशे उपवेशनस्थाने दर्भे राकीर्णे आस्तु तदर्भे इत्यर्थः १५ मैनाकवाल्म्यादिति भावः मृगं मारी च वंचनहेतुत्वात् कपिं हनु
मंतं सीतामार्गेण हेतुत्वात् तपोधनं शापदातारं वैश्यं दशरथशापदातृत्वात् वनं सीताहरणहेतुत्वात् राक्षसवधे मांसबाहुल्यादिभिरुपकारः कृत इति भावः १६
ततः अतिभये नैवाशुवारिधिः स्वस्मिन्कृपासुत्यादयितुं तत्पूर्वजकर्तृत्वमात्मनो द्योतयन् नवध्यत्वमाविष्करोति अस्मद्गोत्रे इति श्रीराम तव प्राग्भवः पूर्वजः सगरः अ

श्रीरामचंद्रे दशवक्त्रहानौ कृतोद्यमे क्रव्यभुजः समस्ताः पित्राण्यमन्यंत मृगं कपिंच तपोधनं गाढतरं वनंच १६ समुद्रो रामं प्रति अस्मद्गो-
त्रेभ्यो विष्यद्दशरथनृपते रश्मिमेधेषु सर्पिः संतापोत्तापलोलज्वलदनलकलाव्याकुलं कूर्मराजं शाल्वारोदः पुटं वाननु तव सगरः प्राग्भवो भावि वै-
त्तानेता सप्तांबुधीनामपि सविधमं वाग्वांतरश्मिं स्मवंतीम् १७ धिउच्चैः सविधं गंगामवाकनिर्ममे आनीतवानिति यावत् यद्यपि भगिरथेनानीता गंगा त

थापि अश्वान्वेषणपुत्रदाहादिबीजत्वात् सगर एव आनीतवानिति ध्वन्यर्थः उपर्यध्यधसः समा इति शाश्वतः गंगावांतिकगर्भोदवित्तेषु सविधोस्त्रियामिति धरणिः अत्र
गर्भोदसविधा र्थे क्येन गंगा गृह्यते अवागिति वचिनिर्माणे इति अस्य धातुर्लुङि रूपं कविकामधेनौ ननु पुनरपि सप्तांबुधीनां वांताः अधोगताः ये रश्मयस्तरे गंगस्ते
षां स्मवंतीम् अष्टमं समुद्रं मामंगीकृत्येत्यर्थः यद्वा सप्तांबुधीनां मध्ये समं मामकृत्येत्यर्थः विसर्गोत्पाठे वांताः सर्वगताः रश्मयस्तरे जांसि अश्वस्त्री पशुभेदे पुमानिति-

धरणिः नद्यष्टमप्रधानेषु स्ववती स्यात्पुमान्हरेरिति चरकः अतः स्ववतीं अष्टमं किं कृत्वा अस्मद्वोत्रे वंशोभावीयोदशरथा रथ्य नृपतिस्तस्याश्च मेघेषु यः सर्पिः
संपातः घृतादिहोमस्ततो यउत्तापस्तद्युक्तायाः लोलाः सर्वतः प्रसरंत्यो ज्वलदनलस्य कलाः ज्वालास्ताभिर्वाकुलं अधः कूर्मराजः ज्ञात्वा ऊर्ध्वं च रोदः पुरं द्यावाभूमी च-
रोदसीत्यमरः द्यावाभूमी ज्ञात्वा नन्वेतत्सुरैव कथं ज्ञातमिति चेत्तत्राह भाविवेत्ता एतद्रविष्यतीति ज्ञानवान् यतस्त्वत्पूर्वजकर्तृको हमतो भवदवध्योस्मीति भावः विषय-
होपि संवर्धस्वयं छेत्तुमसांप्रतम् १७ १८ अत्रेदं पूर्ववृत्तं मंदरपर्वतस्थो विश्वकर्मानलपिता प्रसन्नः सन्नलमात्रे वरंददौ तव पुत्रो न लोमचुल्यो भविता अन्यच्च

चापमानयसौ मित्रे राघवे धिज्यधन्वनि समुद्रं शोषयिष्यामि पदागच्छं तु वानराः १८ ततः प्रांजलिपुरोपस्थितस्य समुद्रस्याज्ञयानलेन निबध्यमा-
ने सेतोतरतः प्रस्तरानवलोक्या ह हनूमान् ये मज्जंति निमज्जयंति च परां स्ते प्रस्तरा दुस्तरे वाह्यो वीरतरंति वानरभटान्संतारयंते पिच नैते ग्रा-
वगुणानवारिधिगुणानो वानराणां गुणाः श्रीमद्वाशरथेः प्रतापमहिमारंभः समुज्जंभते १९ कपेश्च सेनापूवगैः पुरोगैः पाथोमयं भूवल्लयं व्यलोकित-
त्पृष्ठगैः पंकमयंतदान्यैरासीदिहांभो निधिरित्यवादि २० शिल्पकर्मणि अनेन प्रक्षिप्तं शिलानृणकाष्ठादिकमपि जलेषु पर्येव स्थास्यते अतो न लेन सेतुर्बद्ध इति रा-

मायणोक्तं एते गुणाः प्रस्तरतरणरूपाः ग्रावाणः प्रस्तराः शिला इति शाश्वतः हे श्रीमद्वाशरथे यद्वा पश्यंतं श्रीमद्वाशरथे स्तव १९ एतत्सद्येन सैन्यबहुत्वं द्योतितं न तु वास्तवं
यद्वा नराणां उन्मादो जातः सचातिवाहवांतः ततो हृद्भूमस्तस्मादियमुक्तिः अन्यथा समुद्रे पंकादिदर्शनं पुनस्तदभावोपि वास्तवश्चेत्ततः सेतुबंधनादिकमप्रयोजकं स्यात् उक्तं च
रसोदधौ प्रौढानंदयुजो यो तद्रूपः स उन्माद इति २०

इति हनुमन्नाटके टीकायां सेतुबंधः सप्तमोः कः ७ विकीर्णो सर्वतो विक्षिप्तो सैन्यं च स्वसुबेल पर्वतावतारे १ रक्षसो गर्ववेगयोरिति चरकः नत्यजसितहिलस्य
 णो न मुक्ताः चेन्मार्गणगणा बाणवातास्ते र्यो छेदाः प्रहाराः तेभ्य उच्छलन्ति उद्गच्छन्ति शोणितानि तद्युक्ते शूत्रैः कंदैरातपत्रैर्वा लुन्नमाच्छादितं वा यथा स्यात्तथापि
 मपुरं यास्यसीति ग्रीवातपत्रयोश्च त्रिमिति शाश्वतः अत्र लुन्नं ग्रीवा २ चेद्यदि पितृवैरमनुस्मृत्य रामं हन्मि तर्हि महदकार्यं स्यात् चेत्पितुर्वा लिनो हंतुर्घातकस्य
 रामस्य हंतानोस्मि न स्यान्तर्हि अपिशब्दात्पुनर्जनयितुर्वा लिनश्च परमं महत् उत्पन्नमुपस्थितं संपूर्णं कार्यं स्यात् वैशब्दादपि पुनर्योजनम् तथापि पितुर्हंतुः-

इति श्री हनुमन्नाटके सेतुबंधनं नाम सप्तमोः कः ७ रामः सुबेलाद्रितदेवतीर्णः समुद्रमुलं ध्वविकीर्णसैन्यः कृपा मुपेत्यारिकुलस्य दूतं सुरे
 द्रनभारमथादिदेश १ रामः भो महावीरांगद अज्ञानादथवाधिपत्यरक्षसादस्मत्परोक्षे हतासीतेयं परिमुच्यतामिति वचो गत्वा दशास्यं वद
 नो चेच्छृणु मुक्तमार्गणगणाच्छेदोच्छलच्छोणितच्छत्रलुन्नदिगंतमंतकपुरं पुत्रैर्वृतो यास्यसि २ अंगदः यदाज्ञापयति देवः स्वगतम् हं
 तुर्हंतास्मिनो चेत्पितुरपि परमोत्पन्नसंपूर्णकार्यं स्याद्वै युद्धे वधिष्याम्यखिलकपिभटैरुत्कटो हंतमेकः ज्ञात्वा संत्यज्य वैरं गगनमिति समुत्पत्य
 लंकोद्गच्छेत्प्रोटः पट्टाधिरूढः सुरपति सुतजस्तन्महोत्पातकेतुः ३ रामस्यापि कार्यं स्यात् वालिनोपिरावणः शल्यं रामस्यापि अतएव तद्धनने उभयोः का
 र्यं स्यादिति भावः अतो खिलकपिभटैः सार्धं मपितं राममेकोऽप्यहं वधिष्यामीति ज्ञात्वा विचार्य वैरमपि संत्यज्य गगनं रसमुत्पत्य लंकाधिपस्य पट्टाधिरूढः बहिःसिंहा

सनस्थोभवदित्यर्थः तत्रापिप्रोटःसगर्वः सुरपतिसुतोवालीतस्यतनयः तस्यरावणस्यात्यनिष्टायमहोत्पातकेतुः धूमकेतुः ३ रेइत्यनादरे रेराक्षसाः कथयतवदत्
रावणारख्यः रावणेतिनामाराक्षसः कः कीदृशः रवींदुकुलयोः सोमसूर्यवंशयोः मध्येरत्नंरूपगुणासाधारणींसीतामपहृत्यनष्टः निलीयस्थितः त्रैलोक्यदीपनकरस्यरुद्र
स्यत्रिशिरवत्त्रिशूलवत्करालेभयंकरेसुगममन्यत् ४ अत्रउक्तिप्रत्युक्तोद्धारनं एवार्थेपिशब्दः सोऽपित्वंकमिवावगच्छसि कमिवजानासि

ततः प्रविश्यत्यंजलिबद्धः प्रहस्तः देवसामस्यदूतः शारवामृगोद्वारे रावणः प्रवेशय ततः प्रविशति सहांगदः आकाशोलक्ष्यंबद्धा अंगदः रेरा
क्षसाः कथयत क्वमरावणारख्योरत्नंरवींदुकुलयोरपहृत्यनष्टः त्रैलोक्यदीपनकरत्रिशिरवाकरालेयोरामनामदहनंभवितापतंगः ४ रावणः
साभ्यसूयम् सोपित्वंकमिवावगच्छसिपुरायोदाहिलांगूलतोबद्धोमत्तनयेनहेतसकथंमिथ्यावदन्तः पुरा किंलंकापुरदीपनंतवसुतस्तेना
हतोक्षोयुधीत्युक्तः कोपभयत्रपाभरवशः स्तूष्णीमभूद्रावणः ५ रावणः कस्त्वंवानररामराजभवनेलेख्यार्थसंवाहकोयातः कुत्रपुरागतः सह
नुमान्निर्दग्धलंकापुरः अंगदः साधिक्षेपं बद्धोराक्षससूनुनेतिकपिभिः संताडितस्तर्जितः सग्रीडार्तिपराभवोवनमृगः कुत्रेतिनज्ञायते ६

यःपुरालांगूलतः अदाहि मत्तनयेनेंद्रजिताबद्धश्चहंहेतिवितर्के सहनुमान् नः अस्माकंपुरोग्रेकथंमिथ्यावदत् किंमिथ्योक्तं अंगदः लंकापुरीदहनंमयाकृतमित्युक्तम्
तवसुतोऽक्षनामानिहतइत्युक्तम् तेनांगदेनोक्तोरावणस्तूष्णीमभूत् कीदृशः कोपो अंगदेभयंहनूमतः त्रपाश्रोतृभ्यः एतदधीनः रावणः ५ अत्राप्युभयवादः योहनुमा
नपुराआगतः सकुत्रयातः वीडैर्वार्तिस्ततः पराभवोयस्य

संभाव्यते संभावितः क्रियते अदीदलत् उन्मूलयामास सुगमम् ७ अत्रानेकानिपयानि क्षेपकानि तेषुकानिचिलिरत्यन्ते योजनकजां प्रति कौशल्यं रामकुशलत्वम्
वीवदत् आरामममूमुदत् संगीचकार मुदभंगे सहनूमान् प्रवीरोद्यमे प्रकृष्टानां गीराणां संमर्द्दं सति योद्धुना दिश्यते परंतु दूरोलंघने दौत्ये चादिश्यते इति यस्तवता दृग्
वमानं कृतवान् सोस्माकं न कियानपीति भावः ८ रे अंगद स एक एव कपिर्वध्योस्ति ननु बहुषु वीरेषु सत्सु कथमेक एव वध्य इत्यपेक्षायां आह रामः स्त्रीविरहेण हा

अंगदः यो युष्माकमदीदहत्पु रमिदं यो दीदलत्काननं यो क्षं वीरममीमरद्विरिदरी यो बीभरद्राक्षसैः सोस्माकं कटके कदाचिदपि नो वीरेषु संभाव्य
ते दूतत्वेन इतस्ततः प्रतिदिनं संप्रेष्यते सांप्रतं ७ अपिच योलंकां समुदीदहत्तव सुतं रक्षांसि चापीपिषद्यः कौशल्यमवीवदज्जनकजा मब्धितया
तीतरत् यश्च आरामममूमुदत् सह नूमान् स्मत्प्रवीरोद्यमे दूराक्रामण दौत्ये एव न पुन योद्धुं समादिश्यते ८ रावणः सावज्ञं रामः स्त्रीविरहेण हारित
वपुस्तच्चिंतया लक्ष्मणः सुग्रीवो गदशल्य भेदकतया निर्मूलकूलद्रुमः गण्यः कस्य विभीषणः सचरिपोः कारुण्यं दैन्यातिथिर्लंकातंकविरंकपा
वकपदुर्वध्यो ममैकः कपिः ९ रितं वपुर्येन सः तच्चिंतयारामस्य चिंतया लक्ष्मणोऽपि हारितवपुः सुग्रीवः निर्मूलकूलद्रुमः निर्मूलितनदी तटवक्ष्यत्सातुकः अतिघ

हृत्वात् अंगदशल्यभेदकतया वाली तु तेन घातितः तत्सु तौ गदस्तस्य भेदकतया सशल्यो निरुत्साहः सन् मृतवत् विभीषणः कस्येति केन गण्यः सच विभीषणः रिपोः राम
स्य कारुण्यस्य दैन्येन मनोबलाभावेन अतिथिर्जातः कारुण्यं करुणा घृणेत्यपरः कीदृशः कपिः लंकायास्तद्वासि जनानां आतंकविरंकः भयनिर्मितो यः पावकः तद्दाने

पदुः मध्यमपदलोपीसमासः यद्वा स्त्रीविः अहेणहा अरितवपुरितिपदच्छेदः स्त्रीविः सीताकामुकोरामः अहेणकोपातिशयेन अरितवपुः शत्रुघातकशरीरः हे
तिकष्टं पक्षिकामुकयोर्विः स्यादित्येकाक्षरः अहोरिति दिनकोपातिशययोरितिलिङ्गानुशासने अरितः शत्रुघातुक इति सारस्वतः अयं वार्थः ९ वन्यपतेर्गालिनः ए
कस्मिन्नहनिघातः एकान्हिकः अत्र विषये रावणः कोभूयात् कोपिभवतु अंगदः अनरण्यारज्योरामपूर्वजः अपूर्वरणे रावणेन हतस्त द्वैरं स्मारयति अनरण्यकस्य

कस्त्वं वन्यपतेः सुतो वनपतिः कः सार्थिकस्त्वेकदा प्रातः सप्तसमुद्रलंघनविधावेकोन्हिको वेद्यितम् अस्ति स्वस्ति समन्वितोरघुवरेरुष्टेः
त्रकः स्वस्तिमान्कोभूयादनरण्यकस्य मरणातीतो चितांबुप्रदः १० रामः किंकुरुते प्रतीपविजयं कोसौ प्रतीपोजितो वाली सोपि चकोनवेत्सिकि
ममुं कोवेत्ति शाखामृगम् आस्तेत्रापितवास्ति विस्मृतिरहोमोहो महानीदृशः पर्यं केनिजबालकेलितये बद्धोसियेनोपरि ११

राज्ञः मरणसमयादागतं यदुचितांबुत्वद्रुधिरतर्पणं तत्प्रदः यस्त्वद्रुधिरेणानरण्यं तर्पयिष्यतीति भावः अत्र सर्वत्रैकांके उक्तार्थवादः नियोक्तुं विस्मृतित्वात् १० असौ
त्वद्रुक्तो राम इति योज्यम् आस्तु स्यात्कोपपीडयोरित्यमरः येन बालिना मदीयक्रीडार्थं उपरिपर्यंके ऊर्ध्वचरणोऽधः शिराः त्वंबद्धोसितत्रापितस्मिन्नपि बालिनिन
वापि भवतो विस्मृतिः अहो महदाश्चर्यं मोहो मूढता महानस्तीति ११ रावणविजयि बालिहननाद्रामबलमुपदिश्य पुनः कैमुतिकन्यायेन राममनुवर्णयति दुर्भे-
द्यान् अजेयान् दैत्यनिग्रहान् समुद्रलंघनविघ्नकरान् दैत्यव्रजान् संपीड्य हत्वा लंकापुरीं प्रविवेशेति योज्यम् क्षिप्वातिरस्कृत्य त्वां हत्वा त्वयि विद्यमानै त्वत्सुतहननं त्व

हननम् पुरीलकांप्रदहनसचवानरोपिनूष्णीगतः असदक्षानेकशोरामः कथं वर्णयते इति १२ आः कोपे तेन रामेण किं न किमपीत्यर्थः असौ मल्लक्ष्मणः रावणः नि
जमुजान् आत्ममुजपराक्रमान् जानाति किं विशिष्टान् मुजान् साद्रिरुद्रमुदस्यतः उद्धतवतः कीदृशं रुद्रं शैलाश्च सागराश्च धराच एतेषामाधारश्चासावुरगेंद्रश्च स एव
गदंबाहुभूषणं यस्य तम् पूर्वभागप्रकरणे स्पष्ट एवार्थः प्रतिपाद्यते तेन रामेण अजगवं भग्नं रामे तरेर्मनसा पृथक् किमुभक्तं चुरिताधृष्ययोर्मनं भग्नोस्त्रीनाशस्यं
उयोरिति शाश्वतः रामेणोति सर्वत्र वालीक्षतः घातितः कीदृशो वाली सुक्षतः शोभनाः विजयसूचकाः क्षताः प्रहारायस्य अनेकयुद्धविजयीत्यर्थः तालाः हताः हिं-

अंगदः आदौ वानरशावकः समतरदुर्लभमंभोनिधिं दुर्भेद्यान्प्रविवेश दैत्यनिवहान्त्संपेष्यलंकापुरीं क्षित्वा तदनरक्षिणोजनकजोरुस्था
तुमुत्कावनंहत्वाक्षं प्रदहन् पुरीं च सगतो रामः कथं वर्णयते १२ रावणः समाक्षिपति भग्नं भग्नमुमापते रजगवं वालीक्षतः सूक्ष्मतस्तालाः
सप्तहताहताश्च जलधिर्बद्धश्च बद्धश्च सः आः किं तेन स शैलसागरधराधारो रगेंद्रांगदं साद्रिरुद्रमुदस्यतो निजमुजान् जानात्यसौ रावणः १३

सिताः परमारणोपायज्ञाः हनहिंसागत्योः गत्यर्थाः ज्ञानार्थाः जलधिर्बद्धः किंभूतो जलधिः दुष्प्रेक्ष्यः किमुबद्ध इति बंधने पदुरालोके बद्धः संख्याजयोः पुमा-
निति धरणिः किं कृत्वा धनुर्भग्नं रुद्रं दंडमुदस्योच्चैराक्षिप्येति तालाः किं कृत्वा हताः स शैलसागरधराश्चासावुरगेंद्रः शेषः तस्यांगदं उदस्य लक्ष्मणपादांगुष्ठेनाक्षिप्य
शिरो वानरभूषासु जनके प्यंगदः पुमानिति धरणिः जलधिर्बद्धः किं कृत्वा वरुणार्कयुक्तोदकस्य तद्गृहत्वात् साद्रिर्वरुणपंकयोरिति हैमः अद्रयो द्रुमशैलाकार इत्यम

रः असौ रावणो निजभुजान् जानातीति कटाक्षः कीदृशोसौतः चौर्यकृत् तकारश्चौर्यगर्वयोरिति हेमः १३ ध्यानपूर्वकं संध्या च न च तेन चरितं कृतं एवं भूतो वा
ली येन रामेण एकेनैव बाणेन हतः कोपेन हतः सोपि वाली प्रगर्वं त्यक्त्वा धुमणि सुतो यमस्तत्पुरं पतितः प्राप्तः तस्माद्भोलं केश गर्वं पुंच केवयं वानरघ्रीडयैव वान-
राणां लज्जयैव यमपुरं गत इति त्वद्विजयीयात्येवाहतः भवतः काकथेति भावः १४ निजालयमिव निजगृहमिव सीता अदर्शितं समभ्यभाषितं यस्य संदे-

अंगदः सारोपं स्वामिभक्तिमभिनीय कृत्वा कक्षागतं त्वां कपिकुलतिलकोवालिना माबलीयान् फ्रांतः सप्ताब्धितीरे क्षणमिव चरितं
स्नानसंध्या च न च बाणेनैकेन येनाहत इति पतितो वानरो घ्रीडयैव त्यक्त्वा सोपि प्रगर्वं धुमणि सुतपुरं मुंचलं केशगर्वम् १४ यत्संदेशह
रेण मारुतसुतेना तारिवारां निधिः क्षिप्रं गोष्पदवन्निजालयमिव प्रावेशिलं कापुरी सीतादर्शि समभ्यभाषितं च वनं चाभंजिरक्षः प
तेः सैन्यं भूर्यवधिव्यदाहि च पुरीरामः कथं वक्ष्यते १५ रावणः स क्रोधम् कुतो हं तारण्ये कनकमृगमात्रं नृणचरं कुतो हृक्षा ह
क्षप्लुवननिपुणोवालिनिहतः कुतो वह्निज्वालाजटिलशरसंधानमुददस्त्यहं युद्धोद्योगी गगनमधिनिष्ठेन्द्रविजयी १६

शहरेणैतत्कृतं सरामः कथं वक्ष्यते इति ध्वनिः १५ अरण्ये नृणचरं तत्रापि कनकमृगमात्रं ननु सिंहादिहतवानिति शेषः हं ताघातुकः कुतो यातः गगनमधिनिष्ठे अ
धिश्चिये गगनलोकानपि जितवानिति भावः कीदृशो हं इन्द्रविजयी अत्रैकारादिकारलोपः तदुक्तं शब्दभास्करे कचिदेडः अकाराकारे काराणां कचिल्लोपः स्यान्मश

श्वत् सुगमम् अथवागर्थः तृणपिशितशष्पयोरिति हेमी तृणचरं मांसाशिनं रक्षोरूपं रक्षोनाहीपिशारिवनोरिति धनंजयः द्वीपादपि द्वीपप्लवने द्वीपोलंघने
विदग्धः कुतो राम एव तद्धता वह्निज्वालेत्यादिरामविशेषणम् पुनः कीदृशो रामः इन्द्रस्य विजयः इन्द्रविजयः इन्द्रजयकारक इति कुतो हं रावणः उद्धतो योगः
उद्योगः उद्योगीरणसमयः सन् अधितिष्ठे गगनं लाघवम् १६ संधौ अक्षतः दशाननीतिपाठे समाहारे ईप् दशानामाननानां समाहारस्त्वमिति १७ स्वरदू

अंगदः समदम् संधौ वा विग्रहे वापि मयि दूते दशानन अक्षतो वा क्षतो वापि क्षितिपीठे लुठिष्यसि १७ अवेहि मां रावण रामदूतं
बाणाय दीयाः स्वरदूषणम् भुक्त्वा तृषाती इव शोणितां भः पास्यंति ते कंठघटैः सरंध्रैः १८ रावणः ररेवानराधमकदुप्रलो-
पिन्यश्य मृत्युः पादांतभृत्यस्तपति दिनकरो मंदमंदं ममाग्रे प्यष्टौ तेलोकपालाममभयचकिताः पादरेणुं ववंदुः दृष्ट्वा तं चंद्रहा-
सं स्मरति सुरवधूपन्नगीनां च गभीरं निर्लज्जो तापसो लोक कथमिह भवतो वानरान्मेलयित्वा १९ अंगदस्तस्मिन् विष्कृतक्रोधः कं
पमानः पाणितलेन भूतलं ताडयित्वा दोः स्तंभास्फालके लीनो दयति षण्णो इत्युपलक्षणम् स्वरत्रिशिरस एव एणाः एणानां मांसं ऐणं अन्य
त्सुगम् १८ एतन्ममैश्वर्ये सति निर्लज्जो तापसो इह मदग्रे वानरान्मेलयित्वा तां सीतां कथं भवतः प्राप्नुतः नृप्राप्तावात्मने पदीवा अथवागर्थः प्रतिपद्यते नि
र्गता ब्रह्मांडे लज्जायाभ्यां यौ वीक्ष्यान् ये स लज्जा भवन्तीति तापसो तपो हृदयो तपो मे हृदयं साक्षादित्युक्तत्वात् कथं शिरश्चालने कथं भवतः अपितु भवत एव
१९

रामस्योत्तुंगो सर्वोत्तमो यो पतंगचापो बाणधनुषी तयोर्युगले तेजोभिः क्षात्रप्रतापैः कृत्वा आडंबरैः समारब्धो सति पतंगोरविमार्गणाविति विश्वः आडंबरः समा
रंभगजगर्जितसूर्ययोरिति विश्वः यद्वा कीदृशो समरे रामस्योत्तुंगपतंगचापयुक्ताः अलादिशो यत्र सर्वदिक्षुरामबाणचापावेव दृश्येते यत्र नान्यत् अलोत्थी
दिक्प्रदानयोरिति चरकः पुनः कीदृशो समरे तेजोभिराडंबरैः प्रागल्भ्यं यत्र अखिलं शीर्षदशकंतस्य समूहः अनेन शीर्षाणां समूहः शीर्षम् २० क्रूरेति कटुप्र

रेरे राक्षसवंशघातसमरे नाराचचक्राहतं रामोत्तुंगपतंगचापयुगले तेजोभिराडंबरैः मन्येशीर्षमिदं त्वदीयमखिलं भूमंडले पातितं
गृध्रैरालुलितं शिवाकवलितं काकैः क्षतं यास्यति २० रावणः सप्रपंचं रैरेशास्वामृगत्वामहंधर्मशीलतया कटुप्रलापिनमपिनहन्मि
उक्तं च यथोक्तवादी दूतः स्थान्नसवध्यो महीभुजा क्रूरस्तदीयकोपेन क्वचिद्दूरं रूप्यमर्हति २१ अंगदः सर्वैर्दग्धं परदारापहरणेन
श्रुतायादृशानन दृष्टादूतपरित्राणे साधो स्ते धर्मशीलता २२ रावणः सगर्वम् इन्द्रमाल्यकरं सहस्रकिरणं द्वारिप्रतीहारकं चंद्रोच्चधरं
समीरवरुणो संमार्जयंतो गृहान् पान्चक्ये परिनिष्ठितं हुतवहं किं मद्गृहे नैक्षसे रक्षोभक्ष्यमनुष्यमात्रवपुषं तं राघवं स्तोषिकम् २३

लापी तदीयकोपे तस्मिन्दूत एव यः कोपस्तेन क्वचित्कस्मिंश्चिदंगे वै रूप्यं विरूपलं कर्णनासाद्यभावम् २१ २२ इदं व्यंजकं तेन धर्मशीलत्वमुक्तं मबलत्वे च प्र
करणार्थस्तु स्पष्ट एव अथवांगर्थः प्रतीयते वाणी कथयति हे रावण स्वकीये गृहे किं वस्तु स्तोषितवतु किमपि नास्तीति भावः मत्तमत्तः बाण्याः सकाशात् वर्णनद्वारेण

तं राघवं न ईक्षसे न विचारयसि तं केयस्यैद्रं माल्यकरमित्यादियोज्यम् यत्तदोर्नित्ययोगात् कीदृशं राघवं रक्षांसि भक्ष्याणि वध्यानि यस्य एवं भूतं मनुष्यमात्रं मनु-
ष्यामात्रांशायस्य एवं भूतं वपुर्यस्य २३ हीना अल्पा तत्रापि दीना अनुकंप्या विमतिर्विपरीता मतिर्यस्य तत्संबुद्धिः उक्तं रसोदधौ शास्त्रविचारसमुत्थे निर्धार-
णमर्थतो मतं विबुधैरिति अतएवाशास्त्रीयमते त्रिपदं वा संबोधनम् त्रैलोक्ये प्रकटः प्रसिद्धः प्रतापस्य विभवो वै भवं यस्य स इति सुरगजः इंद्रहस्ती किं-

अंगदो विहस्य रेरे रावणहीनदीनकुमते रामोपि किं मानुषः किं गंगापिनदी गजः सुरगजोऽप्युच्चैः श्रवाः किं हयः किं रंभाप्यबलाकृतं किं मु-
युगं कामोपि धन्वीन किं त्रैलोक्यप्रकटप्रतापविभवः किं रेह नूमान्कपिः २४ रावणः सरोषम् कस्त्वं कस्यासि पुत्रः कपुनरिह गतः किं तु कृत्यं
चकस्माद्विस्मृष्टं विष्टपानां विजयिनमपि मां मन्यसे त्वं तृणाय हं हो पीलस्य पुत्रस्तव बलमथ न स्यांगदो हं सुवेलात्सं प्राप्तो रामदूतो विस्मृत-
जडमते जानकीं वा शिरो वा २५ रावणः धिग्धिगंगदमानेन येन ते निहतः पिता निर्माना वीरवृत्तिस्ते तस्य दूतत्वमागतः २६ अंगदः

युक्तं कृतं तु रामेण येन मे निहतः पिता त्रैलोक्यं शास्ति कृत्या यवर्तते सदुरात्मनाम् २७ साधारणो गजः अपितु न तथोच्चैः श्रवः कामहनुमतां प्रत्येकं प्र-
थमेकवचनं विशेषणं यद्वा बहुवचनं किं विशिष्टाः सर्वे त्रैलोक्यप्रकटप्रसिद्धः यः प्रतापस्तेन विभवः ईश्वराः एते नैतेषामैश्वर्यं शीघ्रं त्वं द्योतितं उक्तं चरसोदधौ ऐ-
श्वर्यैराकृतिभिः प्रकृतिभिरपि शीघ्रं त्वं द्योतितं इति २४ इह लंकायां पूर्वगतः हनुमान्क अथुना कुत्रास्ते विष्टपानां स्वर्गनिवासिनां देवानामपि विजयिनं मां तृणाय

मन्यसे तृणप्रायं अंगदः हं हो आश्चर्यं हे पोलस्त्यतव बलमथ नस्य वालिनः पुत्रो हम् २५ दूतत्वं दूतभावम् २६ शास्तिर्निग्रहः स एव कृत्यं यस्यै परदारोपहारिणो हननं यु
क्तमिति भावः २७ अंतरलं संग्रामेष्वपलायनं नाकनिकाया देवास्तदरेर्मम वसति स्थानं हुमिति क्रोधे अंगदः प्राह कलाधिपतिः कः भुवि विभीषणो लंकेश इति प्र
सिद्धकीर्तिः सुगममन्यत् २८ निजभुजजयनिमित्तं पिपीलिकैः कीटैः प्रकरणार्थो न स्पष्ट एव वागर्थः प्रतिपाद्यते किमित्यपूर्वो रामनाम्नानि जभुजजये पिशीर्याश्चर्यं

किं कार्यं वदराघवस्य न च किं बद्धः किमं भो निधिः क्रीडार्थं कपिपोतकैरंतरलं जानात्यसौ मानहि लंकानाकनिकायवैरिव सति किं वेत्ति वेत्ये
व हं कोलं काधिपतिर्बिभीषण इति प्रख्यातकीर्तिर्भुवि २८ रावणः बद्धः सेतुर्यदि जलनिधौ गानरैस्तावता किं नो बल्मीकाः क्षितिधरनिभाः
किं क्रियंते पिपीलैः दग्धालं कायदपि कपिना स स्वभावः किलाग्रेः शौर्याश्चर्यं निजभुजजये किं कृतं रामनाम्ना २९ अंगदः रामो नाम स ए
व येन भगिनीनासावसापंकिलः खड्गस्ते खरदूषणत्रिशिरसां धौतः शिरः शोणितैः तद्दालांति नितान्तबद्धवपुषः संमूर्च्छितस्य ध्रुवं
घ्राणं दर्पमिव स्वसुर्विलुठितं रामः कथं विस्मृतः ३० न कृतं परंतु तदंगैरेव कृतं स तु जगदुद्धरणा सक्त इति भावः २९ नामेति प्रसिद्धं स एव येन ते भगि

नीश्वर्पणस्वातस्याः नासावसापंकिलः लग्नकंदर्मः खरदूषणत्रिशिरसां त्वद्भातृणां शिरः कृतं नोत्थ शोणितधौतो क्रोधातिशयात्सु नः मर्मस्पृशति येन रामेण
संमूर्च्छितस्य पर्यस्तलोचनस्य तव दर्पमिव स्वसुः त्वद्भगिन्याः घ्राणं विलुठितं क्षिप्तं सरामः कथं विस्मृत इति कीदृश्याः स्वसुः तद्दालांति नितान्तबद्धवपुषः तद्दालांति

लांति सीता समीपे नितांतं बद्धं स्थिरीकृतं वपुः यथा सा तस्याः सीता वदह मप्यत्रोपाविशामीति भावः ३० एतच्छ्रवणापन्नपोरावणस्तदुक्तविस्मरणाद्यान्यदेवा
ह अप्रतर्क्यः महिमायेषां तेषां सिद्धाः विंशत्याद्याः सदैकत्वेत्यमरः सर्वसुगमम् ३१ सुजगर्वमपाकरिष्यन् गदोनुवदति ररेरावण कतिकियंतः संति वयं
तु एतान्वक्ष्यमाणलक्षणान् अन्यापराधशूरान् आहत शिलाक्रांतकरादीनपि शुश्रुमः तानेवाह प्राक्पूर्वकार्तवीर्यस्य नृपतेर्दोर्दंडैः पिंडीकृतं बद्धं अ-

रावणः परिमितमहिमानं क्षुद्रमेनं समुद्रं क्षितिधरघटनाभिः कोयमुत्तीर्य गर्वः अकलितमहिमानः संति दुष्प्रापपारादशवदनभु
जास्ते विंशतिः सिंधुनाथाः ३५ अंगदः ररेरावणरावणाः कति बहूनेतान्वयं शुश्रुमः प्रागेकंकिल कार्तवीर्यस्य नृपतेर्दोर्दंडैः पिंडीकृतम्
एकं नर्तनदापितान्मकवलं दैत्यैर्द्रदासीगणैरन्यं वक्तुमपि त्रपामहे इति त्वं तेषु कोन्योथवा ३२ रावणः ज्ञाता मे कुंभकर्णः सकलरि
पुकुलव्रातसंहारमूर्तिः पुत्रो मे मेघनादः प्रहसितवदनो येन बद्धः सुरेन्द्रः स्वद्वो मे चंद्रहासो रणमुखचपलो राक्षसा मे सहायाः सौहं
वैदेव शत्रुस्त्रिभुवनविजयी रावणो नाम राजा ३३ न्यच्च दैत्यैर्द्रदासीजनैर्दैत्यैर्द्रस्य प्रल्हादस्य बलेर्वादासीजनैः तिरस्कृतमिति शेषः बलिना हारिनि

र्जित्य बद्धः तदा क्षुत्क्षामो जातः तदा वरोधागतेर्दासीजनैर्नर्तनेन दापितमन्मकवलं यस्मै तमेकं अन्यं चालिकक्षांतलीनं पुनर्मत्पर्यं कोपरि बद्धं त्रपामहे स्वपितृवल
वर्णनेन लज्जामहे तेषु रावणेषु त्वंकः अथवा एतेभ्यो न्यएव वा ३२ तेन एव मुक्तो रावणः सापन्नपो भूत्वा त्मानं लक्षयति एवं बलमात्मानं उपदिश्य पूर्वपराजयमाक्षिप

ति ३३

नामेतिप्रसिद्धौ कपीन्द्रहैहयपतीगाल्यर्जुनौ स्यातां संभावनाकीदृशौ अवगाढः सर्वातिरेकः अंतरेमध्येस्थेमाबलं यद्योस्तौ सर्वातिबलाविति स्थेमातिबलधै-
र्ययोरितिहैमी परंतुतस्यदशकंधरस्यप्रतिष्ठापुनः अधुनामहतीजाताकस्थधूर्जटिः शंभुः यदंसस्थलीयस्यस्कंधप्रदेशंस्वेनात्मनैवइभाजिनंगजचर्मन-
स्यपल्लवस्थानिचानिकरचरणादिचर्माणितेनझरितिशीघ्रमेवास्फोटयत् कीदृशीमंसस्थलीसद्यः तत्क्षणात्पारितारुद्रार्थंकृत्तायेकंठास्तेषांकीकसस्ययेक

स्यातांनामकपीन्द्रहैहयपतीतस्यावगाढांतरस्थेमानौदशकंधरस्यमहतीस्कंधप्रतिष्ठापुनः सद्यः पारितकंठकीकसकणाकीर्णोयदंस
स्थलीस्वेनेभाजिनपल्लवेनझरितिप्रास्फोटयद्धूर्जटिः ३४ रावणः सर्वैर्यस्यसमंसमेत्यकठिनांवक्षस्थलीसंयुगेनिर्भग्नंमुखमेवदंतमुस-
लैरैरावतस्योन्नतैः हेलोत्क्षिप्तमहीध्रपंकजनितत्रासांगनालिंगनप्राप्तानंदहरप्रसादमुदितश्चिंत्यः समैः न्योरिपुः ३५ अंगदः रेरेरा
वणशंभुशैलमथनप्रख्यातवीर्यः कथंरामंयोद्धुमिहेच्छसीदपरिवलंचेतन्नयुक्तंतथा रामस्तिष्ठतुलक्ष्मणेनधनुषारेखाकृतालंघिता
तच्चारेणचलंघितोजलनिधिर्दग्धाहतोक्षःपुरी ३६

णाअस्थिकणास्तेराकीर्णां कीकसंकुल्यमस्थिचेत्यमरः गाल्यर्जुनसमयादद्यास्मद्बलीस्मीत्याश-
यः ३४ संयुगेऐरावतस्येंद्रगजस्यसर्वैर्दंताएवमुशलास्तेः समयेकदेवकठिनांमदीयवक्षस्थलींसमेत्यप्राप्यमुखस्याग्रभागमेवनिर्भग्नंरवंडितंनतुवक्षस्थलीति एवं
सोहमिति कर्मांतरमाह सोहंहेलयाप्रयेवक्षिप्तः योमहीध्रः कैलासरत्नस्माद्यः कंपस्तेनजनितस्त्रासोयस्याः एवंभूतायाः अंगनायाः पार्वत्याः आलिंगनेनप्रा-

मानं दोयोहरस्तस्य प्रसादेन मुदितस्तस्य मे अन्यो रामादन्यतरोरिपुश्चिंत्यः ननु वर्तमानो स्तीति ३५ अखिलं पूर्णं बलेनेति लक्ष्मणेन धनुषा कृता चारेखा सा पितृया
नलंघिता तच्चारणं रामदूतेन हनुमता ३६ हे अंगद यत्त्वं मां प्रचूर्णितबलं वदसितत्पूर्यताम् रामादधिकबलोस्तीति भावः काकाक्षिन्यायेनालमो योजनं सर्वत्र
सदैव हे मोक्षो हिरण्याक्षः तदा दीनं दैत्येश्वरान् प्रतिबलेया कथा सामद्वाहु सारादलं पूर्यताम् महाहु बललेशस्तेष्वस्तीति भावः अथानंतरं शेषस्य हिरण्यकशिपोः

रावणः यन्मां त्वं वदसि प्रचूर्णितबलान् हे माक्ष दैत्येश्वरान्च्छेषस्याप्यथवा हिरण्यकशिपोर्मस्मांगदस्यांगद अन्येषाममरद्विषां बलक
थामद्वाहु सारादलं रामश्च द्विपुहा प्रियापहरणे संधिं विधत्ते कथं ३७ अंगदः शिरोभिर्मादेवीः शिव इव न ते दास्यति पुनः प्रबंधं पश्याब्धेः
सरस इव कैलास सुभट हितं तु ब्रूमस्त्वां मम जनकदोर्दंडविजयस्फुरतीति स्तंभस्त्यज कमलबंधोः कुलवधूं ३८ रावणः कस्त्वं वालिन
नूद्रवोरघुपतेर्दूतः सवालीतिकः को वा वानरराघवः समुचिता ते वालिनो विस्मृतिः त्वां बद्ध्वा चतुरंबुरा शिषु परिभ्राम्यन्मुहूर्तेन यः संध्या
मर्चयति स्म निश्चप कथं तातस्त्वया विस्मृतः ३९ मस्मांगदनाम्नो दैत्यस्य अन्येषाममरद्विषामन्येषांच बलकथामद्वाहु सारादलं पूर्यताम् स्वर्णांगदस्येति पा

दे स्वर्णो तस्यांगदे बाहुभूषणे यस्य हिरण्यकशिपोरिति हिरण्याक्षादिभ्योऽप्यहमेव बलीत्यभिप्रायः अन्यत्सुगमम् ३७ हे कैलास सुभट एतद्दुरणपो रुष वयं तु अतस्त्वं
प्रतिहतं ब्रूमः शिरोभिर्मस्तकैः मादेवीर्मां क्रीड शिव इव पुनः रामस्ते शिरांसि न दास्यति यथा शिवार्थे भवतैव कृतानि शिरांसि शिवः पुनस्तुभ्यमदात् न तथा राम

इति अल्पोः प्रबंधं प्रकृष्टं बंधनं यस्य कस्येव सरस इव कुतो हितं भूमः यतस्त्वं मदीयपितृभुजस्य जंगमः कीर्तिस्तंभः यत्र यत्र त्वं प्रयासितत्र तत्र वालिना बद्धो यपिति
कीर्तिस्तंभः ननु किं हितं वदसितदाह कमलबंधोः सूर्यस्य कुलवधूं सीतां त्यजेति ३८ ३९ रेवानराधम अतिकटुप्रलापी त्वंक इत्यपेक्षायामाह तत्र स्वामिपि
त्रोरात्मैश्वर्यं दर्शयति रेरेक्षः अहं राघवस्य दूतोस्मि किं भूतस्य दौर्दंडानां प्रचंडं यत् प्रतिहननं बलहारित्वं तस्य विधौ विधाने प्रौढं सगर्वं यत् बाह्योः सहस्रं

अंगदः त्वदौर्दंडप्रचंडप्रतिहननविधिप्रौढबाह्योः सहस्रच्छेदक्रीडाप्रवीणस्थिरपरशुमहागर्वनिर्वापकस्य दूतो हं राघवस्य त्वद
पघनघृणावासवालाग्रलोमपुत्रः सुत्रामसूनोः पुवगबलपतेर्नामतश्चांगदो हं ४० रावणः यद्गुणाः किल बालतालितरवोरामेण
सार्द्रत्वचश्छिन्नं यच्च पुरातनं शिवधनुस्तदीर्यमुद्दिश्यते नासीदेतदनागतं श्रुतिपथं स्वर्लोकधूमध्वजः पौलस्त्यः करकंदुकीकृतह
रक्रीडाचलोरावणः ४१ तस्य छेद एव क्रीडा तस्यां प्रवीणः स्थिरो तिधीरो यः परशुर्जामदग्न्यस्तस्य यो महान् गर्वस्तस्य निर्वापकस्य शामकस्य -

त्वद्भुजजयिहो हयभुजसहस्र छेतृ परशुरामजयिन इति ध्वनिः पुनः सुत्रामसूनोरिंद्रात्मजस्य वालिनः पुत्रोस्मि किं भूतस्य वालिनः त्वदपघनं त्वच्छरीरं तत्र
याघृणाकरुणा तथा त्वदायासाय कृतानि पुच्छवालाग्रलोमानि येन तस्य त्वांकक्षागतं कृत्वा भुवं ज्वां त्वायदागतस्तदागतं संज्ञं त्वां ज्ञात्वा हृष्टावालाग्रलोम-
सुविश्रामितवान् तस्य पुत्रो हमिति ४० ४१ नोस्माकं श्रोतृपथेषु कर्णमार्गेषु कति कियंतः शूराः पदं स्थानं च क्रिरे श्रुता इति नो इति पाठे कियंतः कियं

तोवीराः पदं नोचक्रिरे अपितु सर्व एव चक्रिरे इति तेषामपि समत्वं मार्गम् किं विशिष्टाः शूराः प्राञ्चः शौर्यपूज्याः कोलंकाभर इत्यपेक्षायामाह यद्दोर्म
डलेति शंकरगिरेः कैलासस्य धातवो गैरिकादयस्तद्रवा अवयवाः अद्यापि यस्य दोर्म डलेन गाढाक्रमणवशान्तिः स्पंदंति स्तृतं यद्रक्तं तस्य चाश्छटाः प्रवाहास्तौ
षामाशां कामं पूरयंति जनयंति ४२ तस्मै रावणाय कः पुमान् वै रायते न कोपीति यः अस्वलितेनाव्यग्रेण चित्तेन तदधिकं पूर्वतोऽधिकं यथा स्यात्तथा ब्र-

रावणः शूराः श्रोत्रपथेषु नः कतिकति प्राञ्चः पदं चक्रिरे तेषामेव विलंघ्य साम्यसराणीं जागर्तिलंकाभरः यद्दोर्म डलगादपी
डनवशान्तिस्पंदरक्तच्छटाः शंका मं कुरयंति शंकरगिरे रद्यापि धातुद्रवाः ४२ स्वेष्टुत्कृत्य हुतेषु मूर्धसु जवा दग्नेः स्फुरित्वा बहिर्व्या-
कीर्णेष्वलिकेषु देवलिरिव तं हृत्वा पिरामार्पणम् चित्तेनास्वलितेन यस्तदधिकं ब्रह्माणं मप्रीणयत्तस्मै कः प्रथमायमानिषु म-
हावीराय वै रायते ४३ वीरो सोऽकिमुवर्ण्यते दशमुखश्चिन्तैः शिरोभिः स्वयं यः पूजार्थं समुत्सुको घटयितुं देवस्य खट्वांगिनः सूत्रार्थी
हरकंठसूत्रं भुजगव्याकर्षणा योद्यतः सारोपं प्रमथैः कृतं भुक्कुरिभिः स्थित्वांतरे वारितः ४४

ह्याणं प्रजापतिं रुद्रं वा प्रीणयत् उभयोः सृष्टि-
कारित्वात् ब्रह्मत्वं किं कृत्वा स्वेषु अखिलेषु मूर्धसु अग्नेः सकाशात् स्फुरित्वा बहिरपि कुंडाद्बहिर्भागे व्याकीर्णेषु समंताद्विक्षितेषु सत्सु देवलिरिव तं रामार्पणं
रामायार्पणं रामादस्य कालो भविष्यतीति हृत्वा अर्पणं कालं वा सयोरिति हेमी किं भूतेषु मूर्धसु जवात् उत्कृत्य कंठदुष्टात् हुतेषु ४३ खट्वांगी नरमंजरीत्यमरः

सास्यास्तीति खड्गो गीरुद्रस्तस्य स्वयं लिङ्गैः शिरोभिः पूजार्थं समुत्सुकः पुनः सूत्रार्थं सूत्रप्रयोजनं धरयितुं कर्तुं हरकंठेभ्यः सूत्राकारेभ्युज्जगत्सदा कर्षणा यो
यतः प्रमथैरुद्रगणैः सारोपं हास्ययुक्तं नर्तनं सारोपं हास्यनर्तनमिति कृतम् अंतरेरुद्ररावणयोरंतराले स्थित्वा यैर्वारितः कंठसर्पमागृहीष्येति असौ रावणः किं
वर्ण्यते शिरः पुष्पमालार्थं कंठभूषणाकर्षणमिति भावः ४४ प्रकरणार्थस्तु स्पष्ट एव अद्य वागर्थः प्रतिपाद्यते परमभक्तो हनूमान् आगतान् ब्रह्मादीन् भक्तिं बोधय
ति हे ब्रह्मन् एष रामः अध्ययनस्य अध्यापनेन वेदादिना समयः सम्यग्यतीति समयो विषयः न अतः बहिर्देशेन तूष्णीं स्थीयतां यद्दृश्यंतद्रामेन यतो वाचो निवर्तते

अत्रांतरे प्रविश्य प्रतीहारः ब्रह्मन् अध्ययनस्य नैष समयस्तूष्णीं बहिर्स्थीयतां स्वल्पं जल्प्य बृहस्पते जडमते नैषा सभा वज्रिणः

स्तोत्रं संहारं नारदस्तुति कथा लापै रलं तुंबरो सीतारल्लु क भल्ल भग्न तद्दयः स्वस्थो नलं केश्वरः ४५

अप्राप्य मनसा सहैत्युक्तत्वात् हे अजडम
ते बृहस्पते स्वल्पं यथा स्यात्तथा स्तोत्रं जल्प्य च द एषा वज्रिणो रामस्य सभा भक्त गोष्ठी कीदृशं स्तोत्रं संहारः प्रलयः नारदः नयंते विषयैर्विक्षिप्यंते नराः प्राणिनस्ते
षां संपूहो नारं तं ददाति प्रकटयतीति नारदः सृष्टि समयः पालितैः पालकतया स्तूयते यस्यां सास्तुतिः पालनारव्या संहारसृष्टिपालनात्मक कथा लापैर्नालं किंतु न
पूर्णं हे तुंबराख्यगंधर्व अत्रेकारप्रश्लेषः एलोप इति सूत्रेण ईश्वरो रामः लं केश्वरेण अरल्लु कः शिरः सिंदूरसरणिः स एव भल्ल कस्तेन भग्नो रावणस्तस्य तद्नाशकोस्ति
तर्हि भयजनकः किन्नेत्याह अयः शुभावहो विधिः भक्तजनमंगलं करोतीत्यर्थः ननु सीतार्थं रावणघातात् किं कामीनेत्याह स्वस्थः सदा स्वरूप इत्यर्थः प्रकरणार्थः

अवगम्यते शिरः सिंदूरसरणिः स्त्रीणां वैरल्लुकः स्मृत इति हलायुधः ४५ हेरावण अतिरुषाति प्रचंड कोपेनांगदस्त्वामपि किमयं वनहन्त्यात् अपितु हन्यादेवप
रं त्यहनने हेतुत्रयमस्ति तदाह तात कक्षावशिष्टोसि यस्मात्तेनानुकंपयात्यक्तस्तमहं नहन्मीति अहमपि प्रोद्धृत्योद्धृत्य उच्चैराक्षिप्योत्क्षिप्य पादाभ्यां प्रहतानि ताडि
तानि शिरस्येव कंदुकास्तैः क्रीडतो पादप्रहतानि बाणैर्न हंतव्यानि इति अतोहं स्वक्रीडनकर्मजनेन लोकापवादभयान्नहन्मीति भावः ननु स्वामिदं शाहंतव्यए

अंगदः क्रोधं नाटयति स्फूर्जति दिव्यास्त्रबाहु व्यतिकरविगलत्कंधरैस्तैः शिरोभिर्देवोरामः करिष्यत्युचितबलिमयं भूत
संघातशास्त्रा हन्यात्किं नांगदस्त्वामिति परुषरुषा तात कक्षावशिष्टः प्रोद्धृत्योद्धृत्य पादप्रहतबहुशिरः कंदुकैः क्रीडितोस्मि
४६ अस्ति मत्स्यस्ति मिर्नाम शतयोजनविस्तरः तिमिंगिल गिलोप्यस्ति तद्विलोप्यस्ति राघवः ४७

वेति चेत्तत्राह देवोरामः तेशिरोभिः उचितबलिकरणीयदिक् पालबलिकरिष्यत्यतो नाहं हन्मि किं भूतैः स्फूर्जति दिव्यास्त्राणि यत्र तस्य बाहोरामभु-
जस्थयो व्यतिकरः कोपस्तेन विगलंत्यः कंधराः येषां तैः ननु बलिप्रदानेनास्य किं भविष्यति तत्राह भूतानां संघातं समूहं शासितुं शीलं यस्य सः अन्यादपि ब-
लिदानक्रियायां शिक्षयितुमिति भावः ४६ अप्यर्थगौरवेण रावणं रामं स्मारयति अस्तीति सुगमम् ४७ मूर्ध्ना कर्तनसाहसेन दोष्णां भारोद्धरणगर्वेण य-
स्त्वं न गरीरक्षणं कर्तुमर्हसि चेत्तत्राह हेरावण एषां मूर्ध्नां मस्तकानां च पुनः दोष्णां विंशतिभुजानां च फलमिदं भारोद्धरणं चेति तदेव फलं द्योतयति उ-

धृत्यस्कंधाउत्पात्यकृत्ताः खण्डिताः अविरलाः निविडाः गलाः कंठास्तेभ्यो गलद्यद्रक्तं तस्य प्रभूताप्रचुरायाधारा तथा धौतौ प्राक्षालितौ ईशस्य रुद्रस्यां
 घीतयोः प्रसादेनोपनतः प्राप्तो योजयस्तेन जगति ज्ञातः मिथ्यैव मिहिमा येषां मूर्ध्ना किं भूतानां दोष्णां कैलासस्य गिरेर्या उल्लासनेच्छा तदुद्धरणेच्छा तस्याः
 योव्यतिकर अशौर्यैशौर्यारोपः तस्य पिशुनः सूचकोयः उत्सर्पिप्रसारणशीलो दर्पस्तेनोद्धुराणां प्रचंडानां एवं भूतानां मूर्ध्ना दोष्णां च फलं इदमेव शिरः कर्तनं साहसं

मूर्ध्ना मुच्यत्यकृत्ता विरल गल गल द्रक्त संभूत धारा धौतेशांघ्रि प्रसादोपनत जय जगज्जात मिथ्या मिहिम्नाम् कैलासो ल्लासनेच्छा व्य
 तिकर पिशुनोत्सर्पि दर्पोद्धुराणां दोष्णां चेषां मिदं ते फल मिह न गरी रक्षणो यत्प्रयासः ४८ सीतां मुंच भज स्व राम चरणं राज्यं चिराद्भुज्य
 तां देवाः संतुह विभुजः पारिभावं माया तुलंकापुरी नोचेद्वा न रवाहिनी पति महाचंचच्च पेदोत्तरे स्तन न्मुष्टिभि रंग संगरगतस्तन
 त्फलं लप्स्यसे ४९ दृष्टः किं रघुनंदनो नहि पुरा किंच लयानः श्रुतो रण्यै किं न विलंबितो सिन पुनर्मागो स्थितो सिक्षणं तल्लं केशर मुं
 चमान मरि विलं श्रुत्वा वधं वालिनः सीतामप्य रक्ष राक्षसकुलं दासत्वमंगी कुरु ५०

लंसप्रयासः श्रम एवेति भावः ४८ वानराणां वाहिनीपतयो हनूमदादयस्तेषां महांतः चंचंतः पेशलाः ये च पेदाः करतलप्रहारास्तेषां मुत्तरे रूपर्युपरिकं
 दुक्वहृत्तिभिर्मुष्टिभिः तत्तत्फलं तस्य तस्यानयस्य फलं लप्स्यसे प्राप्स्यसि ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५

भोगद त्वं स्मरसि अयं मल्लक्षणो दशमुखः वीरः कथमासीत् एतदेव वीरत्वं बोधयति किं कुर्वन् देवद्वीचीं देवानं चति गच्छति पूजयति वा देवद्वीची तां देवश्रियं
प्रसभं यथा स्यात्तथा निजभुजा एव वनं तत्रोद्दाम करिणीं मत्तमतंगजीं कुर्वन् सन् देवानं चति देवद्युडित्यमरः यथा गजीवनमाश्रयति तद्येयं नि सर्गोदग्रेण
स्वभावा दुन्नतेनोरसापीतगगनः आश्लिष्टाकाशः कीदृशेनोरसामरुत्वा निद्रस्तस्य दंभोलिर्वज्रं तेन योक्षणः योगस्तेन घटितो निर्मितः घोरश्च यथुः शो

क्षेपकः रावणः मरुत्वदंभोलिक्षणघटितघोरश्च यथुना नि सर्गोदग्रेण प्रसभमुरसापीतगगनः श्रियं देवद्वीचीं निजभुज
वनोद्दाम करणी मयं कुर्वन् वीरः स्मरसि कथमासीद् दशमुखः ५१ आस्कंधादपि कंठकांडविपिने द्राक् चंद्रहासासिना छेत्तुं प्रक्र
मिते मयैव झटिति त्रुद्यच्छिरः संततो अस्मोरंगलिताश्चुगद्दवचो भग्नश्चुवा यद्यभूद्लक्ष्मैव मपि स्वयं सभगवांस्तन्मै प्रमाणं
शिवः ५२ शोचन्नतेन वज्रादपि शोथमात्रयुक्तं न क्षतम् ५१ पुनरात्मनो रौद्रे रसावेशमाविः करोति आस्कंधादिति स्कंधमभिव्याप्य कंठा एव कां

डावृक्षस्कंधास्तेषां विपिने दशशिरोरूपे मयैव चंद्रहासासिना छेत्तुं प्रक्रमिते कर्तनं प्रापिते सति कीदृशे झटिति शीघ्रं त्रुद्यती शिरः संततिः शिरोनाडी प
रंपरायस्य एवं सति दशसु वज्रेषु एकमपि वज्रं मुखं यदि अस्मोरं स्मितरहितं गलिताश्चुत्यक्ताश्चुवा गद्दवचो वा भग्नश्चुभग्नो वक्राभूर्यत्र तत् अभूज्जातं
तत्र शिवः स्वयमेव प्रमाणं साक्षी एतेनातिरभसोद्योतितः गद्गदोभयहर्षाभ्यां अत्र भयात् वयमेतादृशाः शूराः शिरसां कर्तने छेदेऽपि न कातरा इति भावः ५२

येमूर्धानः अहंपूर्विकया अहंपूर्वमहंपूर्वमित्यहंपूर्विकामतेतिप्रहारमभजन् पुरारेरुद्रस्यभूमौपतिताः संतः तेमौलयः पुनः ममनवभवान्मूर्धः अवलोच्य
इतिप्रीत्यादृहासंव्यधुः कृतवन्तः इतिकिंइमेनवभवंरुद्रंवरंयाचिष्यतेवयंनेति एवंभूतः साहसिकोहमितिभावः सप्तयामर्षः पुनः पुनस्तदेवप्रलपतीतिविज्ञे
यम् ५३ अद्भुतोयोसाहसस्तस्मिन्नेकोरसोयस्यसः एवंभूतोरावणः कैर्नस्तुतः अपितुसर्वैरेवद्युसद्भिः स्वजिमालायांसन्निवेशोयेषांतैः शिरःपुष्पैः शिरां-

येहंपूर्विकयाप्रहारमभजन्मांछिधिमांछिधिमांछिधीत्युक्तिपराः पुरारिपुरतोलंकापतेमौलयः तेभूमौपतिताः पुनर्नवभवानालोक्य
मूर्धोपरान्याचिष्यन्तइमेहिनावयमितिप्रीत्यादृहासंव्यधुः ५३ मूलेपंचततश्चतुष्टयमितिस्त्रक्सन्निवेशैः शिरःपुष्पैरन्यतमावलोक
नमितैरुच्छोणितैरंचति हस्तस्पर्शवंशेनमूर्ध्निदशमंमूर्धानमालोकयन्शंभोरद्भुतसाहसैकरसिकः कैर्नस्तुतोरावणः ५४ लंकेंद्रः स
मधीरवीरपदवीरम्योनगम्योगिरांतस्मिन्जुह्वतिचंद्रहासशकलान्मौलीनुरारैः पुरः भीत्यामंदशिरवोदयोपिदहनस्तैरेवतत्रक्षणांप्रा
णार्थैश्चदिदृक्षयातनुतनुश्चासानिलेदीपितः ५५ स्वेवपुष्पाणितैः शंभोः रुद्रस्यमूर्ध्निअंचतिसति हस्तस्पर्शवंशेनइतिदशमंमूर्धानंस्वकीयमालो

कयन्इतिकिमूलेपंचशिरांसिततअग्रेचतुष्टयंशिरश्चतुष्कम् अतश्चतुष्टयेपंचमंशिरांमृग्यतेइति कीदृशैः अन्यतमोदशमस्तदवलोकनमितैः प्राप्तेः वयंनवैवद
शमः कुत्रेतिपुनः पुनः उच्छोणितैः उद्गलद्रक्तैः ५४ एषः लंकेंद्रोरावणः समाश्रितेधीराश्चसाधारणधीराणांमध्येयेवीरावीरत्वेनोक्तदारुतेषांपदव्यांमार्गेरम्यः स्पृ

हणीयः धीरावीरा अपियंस्पृहयंति गिरिस्त्रिकूटारथः रम्यो न दुर्गवर्त्मना स्ववीरत्वमिति न तस्मिन् रावणो पुरारेः रुद्रस्य पुरः अग्रे चंद्रहासकृतस्य डान्मौलीनज्जु
हृतिसति दहनोन्निभीत्या रावणशिरांसिकथंदहेयमिति भीत्या मंदशिस्कोदयः पुनः तैरेव प्राणाद्यैरिन्द्रियगणैर्दिदृक्षया कथमेतानि शिरांसि आत्मानं दाहयंतीति
ज्ञानेक्षया मंदमंदंश्चासानिले दीपितः इन्द्रियाणां क्षणं निराश्रयावस्थानत्वात् तैरेव कृत्तशिरः संचारं कृत्वाऽग्निरुद्दीपित इति भावः ५५ रावणस्य विक्रमद्वयम
स्ति मस्तकहोमः कैलासोद्धारणं चेति तद्वयं निराकरोति आस्तामिति सर्वसुगमम् ५६ तदधि संधिं ज्ञात्वा जिहमिषुरंगदो रामवीर्यं स्मारयति दोर्दंडेति यो-

अंगदः सावज्ञम् आस्तां मस्तकहोमविक्रमकथापौलस्त्यविस्तारिणी देहं किन्तु निपातयंति दहने वैधव्यभीताः स्त्रियः कैला
सोद्धारणेन भारवहनप्रौढिस्त्वया विष्कृता तूष्णीं वर्णय किंच किंचिदपरं यस्यैरुषस्यास्पदं ५६ दोर्दंडाहितपौत्राभिश्चुरभवद्यस्मिन्पुलस्त्यो
मुनिस्तद्वाक्कोर्वनमाच्छिनत्परशुना यो राजबीजांतकः शौर्यं शौर्यरसां बुधेर्भृगुपतेऽप्राप्तोऽपि नासीज्जलं तत्तेजो वडवानलस्य किमसौ
लंकापतिः पल्लवम् ५७ राजबीजांतकः क्षत्रसंतानसंहर्ता जामदग्न्यः परशुना कुठारेण यद्वाहुवनं यस्य राज्ञः भुजवनं अच्छिनत् अलुनात्वा को

र्वनमिति निपातः सिद्धः कामधेनौ तस्य कस्य यस्मिन् राजन्यर्जुने पुलस्त्यो मुनिर्दंडस्याहितः प्रापितः बद्धो यः पौत्रो विश्रवस्सुतो रावणस्तन्मोचनाय भिक्षुरभवत् पौ
त्रजीवनदानभिक्षायाचितवानिति तस्य शौर्यरसां बुधेर्वीररससागरस्य भृगुपतेः शौर्यमेव जलं तत्तेजो वडवानलस्य रामप्रतापवडवाग्नेः ग्रासश्चुलकमात्रमपि-

नासीत् असौ पल्लवमल्पसरः लंकापतिः किंनकिमपीति एतदेतरेष्वद्रांमशौर्ययोरिति भावः ५७ एवं रामवीर्यमाश्रित्य तदनुगवीर्यं श्रावयति रेरे राक्षसेति
गानरभर्तुः सुग्रीवस्य उद्गतायोद्धारो ये वानरास्तेषां भुजा एव स्तंभाभ्याः मुख्यस्तंभास्तौर्भयावहो अन्यत्सुगमम् ५८ इति श्रीमिश्रमोहनदासविरचितायां हनु
मन्नाटकदीकायामष्टमोऽंकः ८ कटकोरुत्रीनितंबोद्वेदित्यमरः सुवेलारख्यगिरिनितंबप्रदेशे सारोपयथास्यात्तथा लंकापते रर्धेकराः दशहस्ताः धनुषं

रेरे राक्षसराजमुंच सहसा देवीमिमांसे धिलीं मिथ्या किं निजपोरुषस्य घटना प्रागल्भ्यमारभ्यते एनां पश्यसि किं न किं न रगणैरुद्गीत
दोर्विक्रमांसेनां वानरभर्तु रुद्रतभुजस्तंभाभ्यामीमांपुरः ५८ इति लंकाभटमुल्लटवाक्यैरधि क्षिप्य लंकामातंकयन्त्रंगदो निष्क्रान्तः
इति श्री हनुमन्नाटके अष्टमोऽंकः ८ अथ निजप्रतापप्रचंडचंडसमरोत्साहपरिपूर्णस्थलंकापतेः श्रुत्वा दाशरथिः सुवेलकटके सा
रोपमर्द्धे धनुषं कारैः परिपूरयंतिककुम्भः प्रोच्छंतिकौक्षेपकान् अभ्यस्यंतितथैव चित्रफलकैर्लंकापतेस्तत्पुनर्वैदेही कुचपत्रवल्लि
रचनावैदग्ध्यमर्धेकराः ९ कारैः ककुम्भः परिपूरयंति तथा कौक्षिप्यंते इति कौक्षेपकाः बाणास्तान् प्रोच्छंति विमलीकुर्वंति पुनरर्धेकराः चित्रफलकैः चि

त्राकृतिभिस्तत्प्रसिद्धं वैदेही कुचपत्रवल्लिरचनावैदग्ध्यं अभ्यस्यंति अथवा गर्भः प्रतिपाद्यते करः कीनाशवानरहस्तयोरिति हैमी अर्धेकराः अर्धे वानराः श्रु
त्वासंस्थाप्य शुकनिष्ठाया मितिकामधेनो पूर्वाद्धः पूर्ववदन्ये चित्रफलकैः चित्रितमल्लैः फलमाकृतिमल्लयोरिति हैमी लंकापतेः कुचपत्रवल्लिरचनावैदग्ध्यं कुर्वन्

ह. ना.
६८

कुचसंकोचे इति कामधेनौ रावणस्य संकोचाय वै पत्रवह्नि रचना चंदनमाला निर्मितवैदग्ध्यम् यथा चंदनमालयामंडपादिरवरुध्यते तथा सरोधनविधानमिति
प्राप्युत्साहो नु देहिनाविति शाश्वतः लक्ष्मीरीकार उच्यते इत्येकाक्षरी रावणोत्साहशोभा संकोचाय पत्रवह्नि रचना वैदग्ध्यमिति वै निश्चयेन १ एषः पुरा
लंकायां विकृतिं दाह रूपं कुतो ज्ञातमित्यत आह दग्धाग्रपुच्छः एषः कपिः प्रतिभाति तदीयः सुतः वालिपुत्रः कथं ज्ञात इत्यत आह वालिसदृश इति शरधनु-

अंक
९

ततो निजराजमंदिरशिखरस्थमंचमारुत्य लंकायां कृतवानयं हि विकृतिं दग्धाग्रपुच्छः पुरा कोप्येषः प्रतिभाति वालिस
दृशो नूनं तदीयः सुतः श्यामः कामसमाकृतिः शरधनुर्धारी स सीताप्रियः प्रत्येकं रिपुमैक्षतीति निगदन् च स्थितो रावणः २
तत्र मंदोदरी दृष्ट्वा राघवमेव राक्षसवनस्वच्छंददावानलं जानक्यां निजवल्लभस्य परमं प्रेमाणामालोक्य च कांक्षंती मुहुः रात्म
पक्षविजयं भगंच मुग्धा मुहुर्धावन्ती मुहुर्ंतरालपतिता मंदोदरी सुंदरी ३

धारीकः सीताप्रियः प्रत्येकं रिपुमैक्षतीति निगदन्निति स्वयमेव विवर्तक्य निगदन्सन् रावण ईक्षतीति ज्ञेयम् २ राघवमेवैत्येवपदेनासहायत्वं द्योतितम् मुहुः
आत्मपक्षविजयं कांक्षंती चकारान्मुहुः परपक्षभगं कांक्षंती मुहुर्धावन्ती अंतरालपतिता आसीदिति शेषः अतएव मुग्धा ज्ञादेव मजानतीत्यर्थः कदाचि
द्गृहे कदाचिद्रावणाभ्याशे एष एवांतरालः एकत्र स्थित्यभावादिति ३

६८

धावनमेवद्योतयति इयंमंदोदरी आत्मचरणारविंदगतरेणूकरान् कर्करतामनेषीत् प्रापयामास किंविशिष्टान् वंदारुरभिवादके इत्यपरः वंदारूरभिवादकानि
यानि वंदारक वंदानि देवसमूहास्तेषां या बंदी रुद्ध स्त्री गणस्तच्छिरस्थिताया मंदारमाला पारिजात पुष्पस्रक् तस्या मकरंदविंदो येषु मकरंदरेणु योगात्क
र्करत्वम् यच्चरणारविंदेति पाठे यस्य रावणस्य चरणारविंदे ये रेणूकरो स्तान् वंदारकाणां बंदी रुद्ध देवगणानां चरणपीडनान् मकरंदविंदवः मंदोदरी धावना-
द्रेणवः ४ मंदोदरी लंकायां तत्रापि मंदिरे तत्रापि रहसीति वचनमुवाच तदेवाह हे देवकांत त्वमिति अवेत्य ज्ञात्वा रणधीः रणोत्कटधीः तथापि वालिजित त्व

वंदारु वंदारक वंदबंदि मंदारमाला मकरंदविंदून् मंदोदरी यंचरणारविंदरेणूकरान् कर्करतामनेषीत् ४ अंजलिं बध्वा मंदो
दरी रावणां वैरिविद्रावणं विज्ञापयति देव त्वं बाहू हृत चंद्रशेखरगिरिर्क्षाता जगद्भक्षकः पुत्रः शक्रजयीत्यवेत्यरणधीर्नृनंब
ली वालिजित् तद्राजन्म बला बलादपत्नता देयास्य सा जानकी लंकायां रहसीत्युवाच वचनं मंदोदरी मंदिरे ५

द्विपक्षः वालिजेता रामो बलीति सगर्भाक्षेपः इति किं बाहू हृत रुद्रालयो हं जगद्भक्षकोष्ठाता इंद्रविजयी पुत्र इति तत्तस्मात्पूर्वं सौ वा बला ततोपि वनाच्छला
दपत्नता न प्रत्यक्षं अतो रामाय देयेत्यभिप्रायः ५ हेभीरुभयशीले ते भिया किं न किमपीति राक्षसाधीशस्य मे असौ रामो महान् रिपुर्नयस्य ममाग्रे अस्यत
पस्विनः रामस्य प्राणान् सुगमम् तमेवाह असौ नापुमान् रामः महान् रिपुर्नयस्य रामस्याग्रे मद्भुजमंडलोद्यद्भुतः ततः प्रेरिताः अस्यत पस्विनः रिपुघातिनो रा

मस्यमार्गणामप्राणान्नेष्यन्ति अतोभियाकिमितीत्यवगम्य ६ एकः असहायः तत्रापि सुग्रीवभृत्यः रामभृत्यभृत्यइति पत्तनं नगरं वनं दग्ध्वा तूष्णीं गतवा
न्यागाडं बरं यथास्यात्तथायातः गतः तदाभवतो वीरवर्गेः वस्तुतस्त्वयापि किंकृतं न किमपीति असौ रामः सुगमम् ७ शिबिरं कंदकं ८ संप्रति विपत्काले

रावणाः निजभुजाडुंबरं नाटयन्ति किंतेभीरुभियानिशाचरपतेर्नासौरिपुर्मेमहान्यस्याग्रे समरोद्यतस्य न सुरास्तिष्ठन्ति शक्राद
यः महोर्देडकमंडलोद्धृतधनुः क्षिप्ताः क्षणान्मार्गणाः प्राणानस्यतपस्विनः सतिरणेनेष्यन्ति पश्याधुना ६ मंदोदरीसभयं राव
णोदितपद्यार्थमपश्यतीभाविनाद्द्वितीयपद्यार्थमवगम्य अहोप्राणनाथलंकेश्वरकिमिति स्वकपोलकल्पितैरमंगलालापैरात्मनो
वधमन्यसे शांतं पापं प्रतिहतममंगलमिति वैचित्रमुत्साद्य एकः सुग्रीवभृत्यः कपिरखिलवनं पत्तनं चापि दग्ध्वा यातस्तूष्णीं तदानीं द
शमुखभवतः किंकृतं वीरवर्गेः प्राप्तोसौ पत्तनांतं सकलकपिबलैर्वाद्धिमुल्लंघ्योद्धुत्वं सीतां मुंचमुंचेत्यनिशमकथयत्येयसीरावणस्य
७ मंदोदरीकथनेन किंचित्सभयोरावणः शुकंचसारणं वीरंदूतं प्रस्थाप्य रावणः रामदेवस्य शिबिरं मंत्रंचक्रेः यमंत्रिभिः ८ तत्र वि
रूपाक्षनामामंत्रीसहितं देवत्वां प्रति संप्रति प्रतिभटप्रोल्लासनं नो मुदे देवायं प्रति पद्यते हितमिदं यस्माद्दयं मंत्रिणः ९

प्रतिभटाः शत्रवस्तान् प्रति प्रोल्लासनं युद्धाय परप्रेरणं नो स्याकमुदेन अमुत्र हा नादिहापयशः परत्र निरयावहंचेति तत्र बलाबलारत्यानेन हितमेव द्योतय

ति सीतेत्यबलत्वं हे लोलं धितेति बलवत्त्वं अन्यत्सु गमं ९ ननु रामं परीक्ष्य दास्यामीति चेन्न अद्यैव देहीत्याशयेनाह यावदिति पश्यसीति प्रत्येकमनुबध्यते नि
रस्ता अलंकाराक्षस्योयस्यां निजानुजं बिभीषणं सुमंत्रोपदेशकर्तृत्वात्सुचरितमित्युक्तं ननु यावज्जीवंतामनुभवामिततो नमुंचामीति चेन्न अनघां निष्पापां

सीतारक्षणदक्षलक्ष्मणधनुर्लेखापिनो ल्लं धिता हे लोलं धितवारिधिः कपिकुलैः सार्द्धं सरामो महान् ९ यावदाशरथेर्न पश्यसि पुरं
यावन्न पाथो निधिं बद्धं यावदिमां न पावक वशांलं कानिरस्तारकाम् यावन्नेव निजानुजं सुचरितं यातं कुलांगारतां तावद्रावणलोकपा
लतरसा सीतां प्रयच्छानघाम् १० रावणः साश्चर्यं एते ते मम बाहवः सुरपतेर्दोर्देडकंडूहराः सोहं सर्वजगत्सराभवकरो लंकेश्वरो राव
णः सेतुं बद्धमिमं शृणोमि कपिभिः पश्यामि लंकां वृतां जीवद्भिर्न हि दृश्यते किमथ वा किं वा न वा श्रूयते ११ विरूपाक्षः राजन्विषादं
माणाः पश्य आज्ञाशक्रशिरोमणिप्रणयिनी शस्त्रगृहाणामपि भक्तिर्भूतपतौ पिनाकिनिपदं लंकेति दिव्यापुरी संभूतिर्द्रुहिणान्व
ये च तदहो नैव दृग्ग्वरान् लभ्यते स्याच्चेदेष न रावणः कनु पुनस्त्वेकत्र सर्वे गुणाः १२ १० एते इति जीवद्भिः चिरशरीरधारणावद्भिः अथवा द

र्शनाभावे किं न श्रूयते हा ह्यर्थे वा ह्यर्थे वा कष्टं कष्टं हेतुहा वावता समा इति हेमी ११ आज्ञेति शक्रशिरोमणिः मुकुरोपरिमणिवत् भासमाना शस्त्रग्रहा
णां ये बलेन शस्त्रग्राहिणस्तेषामपि प्रणयिनी सादरं ग्राह्या तवाज्ञा लंकेति पदे वा सस्थानं द्रुहिणो ब्रह्मा तदन्वये ब्रह्मणो च विश्ववसः संभूतिर्जन्म १२

मतिरिति शास्त्रविचारसमुत्थं निर्धारणमर्थतो मतिर्मता विबुधैरिति रसोदधौ विपश्चितां ज्ञानिनां विलासिनां कामिनां मानिनां चित्तोन्नति मतां असि
वल्लरी खड्गधारा अतोस्माकं बाहुरेव मंत्रीभवन्मंत्रस्तु ज्ञात एवेति भावः १३ तत्र रणा एव मंत्र इति निर्णीतिमाक्षिपति राजन्निति मुखसुरवाः वाचैव सु
खं येभ्य स्तेषां वाचः सुरवाः किमाक्षेपे ताः वाचः एताः वाचः व्यसनसंगमे दुःखागमे सति तव क्षोदक्षमाः दुःखसहानक्षोदसंकटचूर्णयोरिति हेमी यद्वा

रावणः धैर्यमवलंब्य मतिर्विपश्चितां मंत्रीरतिर्मंत्री विलासिनाम् पराक्रमैक साराणां मानिनां त्वसि वल्लरी १३ अथ महो
दरो नाम मंत्री राजन्मुखसुरवा वाचो मधुराः कस्य न प्रियाः तव क्षोदक्षमाः किंतु नैता व्यसनसंगमे १४ प्रिया वा मधुरा वा
वच्च हर्म्येष्वेव विराजते श्रीरक्षणो प्रमाणं तु वाचः सुनयक कर्कशाः १५ विभवे भोजने दाने तिष्ठति प्रियवादिनः विपत्तौ चागते न्य
त्र दृश्यंति रग्लुसाधवः १६ अग्रे प्रस्तुतनाशानां भूकता परमोगुणः तथापि प्रभुभक्तानां मोखर्यादिदमुच्यते १७ यैरेव स्तुतिभिः
स्वामी प्राप्यते व्यसनादृगीम् पश्चान्भूकत्वमापन्ने रुद्धं तु शक्यते कथम् १८ व्यसनसंगमे द्यूतपानाक्षस्त्रीमृगयादिवास्वापादयो व्यसनानित

द्योगे यद्वा मुखसुरवाः वाचो मधुराः १४ प्रिया इति श्रीरक्षणो राज्ये स्वर्गपालने सुगमं १५ विभवे इति विपत्तौ सत्यां अन्यत्र नीवृद्धं तरंगागते सति १६ त्वं तु मंत्रदा
नानहो सीत्याह अग्रे इति शीघ्रागतमरणानां तथापि प्रभुभक्तानां प्रभुप्रियकारिभिर्मंत्रिभिः मोखर्याद्वास्व्यान् इदं वक्ष्यमाणं १७ यैरिति यैर्मंत्रिभिः असदु
णारोपणं स्तुतिः अदृगीवनपंकयोरिति हेमी दुःखं पंकं पंकादुद्धृतं १८

ननु भवंतु व्यसनानि तरुणीयं कथं त्याज्येत्यत आह नद्य इति द्विषंतीति द्विषः निर्निदानाप्रियकर्तारः घातशस्त्रेणां नियतिर्भाग्यं ऐश्वर्यं यौवनमभिरुद्धिः
१९ दत्तेति त्वदंतेति जालाकथयति अकार्ये अनुपस्थितकृत्ये यद्वा अकरणीये कर्मणि विदग्धैः कर्णांतषट्पदैर्मधुकरमालावत् कर्णाभ्यर्णरसिकैः चित्तग्र
हेति पाठः २० नन्विन्द्राद्विजयिनो मम केवानरा इति चेत्तत्राह पद्मिनीति दिवापद्मिनी कांतिमापेदे कुमुद्वती संकोचं रात्रौ कुमुद्वती कांतिमापेदे पद्मिनी संकोचमेव

नद्यश्च खलु मैत्रीचलद्वीपश्च नियतिर्द्विषाम् सुकुमाराश्च वनिताराजन्तास्थिरयौवनाः १९ दत्तोत्साहैरकार्येपि चित्तग्रहणकोविदैः सत्यं
विदग्धैर्भुज्यंते नृपाः कर्णांतषट्पदैः २० पद्मिनी कांतिमापेदे संकोचं च कुमुद्वती नभवंति चिरं प्रायो संपदो विपदोपि वा २१ तथाच सुरे
ज्यादिभिराचार्यैर्नीतिशास्त्रं त्रिधामतम् ऐहिकं चामुष्मिकारव्यमैहिकामुष्मिकं तथा २२ ऐहिकामुष्मिकं तत्र शास्त्राणामुत्तमोत्तमम्
आमुष्मिकं तूत्तमं स्यादैहिकं चाधमाधमम् २३ यज्ज्ञानात्स्वामि न हत्वा भजंते मंत्रिणः प्रियं विषयशास्त्रादिभिः शास्त्रं तदैहिकमिति स्मृतं २४

क्षणाद्विपदः क्षणात्संपदः अतस्तवाद्यविपत्काल इति भावः मंत्रामननत्वादैश्वर्यातिशयत्वाच्च पतनांताः समुच्छ्रया इत्युक्तत्वात् २१ सुरेज्येति सुरेज्यो गुरुः
ऐहिकं इहैव सुखदं आमुष्मिकं पारलौकिकं इहैकामुष्मिकं इहामुत्र सुखदं २२ एषान्यूनाधिकभावमाह ऐहिकेति शास्त्राणां नीतित्वं जकग्रंथानां मध्ये २३
अथ शास्त्रत्रयलक्षणमाह यदिति मंत्रिणो राज्यार्हाः ज्ञात्रादयः विषदानशास्त्रादिहननं आदिग्रहणात्तद्विपक्षाश्रयणं चेत्यादिभिर्मरिणोपायैः २४ ७

नन्वेवंचेत् राज्यप्राप्तिसर्हि सर्वे किं न कुर्युरित्यत आह तुल्य इति येषां महीभुजाभाजाभंग एव सूर्यद्विजवधौ तुल्यः वेदमार्गोच्छेदः सूर्यवधः तदधिष्ठातृत्वात् सूर्यस्य
सूर्या इति पाठे सूर्या न वो दास्त्री वधोरिति बहुवचनात् वधाद्यनय आक्षिप्यंत इति तद्वधे तेषां राज्ञां वधो शेषः सहस्रवदनोऽपि अतः कारणादौहिकं नीतिशास्त्रं अध
माधममित्युक्तं २५ अथामुष्मिकमुच्यते अपराधमिति स्वाधिकारप्रमादोत्थ अपराधस्तद्विनापीडितः कुवाकदरिद्रादिप्रापितः वैरूप्यमंत्रिभावाभावम्

तुल्यः सूर्यद्विजवधौ राज्ञाभंगो महीभुजाम् तद्वधे यद्वेत्पापं न शेषो वक्तुमर्हति २५ अपराधं विना मंत्रीप्रभुना पीडितोऽपि सन्
न वैरूप्यं कचिद्याति तदा मुष्मिकमुच्यते २६ राज्यग्रहणशक्तोऽपि मनसापि न चिंतयेत् सचिवः स्वामिनो नाशमौहिकामुष्मिकं हित
न् २७ शुकश्च सारणो वीरश्चौहिको मंत्रिणो तव वानरी तनुमास्थाय हतौ तत्र स्थितावपि २८ आवा मा मुष्मिको राजन् विरूपाक्षम
होदरो मैथिली दीयतां तूर्णं नो चेत्सहचरौ तव २९ २६ अथौहिकामुष्मिकमुच्यते राज्येति ऐश्वर्यातिशयात् ज्ञातृत्वाद्वा राज्यं गृहीतुं क्षमोऽपि

सचिवः मनसापि किमुत वाचा कर्मणा वा २७ प्रासंगिकमुक्त्वा प्रस्तुतमाह शुकश्चेति द्वाभ्यां वीरः शुकसारिणोऽपि वीरः स्वाम्युत्सवाद्दत्त इति वररुचिनीतोऽस्वतंत्रं
त्वावानरी तनुमास्थाय तत्र रामकटके हतौ गतौ हनहिंसागत्योः अधुनापि स्थितौ शरीरव्यत्ययेन तस्य द्वाभ्यां वीरौ २८ आवां तु न तथेत्याह आवामिति
भवतापीडितयोरप्यावयो वैरूप्यं नास्ति इत्याह मैथिली दीयतां तूर्णमिति ननु तददाने युवयोः कागतिरिति चेत्तत्राह चेन्न दास्यसि तर्हि आवां तव सहचरौ यागति

स्तवसेवावयोरितिभावः २९ नीतीति क्वचित्कदाचित् प्रेष्यतां प्रस्थाप्यतां ३० अंतर्गताभिप्रायमवगम्यसीतां न दास्यति प्रत्युत कुंभकर्णाद्विभेतीतिज्ञा
त्वामंत्रिणावूचतुरितिशेषः नीतिशास्त्रेति नीतिशास्त्रनिर्णेतृणां गुरौ सति राज्यकृत्युवराजः ३१ नेति कोपे दुष्टे दुरव्ययं दुरधिकारिणिकोपातिशये
सति दुष्टस्य पुंसः शरीरे रक्तं न सर्पस्यापि मुखेन तस्य क्रोधविषाभ्यामवशोषणत्वात् तथा दुरधिकारिणि दुष्टे नियोगिनिसति प्रजासुधनं न राजन्यपिन अं

रावणः सभयं सशिरः कंपं स्वगतं वा स्वगतमेवोच्यते नीतिशास्त्रमिदं श्रुत्वा कुंभकर्णः क्वचिहूली हंति चेन्मामतो युद्धे प्रथमं प्रे
ष्यतामयं ३० विरूपाक्षमहोदरौ प्रभोः शिरः कंपनादंतर्गतमभिप्रायमवगम्य नीतिशास्त्रविदौ धर्मकेवलं नृपतेः पुरः पठंति युव
राजादिपुरतो न कदाचन ३१ हानाथलं केश्वरकिमित्यावयोः शुद्धाधिकारिणो वैरूष्यशंका मं कुरयसिते न्ये दुरधिकारिणः पापाः उ
क्तं च न सर्पस्य मुखे रक्तं न दुष्टस्य कलेवरे न प्रजासु न भूपा लेधनं दुरधिकारिणि ३२ आवामपि दुरधिकारिणो न भवावः भवानपि
मूढधीर्न तेष्वधिकारिणः पापाये द्विषंति निजं पतिम् आवां तथा विधौ नैव भवानपि न मूढधीः निरुक्तहस्तार्पितराज्यभारास्तिष्ठं
नियेस्वरविहारसाराः बिडालवृंदाहितदुग्धमुद्राः स्वपंतिते मूढधियः क्षितींद्राः ३३ तराले गतत्वात् अतः कुंभकर्णाद्याश्रयणान्नराज्यं त्यजिना

स्मासु अतः कोलाहल इतिभावः ३२ नृपोऽप्यप्रमत्तः स्यादित्याह निरुक्तेति ते राजानो लं मूढधियः राज्यकरणाभावात् ये स्वैरं स्वच्छंदं ये विहारास्त एव साराः

करणीयत्वेनोपादेया येषाम् एवंभूताः संतः स्वयंतिष्ठति राज्यवृत्ताज्ञानमेवात्र स्वापः विडालवृंदे आहिताप्रापिता दुग्धमुद्राक्षीरपात्रं ये स्ते अत्र विडालसा
म्यंनियुक्तानां दुग्धस्य राज्यसाम्यमिति ३३ अथाति संक्षिप्य राजवर्तनं दर्शयति उल्लातानिति उल्लातान्स्थानान्याजितान् प्रतिरोपयन् स्थानान्तरं स्थापय
न्कुसुमितान् सुपुष्पवतः भृत्यद्रुमान् लघून् लघुवृक्षतुल्यान् क्षुद्रान् अन्यवृक्षसमानान् कंदकिनः पुनस्तापकारिकं दकद्रुमान् संहत्य स्थितान् दुर्भृत्यान् अत्यु

अपि च उल्लातान् प्रतिरोपयन्कुसुमितांश्चिन्वन् लघून् चर्धयन् क्षुद्रान् कंदकिनो बहिर्निर्गमयन् विश्लेषयन् संहतान् अत्युच्चान् नम
यन्ततांश्च शनकैरुन्नामयन् भूतले मालाकार इव प्रयोगचतुरो राजा चिरं नंदते ३४ राजन्कार्यवशाद्विरुद्धसंग्रहोपि राजा शुद्धेनाशु
द्धसंग्रहः प्रयोजनहीनोपि कर्तव्यः प्रयोजनं जनयति कचिकाले अत्र भगवान्भवतामिष्टः प्रमाणमेषां कर्मौलिः जीर्णेषु कट
कालकूटकवले पुष्टे हृदयान्मथे नीते भासुरभालनेत्रतनुतां कल्याणं तदा वानलैः यः शक्त्या समलंकृतोपि शशिनं शैलात्मजां स्वर्धुनीं
धत्ते कौतुकराज नीतिनिपुणः पायात्सवः शंकरः ३५ चान्सकलैश्चर्योन्नतवृक्षान् नृपभावमारूढत्वात् नतान् आत्मानु कूलार्जवस्कंधान् भू

त्यद्रुमयोः साम्यम् ३४ अथ विरुद्धसंग्रहः कार्यवशात् शुद्धेन राजा अशुद्धसंग्रहः प्रयोजनहीनोपि कर्तव्य एवात्र तद्दुरुद्रमेवोदाहरति जीर्णे इति पुष
दाहे दग्धेपि शक्त्या चंद्रादिसंग्रहं विनापि कालकूटादिकहननसामर्थ्यशक्तिस्तद्युक्तोपि संग्रहं करोत्येव विषाग्नि कोपानां कार्यवशात् लोकरक्षणसंहारं द्वियज

य कार्यवशः तदर्थे चंद्रगंगोपाधारणं शुद्धसंग्रहः शक्त्या समलंकृत इत्युक्तत्वात् निष्प्रयोजनः तवतु नीतिवेषरीत्यमालोक्य मंत्रिचक्रं चूडामणिर्यथाभूंगी
तथावयमपीति वक्तुं रुद्रमुदाहरति जीर्णेपीति देशिकगुणाः सच्छिष्यमाश्रयंते इति न्यायात् ३५ दिग्वासेति परमित्यंगनायोगे व्यजेयत्वात् कामोपरमत्व
मुक्तं भूंगी नाम गणश्रेष्ठः कीदृशं वपुः सांद्रायानाड्यस्ताभिरवनद्धानि सर्वतो बद्धानि शकलानि शिरः पादपाण्यादिखंडानि यस्मिन् तत् भित्तं शकलखंडे

दिग्वासाय दितत् किमस्य धनुषाशस्त्रं च किं भस्मना भस्मायास्य किमंगनायदि च साकामं परं द्वेषिकिम् इत्यन्योन्यविरोधि
कर्मनिरतं पश्यन्ति जंस्वामिनं भूंगी सांद्रशिरावनद्दशकलं धत्ते स्थि शेषं वपुः ३६ ब्राह्मणं मंत्रिणं द्रोणं शुद्धं वीरं भविष्यति
गुरुदुर्योधनस्य त्कायथात्वं मां तथा भव ३७ अत्रांतरे मंदोदरीरावणेन सह खेलमाना स्मरस्मरगणी विलासलीलया अशोक
वनिकामागम्य जानकीस्थानमाक्रम्योपविश्याह प्राणनाथलंकेश्वर पश्य मंदोदरीजनकजांगमनोहरत्वे भेदोस्ति कोपि यदि नाथ
विचारयत्वं रावणः मैत्रः प्रिये परिमलस्तव भेदमारख्यात्यंगे विदेहदुहितुः सरसीरुहाणाम् ३८ वेत्यमरः ३६ अथात्मनो मंत्रातिशय-

द्योतयन् भविष्यमाह ब्राह्मणमिति द्रोणं त्यक्त्वा तद्वाक्यमतिक्रम्य यथा दुर्योधनो भविष्यति तथा त्वमद्यैव मा भवेत्यन्वयः द्रोणमेव विशिनष्टि प्रथमं ब्राह्मणं तत्रा
पि मंत्रिणम् ननु केचिन्मंत्रिणोपि परपक्षमाश्रयंते इति चेत्तत्राह शुद्धं तत्रापि गुरुं हितोपदेशारं वीरं दुर्निवाराग्रहशूरसमूलाशेषकुलक्षयो दुर्योधनस्य भावः

तथातवाद्येवेतिभावः सुगमम् ३७ मैत्रेय इति हे प्रिये तव गंगे मैत्रेयः मीनस्येवायं परिमलो मैत्रेयः भेदमाख्याति कथयति विदेह दुहितुरंगे सरसी रुहाणां प
रिमलः भेदमाख्यातीति भेदः ननु रूपादौ इत्युक्ते किमपि विमुखादस्वापुनराह रूपेणोति हे प्रिये तव अस्याः सीतायाश्च सुगमम् वागर्थः प्रतिपाद्यते रामः अद्यैव
एवार्थे वा शब्दः राम एव सीताधरे रमिष्यति दशास्यो रावणः सद्य एव वामधुरे वामाः मां साशिनस्तेषां धुरं वहति वामधूः संग्रामस्तं प्रति रमिष्यति रमयिष्यती

रूपेण वास्याश्च न कोपि भेदः खेदं प्रिये म ह च नेन मागाः सीताधरे वामधुरे दशास्यो रामो रमिष्यत्यथवाथ सद्यः ३९ मंदोदरी सक
रुणालं कामाक्षि पति बिभीषणः पापकथानिमग्नः स्वापाकुलो भूयदिकुंभकर्णः राजा भिमानी पतितः कलंकैलंके निमग्नासि
गभीरपंके ४० इति निष्क्रान्ताः सर्वे इति श्रीमन्महानाटके हनुमद्विरचिते मंत्रिवाक्यं नाम नवमोऽंकः ९ ततः सुंदरं मंदिरं प्रवि
श्य रावणः सानुचरः भो भोलंके श्वरानुजीविनो जनाः शृणुत अहमिदानीं मायाप्रपंचरचनाभिर्जानकीं मृदु सुरभि सुवर्णस्फी
तदोर्मूललालित्यविराजमानपीनोन्नतकुचकलशोपशोभितोरस्थले खेलेलमानस्तन्मधुराधरं पास्यामि मायाविनोनुचराः यद्वो
चते देवस्य

त्याक्षिप्यते कर्मणि चतुर्थी वामोस्त्री सुगंधयुद्धयोरिति नाममाला अन्यत्पूर्ववत् ३९ प्रतिपक्षाश्रयणात् लंकासंगेषु लमेव पापकथातत्र
निमग्नः यदीति निश्चये कलंकं पापे सीताभिलाषरूपे ४० इति श्रीहनुमन्नाटके टीकायां नवमोऽंकः ९ राक्षसान् रावयतीति रावणो रामः मृत्तिलक्षण-

योरन्वित्यव्ययवृत्तौ लंकेश्वरस्यानुमृतिप्रतिजीवितुंशीलयेषांतेलंकेश्वरमरणार्थंवाजीवनंयेषांते शोवानराः मायावंचनयुद्धयोरिति विश्वः युद्धप्रपंच
रचनाभिः अथेति तयोः रामलक्ष्मणयोरूपलावण्येताभ्यां पूर्णे अचेतन्याद्विपरीतनेत्रं सुगमम् अथवागर्थः प्रतिपाद्यते रजनीचरेस्वप्ने रक्षः स्वप्नोनि
शाचराविति हैमी अचितशिरसि अचितअजिनात्माः चितोवेशइति विश्वः ईशः जनकदुहितुरग्रे स्थापयामास एयलोपइतीकारलोपः कीदृशइत्यपे

रावणः अथरजनिचरेशो रामसौमित्रिमायाविरचितशिरसीनद्रूपलावण्यपूर्णं गलदविरलरक्ते प्रेतपर्यस्तनेत्रेजनकदुहि
तुरग्रे स्थापयामासपापः १ जानकीसबाष्पशिरः सरसीरुहद्वयमालोकयंती अहहजनकपुत्रीफुल्लराजीवनेत्रीनयनसलिलधा
रागर्भनिर्मुक्तहारा रमणमरणभीतामृत्युना किं न नीतात्तदयदहनजालः संदहेद्वाविशालः २ रामशिरः कमलमधिकृत्य हाराम-
हारमणहाजगदेकवीरतत्किंनस्मरसि अधरमधुमदीयं कामकेलीषुपीत्वा मृतमिति यदवादीस्तीरवानीरकुंजे किममृतपरिपूर्णं
शीर्णमप्यंबरे कस्तमइव न हि शत्रुनाथमश्नासि घोरं ३ क्षायामाह रामसौमित्रिरूपेणमायया आविः प्रत्यक्षः एकं शिरोरामः एकं लक्ष्मण इति

लक्ष्मणो मेघनादं हनिष्यति रामो रावणमिति व्यंजक आत्मा वैपुत्र उत्पन्न इति श्रुतेः पंधर्ममासमंततः पातीति पापः धर्मपः पोस्त्रियांधर्मयमयोरित्येकाक्ष
री १ अहहेति अहह इति रवेदे संदहेत् संदहतुलोडर्थे लिङ् सुगमम् वागर्थः स्वप्ने सीतावदति है रामरमण जनकपुत्र्यहंमृत्युना रावणकालेन भवता

ह. ना.
७४

आत्मसमीपं किं न नीता कीदृशी मरणमिदं प्रापिता अतो हृदयस्थस्त्वद्विद्योगाग्निः किं न संदहेत् अपितु संदहे देव चार्थे वाचकारास्तु नः किं नेति ग्रह
णम् २ प्रकरणार्थः स्पष्टः वागर्थः हेतुकष्टं अनुभूतं भवता अधरेति तीरे नदीतीरे वानीरकुं जस्तत्र अमृतपरिपूर्णं चंद्रमंडलं शीर्णं गतरसं किं त्वधरापृतं
तु नवीनत्वात्सरसमिति भावः जरठारसयोः शीर्णमिति हेमी अर्कः सूर्यस्तम इवांधकारमिव क्षीणं धतमसंतम इत्यमरः वागर्थेऽप्ययमेवार्थः ३ कोपातिशया

रावणः शिरो विरहशोकमोहरोषप्रेमाकुलामालापैराश्वासयति जानकी सत्वरं प्राणांस्त्यक्तुमिच्छंती भो प्राणाधिनाथ राम अ
हह मधुरवाणी किं न वञ्कारविन्देनयनकमलयोस्ते नो मदंगे विलासः अमरपुरवधूनां वल्लभाद्यासिनूनां व्रजतु परमहंसो मे त्वदालिङ्ग
नेन ४ इति रामशिरः कमलमालिङ्गितुमिच्छति आकाशे नखलु नखलु सीते राम भूपाल मौलिः समरशिरसि वध्यो न प्रियस्ते क
दाचित् स्पृशकथमपि मातर्मानिशाचारिणस्त्वं हर हर हर भक्तस्येव मायावतारः ५

मृतमारणोक्तिः मोहोत्रशोकादिः रतिस्तदाकुलाम् वागर्थः शिरसिशोकमोहो विरहे अद्यापि रामो मां नालिङ्गतीति रोषप्रेमाणौ रावणपक्षे राम इति शेषः वागर्थे
रामोपरिक्त्रमयित्वेतित्वदालिङ्गनेन हेतुना प्रकरणं सुगमं वागर्थे अत्युत्कटता माविः करोति रावणो हते यावन्निरुद्धदेवांगनावल्लभः यावदिति मेममत्वदालि
ङ्गनाभावेन जीवो ब्रजतु ४ वागर्थे शिरः कं रावणशिरोग्राहिणं कमात्मानं राममलमतिशयेन राम भ्रात्या एनं रामरूपं रावणं मा स्पृशेति ५ ६ ७

अंक
१०

७४

मायाचंचिनोपायमासाद्य अवगम्यमाभौषीर्भयंमाकाशीः ६ कोलेति आशुरामैः कौशल्यव्यंजकंज्ञापयति आकर्षेति काहलोवाद्यभेदः मर्दलोमुरजः सुग
मम् ७ विरमेति बलभिदुपलः इन्द्रनीलमणिस्तद्वन्नीलः इन्द्रनीलमणिवदुज्वलः हुंकुतस्तेभयमिति यद्वाहुं रावणंनिर्भर्त्य हुंभयेभर्त्सनेपिचेति-

इत्याकाशवाणीश्रवणमात्रेणशिरसिगगनमुत्सत्यनिष्क्रान्तेरावणेनसह जानकीसहर्षेसत्रपंच अधिपरमधर्मिणिकृपातरं
गिणिसरमेकिमित्यद्भुतमिति सरमाराक्षसीसदयम् जानकित्वंनजानीषे रावणस्यातिदारुणाम् मायामासाद्यमाभौषीरामः का
मंसजीवति ६ कोलाहलं काहलमर्दलानां हेषारवंसज्जतुरंगमाणाम् आकर्षयाकर्णविशालनेत्रेणामागमादार्तनिशाचराणाम् ७
विरमविरमशोकात्कोपमानोथरामः सतनयपशुबंधून्त्रावणमर्दयित्वा बलभिदुपलनीलः कोमलः कोमलांगित्वदधरमधुपानंहुं
करिष्यत्यजस्त्रम् ८ जानकी कामंजीवतिमेनाथोइतिसाविरहंजहौ प्राङ्मत्वा सत्यमस्यांतंजीवितास्मीतिलज्जिता ९ ततः पु
नरप्यशोकवतिकंप्रविशति मारनाराचभिन्नोरावणः सुरसुंदरीभिः परिवृतः सीताहृदयेविकारमुत्पादयितुंभोजानकि-

पश्य शाश्वतः ८ काममिति प्राक्पूर्वं अस्यरामस्य अंतंमरणंसत्यं मत्वाजीवितास्मि पुनः मेनाथोजीवतीति मत्वा शुचंविजहौ त्यक्तवत्यस्मी
तिलज्जितासापन्नपामूति ९ अथान्यमायामनुवर्णयति अस्मादिति हेसीतेतव सतीचारिन्यंपातिव्रत्यधर्मस्तस्यवल्लीप्रसारएववल्लीतस्याः फलंसांप्रतं

ह. ना.
७५

संगतं अद्यैव प्राप्तं धर्मः परत्र फलदस्तवत्त्रैवेति भावः तदेव फलं द्योतयति यतः एताः पुरंध्र्यः मदीयनार्यः लक्ष्मणपदयोः षट्पदवधूपायाः भ्रमरीतुल्याः यथास्व
मर्योरविंदमाश्रयंते तथैवैतास्तवपादमिति भावः तासां वैशिष्ट्यं द्योतयति किंभूताः अस्मदीयोश्चंद्रचपेटघातः करतलप्रहारस्ततः पतिताः विदलिताः ये सर्वे
तिनस्तेषां कुंभस्थलेभ्यः सकाशात् स्थूलं बहुतरं यथास्था तथा उच्युक्ताः निर्गताः याः सरक्तमौक्तिकास्तासां लतास्तां मेर्वल्लरी समूहैरर्चिता अंघ्रयस्तनाभ्यासां

अस्मच्चंद्रचपेटघातपतितः स्वर्देति कुंभस्थलं स्थूलोच्युक्ते सरक्तमौक्तिकलतास्तां भार्चितांघ्रिस्तनाः एतास्त्वत्पदपद्मषट्पदवधू
प्रायाः पुरंध्र्यो ध्रुवं सीते संप्रति संगतं तव सती चारित्र्यवल्लीफलम् १० सीते पश्य शिरांसि यानि शिरसा धत्ते महेशः पुरा तानि त्वत्पदसंघि
तानि सुभगे कस्मादवज्ञायसे श्रुत्वा वं परदारलेपदवचः स्मिन्वाहतं रावणं निर्माल्यानि शिरांसि तानि न वधिक्साध्वीवचः पातुवः ११ न
वित्रीरंभोरुत्रिदशवदनगलानिरधुना सते रामः स्थातानयुधि पुरतो लक्ष्मणसरवः इयं यास्यत्युच्चैर्विपदमधुना वानरचमूर्लधिष्ठेदं
षष्ठाक्षरपरविलोपात्पठपुनः १२ ताः १० सीते इति पुरा शिरः कर्तनसमये अवज्ञायसे अवज्ञां करोषि स्मित्वेत्यत्र कोपातिशयाद्वा स्यं शिवोत्तीर्णं तु

निर्माल्यं तन्न स्पर्शाहं मुच्यत इति वचनात् पालितितस्याः वचसान्येपि जितकामाः भवन्तीति भावः ११ भवित्रीति हेरंभोरु अचिराच्छीघ्रमेव त्रिदशानां वद
नगलानि मुखां संकोचः भवित्री भविनी अस्तीति शेषः कुत इत्यत आह यतो युधि सप्रसिद्धस्ते त्वदीयोरामः मम पुरतो न स्थातान स्थास्यति उच्चैर्विपदं जानकीं हे

अंक
१०

७५

लघिष्ठ हेलुपुतर इदं पद्यं षष्ठाक्षरपरे सप्तमाक्षरं तद्विलोपात् विलुप्येतित्यप्लोपे पंचमी पुनः पठ एव मुक्ते सप्तमाक्षरलोपादयमर्थः चरणात्रिकेतुक्रमेण त्रिन
विलोपः दशवदनगलानिः रामः स्थाता उच्चैः पदं यशोरूपम् १२ रेरे इति हे सीते सः अयं त्वत्पदनतः दशास्यः कस्मादवज्ञायसे इति भावः सकः यस्येति कुर्वे मू
धानं ईशोपि जगतामीश्वरोपि रुद्रः उच्चैरनुनयति इति किं रेरे इत्यनादरे लंकेशत्रिपुरजयिनः सकाशात् मां छित्वा प्रसादं मा प्रतीषीः मास्पृह मागृहीषेत्यर्थः हे-

रावणः सर्वैर्दग्धम् रेरे लंकेश लोल्यान्त्रिपुरविजयिनो मा प्रतीषीः प्रसादं मा मां छित्वा त्वबुद्धे न खलु भवसि वै प्राकृतः प्राणरंकः मारा
रे मा वितारी वरं मनलभुवा शापितो सीति यस्य कुर्वे मूद्धानमीशोप्यनुनयति भृशं सोय मुच्चैर्दशास्यः १३ अर्धचेतसि जानकी विरमयत्य
र्द्धं च लंकेश्वरः किंचार्द्धं विरहानलः कवल्यत्यर्द्धं च रोषानलः इत्थं दुर्विधवैशस्यतिकरे दाहे समेष्वेतयोरेकं वेदितुं पारदग्धमपरं दग्धकं
रीषाग्निना १४ अल्पबुद्धे मारारेः खलुलं प्राणरंको न भवसि वरगृध्रवः प्राणरंकाः त्वं तादृग्न अत्रेवार्थे वै प्राकृत इवाधुनिक इव यथेदानीं तनः प्राणरंकस्त

थात्वं नेति भावः मामेव मा कुश्वरुद्र मा क्रोशति हे मारारे कामशत्रो वरं मा वितारीः एतस्य वरं मा देहि तथापि दित्संतं मालक्ष्याह अनलभुवा त्वदात्मजेन गुहेन शा
पितोसि चेदस्मै वरं दास्यसि तर्हि गुहस्य शपथोस्तीत्यर्थः वरार्थी भजन् भक्तः भजनानुसारं दास्यन्न प्रभुरिति श्लोकाभिप्रायः १३ रामस्य दग्धत्वादयत्वं मुपपा
दयन्नात्मनो भजनीयत्वं प्राह चित्तस्य द्वौ भागौ तद्विभागं दर्शयति रामस्येति शेषः रामस्य चेतसि विषये अर्धचेतः यद्वा चेतसोर्ध्वं चेतसि तस्मिन् कर्मणि सप्तमी अर्द्धं

चेतः जानकीविरमयति तत्स्मरणाविर्भावात् चपुनः अर्द्धचेतः लंकेश्वरोविरमयति तदुत्सन्नकोपाति शयात् किंचतर्के किंसीताक्रांत रामत्तदयान्द्वैरामविरहानि
लः कवलयति भस्मीकरोति चपुनः अर्द्धचेतसोर्द्धमद्रावणाक्रांतं तद्रोषानलः कवलयति दुर्विधोदुः प्रकारो वै शसोहिंसा तस्य व्यतिकरः शीतोष्णव्यत्ययो यत्र एवं भूते
एतयोः कामकोपानलयोर्दाहे समेपि सति यद्वा एतयोश्चेतसोर्द्धयोर्मध्ये एकमर्धं तुषारदग्धं वेदि कामाग्नेः शीतदाहतोक्ता अपरमर्धं करीषाग्निदग्धं वेदि शुष्क
गोमयचूर्णैः करीषः एतेन कोपाग्नेरुष्णत्वं अतो रामो दग्धत्तदयोजातः त्वं मा भजेत्याशयः १४ मुग्धे इति पुनरप्यनुनयति दैन्याविष्करणाद्यपुनः पुनः संबुद्धिः

मुग्धे मे धिलिचंद्र सुंदरमुरिव प्राणप्रयाणौषधिप्राणान्नक्षमृगाक्षिमन्मदनदिप्राणेश्वरि त्राहि मां रामश्चुंबतिते मुखं च सुमुखेनेके
नचाहं पुनश्चुंबिष्यामि तवाननं बहुविधैर्मुंचाग्रहं मानिनि १५ जानकीविरमविरमरक्षः किं वथा जल्यते न स्पृशति न हि मदीयं कंठसीमा
नमन्यः रघुपतिभुजदंडादुत्पलश्यामकांतेर्दशमुखभवदीयो निष्कृपो वा रुपाणः १६ हेमन्यथ नदिकामतरंगिणि प्रकरणं सुगमं वागर्थप्रति-

पाद्यते अत्र रामस्य विप्रलंभे प्रलापावस्था सोक्ता रसोदधौ कांताश्चितकाल्यनिकल्पवहारः स्यात्प्रलापो यमिति अत्र मुग्धेत्यादि पूर्वकल्पना रामो वदति हे मुग्धेत्या
दिसंबोधनवती मे धिली रामो हं एकेन निरुपमेन मुखेन ते मुखं बहुविधैश्चुंबनमेदैश्चुंबिष्यामि हे मानिनि आग्रहं मुंचत्यज पुनरपि तवाननं त्वदीयमाननं मामिति शेषः
मांचुंबिष्यतीति आग्रहं मुंचेत्यर्थः वर्तमानसामीप्ये वर्तमानवद्वा परस्परचुंबनाद्रसासंगः सूचितः १५ विरमेति हे रक्षः दशमुखभवदीयः निष्कृपो निर्दयः रुपाणः रू
द्रः वा स्पृशति वाहता स्पृशति सुगमम् १६

मह्यानेनेति क्रोधातिशयात्कोपमा विष्करोति मयाज्ञातं मह्यानेनरामः सीताभूत् तद्धतेनविशेषितत्वात् तस्यरामस्यध्यानेनाद्यमयारामेणभूयतेरामोभवामीत्य-
र्थः १७ भेरीति राक्षसेन्द्रः स्वयंरामोभवत् रामरूपोभवदिति माययाछिन्नान् कृतान् रावणस्यमूर्धः शिरसिरुहभरेषुकेशेषु एकतः पंचदधानः रामवेष-
धारीमायारावणस्यमस्तकान्पंचपंचकराभ्यांदधानः काकाक्षिन्यायेनएकतइत्युभयत्रगृह्यते १८ तत्रागतः सकामश्चेदतआहलंकेति यस्यरामस्यनाम्नः स

पश्य मह्यानेनाभवद्रामः सीतारक्षस्तुतस्यवै पश्यत्वकुलनाशायमयारामेणभूयते १७ इतिरावणोनिष्क्रान्तः निजमंदिरं
कियंतंकियंतंसमयंनीत्वा स्वगतइदानींमहांतंप्रपंचमुत्पाद्यनूनंजानकीमनुभविष्यामीत्यवधार्य भेरीनिः साणशंखधनिगणतुर
गस्यंदनस्फीतनादैः सानंदं राक्षसेन्द्रः कटकभटभुजास्फालकोलाहलेन लंकाभापूर्यरामः स्वयमभवदथोमाययारावणस्यछिन्नामूर्धो
दधानः शिरसिरुहभरेष्वेकतः पंचपंच १८ एवंविधोभूत्वापुनरशोकवनितां प्रविश्यरावणः लंकाभटोत्थरघुनंदनवेषधारीपापोजगा
मपुरतोजनकात्मजायाः नाम्नापियस्यकुतइच्छतितस्यरूपादन्यांगनापहरणेनमनः कदाचित् १९ जानकी रघुनंदनवेषधारिणंत
मालोक्यसहर्षं

काशात्तद्रहणादेवमनः नामगृहीतुरन्यांगनापहरणंनेच्छति किमुकर्तुंतस्यरामस्यरूपात्सरांगनाहरणंकुतइच्छतीति १९ साक्षादिति
साक्षान्निः संशयंराममालोक्यइदितिशीघ्रंहर्षादुत्थायकुचतटीभरेणनम्रापि एतेनझटित्युत्थानायोगोदर्शितः उदस्तदोभ्यांरामालिंगनायोद्वतभुजाभ्यांदर

मीषदलितं स्फोटितं यत्कुचाभोगचैलंकुचमंडलवस्त्रंतद्युक्तं उन्नतमंगंकुचरूपं यस्याः सुगमं २० भूत्वेति ततो नंतरं अवसरे आलिंगनसमये स्मरार्तः रामरूपधारणात्सु
राकामार्तोपिरावणः क्लीबो भूत्वा ततः यायात् सीता वंचनाश्रितमायातः अंतरधीयत अदृश्यो भूत्वा द्राक्षी घञनकात्मजायां रामदर्शनात् कामशरातुरायां सत्यां शि
वशिवकष्टं कष्टं २१ हेति यत्र काले मंदोदरी राक्षसेंद्रं चुंबिष्यति तत्र तस्मिन् अवसरे त्वमपि वेत्स्यसि उक्तं च पंचतत्त्वानि धर्मश्चरविचंद्रो च पाशभूत्वा रात्रिर्दिवा नर

साक्षादालोक्य रामं झटिति कुचतटीभारनम्रापि हर्षादुत्थायोदस्तदोभ्यां दरदलितकुचाभोगचैलोन्नतांगी धन्याहं प्राणनाथ त्वज
रजनिचरच्छिन्नशीर्षाणि गाढं मामालिंगाय स्वेदं जहिविरहमहापावकः शांतिमेतु २० इत्यालिंगितुमिच्छति रामवेषधारी रावणः सविषा
दं भूत्वा ततोऽप्यवसरे जनकात्मजायां लंकापतिर्मकरकेतुशरातुरायां क्लीबो विशीर्णमणिदंडयुतः स्मरार्तो यायात्ततः शिवशिवांतरधी
यतद्राक् २१ जानकीसमरोपदेशाद्वावणं रघुनंदनवेषधारिणं मत्वा सविषादं हाकाशहाधरणिहावरुणार्कवायो वेत्स्यामि धर्मकथमाग
तमात्मनाथं आकाशे मंदोदरीरघुशराहतराक्षसेंद्रं चुंबिष्यति त्वमपि वेत्स्यसि तत्र रामं २२ अथ निजकेलिमंदिरस्थो रावणः स्वगतं

स्यैते वृत्तज्ञाः समुदीरिता इति मनुः अतः आकाशादीनां रावणवृत्तज्ञानसामर्थ्यात् २२ अथेति रामत्वे रामभावे विषये वर्तमाने मयि स्थिते सति कीदृशे मयि कृतक
त्येकृतं कृत्यं येन यद्रामकृत्यं रावणाशिरः कर्तनादिकं तदपि कृतमिति भावः तदपि एताः प्रवृत्तयः क्लीबत्वादयः निरुद्ध्यन्ति कीदृश्यः पापं मूलं यासां ताः पूर्वपापान्ना

त्रेप्सितसुखमिति कामिममम् २३ जनस्थाने इति विषयः सीताभिलाषः स एव मृगतृष्णा तथा आसमंतो हताधीर्यस्य तेन मयारावणेन जनस्थाने देडकारण्येदे
 शोभांतं अत्राद्युदश्रुयथा स्यात्तथा प्रतिपदं हे वै देहीति वचः प्रलपितं अथ चलं का भर्तुर्मे मम वदनानां या परिपाटी तस्यावियोजनं कर्तुं न मिति यावत् कृत्ता वदनप
 रिपाटीषु घटनेति पाठे रावणमुखपंक्तिषु इषु घटना बाणयोगप्रहारः कृतेति मयापि रामत्वं मायारामरूपत्वं आप्तं प्राप्तं तथापि कुशलवसुता सीतानाधिगता
 नप्राप्ता दर्शसीरनृपाः कुशा इति हेमी कुशेन सीरेण लल्यते लक्ष्यत इति कुशलवः सीरध्वजो जनक इत्यर्थः इदमेव पद्यं हत रावणस्य प्राप्त राज्यस्य प

कृत कृत्येपि रामत्वे वर्तमाने मयि स्थिते निरुत्थं त्येवताः सर्वाः पापमूलाः प्रवृत्तयः २३ जनस्थाने भ्रांतं कनकमृग
 तृष्णाहतधियावचो वै देहीति प्रतिपदमुदश्रु प्रलपितम् कृतालंकाभर्तुर्वदनपरिपाटीषु घटना मया सं रामत्वं कुशलवसुता
 नत्वधिगता २४

रित्यक्तसीतस्य रामस्य वाक्येन व्याकुर्वति तद्यथा विषया एव मृगतृष्णा चतुर्दशसमावने स्थित्वा राज्यं प्राप्स्यामीति मृगतृष्णा वि
 षयः सीताभिलाषस्तदन्वेषणरूपः रमयति सर्गनिति रामो राज्यं तद्वागो राज्यत्वमपि प्राप्तं अन्यत्पूर्ववत् अथास्य तृतीयोऽर्थोऽस्ति कस्यचिद्भिक्षुकवाक्येन
 विषयाः स्त्रकचंदनस्त्रीपुत्रलालनरूपास्त एव मृगतृष्णा वदविद्यमानास्ते राहताधीर्यस्य तेन मया भिक्षुणा जनस्थाने जनानां लोकानां स्थाने स्थाने गृहे गृ
 हे भ्रांतं एकवचनमुपलक्षणं जात्यैकवचनं वा वैनिश्चयेन प्रतिपदं देहीति उदश्रु यथा स्यात्तथा प्रलपितं पदं स्थाने रसस्थिताविति चरकः यस्य रसस्य यः

आश्रयस्तदग्रेतद्रसाभिनयेनउदश्रुत्वमुक्तम् अलमत्यर्थंकार्त्तुः कुत्सितप्रभोः संबंधेवदनस्यपरिणारीरसाभिनयवाक्चातुर्यादिरूपातस्याविशेषेघटना
चेष्टाकृता एवंपरामलतत्तद्रंजनत्वमाप्तंकुशलवसुताउत्तमवसुत्वंरत्नहेमादिसमूहरूपानाधिगतानप्राप्तेति २४ इतिश्रीमद्भुवनमहानाटकेदीपिकायां
मोहनदासविरचितायांरावणप्रपंचोनामदशमोऽंकः १० अथेति उक्तेति उक्तावृषः धनाधिनाथेकुबेरेत्रिपुरांतकस्यरुद्रस्यदशाविपरीता तथारुद्रानुचर

इतिश्रीमन्महानाटकेहनूमद्विरचितेरावणप्रपंचोनामदशमोऽंकः १० अथतत्रसुबेलाद्रिकटकेलंकापतेः सकाशादधिगतंदूतमंग
दंजानकीवल्लभःपप्रच्छ अयेदूतांगदलंकेश्वरेसंधिर्नजनिताप्रीतिकारिणीस्यादनुपकारिणीवा अंगदः राजन्त्सर्वथेयमनुपकारिणीपुल
रूपापत्येषुप्रीतिरितिभगवानिहोदाहरणंहरिणांकशेखरस्तदुरुत्वात् उक्तावृषोभूषणमस्थिमालाभस्मांगरागोगजचर्मवासः
एकालयस्थेपिधनाधिनाथेसख्यौदशेयंत्रिपुरांतकस्य १ रामोविहस्य भोमहावीरांगदयुवराजवानरभटान्ब्रूहि भोभोसुग्रीवसैनिकाः
रात्रौसावधानतयास्थातव्यं श्वःसूर्योदयेरामस्यसमरोत्सवोभविष्यतीति अंगदस्तथाकरोति रामकटकेशयानोरामलक्ष्मणौनिहंतुंरा
वणेनप्रहिताप्रभंजनीनामराक्षसी

स्यापिरावणस्यविपरीतैवमतिरितिभावः १ उत्सवातेति अस्यायमर्थः साप्रभंजनीराममितिदध्यौइतिशेषः इति
किं वराक्यहं अद्यास्मिन्मवसरेकथंनिहन्मि कीदृशी उत्सवाताकोशान्निःसारितादारुणासुतीक्ष्णाचक्षुपाणिकालुरिकायस्याः सा हननाक्षमत्वमेवद्योतयति-

निर्भरतः निचिडासुवीराटवीषुवीरपंक्तिषु शयानं वनपंचथोरथाटवीति हेमी तत्रापि सुदर्शनाख्यचक्रस्य गुरुयथास्यात्तथाक्रमणेन रामस्य विश्वतः परिक्रमेण गु
प्तं रक्षितम् २ हे निशाचरिमागाः क्षणं स्थित्वा यत्र रावणस्तत्र पुनर्गम्यतां किमाक्रंदसे किमर्थमाक्रंदं करोषि सुगमम् समुद्रोद्धिरकूपार इत्यमरः ३ रबेलंत इति

उत्सवात्तदारुणसुतीक्ष्णरूपाणिकासौवीराटवीषु निशि निर्भरतः शयानं दृष्ट्वा सुदर्शनगुरुक्रमणेन गुप्तं रामं निहन्मिकथमद्यवरं वराकी २
तत्रावसरे प्रबुद्धमंगदं वीरमवगम्याधीरं पुनर्गंतुमुद्यता प्रभाजनी अंगदः सारोपं मागास्तिष्ठ निशाचरिक्षणमपि स्थित्वा पुनर्गम्यतां यत्रास्ते
भुजविक्रमो रिपुलजगद्द्रावणो रावणः अत्राप्यंगदबाहुपाशपतिता मूढे किमाक्रंदसे सिंहस्थानिकमागते वहरिणी कस्त्यां परित्रायते ३
कटके वानरभटास्तद्द्वोरचीत्कारमाकर्ण्य भैरवरवैदोस्तं भास्फालके लिमभिनीय सारोपमुत्पादितमूलो ग्रशैलधारिणः प्रचंडकोलाह
लेन लंकामाकुलयंतोऽकूपारस्येव यामिन्याः परंगताः लंकायां रावणः सूर्योदयमासाद्य वानरवाहिनीकोलाहलामर्षमूर्च्छितः समरभूमौ
कटकमुत्कटं प्रस्थाप्य लंकाचलशिखरपर्यंकमारुह्य पुरस्थितेन महोदरेण मंत्रिणा सह रामवाहिनीमहिमानं पश्यति स्म तत्र रामक
टके वानराः

आशु शीघ्रं उत्पाद्य उन्मूल्य विमानं विविधवृक्षसमूहं मानश्चित्तोन्नतौ वृक्ष इति हेमी मानानासमूहो मानं विविधं मानं यद्वा उत्पाद्य धुराद्यंगा
निविभज्य विमानं राक्षसानां रथादीनि विभीषणं दृष्ट्वा च पुनः रघुपतेत्राहीति विभीषणबलस्य वाक्यं श्रुत्वा हनूमानुपेत्य स्ववमात्मानं प्रत्याददर्श ददर्शयामास विभीष

णस्थानमगमदित्यर्थः अन्यत्सुगमम् ४ न्यंचदिति हेरावण जीयतेः स्मिन्निति जैत्रं तस्य रामस्य जैत्रं चेदं यात्रादिनं कथं न विदितं केन प्रकारेण न ज्ञातं किंभू
तं जैत्रं यात्रादिनं न्यंचन्मस्मी भवद्भूलयं यस्मिंस्तदिति सर्वत्र चलंतः क्षितिधराः यस्मिन् सुभ्यंतः सप्तस्ताः अर्णवा यस्मिंस्तत् यद्वा सर्वे अर्णवाः त्रस्यंतो ये

खेलंतोरिव लवानरा जलनिधौ दृष्ट्यारणो राक्षसानुत्पाद्याशु विमानमेव जगद्गुः पृथ्वीं समांचक्रिरे दृष्ट्वा तंच विभीषणं रघुपतेत्राहीति
वाक्यंतदाश्रुत्वा सोहनुमानुपेत्य तरसा प्रीत्या ददर्श स्वयम् ४ लंकायां रावणः महोदरं पृच्छति भो महोदर कदा गतो रामोः स्माभि
र्न विदितं रामागमनदिनं महोदरः सीतां प्रयच्छतु रामायेति बुद्ध्या साहसमवलंब्य राजन् लंकेश्वर न्यंचद्भूलयं चलत्क्षितिधरं
सुभ्यत्सप्तस्तार्णवं त्रस्य द्वैरिव धूविलोचनजलप्रारब्ध वर्षाद्रमम् प्रोदंचत्कपिवाहिनीपदभरव्याधूतधूलीपटच्छन्नादित्यपथं
कथं न विदितं तज्जैत्रयात्रादिनं ५ जयप्रयाणेरघुनंदनस्य धूलीकदंबास्तमिते दिने शे शशिप्रभं छत्रमुदीक्ष्य बालासूर्योदये रोदि
ति चक्रवाकी ६ सहायार्थमिंद्रप्रदत्तं छत्रं गजतुरंगावलीसंभवो रामदेवस्य रावणः महोदररामः कुत्रास्ते महोदरः देवपश्य

वीरिणः रक्षांसितेषां वधस्तासां विलोचनजलेः प्रारब्धो वर्षाया उद्गमो यत्र प्रकर्षेणोद्गच्छंतो ये कपयस्तेषां वाहिनीभ्यः पदभरेण चरणप्रक्षेपातिशयेन व्या
धूतो व्युत्थापितो यो धूलिपटरेणु विस्तारस्तेन छन्नः आच्छादितः आदित्यपथो यस्मिन् विस्तारे पटन् ५ जयेति जयार्थे प्रयाणं जयप्रयाणं ६ अंके इति

पुवगबलपतेः सुग्रीवस्य अक्षस्य त्वत्सुतस्य हंतुः हनूमतः अंके इत्युभयत्र धनुर्जयस्यातिशयज्ञानार्थं रक्षः कुलघ्नमिति अत्र ज्याविशिष्टत्वं प्रगुणितत्वं त्वदनुजव
चने एतेन लंकाभंगक्रमकथाकथनं सूचितं ७ ८ गगनमिति हेरावणासीतापतिपदानुगैः पुवगैर्गगनंगिलितं लोपितं भूमिर्गिलिता अदृश्याकृता दिशो गिलि

अंके कुलोत्तमांगं पुवगबलपतेः पादमक्षस्य हंतुर्भूमौ विस्तारितायां त्वचिकनकमृगस्यांगशेषं निधाय बाणं रक्षः कुलघ्नं प्रगुणितमनुजे
नार्पितं तीक्ष्णमक्ष्णोः कोणे नोद्दीक्ष्य माणस्यदनुजवचने दत्तकर्णो यमास्ते ७ अपिच भ्रूभंगाद्दक्षिणधुरधुपतिरवताहं दिनावेदि
तोसौ विष्टस्ते मातुलस्य त्वचिपुनरनुजं मन्त्रिणे दत्तकर्णः बाणो दत्ताहं दृष्टिस्तव जयपिशुने लक्ष्यणे सस्मितो यः सुग्रीवग्रीवबाहुः कृत
चरणभरः सौगदे रावणाय ८ गगनंगिलितं भूमिर्गिलिता गिलितादिशः सरितः पुवगैः पीताः सीतापतिपदानुगैः ९ देवमहोत्पातं पश्य मध्येदि
नेपि क्वचिन्मीनः क्वचिन्मेषः क्वचिल्लंबितकृतिका क्वचिन्मृगशिरः सार्द्धं न भो व्याधग्रहायते १० रावणः साभ्यसूयम् अहो महोदरा
मात्यकिमर्थं वल्गासे पश्य

ताः निरालोकीकृताः एतेन तद्बहुत्वमुक्तम् ९ क्वचिदिति पूर्वाचरमचरण उत्तरारेव त्वुपलक्षितो मीनः अश्विनीभरण्युपल
क्षितो मेषः कृतिकासर्वैव सार्द्धं आद्रासहितं मृगशिरः व्याधग्रहेपि मीनो मत्स्यः कृतिकारूपाणिका कृतिकारूपाणिकेति द्वौ मृगशिरौ मृगमस्तकं सार्द्धं
सरुधिरम् १० रावणः एतदुक्तेरात्मनो मंगलमवगम्याक्षिपति प्रतापमिति प्रतापाक्रांतः शैत्यमाश्रयतीति प्रसिद्धं तदेव धातयति अपरजलधौ पश्चिम

समुद्रे मज्जति पूर्वसमुद्रे उन्मज्जति स्वस्य जनिरुत्सर्गस्य स्नानकमलम् ११ विदेहेति दृष्टेर्मधुपांगना साम्यं रामस्य तमालसाम्यमिति सुगमम् १२ हेमेति वा
नराणां मध्ये एकेवानराः सुगमम् १३ विरमेति काचित् कुंभकर्णस्य प्रेयसी कर्णाभ्यर्णे चीत्कुर्वन्तं महोदरमिति कथयति इति किं विरमविरमेत्यादिसर्वत्रानादरेषी-

प्रतापं सं सोढुं रविरपि दशास्यस्य न विभुर्निमज्जत्युन्मज्जत्यपरजलधौ पूर्वजलधौ हरिः शोते गार्हो निवसति हिमाद्रौ पुरहरो विरिञ्चिः किं
चापि स्वजनिकमलं मुञ्चति न वा ११ अत्रांतरे यथा रावणो न वेत्ति तथा शोकवनि कास्थिता विमाने जानकीमारोप्य रामं दर्शयति स्र
मा विदेहदुहितुर्दृष्टिदंशग्रीवरिपौ वभौ सुनीले वमनोरम्ये तमाले मधुपांगना १२ तत्र रामकटके वानराणां हेमप्राकारजघनोरत्नद्यु
तिदुकूलिनीं लंकामेकेत्रिकूटस्य ददृशुर्वनितामिव १३ लंकायां रावणः शोभोदरसर्वैर्मंत्रिभिः प्रबोध्यतामथ वीरः कुंभकर्णः महोद
रः यदाज्ञापयति देव इति निष्क्रम्य कुंभकर्णनिद्रालयं जंगामतत्र कुंभकर्णप्रिया विरमविरमतूर्णं कुंभकर्णस्य कर्णान्तरवत्तु तव निना
दैरेष निद्रां जहाति इति कथयति काचित् प्रेयसी प्रेक्ष्यमाणा मशकगलकरं द्रोहस्तिभूयं प्रविष्टम् १४

प्सा किं भूता प्रेयसी मशकवत् कुंभकर्णगलक

रंधोकंठरंधोमुखेन श्वासाना पूर्यापोत्संहस्तिभिराक्रमणस्यापि गलच्छिद्रे मशकवत् यथा अनेके मशकाः कस्मिंश्चिच्छिद्रे विशन्ति एवं मुखवाश्वासेनास्यांतर्गतं हस्ति
समूहं प्रेक्ष्यमाणा योतहस्तिभिरपि नावबुद्धः सकथं भवेच्चीत्कारैरिति भावः १४

निद्रामिति यदि यदा तथापि गजाक्रमणमंत्रिचीत्कारैरपि तदा संगीतमाकर्ण्य विनिद्रो जात इति शेषः अमृतं अमृतवन्मधुरं परममत्युत्कृष्टलक्ष्मि १५ कुंभकर्णी
स्थापनभियावानरानवलोक्याति सदयो मारुतिः आशीरनुवदति जृम्भेति रामचंद्रः पायात् किं भूतः जृम्भा संभारेण जृम्भातिशयेन भीमं येत् श्रुकुटितटं तेन सह
नटत् आविर्भवत् कुंभकर्णी हृहासस्तस्य व्यासेन विस्तरेण युक्तो यो व्याकोशो तरालस्तद्युक्तं यद्व्यतिरेकस्य व्यतिकरेण किमिदमित्यज्ञानेन च किं ताये प्राणिन

कुंभकर्णीः निद्रां तथापि न जहौ यदि कुंभकर्णीः श्रीकंठलब्धवरकिन्नरकामिनीनाम् गंधर्वयक्षसुरसिद्धवरांगनाना माकर्ण्य गीत
ममृतं परमं विनिद्रः १५ स्वकटके रामः जृम्भा संभारभीमश्रुकुटितटनटत् कुंभकर्णी हृहासस्तस्य व्याकोशवच्च व्यतिकरचकित
प्राणिपुण्यप्ररोहम् लीलालोलन्मृणालीमृदुमिथिलसुतासंगभूपालहंसः पायात्सिंदूरपूर्वाचलशिरवरशिरः शेरवरो रामचंद्रः १६
लंकायां कुंभकर्णीः सुप्तोत्थितः कवलयन्पलशैलजालं तीव्रासवं परिपिबन्तपि कुंभकर्णीः तृप्तिं जगाम नतयेत्यवदत्सुराया गंगां पिबामि
यमुनां सहसागरेण १७

स्तेषां पुण्यप्ररोहः पुण्योदयस्तद्रयनिवर्तक इति पुनः लीलार्थे लोलं तीचंचलामृणालीपद्मिनी तद्वन्मृद्वीचयामिथिलसुतात
स्याः संगे राजहंसः यथापद्मिनीसंगाद्राजहंसो मोदते तद्वदयमपि सीतासंगादिति भावः पुनः सिंदूरवदरुणोयः पूर्वाचल उदयगिरिस्तस्य शिरवरे शिर इव शिरः
सूर्यस्तस्य शेरवरः शिरोरत्नसूर्यकुलकेतुरिति १६ सुप्तोत्थित इति पलशैलाः मांसगिरयस्तेषां जालं बहुपर्वतोच्चमांसराशिमिति तीव्रासवमतिमादकमदिरां यदा

तृप्तिनजगाम तदा इत्यवदत् इति किं सुराया इत्यादि १७ उपस्थितमिति तं कुंभकर्णं किं भूतम् लंकाशिरः लंकाशिरवरं निर्मितं जानुदधं जानुप्रमाणेन यस्य तम् उ
त्थितस्य लंकाशिरवरं जानुप्रमाणमिति भावः प्रमाणे दद्यादयः भो मारुते एतत् किं यंत्रमुदस्तं अष्टधा तु घटितं लंकाप्रक्षेपकरणं यंत्रं यद्वा यंत्रकाल उदितः किं यंत्रं का
लेक्षुचक्रयोरिति विश्वः मारुतिर्नेत्यवादीत् यंत्रं नेति च पुनः कुंभकर्ण इत्यवादीत् १८ यद्यपीति सर्वत्र गा सर्वतो रवंडिता सर्वत्र गीयते प्रमाणीक्रियते वा सुगमं

स्वकटके रामः उपस्थितं वीक्ष्य तमाहरामो लंकाशिरो निर्मितं जानुदधम् भो मारुते यंत्रमुदस्तमेतत् किं नेत्यवादीत् स च कुंभकर्णः १८
कुंभकर्णः रावणसमीपभागमागम्य भो राजन् यद्यपि क्षितिपालानामाज्ञा सर्वत्र गा स्वयम् तथापि शास्त्रदीपेन संचरं त्ययनीश्वराः
१९ रामाय जानकीदेयेत्यभिप्रायः रावणः इदं भ्रातृवचः श्रुत्वा तथेत्याह दशाननः शास्त्रनिः संशयावाचः सतां कस्य नवल्लभाः २०
जानकीं न समर्पयामीत्यभिप्रायवान् रावणः सावज्ञम् उत्क्षिप्तस्फटिकाचलेंद्रशिरवरश्चेणीनिघृष्टांगदैरेभिः पीनतरैः सुरासुरभ
यप्राप्तप्रतिष्ठैर्भुजैः संग्रामे मम कुंभकर्णविजयः किल ऋजाडंबरः प्रत्याशा शिथिलोऽस्म्यहं ब्रजपुनः स्वापायनिद्रालयम् २१

संचरं त्यवरे सतामिति पाठे शास्त्रमेव दीपस्तस्मिन्सति असतामशास्त्रवर्तिनां अवदेगतां रूपे मार्गे संचरंति साधव इति शेषः १९ इदमिति तथेति शिरश्चा
लनेनांगीकारः सतां शास्त्रानुवर्तिनां शास्त्रनिः संशयावाचः शास्त्रनिर्णयांताः वदकस्य नवल्लभा इति वा पाठः सुगमं २० उत्क्षिप्तेति उत्क्षिप्त उद्धृतो यः स्फटिका

चलः कैलासः किंलयेतिशेषः सुगमम् २१ राजन्मिति बलवांश्चासौ विद्विद्रामस्तस्य मत्सकाशात् शोक शल्यं अहमहमिकया पूर्वशौर्यं प्रकटनेन अहं पूर्वम्
हं पूर्वयुद्धाहोः हमिकामतेत्यभिधानचिंतामणौ अन्यत्सुगमम् सर्वकल्याणानां आश्रयंतांत्वामितिशेषः २२ अयीति अयीतिसंभावनायां हेकपिकुलम
ल्लाः हेकपिवराः मुधाभीताः संतः किंयात कस्माद्भजत तदुपपादयति नहीति अत्रयुद्धदृष्टांतद्वयमाह जलधरपोतो मेघबालोपि अल्पतरमेघोपीत्यर्थः पोतो

कुंभकर्णोभीममालंब्य राजन्मागाविषादं परिहरबलवद्विद्विषः शोकशल्यं कल्याणान्याश्रयंतामहमहमिकयानोभवंतंजहामि
कः कालः कोविधाता किमरिकुलभयं कोयमः केचयाम्याः कोरामः केकपींद्राश्चलतिमयिरणोरोषितेकुंभकर्णे २२ रावणः सानंदं म
हाबलपराक्रमैराक्षसभरैः परिवृतोरणप्रांगणेवतरतुवत्सः कुंभकर्णः साक्षेपंतथाकृत्वा अयिकपिकुलमल्लाः किंमुधायातभीता
नहिजगति भवद्विर्युध्यतेकुंभकर्णः अपिजलधरपोतोलेदि किंस्वल्पकल्यामपिमशक कुटुंबं केसरी किंपिनष्टि २३ अपिच नाहंवाली
सुबाहुर्नचस्वरशिरसौदूषणस्ताटकाहं नाहंसेतुः समुद्रेनचधनुरपियश्र्यंबकस्यत्वयात्तम् रेरेरामप्रतापानलकवलमहाकालमूर्तिः कि
लाहंवीराणांमौलिशल्यः समरभुविचरः संस्थितः कुंभकर्णः २४ वार्यान्बालयोरितिहैमी कुल्याल्पाकृत्रिमासरिदित्यमरः लेदिआस्वादयतिपि

नष्टिमारयतिराक्षसबालोपि अल्पबलेर्वानरैर्नयुध्यते ममतुकाकथेतिभावः २३ नाहमिति स्वरश्चत्रिशिराश्चैतौराक्षसजातौ आतंभग्नंरामस्ययः प्रतापान

लस्तस्ययः कवलस्तद्रूपाय महाकालरूपः अथवागर्थः बाल्यादिभिरशनपूर्तिर्नजानामयातुरामप्रतापाग्निस्तृप्तो भविष्यतीत्याह रामप्रतापानलस्यकव
लाययो महाकालस्तस्यमूर्तिरेकोस्मीति बुभुक्षितरामाग्रे रतिकालोयातस्तत्पूर्तिरेद्येति भावः २४ सुग्रीवमिति बाहुमूले कक्षायां गाढं यथा स्यात्तथा निष्पी-
ड्य पुनरचेतनं ज्ञात्वा भुजेन कंठे देशे क्षिप्त्वा संदधानः सन् सानंदं यथा स्यात्तथा लंकां जगाम कूर्परेण बाहुमध्यस्थानेन स्यात्कफोणिस्तु कूर्पर इत्यमरः २५

ततो गगनमुत्सृत्य सुग्रीवं बाहुमूले पुवगवलपतिकंठदेशे भुजेन क्षिप्त्वा निःपीड्य गाढं रजनिचरपुरीं संदधानो जगाम सा
नंदं कुंभकर्णस्तदनु कपि भटस्तस्य तूर्णं सकर्णं घ्राणं जग्ध्वा जगाम स्वशिविरमुदरं कूर्परेणाभिहत्य २५ कुंभकर्णः निश्चस्यो
त्सृज्य बाष्पं नयनकमलयोश्चात्मनो वारि दत्वा कृत्वा लंकां पगूढं सकरुणमपुनर्भाविनीत्वा त्रिशूलं क्रोधाधः कालमूर्तिः प्रलय
हुतवहां गारनेत्रो विकर्णश्चिन्नघ्राणो वतीर्णः पुनरपि समरप्रांगणे कुंभकर्णः २६ तं दृष्ट्वा जीविताशंगिरिवरकुहरं त्रस्तचित्ताः
कपींद्राः केचित्पादां तवात प्रचलितपवनां दोलिताः स्वेचरंति केचिद्दोर्दुचंडभ्रमणनिपतिताः शोणिता न्युद्गिरंति प्राणान् केचित्स्र
वीराः कथमपि दधति स्फीतफूलकारभिन्नाः २७ निश्चस्येति नयनकमलयोः सकाशात् बाष्पमुत्सृज्य आत्मनः स्वस्य वारिजलं दत्वा सकरुणं यथा स्यात्

तथा लंकां पगूढं लंका लिंगं कृत्वा कीदृशं लंकां पगूढं अपुनर्भावि यत् पुनर्न भवतीत्यपुनर्भावि सुगमं २६ तमिति तं अरूपं दृष्ट्वा त्रस्तचित्ताः गिरिवराणां कुहरं विव

रेचरंतिगच्छंति नागलोकोथकुहरं सुषिरं विवरं बिलमित्यमरः पादांतवातप्रचलितएवनांदोलिताः पादांतवातात् प्रचलितोवेगवान् यः पवनस्तेनांदोलिताः
संतः स्वेचरंति निर्गच्छंति स्फीताः वर्धिताश्च ते फूलकाराश्च ते भिन्नाविदीर्णाः अन्यत्सुगमम् २७ उत्क्षिप्येति केनाप्यजितमित्यजयम् त्रिपुरांतकस्य रुद्रस्य शूलं रु
द्रप्रसादप्राप्तमिति कोटितडितामिवयाः प्रभास्ताभिर्घोरंदुः प्रेक्ष्यं रक्षः कर्तृकुंभकर्णः तारापतेः सुग्रीवस्योरसि निक्षिपति सतीत्यन्वयः रघुणा श्रीरामेण तन्निशू
लं इषुणा बाणेन निरस्तं अंतरैव रवंडितम् २८ तत्क्रोधमनुवर्णयति क्रोधाग्नेरिति कुंभकर्णः क्रोधाग्नेः सकाशात् जाठरो योगिनिस्तस्मात्सकाशात्क्रोधात्सुधाबाधा

उत्क्षिप्य शूलमजयं त्रिपुरांतकस्य संहारकेतुमिव कोटितडित्यभाभिः घोरं ज्वलंतमुरसि निक्षिपति स्मरक्षस्तारापतेस्तदिषुणा रघु
णानिरस्तम् २८ क्रोधाग्नेर्जाठराग्नेः कपिशिविरगतो मुहुरं व्याददानो वच्चे निक्षिप्य कोटिकं वलयति भटानुत्कटान् कुंभकर्णः कांश्चि
त्पन्थापिनष्टि श्वसनसहचरावानराः कर्णरंध्रान् निर्गच्छं त्येक एतान् पुनरपि दर्शनैश्च विन्तानन्ति घोरम् २९ सव्येन सांद्रशिबिरं स्वकरेण धुन्व
न्यात्ताननस्य कटकं तत उत्तरेण सुग्रीवमेव कपिवीरवरेषु सत्सु जग्राह कोपकलितो युधि कुंभकर्णः ३० दितिकोटिं भटान् कोटिं संख्या कान्वा नरमु

ख्यान्वच्चे निक्षिप्य कवलयति कपिशिविरः कपिकटकः श्वसनसहचराः उच्छ्वाससंगिनः एकेवानराः मुखस्था अपि कर्णरंध्रान् निर्गच्छंति घोरं यथा स्थान्तथा दर्शनं रवं
डितानप्येतान् कर्णद्वारा निर्गतां पुनरन्ति पुनश्चर्वयति अन्यत्सुगमम् २९ सव्येनेति सः कुंभकर्णः सव्येन करेण वामहस्तेन सांद्रशिबिरं निबिडावमोचनं कटकं

धुन्वन्विद्रावयन् ततो विद्रावणानंतरं उत्तरेण दक्षिणहस्ते न सुग्रीवमेव जग्राहेत्यन्वयः स्वयं रूप्यकर्तृत्वात् अन्यत्सु बोधम् ३० तातमिति तातं सुग्रीवं गारुत्मते
न गरुडपाशेन शत्रुकुंभकर्णमुक्तोपि कुंभकर्णहस्तादलितः कपीन्द्रः सुग्रीवः यावन्निः श्वसिति सचेतनो भवति तावत् सकुंभकर्णः पतित्वोत्थितः सन्नरसिंहपदा
नरसिंहपाशेन अंगदमपि बंध ३१ दृष्ट्वेति तदुभयं सुग्रीवमंगदं च ग्रस्तं बद्धं स्वेन रूपेण अग्निरूपेण तदवतारत्वात् रक्षः कर्म राक्षसं दहतीति तदनुदाहमनु

तातं विलोक्य विषमस्थमथांगदस्तं गारुत्मतेन भुवि पातयति स्म शत्रुम् मुक्तोपि निः श्वसितियावदसौ कपीन्द्रस्तावद्बन्धनरसिंहप
दांगदसः ३१ दृष्ट्वानीलस्तदुभयमपि ग्रस्तमाक्रम्य रक्षः स्कंधे मौलौ श्रवणकुहरे घ्राणवज्रोदरेषु तीव्रज्वालोदहतिकुपितः स्वेन रूपे
ण गीरः क्रव्यादो भूतदनु विकलः प्रोत्थितो वानरेंद्रौ ३२ लंकाशिरस्थो रावणः लंकेश्वरस्तमवलोक्य रणोज्वलंतं कादंबिनी सहचरा
मृतवारिधारा तूष्णीं मुमोच तदुपर्युपलब्धसंज्ञो भोक्तुं कृतांत इव नीलनलौ सदध्यौ ३३ जांबवान् दंभोलिं कुंभकर्णं गिरिमिव तरसा
तयज्जानुबंधं कंठंगाटं विरच्य स्वभुजगुरुमदं जांबवानुग्रवेषः निर्मुक्तो तावभूतामभवदथ मरुत्पुष्पवृष्टिस्तदंगे गुल्फाघातेन रोषा
द्रजनिचरवरस्तन्निरस्योपतस्थौ ३४ लक्ष्मीकृत्य क्रव्यादः कुंभकर्णः विकलो भूत् ३२ एतदंतरा वानरेंद्रौ सुग्रीवांगदौ कादंबिनी मेघमालानलसहायवान्

तस्य चांमृतवारिधारातां लब्धसंज्ञः प्राप्तचेतनः कुंभकर्णः अन्यत्सु बोधम् ३३ दंभोलिरिति उग्रवेषः कोपातिशयात् जांबवान् जानुबंधं यथा स्यात् तथा जानुबंधं

धं जानुप्रहारं तरसाबलेन कुंभकर्णमपातयदित्यर्थः दंभोलिर्वज्रः गिरिमिव किं कृत्वा गाढं यथा स्यात्तथा कंठं विरच्य गृहीत्वा स्वभुजयोर्गुरुर्मदो यस्य अथ तो
नीलनलो निर्मुक्तावप्लूतां तदंगे जावदंगे मरुद्भिर्मुक्तापुष्पवृष्टिरभवत् ततो रजनिचरवरः कुंभकर्णः गुल्फाघातेन तं जांबवंतं निरस्याक्षिप्योत्तस्थौ ३४
आलक्षित इति माहेशोरुद्रावतारः हनुमान् समरेऽवतीर्य स्थानं शत्रुस्थानं जगामेत्यन्वयः किंभूतः रिपोः सकाशात् परिशंकितेन निर्भयेन रघुवरे-

आलक्षितो रघुवरेण सलक्ष्मणेन कालांतकादिव रिपोः परिशंकितेन स्थानं जगाम हनुमान् समरे वतीर्य माहेश उग्रनरसिंह
इवारुणाक्षः ३५ मैनाको मेरुशृंगस्थित इव हनुमत्पाणिपद्मेन गेंद्रः कल्पांतं मंदराग्रेऽजन इव समरे मुद्गरः कुंभकर्णो अद्रिं कृत्वा द
वीरः प्रहितमनिलजेनाच्छिन्नसुद्वरेण लंगूलेनाजने योद्धुतजनितरुषामुद्गरं द्राक्चकर्ष ३६ रामः अत्रांतरे रघुपतिः शरयु
ग्मं मैद्रं द्राक्कुंभकर्णनिधनायरणे मुमोच भित्वा बिभेद हृदयं धरणीमथैको मूर्धानमुद्धतमखंडयदस्य चान्यः ३७

ण आलक्षित आलोकितः परिवर्जने यद्धारिपोः परितः शंका इत्यायस्मात्तेन कस्मादिव कालांतकादिव कालः प्रलयस्तत्कर्तुं रंतकादिव उग्रश्चासौ नृसिंहश्च
क्रुद्धनरसिंह इव ३५ मैनाक इति हनुमत्पाणिपद्मेन गेंद्रः गिरिरिव भातीति शेषः कसमरे कल्पांतं कल्पानामपि समर्थानामपि अंतो यस्मिन् मंदराग्रे मंदरशि
रसि अमृतमंथनार्थं मंदराक्रमणार्थं अजनो भगवानिव कुंभकर्णो मुद्गर इति शेषं सुबोधं ३६ अत्रांतरे इति ऐंद्रं इंद्रप्रदत्तं द्राक् शीघ्रं शरद्वयं कृत्यमाह भित्त्वेत्यादिपद
द्वयेन सुबोधं ३७

ह. ना.
८४

अंक
११

उद्यदिति तुहिने उत्तरभागे हिमवदभ्यर्णे यदंभसि यस्य मूर्ध्नि कपालस्थजले पुच्छनिकृतः हनुमत्पुच्छताडितः ३८ अथ लक्ष्मणो रामवीर्यमधिकृत्य कबंधम
नुवर्णयति देवा इति प्रतिनिधिस्तुत्यः सर्वमेव सुबोधम् ३९ उक्त्रांतोपीति स्वदेहात् राक्षसांतरात् उक्त्रांतः उद्धतोपि अप्सरोभिर्वरणार्थमाकृष्यमाणोपि विमा

हनुमान् उद्यन्मरुत्तनयचंडचपेटघातान्मूर्धापपाततुहिने रजनीचरस्य भग्नोभविष्यति यदंभसि भीमसेनो बभ्रामपुच्छनिकृ
तोगगने कबंधः ३८ देवाः सर्वे विमानान्यपनयंतरवेः स्थंदनो यातुदूरं रेशारवामृगेंद्राः परिहरतरणप्रांगणं राक्षसाश्च वज्रत्रस्तांज
नाद्रिप्रतिनिधिरवधिः सर्वे विस्मापकानां लंकातं कैकहेतुर्निपतति नभसः कैभकर्णः कबंधः ३९ मृतः कुंभकर्णः उक्त्रांतोपि स्वदेहा
त्प्रवरसुरवधूदोर्भिराकृष्यमाणः प्राणत्राणाय भर्तुः पुनरपि समरापेक्षयानारुरोह संगीते नारदाद्यैर्मृदुपुरजरवैः स्तूयमानो विमा
नंवीरः संग्रामधीरः शिवशिवसकथं वर्णयते कुंभकर्णः ४० लंकाशिरवरस्थो रावणः सविस्मयं मरुच्चंद्रादित्याः शतमखमुखवास्तेक
तुभुजः पुरद्वारे यस्याः सभयमुपसर्पेत्पुनर्दिनं प्रकोपव्याकंपाधरतटपुदैर्वा नरभटैः समाक्रांता सेयं शिवशिवदशग्रीवनगरी ४१

न नारुरोहेत्यन्वयः अनारोहणे हेतुः भर्तुः रावणस्य प्राणरक्षणाय पुनरपि संग्रामेच्छयेति नारदाद्यैर्नारदमुखैर्गंधर्वैः कीदृशीः सुष्टुगीतानियेषांतैः ४० मरुदितिते प्रसि-
द्धः इंद्रः मुखमिव मुखं येषां ते यस्याः लंकायाः पुरद्वारे बहिर्द्वारे पुरद्वारं तु गोपुरमित्यमरः समाक्रांता सर्वतो वरुद्धा प्रकृष्टकोपेन यो व्याकंपः विशेषेणा समंततस्तद्युक्तानि अ
धरपुटतरानियेषांतैः ४१

८४

इति श्री हनुमन्नाटकटीकायां कुंभकर्णवधो नाम एकादशोऽंकः ११ सेनामुखं तु नासीरं इत्यमरः नाहमिति अहं आत्मनि सौमित्रिप्रतियोमदीयः कोपस्तस्या-
 ल्पमपि कारणं न जाने येनेन उपहन्यामीति ननु चेत्त्वधिकारणं नास्ति तर्ह्यसौ कथं रुष्टस्तत्राह चंचलबुद्धीनां लक्ष्मणसदृशानां स्नेहकोपावकारणौ निर्निमि-
 तौ यद्वा अः विष्णुः तत्प्रेरितो यद्वा यमर्षः नूनमिति ज्ञात्वा च लबुद्धीनामसमीक्ष्य कर्तृणां मादृशां स्नेहकोपौ अकारणौ विष्णुनिमित्तौ तस्य शुभाशुभकर्तृ-

इति श्री हनुमन्नाटके कुंभकर्णवधो नाम एकादशोऽंकः ११ रावणः सक्रोधम् तूर्णं पूर्णकटकं पुत्रमिन्द्रजितं दुष्करसमरयज्ञे
 अध्वर्युं वृणोति स्म इन्द्रजित् सत्वरं कुंभकर्णवधामर्षमूर्च्छितः सीतापतिवधे बद्धलक्ष्यः समरचत्वरेऽवतीर्णः इतो लक्ष्मणो धनु-
 र्गुणतण्का रैर्धरणिर्गगनांतरमापूरयन् कोपानलज्वालावलीभिः सलंकाधिपांलंकां कवलयन्धोरसमरनासीरे वतरति स्म रावणिः ल-
 क्ष्मणमवलोक्य नाहं सौमित्रिकोपस्थजाने ल्पमपि कारणं नूनं चंचलबुद्धीनां स्नेहकोपावकारणौ १ अपिच क्षुद्राः संत्रासमेतौ विज-
 हतहरयो भिन्नशक्तेण कुंभायुष्मद्देहेषु लज्जां दधति परममीसायकानिष्पतंतः सौमित्रेतिष्ठपात्रं त्वमसि मरुषां न च हं मेघनादः किं-
 चिद्भ्रूंगलीलानियमि तजलधिं राममन्वेषयामि २ त्वात् १ क्षुद्रा इति क्षुद्रा अल्पतराः हरयोपिवानराः एनं मदुपस्थितं संत्रासं विजहत त्वजत कुत इत्य-
 त आह युष्मद्देहेष्विति लज्जा क्त्वे निमित्तमाह भिन्नेति हे सौमित्रे त्वमपि तिष्ठ रणादुपरम कुत इत्यत आह मरुषां पात्रं नासीति तर्हि किं करिष्यसि इत्यत आह राममिति २

सुग्रीवेति सुग्रीवादयस्ते रावणिं नोपश्यंति समेधनादः घोरैर्बाणैस्तान् सुग्रीवादीन् प्रहरति स्मेत्यन्वयः अदर्शने हेतुमाह बाष्पजलकणाः अंधकारश्च तद्युक्तेन जलदेनांतरितं आच्छादितं बाष्पोजलकणो बाष्पेनेत्रवारिणिचाप्यथ इति धरणिः ३ मायेति कालजलदस्य प्रलयमेघस्येव ध्वनिर्निर्यस्यसः फणिपाशो नागपाशः तदा च तैर्नागपाशात्मकैरिति तौरामलक्ष्मणौ अपातयत् बबन्ध वागर्थः शक्रः पविना मेरुमंदरगिरी इव तौरामलक्ष्मणौ अपातयत् पातयामासेत्यर्थः अहो किमर्थे व्ययम्

सुग्रीवमारुतिनलांगदनीलमुख्या बाष्पांधकारजलदांतरितं प्रचंडम् तं रावणिं जलदमंडलमांस्थितं नोपश्यंति तान् प्रहरति स्म स घोरबाणैः ३ मायारथं समधिरुत्थ नभस्थलस्थोगंभीरकालजलदध्वनिरुज्जगर्ज बाणैरपातयदहो फणिपाशबद्धैस्तौ मेरुमंदरगिरीपविनेव शक्रः ४ अत्रांतरे पूर्ववैरमनुस्मरंती चक्रवाकी सरोवरस्था शशापयो मेदधितं सरामः सलक्ष्मणो रावणिबाणजालैः रणोहतो यमुदमुदहंती चंद्रोदये नृत्यति चक्रवाकी ५ सरमा श्रुत्वा हतिं दशरथात्मजयोर्विमानमारुत्थ पुष्पकमवाप्य दशाननस्य आज्ञानिनाय सरमा जनकस्य पुत्रीं सीताविदीर्णलदयासिदिवं गतासि ६ ४ शशापयो मे इति पद्यं कस्यापि समस्या रूपं अत्रानुपयुक्तम्

५ श्रुत्वेति हतिबंधनं दशाननस्याज्ञामवाप्य जनकपुत्रीं पुष्पकं विमानमारुत्थ गतासि सादरं यथा स्यात्तथा खड्गक्षेपनयोरसिरिति धरणिः गत आक्षेपो यत्र तत्र असिदिवं निनाय असियुक्तादिवं संग्रामभूमिं निनाय यौस्त्रिंशोरणनाकयोरिति हलायुधः असिपदेनातिभीषणत्वमुक्तम् किंभूता सरमा सीतार्थविदी

र्णद्वयं यस्याः सा सरमा गतासि सादरं यथा स्यात्तथा असिदिवं यज्जयादियुक्तरणं निनाय मायया प्रापेति वाक्यार्थः ६ किमिति अहं हेति स्वेदे भार्गवा-
दीनां सावाणी अनृता जाता सा काया त्वया सह मे मां प्रति कर्मणि षष्ठी इति आलापिता इतिका सीते त्वं सधवा स्याः न कदाचिद्विधवा त्वं प्राप्नुहीति कुत इत्य-
पेक्षायामाह कीदृशी मग्नौ च तौ चूचुर्कोच एवं भूतौ कुचौ यस्याः सा उक्तं च आभोगमग्नशिरसौ यस्याः स्तः सततं कुचौ सानारी सधवानित्यं न कदाचित्तदपि

जानकी किं भार्गव च्यवनगौतमकाश्यपानां वाणी वसिष्ठमुनिलोमशकौशिकानां जातानृताप्यहहपालयिता त्वयामे स्यान्म-
ग्नचूचुकुचौ सध्वैति राम ७ हाराय वप्रियतम स्फुरती हरामो बाहुस्तथानयनमप्यनृतं किमेतत् नाद्यापि चन्मधुरनिर्मलदृष्टि-
पातैः संभावयस्यपि विलासगिराभुजाभ्याम् ८ उक्तं च यतः संमानितापिन तथा मुदमभ्युपैति मात्रा तु जेन जनकेन तथा यजेन आ-
श्वासितापि रमणी रमणेन तूष्णीं प्रेम्णायथामधुरनिर्मलदृष्टिपातैः ९ प्राणेश्वरः प्रतिगिरं नददाति रामो हावत्सलक्ष्मणममापनये-
नरुष्टः मदत्सलस्त्वमपि नोत्तरमाददासि ज्वात्वाभुवं मम कृतेऽथ दिवं गतौ वा १०

येति बहवः ७ सा भवतु नामानृता शकुनोप्यनृत इत्या-
ह हेति बाह्वादिकमप्यनृतं कथं जातमित्यत आह अद्यापि एतावन्मयोक्ते सति निर्मलदृष्टिपातैर्मौनसंभावयसि न सुरवयसीति ८ उक्तं च यत इति ९
राममुत्कालक्ष्मणमुपालभते प्राणेश्वर इति हाक एवंत्सलक्ष्मणममापनयोनयाभावस्तेनरुष्टः प्राणेश्वरो रामः प्रत्युत्तरं नददाति रक्षो हस्तगतायाः

प्राणधारणमनयः महत्सलस्त्वमपिमातृस्मेहवान् त्वमप्युत्तरं न ददासि तन्मया ज्ञातं सुवंपत्रां त्वाममकृते दिवंगतो वा वितर्के १० प्राणेति हे प्राणाः यावत्
मा इति मां स्वर्गेष्वनवलोक्य तो इमौ राम लक्ष्मणौ स्वर्गाद्ब्रह्मलोकं नाधिगच्छतः न ब्रजतः तावज्ज्ञरिति शीघ्रं यूयमिति शेषः दिवं ब्रजतेत्यन्वयः एवमुक्ते सति
साधुगिरासीते विषादं मा कार्षीरयं जीविष्यतीति सरमोक्त्या संगरेण संप्राप्तेण सहजनकजाशवासानिलं मुमोच उच्छ्वासं त्यक्तवती रामावलोकनं चकारेति भावः

स्वर्गादिमोक्षरिति मानवलोकयंतौ न ब्रह्मलोकमधिगच्छत एव तावत् प्राणादिवं ब्रजत साधुगिरामुमोचश्वासानिलं जनक
जासहसंगरेण १० समरादपल्लतं विमानं सरमया रावण भयादित्यभिप्रायः अत्र वैकुण्ठाद्गरुडः हाहाकारं निशम्य त्रिभुव
नविदितं रावणोः कर्मघोरं क्रोधाग्नेधूमधारीदलितरिपुकुलं त्रासयन् राक्षसेन्द्रम् पक्षाघातप्रचंडप्रचलितपवनध्वस्तशैलेन्द्र
पातैः संप्राप्तो वेन तेयः स्ववदमृतरसो जीवयामास रामम् १२ रावणिः सप्तयंरणसंकटमुपलभ्य सप्रपंचं पापो विरच्य समरेज
नकस्य पुत्रीं हारामरामरमणोति गिरं गिरंतीम् खड्गेन पश्यतवदन्निति रे प्रवीरामायामयी शिवशिवेन्द्रजिदाजघान १३

हेति क्रोधाग्नेः सकाशात् याधूमधारीधूमातिशयस्तेन दलितं रिपुकुलं येन तृतीयचरणार्थेन राक्षसेन्द्रं त्रासयत् स्ववदमृतरस इति जीवनाय गर्भितो हेतुः वागर्थः
राममनुलक्षीकृत्य दृष्ट्वेत्यर्थः रामं दृष्ट्वा स्वयं सचेतनो भूदित्यर्थः तदवमानश्रवणाचेतनत्वात् १२ रामसंजीवनात्सर्वान् जीवयामासेत्यर्थः रावणिः सप्तयंरण

संकटमुपलक्ष्यसंप्राप्य रेवीराः पश्यत इति वदन् सन् इंद्रजित् मेघनादः अन्यत्सुगमम् १३ द्विधेति ब्रह्मवेदस्तस्योपदेशात् अथर्वणमंत्रोपदेशात् यद्वा ब्रह्मा
प्रजापतिस्तस्याज्ञातः वक्ष्यमाणशक्तित्वात् निकुंभिलः त्रिकूटांतः पातिगिरिः अवतं कुंडं तत्राभिचारकर्मणामाचार्यमुत्सादयितुं जगामेत्यभिप्रायः १४
दृष्ट्वेति गुर्वीमूर्च्छामासाद्य दीर्णं रामशोकात्सीताखंडनाद्वा दीर्णं विदलितं सीतापुत्रित्वाभिमानात् गिरं वेदवाणीं न स्मरसि अजोनित्यः शाश्वतोयं पुराण

द्विधा कृतान्तां पुनराददानो मायारथस्थो बरवर्त्तनाच्च ब्रह्मोपदेशात्स निकुंभिलाद्रेर्न्यग्रोधमूलावतमाजगाम १४ समरचत्वरैरा
मः दृष्ट्वा मायाजनकतनयाखंडनं रामचंद्रो गुर्वीमूर्चितलमुपगतो दीर्णमासाद्य मूर्च्छाम् तत्सादाग्रे पुनरनुजनिश्चेतनां प्राप्य रामं हृत्वा
संगे स्मरसि न गिरं व्याहरन्नित्यरोदीत् १५ लक्ष्मणः सिंचत्येनं विकचनलिनीगर्भनिर्मुक्तवारांधारासारैर्मलयजरसैरामधर्मोऽप्रमा
णम् यस्मादेतां त्वमपि पदवीमास्थितो ब्रह्मशापादित्यालापैर्विलपति दृशालक्ष्मणश्चक्रवाक्याः १६ इति स्मरणात् जामदग्न्यादत्तमुग्धत्व

रूपं वा १५ सिंचेति मलयजरसैश्चंदनोदकैः पुष्पितकमलमकरंदयुक्ताः याः वारास्तासांधारैर्वसरोयेषु तेः रामं सिंचति विद्योगतापशांत्यर्थमिति भावः दृशाहेतु
ना रामदुःखसंदर्शनात्सानंदं चक्रवाकीक्षणं विलापहेतुः कुतः यस्मात्त्वया पीश्वरोप्यति धार्मिकोऽपि एतां पदवीं मूर्च्छनरूपां ब्रह्मशापात्त्वं मुग्धो भवेति जामदग्न्यवचन
दास्थितः अतः धर्मोऽप्रमाणं शाप एव प्रमाणमिति अत्र गुर्वीज्ञापालनं धर्मस्तत्कृतेऽपि दुःखावगमात् धर्मप्रामाण्यमिति १६

१७ कुंडे इति शक्रेभकुंभदलनः मेघनादः अर्धचंद्राकारे कुंडे पलं स्वमांसमिति ज्ञातव्यम् तरसा बलेन १८ दोस्तं भेति घोरांधकारः आत्मीयानां कांतयै रूपरागो
तः सौमित्रिः रावणस्य पाणियुग्मे मेघनादस्य हृदशिरः छित्वा चिक्षेपेत्यन्वयः सर्वाजेयत्वमत्र हृदत्वम् कीदृशं हृदशिरः साद्रिसमुत्कटं वज्रैरेव समाकीर्णमुकु

सायथा एकेनाक्षणाप्रविततरुषा वीक्षते व्योम संस्थं भानोर्बिंबं सजल गलितेनापरेणात्मकांतम् अन्हृच्छेदे दयितविरहाशंकि
नीचक्रवाकी द्वौ संकीर्णौ विसृजति रसौ रौद्रकारुण्यसंज्ञौ १७ तत्र नि कुंभिलाद्रौ न्यग्रोधमूले वटे रावणिः सत्वरम् कुंडे विभीत
कसमिद्विरथा धर्चं द्वे शक्रेभकुंभदलनः पलमा जुहावह नूमान् शत्रुं जये रथवरेऽर्धसमुद्रतैः ग्नेर्यज्ञं बभंज तरसा हनुमानुपेत्य
१८ रंगप्रांगणोलक्ष्मणः शनैश्च रादाप्य दशरथे नार्पितं संहारास्त्रमनुस्मृत्य सानंदं शोकमपहाय रेरे मायारथा रूढ प्रौढ बाहुशा-
लिन्मेघनादमायां विभिद्यत्वां यमलोकं प्रस्थापयामि पश्य दोस्तं भास्फालके लिस्फुटविकटरवध्वस्त घोरांधकारः संहारास्त्रं नियोज्य
स्वधनुषि धरणीं पाणिना हृत्य वीरः क्रोधांधो रावणस्य ज्वलद नल शिरवामुद्विरन्याणियुग्मे स्थित्वा चिक्षेप सौमित्रिरथ हृदशिरो
मेघनादस्य साद्रि १९ इति हनुमन्नाटकं इंद्रजिह्वोनाम द्वादशोऽंकः १२

इति हनुमन्नाटकं इंद्रजिह्वोनाम द्वादशोऽंकः १२ तं साद्रिरुच्यते इत्यलं कृतिरुत्तौ अन्यत्सु गमम् १९ इति-
श्रीमिश्रमोहनदासविरचित हनुमन्नाटकदीपिकायां इंद्रजिह्वोनाम द्वादशोऽंकः १२ लंकेति चक्रं समूहः दशवदनत्वात् अर्धपथे अंतरैव तरसा बलेन

एकवीरघातिनी एकस्यासाधारणस्य वीरस्य निधनं यतः सकाशात् १ नितरां हनिष्यति आक्षिपति गुरोराक्षेपोहननातिरिक्त इत्युक्तत्वात् द्रागिति द्राक्षीघ्नं भंगो
त्रावमाननं कीदृशात् समरतः लंकापतेर्ददाः करतलप्रहाराः यस्मिन् तस्मात् केनापि मिषेण स्थानान्तरं विधेर्ब्रह्मणः संबन्धिनीवा अत्रेयंकथा तुष्टेन ब्रह्मणाऽस्मै-

सक्रोधं लंकेश्वरः सुतवधारुणावचक्रस्तत्रैकवीरनिधनां क्षिपति स्म शक्तिम् सोमित्रिवक्षसिरुचार्द्धपथोज्वलंतीं क्षिप्तां बु
धौ हनुमतातरसागृहीत्वा १ रावणः शक्तिग्रहणमवलोक्य सक्रोधं ब्रह्माणं हंतुमुद्यतः ब्रह्मासभयं नारदं सस्मार प्रविश्य
नारदः तात किमिति स्मृतो हं ब्रह्मा वत्सयावच्चारुतिः समरभूमौ तावदेकवीरघातिनी शक्तिर्लक्ष्मणं न भिनत्ति तस्मिन् नरभिन्ने
लंकेश्वरो मां नितरां हनिष्यतीति मत्वा समरतः पवनसूनुः स्थानान्तरं नेयः नारदः यदाज्ञापयति तात इति निष्क्रम्य द्राक् नारदोऽपि
तृभंगभयादनैषीत् स्थानान्तरं समरतः पवनस्य सूनुं लंकापतेर्ददचपेटभक्त्यहाराज्जग्राह रामरिपुरत्रविधेस्तु शक्तिं २ रावणः दृष्ट्वा
शक्तिग्रहणमधिकं राक्षसैर्द्रुतां तक्रोधाध्मातं ज्वलितत्तदयाग्निस्फुलिंगोऽग्रवेषः तामेव स्म क्षिपति निधने लक्ष्मणस्योऽग्रमंत्रैर्भि
त्वा वक्षस्थलमपि गता भूतलं कूर्मराजं ३ शक्तिर्दत्ता अनयामुक्तयामनुष्य वीरो नश्यतीति २ दृष्ट्वेति रावणः राक्षसैर्द्रोधिकं यथा स्थानं तथा कृतां
तस्यैव क्रोधस्तेनाध्मातो भर्जितश्चासौ ज्वलितोत्तदयाग्निश्च तस्य स्फुलिंगास्तत्सदृशैर्नेत्रादिभिरुग्रोऽवेषो यस्य एवं भूतो यातः किं कृत्वा हनुमता कृतं स्वशक्ति

ग्रहणं दृष्ट्वा अतएवोग्रमंत्रैः कृत्वा लक्ष्मणनिधनेतन्निधननिमित्तं शक्तिं क्षिपति स्म शक्तिमिति शेषः सापिलक्ष्मणवक्षस्थलं भित्त्वा भूतलं प्रतिकूर्मराजंगता विभे
देत्यर्थः भूतलभेदनेन कूर्मराजस्य चर्मतया कूर्मभेदनमाक्षिप्यते न तु वास्तवमिति भावः ३ तदेवभेदेन प्रकारं विवर्णोति शक्तिरिति कोपमाना द्रावणात्स
काशाद्भुजगपतिं पुरं जगामेत्यन्वयः किंभूता प्रौढानि यान्युग्राणि ते जांसि तैः प्रलयाय वीरक्षयाय समुदिता ये वीरप्रौढाः शौर्यगर्वितास्तेषामुग्रतेजसां

शक्तिः प्रौढोग्रतेजः प्रलयसमुदिता द्रावणात्कोपमाना द्रजेतीदीपयंती ज्वलितदशदिशो लक्ष्मणं वेधयंती हाहाकारप्रला
पंसकलजनभवं देवदैत्येन्द्रकंपं ब्रह्माद्यैस्तूयमाना भुजगपतिपुरं कारयंती जगाम ४ अत्रांतरे स्थानांतरादागत्य हनुमता प
श्चात्तापगते बिभीषणबले क्षीणो पूर्वगोचरे भूदेजां बवति पूर्वगमगणे संभूय भूय स्थिते शक्तिप्रौढमहाप्रहारविधुरे मूर्च्छागते ल
क्ष्मणे हारामे विलपत्य हो हनुमता प्रोक्तं स्थिरैः स्थीयताम् ५ अथ बिभीषणः रात्रौ ज्वलदुल्मुकं करे कृत्वा शिविरं पर्यटनप्रौढश
क्तिज्वालावलीकावलितान् वानरां न्यश्यति स्म कोजीवति न वेति तत्र जां बवंत मेवापश्यत् उपविष्टं मूर्च्छारहितं नान्यं जां बवान् बिभीषणं

प्रलयायेत्यर्थः देवदैत्येन्द्रकंपं यथा स्यात्तथा सकलजनभवं हाहाकारयुक्तं प्रलापं कारयंती भुजगपतिपुरं कीदृशं ब्रह्माद्यैः स्थिरो भवेत्यादि वाक्यैस्तूयमानं ४ प्रोक्तं रा
वणाहतलक्ष्मणाः वयं कथं कृत्वा यास्याम इति पश्चात्तापः भूयः पुनरपि असंभूय अगोचरी भूय स्थिते सति अत्र वानरा एव न संतीत्येव स्थिते स्थिरैः स्थीयतां धैर्यमवलंब्य स्थी
यतां अन्यत्सु बोधम् ५

अंजनीति येन हनूमता अजनीमाता सुप्रजा सत्सुत्रवती तु पुनः मातरिश्वावायुः सुप्रजाः सत्सुत्रवानितियोज्यम् पुंस्त्वेविसर्गलोपः ६ नैवेति आर्येण
भवतायथापरः स्नेहः वायुसुतेदर्शितस्तथानान्येषितिकिं ७ अद्यभूतरणे राज्यादिकं नापेक्ष्यं बलशौर्यादिकमेवापेक्ष्यमिति भावः एतेन हनूमतः शौ

अंजनीसुप्रजायेन मातरिश्वातुराक्षस हनूमान्वानरश्रेष्ठः कामं जीवति वानवा ६ विभीषणः नैवराजनि सुग्रीवे नैव रामेन चां
गदे आर्येण दर्शितः स्नेहो यथा वायुसुते परः ७ जांबवान् भोराक्षसेन्द्रविभीषण तस्मिन् जीवति दुधर्षे हतमप्यहतं बलम् हनूमति
गतप्राणे जीवन्तोपि हतावयम् ८ ततः सत्वरं जांबवता सह विभीषणः पृष्ठोपस्थितं मारुतिं विलपन्तं रामचंद्रमनुस्मरति रामः विभी
षणमवलोक्य गिरिन्यास्यं त्यमीवीरास्त्वयि वत्स दिवं गते मरिष्यामि ससीतो हं कया स्यति विभीषणः ९ भुक्ते मयि प्रथममस्मि फलानि
वत्स सुभे करोषि शयनं मयि जीवति त्वम् प्राणान् जहासि सुरलोकं सुखाय किं वा सापत्नभावमहह प्रकटीकरोषि १० इति तारस्वरेः
वैरुदंति रामः हावत्स लक्ष्मणाधिगस्तु समीरसूनुं यस्त्वं रणे पिपरित्त्वा पराङ्मुखो भूत् गोपायतीह भरतस्तु ममानुजः किं यत्त्वामधिज्य
धनुरुद्धतशक्तिपातात् ११

यतिशयप्रश्नः ८ गिरिनिति सुबोधं ९ भुक्ते इति कृतभोजने मयि जीवति त्वं प्राणान् जहासि तत्किं वितर्के वितर्कद्वयं द्योतयति वनवा
सादिक्लेशभीतः सन् सुरलोकं सुखाय अथवा सापत्नभावं प्रकटीकरोषि किं अत्र महासहायो नश्यत्विति सपत्नस्य शत्रोर्भावः सापत्न्यं तस्य भावविकारः सापत्नभावः १०

उत्प्लुत्य वंदनं गारुडस्थानम् यदेवं संसारमुत्थयिष्यति क्रमाविष्कृतो स्फुटम् दैन्यकोपातिशयतो वंदनं गारुडं मतमिति हेमी सप्तेति गोत्राचलाः भूविष्णागगिरिवराः द्वीपपर्वता इति एतावन्तं एव परिमाणमात्रोच्यते कटको विस्तारो यस्य तस्मिन् ब्रह्मांडरूपभांडकोशे तत्र तावत्सप्ताब्धिगिरिद्वीपभुवनादीनां मात्रैव न त्वानंत्यमिति भावः विस्तारेक

गरं अलमस्मद्दृष्ट्वा यो वनशस्त्रभारेणोति स शरंधनुस्त्यक्तुमिच्छति हनूमान्निजापराधेन सकरुणं भरतबाहुवर्णनाकर्णनेन साप्यसूयं सत्वरं गारुडस्थानमभिनीय रामपुरतः स्थित्वा देवपश्य सप्तांभो निधयो दशैव च दिशः सप्तैव गोत्राचलाः पृथ्व्यादीनि चतुर्दशैव भुवनान्येकं नभोमंडलं एतावत्परिमाणमात्रकटके ब्रह्मांडभांडोदरे कासो यास्यति राक्षसोरघुपते किं कर्तव्यं १२ रामः भो मारुते तथापि मासु न्यथ जागर्तिलंकाभटः हनूमान्देवपश्य नीचैः सह मैत्री न कर्तव्या यतः खलः करोति दुर्घतं नूनं पतति साधुषु दशाननो हरत्सीतां बंधनं स्यान्महोदधेः १३ देवा द्युत्तमानां परिहरति यदा दुर्जनो वा कथंचिन्मानं नाप्नोति तेषां मनुजानां गुणानेव कुत्राधिकत्वम् स्वर्भानुभानवीर्यान्हरति यदि पुनः शीतरश्मोर्मरीचीन्ब्रह्मांडस्यैह खंडे तदपिरघुपते किं ग्रहेशत्वमेति १४ एकः पुमानिति धनं जयः १२ १३

देवादिति अत्र निषेधो वा शब्दः पूर्वतु सतां मानः अनाहार्य एव यदा यदि तत्रापि क्वचिदेकवारं नासक्तु तत्रापि देवात् तत्रापि दुर्जनोत्तमानां मानमपहरति तदा तेषां सतां अनुजन्मानः अनुक्षणं पश्चाज्जनिताः उत्पादिताः गुणास्तानेव नाप्नोति यत्तेष्वधिकं हेयोपादेयतया गृहीतं गुणं कुत्र कुतः प्राप्नोति न कुतोपि तत्र दृष्टं तथति

स्वर्मानुः राहुः भानवीयान् मरीचीन् शीतरश्मेश्च हरति आच्छादयति तर्हि इहापि ब्रह्मांडस्य रवंडे रोदस्यां किं ग्रहेशत्वमेति नैतीत्यर्थः एवरावणो नापि
देवान्मानुषान् उन्मथितः तर्हि किं भवत्सादृश्यंगत इति भावः १४ किंतयेति कालांतरगतश्रिया कालांतरे गता श्रीस्तया १५ पातालत इति किमत्र वितर्के अहं

रामः अये हनूमन् किंतया क्रियते वीरकालांतरगतश्रिया अरयो यां न पश्यंति बंधुभिर्वा न भुज्यते १५ हनूमान् लक्ष्मणं विषम
स्थितमवलोक्य लक्ष्मणवक्षोभिन्नं दृष्ट्वा हनूमान्सविस्मयो रामं हनूमतिकृतप्रतिज्ञो देवमदैवं यमोप्ययमः पुनर्देवपश्य पातालतः कि
मु सुधारसमानयामि निषीड्य चंद्रममृतं किमु ता हरामि उद्दंडं चंडकिरणं ननु वारयामि कीनाशपाशमनिशं किमु चूर्णयामि १६ रामः
आत्मगतम् यद्यदुक्तमनेन महावीरेण तत्तदिदानीमेव कृत्वा दर्शयति परंतु तत्करणादकालेपि महाप्रलयः स्यादिति विचार्य प्रत्या
ह वैद्यं सुषेणमधुनैव तदानयत्वं लंकापते रनुचरोपियतो भिषक्सः नैवान्यथा वदति रामगिरा हनूमान्पर्यंकसुप्तमन्त्रिरेणतमानि
नाय १७ सुप्तोत्थितं रघुपतिर्भिषजां वरिष्ठं पप्रच्छ तं सकरुणं तरुणोपचारं सव्याजहार हिमरश्मिरुचारजन्यां जीवत्यसौ द्रुहिणशैल
विशल्यवल्या १८

उद्दंडो रावणः उत्तधृतो दंडो यस्य एकं वापदं कीनाशो यमः १६ वैद्यमिति तत्तस्मादद्यैव शत्रावेव सुषेणारख्यं वैद्यमानय ननु वैरिभृत्यः क
थमानीयतामत आह यतो सौ भिषकू वैद्यः शत्रोरप्यन्यथानवदति इति रामगिरा पर्यंकसहितमेव शीघ्रमानीतवान् १७ सुप्तेति तरुणोपचारं शीघ्रविशल्यकरणी

ह. ना.
९०

नामवत्या सः वैद्यः रजन्यामेवनतुदिवा तत्रापि हिमरश्मिरुचैव नतमसि तत्रापि द्रुहिणशैलेया विशल्यवल्ली तथैवनान्यया जीवति १८ नल इति त्रिरात्र्यव
छिन्नकालं एकरात्रमहोरात्रमिति ज्ञेयं सर्वत्रैवम् १९ तत्रात्मजवेनोत्तार्येव कुंतदेशावधिमाह नीत्वेति इतः स्थानात् द्रुहिणगिरियोजनानां लक्षाणां षष्टिः

अंक
१३

तत्र रामेणाहताः वानरभटाः द्रुहिणाद्रिगमनाय रामपुरतः स्वस्य पराक्रमानुरूपं समयावधिमूचुः नलस्त्रिरात्रं पुनरेति गत्वा त
त्रैवमैदं द्विषिदौ द्विरात्रं सुग्रीवनीलो पुनरेकरात्रं वीरोंगदो यामचतुष्टयेन १९ रामः सभयं आर्तः संकुचितमुखकमलः समरसं
कटेभगवतोरुद्रावतारस्य मारुतेः साशंकं मुखकमलविकाशं पश्यति हनूमान् सत्वरं सकरुणं गारुडस्थानमास्थायां जलिपुटमभिनी
य देवक्षणां स्तभ्यतामात्मायावदेनं भिषक् चक्रचूडामणिं लंकां प्रवेश्या गच्छामि तथा कृत्वा नीत्वा लंकां सुषेणं पुनरनिलसुतः प्रार्थया
मास रामं देवाज्ञां देहि वीरास्त्वहितकरणोपस्थिताः संति सर्वे लक्षाणां षष्टिरास्ते द्रुहिणगिरिरितो योजनानां हनूमान् तैलाग्नेः स
र्षपस्य स्फुटनस्वपरस्तत्र गत्वा त्रचैमि २० रामः सहर्षं तथा करोतु वीरः हनूमान् षष्टिलक्षयोजनपरिमितो स्तीत्यर्थः अतिदूरश्रवणात् वि

चिकित्संतं प्रत्याह अहं तत्र गिरौ गत्वा यामि आगच्छामि ननु कदा गच्छसीत्यत आह किं विशिष्टः तैलाग्नेर्दीपवर्तिज्वालायाः सकाशात् सर्षपस्य गौरराजिका
याः स्फुटनं स एव परः अवधिर्यस्य यावद्दीप्ताग्नेः सर्षपः स्फुटति तावद्गत्वा गच्छामीति तात्पर्यम् २०

९०

ध्यात्वेति आत्मानं वायु रूपिणं रुद्र रूपं वा तस्य रामस्य वाक्यमिति संदेशं नीत्वा इति किं अयोध्यामित्यादि अखिल कुशलतां समस्त स्वकीय कुशलतां अद्यत
 त्रयाणां नंतरं लक्ष्मणस्य जननी इति स्वप्नमुपलक्ष्य दृष्ट्वा उत्तस्थुषी उत्थितवती इति किं व्यालः सर्पः समूलं वामं भुजं कवलयति २१ प्रीति सा सुमित्रा सा कोश
 ल्या मुनिः स्वमज्ञानवान् सचासौ वसिष्ठः पुरोहितश्च मुनिर्वसिष्ठः २२ द्रोणो नाम्नाद्रुहिणगिरिरिति ज्ञेयम् दृष्ट्वेति तत्र शैले सर्वा वल्लीः रत्नानि दृष्ट्वा किं भूता

ध्यात्वात्मानं प्रणम्य प्रभुमवनि सुता वल्लुभं तस्य वाक्यं नीत्वा यो ध्यांगमिष्य स्वखिल कुशलतामानयिष्यस्यपीति चंडोड्डीनं चकार
 द्रुतमथ जननी लक्ष्मणस्योपलभ्य स्वप्ने व्यालः समूलं कवलयति भुजं वाममुत्तस्थुषीति २१ प्रीति च कोशल सुता पुरतो द्रुतं सा स्वप्ने
 च सामुनि वसिष्ठ पुरोहितस्य पार्श्वे नि योज्य स शरं धनु रा दधानं शांतिं चकार भरतं मुनिराज्य हो मैः २२ तत्र द्रोणाद्रि शिखरे हनू
 मन् दृष्ट्वा सर्वास्तुहिन किरणोद्यत्वा भास्तत्र शैले वल्ली रत्नान्यमलखादि रांगारभास्वंति वीरः भ्रांत्वा दोर्ष्या गिरिमुदहरन्नुत्सपातै
 षतातं सस्मा रायं द्रुतमुपगतस्तद्वलेनोज्जहार २३ वल्लीः तुहिन किरणश्चंद्रस्तद्वत् उद्यंती भायासां ताः एतेन सर्वासां साम्यमुक्तम् किं भूतानि र
 त्नानि अमलेत्यादि तदज्ञाने भ्रांत्वा तदन्वेषणाय भ्रमित्वा दोर्ष्या गिरिमेवोदहरत् यदा एषः गिरिः नोत्सपातनोन्मूलितवान् तदा सह नूमान् तातं वायुं स स्मार
 अयं वायुः द्रुतमुपगतः तदा तद्वलेन सह ततं गिरिं हनूमान् उज्जहारेत्यर्थः २३

हुत्वेति श्रीखंडं कांडं चंदनखंडं नारिकेरमेव पूर्णाहुतिं जुहाव हुतवान् तत्र पूर्णाहुत्यवसरे ओजनेयः प्राप्तः सः भरतः तं हनूमंतं इति शरेण ताडयामास इति किं
अयंसकिं इति वाक्यस्यायमर्थः येन कालरूपेण सुमित्रायाः मातुर्वापोभुजः समूलः कवलीकृतः सोयं किं अथवा यज्ञहंतारं घंटासुरं प्रलयकालानलप्रख्यं भग
वान्मुनिर्वसिष्ठोऽप्याचष्टे सोयं किमिति प्रांत्या भरतस्तं हनूमंतं शरेणाजघान २४ अयंचिरजीविति विधिलिखिताक्षरपंक्तिः पुंस्वेति पुंस्वावशेषः यो भर

तत्रायो ध्यायां शांतिमंडपे कुंडसमीपस्थो भरतवसिष्ठो हुत्वा श्रीखंडं कांडं सतगरकुसुमं पुंडरीकं मृणालं कर्पूरोशीरगर्भं प्रचुरघृतयु
तं नारिकेलं जुहाव तूर्णं पूर्णाहुतिं सज्वलदनलनिभं शैलमादाय वीरः प्राप्तस्तत्राजनेयः सकिमिति भरतस्तं शरेणाजघान २४ त
दा भरतवाणो न भिन्नो हनूमान् भरतदोर्देडमुक्तकांडप्रचंडप्रहारमूर्छितो विधिलिखिताक्षरपंक्तिलोपात्प्राणान्परित्यक्तुमिच्छन्
पुंस्वावशेषभरतेषु ललाटपद्मो हारा मलक्ष्मणकुतो हमिति ब्रुवाणः संमूर्छितो भुवि पपात गिरिंदधानो लांगूलशेखररुहेण सकेसरे
ण २५ तत्र वसिष्ठ भरतादयः सर्वे सविस्मयं सर्वे निशम्य सह लक्ष्मणरामनाम तत्रोपगम्य हनुमत्सदयो निर्पेतुः वृत्तं च तस्य वचना
दपनीयशल्यं मूर्छां जहार समुनिर्गिरिजोषधीभिः २६ तेषुर्वाणः तद्युक्तो ललाटपद्मो यस्य सः हनूमान् केसरेण गिरिंदधानः भुवि पपात किं भूतेन
केसरेण लांगूलस्य शेखरोग्रभागस्तत्र भवेन २५ सर्वे इति लक्ष्मणेन सहितं सलक्ष्मणं चंदं रामनाम निशम्य तस्य हनूमतो वचनान् वृत्तं सीताहरणसेतुबंधनल

क्ष्मणशक्तिपातेदादौषधिप्रयाणरूपमुपगम्य ज्ञात्वा शल्यं ललाटस्थ बाणमपनी यो हृत्य मुनिर्वसिष्ठो मूर्च्छां हनूमतो जहार २६ जिज्ञासेति गोपायतीह भर
तोस्तु ममानुजः किमिति रामेणस्तु तस्य हनूमान् भरतमिति जगाद इति किं हे भरत अहं श्रान्तोस्मि त्वंगिरिनयप्रापय ननु गिरिप्रापणमेव किमुक्तं नान्यच्छौर्यं

हनूमान् साभ्यसूयम् जिज्ञासया भरतबाहुपराक्रमस्य रामस्तु तस्य युधिलक्ष्मणशक्तिभेदे श्रान्तोहमित्यथ गिरिनयतं कुमारं वा
क्यं जगाद हनुमान् भरतं सरोषः २७ रामलक्ष्मणयोः समरसंकटमुपलभ्य गगनमंडलं श्रान्तनिजभुजादोषनायदोधूयमानधनुर्गुण
दणत्कारमभिनीय अत्रान्तरे रामः वत्सोन्निष्ठधनुर्गृहाण रिपवः सैन्यं निनिघ्नंति नः किं शेषेद्य निराकृताः किमरयः प्रत्याहता वा प्रिया
भ्रातर्देहि वचो बिभेति हृदयं भ्रातः प्रियं छिंदि मा केंकेयी प्रियसाहसे सुतव धान्मानः कृतार्था भव २८ श्रुत्वेति तस्य वचनं भरतः श
राग्रे साद्रिं कपिं समधिरोष्य गुणेनियोज्य मोक्तुं दधे झटिति कुंडलिनं चकार तुष्टावतं परमविस्मयमागतः सः २९ हनूमान् उत्तीर्य बा
णाल्कुशलं गृहीत्वा संपूज्य बाहुं भरतस्य वाग्भिः मनोदरिद्रस्य यथादिगंतं तथा हनूमान् शिबिरं जगाम ३० तत्राह कुमारं सुकुमारं इति भारवा

हकलायोगात् २७ २८ श्रुत्वेति शराग्रे साद्रिं कपिं समधिरोष्य तं शरं गुणेनियोज्य मोक्तुं त्यक्तुं झटिति शीघ्रं धनुः कुंडलिनं कुंडलपर्यं ता कृष्टं चकारेत्यर्थः
यदा धनुः कुंडलीकृतं तदा परमविस्मयमागतः स हनूमान् भरतं तुष्टाव साधु साधिति शशंस २९ ३० २९ ३०

तरसारामकटकं जगामेति भावः दिगिति दिग्भागे पूर्वदिक् प्रदेशो उत्तालादृष्टिर्यस्य सूर्योदयश्चमवशात् एतेन जवित्वं द्योतितं ३१ सिंहावलोकनन्यायेनास्यागमनमादि
त आह हत्वेति द्रोणादिसमीपे माया मुनीन्नाक्षसान् नाम्ना कंधकालीं रजनिचरवरं ग्राही रूपां सरसिमकरी रूपधारिणीं प्रबलं यथा स्यात्तथा रावणप्रहितान् राक्षसान् स

अद्रिं रुद्रावतारः प्रलयसमुदितद्वादशार्कानुकारं द्रोणं दोष्णादधानः कटकनिकटतामागतोऽप्यर्धरात्रे दिग्भागे उत्तालादृष्टिस्तलतरसरस्ती
रमास्थाय वीरस्तारं धीमानरोदीत दनु सहपुदावाहिनीमाजगाम ३१ पर्वतोद्योतनेन सूर्योदयश्चमात्सरोवरस्थं विकसितकमलमालोक्य प्रा
तराशंकया लज्जावानरोदीत् तदनु दिग्भागे नवलोक्य सूर्योदयमपश्यन् मुदं प्राप्य हा ज्ञातं पर्वतोद्योतनेन सूर्योदयश्चमात् कमलविकास
इति हर्षेण सहस्ववाहिनीं जगाम हत्वा मायामहर्षीन् रजनिचरवरं कंधकालीमुदग्रां ग्राही रूपां प्रमथ्य प्रबलमथ बलं राक्षसान् मर्दयित्वा
जित्वा गंधर्वकोटिं झटिति ततमणिज्वालमादाय शैलं प्राप्तः श्रीमान् हनूमान् पुनरपि तरसानंदितस्तत्पु रस्तात् ३२ राममुग्रीवादयः सर्वे सहर्षे
योर्मैदद्विविदा दिगानरचमूचक्रस्य रक्षाकरः संहर्तारणसंगभैरवरगोलासस्थलं कापतेः सीतातं कमहांधकारहरणप्रद्योतनोयं हरिः संप्रा
प्तः पवनात्मजः पटुमहः श्रीकंठवैकुण्ठयोः ३३ मुद्रोपकंठं मर्दयित्वा पुनरिंद्रेण तद्वलजिज्ञासया प्रहितां गंधर्वाणां कोटिं झटिति जित्वा तत्पु रस्ताद्रामाग्रे तरसा शी-

प्रबलेन वा ३२ यइति रावणस्य रणसंगेयो भैरवः परचासनशब्दस्तेन य उल्लास आनंदस्तस्य संहर्ता श्रीकंठोरुद्रः वैकुण्ठोरामस्तयोः पटुरधिको महः आनंदो यस्मात् तदंशतद्
कत्वात् महउद्धव उत्सव इत्यमरः सुगमम् ३३

कपीति अथवानराः लक्ष्मणमंगलमाशंसन्तः गंडगोपालनामा हनूमान् लक्ष्मणस्य विशदलक्ष्मीं मूर्च्छाहरणरूपां दिशतु ओषध्या नयनेन प्रयच्छतु गंडाल्कपौलमध्या
तृगोपं सूर्यलातिगृह्णातीति गंडगोपालः गावः किरणान्पातीति गोपः यद्वा गावः जलानि पिबतीति सहस्रगुणमुत्सृष्टुमादत्ते हिरसं रघिरित्युक्तत्वात् अत्रेयं कथा
बालेन हनूमता फलम्मादज्ञाय रविमंडलं ग्रस्तं पुनर्ब्रह्मणे प्रत्यर्पितम् उक्तमपि भैरवसहस्रनामस्तोत्रे महेशो गंडगोपालो रघुइंगीगीतनायक इत्यादि सकः य-
आत्मनो रामश्च श्रीमच्चरणनमस्कारेण नित्यसत्योदयश्रीः प्रकाशकः सत्यप्रतिज्ञ इति कपिकटकभरानां मध्ये यः समरशिरसिधीरः यद्वा यमर्थः गंडगोपालना

कपिकटकभरानां गंडगोपालनामा समरशिरसिधीरो योजनायास्तनूजः दिशतु विशदलक्ष्मीं लक्ष्मणस्यात्मनः श्रीचरणनलिननत्या
नित्यसत्योदयश्रीः ३४ एकैकस्योपकारस्य प्राणान्दास्यामिते कपे प्रत्यक्षं क्रियमाणस्य शेषस्य क्रुणिनो वयम् ३५ रामः सदयं अंगोष्ठीव
जरां यातु यत्त्वयोपकृतं कपे भवान्प्रत्युपकारार्थमापत्सु लभतां पदं ३६ मा कपिकटकभरानां विशदलक्ष्मीं दिशतु सत्पुत्रेणैकेन तज्जातीयाभ्याघ्यंत इ

ति ध्वनिः लक्ष्मणस्यात्मनो जातुः रामस्य चरणादिकं पूर्ववत् ३४ एकैकस्येति हे कपे हे हनूमन् प्रत्यक्षं क्रियमाणस्य लक्ष्मणविशाल्यकरणस्योपकारस्य ते तुभ्यं प्रा
णान् दास्यामि ते त्वया क्रियमाणस्य वादत्तेषु प्राणेषु पुनस्तदभावात् शेषस्यैकस्यैव समुद्रलंघनादिरूपस्योपकारस्य वयं क्रुणिन एव क्रत्यक इति संध्यभावः ३५
अंगोष्ठीति मदंगोष्ठीव उपकारहेतु रापदस्ति तव मास्ति त्याशीः उपकारः ३६

आलेपित इति धरणीधरः शेषस्तदवतारः अन्यत्सुगमम् ३७ ईषदिति ईषदल्पार्थे वेदनां वेदनां च स्फुरयति वेदनादुःखं राघवेन्द्रस्य तब वयं केवलं व्रणिनः

लक्ष्मणः आलेपितो हनुमतागिरिजौषधीभिर्मूर्च्छो विहाय सशरं धनुराददानः रामारविंदतरणिर्धरणीधरात्मा लंकापतेः कुपितका
लइवोपतस्थौ ३७ क्रौधारुणः प्रोत्फुल्लरवदिरांगारनेत्रो धनुर्गुणलकारमभिनीय रामः सहर्षं सबाष्पं सपुलकं चलक्ष्मणं गाढमालिङ्ग्य
हावत्सलक्ष्मणप्रोदशक्तिभेदस्वेदं जहि मम हृदयपर्यं केहामेषनादकुलकमलिनी प्रालेय वर्षवत्स एतावतीं वेदनां न वेत्सि लक्ष्मणः आर्य
ईषन्मात्रमहं वेद्यि स्फुरं यो वेत्ति राघवः वेदनाराघवेन्द्रस्य केवलं व्रणिनो वयं ३८ इति श्री हनुमन्नाटकलक्ष्मणशक्तिभेदो नाम त्रयोदशोः
कः १३ ततः प्रातः काले रावणो लोहिताक्षं दूतमाहूय समादिशति रे लोहिताक्षवानरवाहिनीं गत्वा राममिति ब्रूहि अये रामजामदग्न्यं नि
र्जित्य यस्त्वया हरप्रसादपरशुर्गृहीतस्तं रावणाय प्रयच्छ ततस्तव सीतां प्रयच्छामि लोहिताक्षः यदा ज्ञापयति देव इति गगनमुत्पत्य राम
शिबिरे अवतरति ततो रामं नमस्कृत्योपस्थितः रामस्तं रावणदूतं ज्ञात्वा पृच्छति अये लोहिताक्ष किं करोति राक्षसगणः लोहिताक्षः देव
अधाक्षीन् लंका मयमयमुदन्तं तमतरद्विशल्यां सौमित्रे रथमुपविना यौषधिवराम् इति वयमित्यानंदादुन्मादः ३८ इति श्री हनुमन्नाटके

श्रमोहनविरचितायां दीपिकायां लक्ष्मणशक्तिभेदो नाम त्रयोदशोः कः समाप्तः १३ अधाक्षीदिति अधाक्षीत् अदीदहत् विशल्यां शल्यनिवर्तकाम् स्मारं स्मारं

स्मृत्वा स्मृत्वा भयहेतोर्देवान्ये सुबोधम् १ पौलस्त्येति हेतूतसरावणः ममगिरामदीयवचनेनैवत्वया इतिवाच्यः इतिकिं हेतौलस्त्य तावकमतिंत्वदीयांबुद्धिंस्मृत्वा
विचार्य मनो मोदते परंतु प्रणयेन प्रीत्या हरप्रसादपरशुर्नदेयः तेन दत्तेन परशुनामरावणोधिकं यस्यान्तथाताम्यति ग्लानि मियति यद्वा एकं पदं पौलस्त्येनास्मासुप्रण

इतिस्मारस्मारेल्लदरिनगरीभित्तिलिखितं हनूमंतं दंतैर्दशतिकुपितोराक्षसगणः १ रामः विहस्य किमर्थमागतोसि लोहिताक्षः
देवभृगुपतिर्निर्जित्य गृहीतं हरप्रसादपरशुं रावणाय प्रयच्छ ततस्तवसीतां समर्पयिष्यति लंकेश्वरः रामः विहस्य दूतपश्य पौल
स्त्यप्रणयेन तावकमतिंस्मृत्वा मनो मोदते देयो नैष हरप्रसादपरशुस्तेनाधिकंताम्यति यद्वाच्यः सदशाननो ममगिरादत्ता द्विजेभ्यो म
हीतुभ्यं ब्रूहि रसातलं बलभिदं निर्जित्य किं दीयतां २ अथ रामाय देवराजः शत्रुं जयं रथवरं वितरति स्म रामोपि हनूमंतं रथध्व
जाग्रमारोप्य स्वयं रथारोहणं नाटयति तथाविधं तमालोक्य लोहिताक्षो निष्क्रान्तः लंकाशिरवरस्थो रावणः अये लोहिताक्ष कोसौ
दाशरथेर्ध्वजे वर्तते लोहिताक्षः देव हे लोलुं धितवारिधिर्जनकजाविश्लेषशुष्यन्मनः कोसल्यासुत दैन्यपारनपदुर्ग्रस्तां शुभ्रमंडलः नि
र्दग्धाश्विलराक्षसेन्द्रनगरः सोमित्रिसंजीवनायो लवातौषधिपर्वतश्च मरुतः पुत्रो ध्वजे वर्तते ३ यः कृतस्तेन तावकमतिंत्वदीयांबुद्धिं रावण
स्त्वमपि मूर्ख इति भावः अन्यद्देहीति चेत्तत्राह महीद्विजेभ्यो दत्ता तुभ्यं रसातलं दत्तं ब्रूहि त्वमेव कथय भवतं निर्जित्य बलभिदेकथं दीयतामिति अयमर्थः पूर्वतु

ह. ना.
९४

अंक
९४

परशुरदेयः रावणाय चेदीयते तर्हिते स्याति कोपः स्यात् तथापि दीयते परं लेष इन्द्राय रक्षितः पृथ्वीरसा तलाभावे तस्य देयत्वाभावात् २ हे लोलुं धितेति जनकजाविश्ले
ष शुष्यन्मनोयस्य सचासौ कोसल्या सुतश्चेति तस्य देयपादने दूरीकरणे पटुर्विदग्धः सुबोधम् ३ रामायेति हे नीतिज्ञे कार्याकार्यविदग्धे प्रतिपक्षाः शत्रव एव वक्षास्तेषां दा
हार्यं शिरिवने ग्निरूपाय कतमं सीतादानं स्वर्गप्रापणं वा पदं स्वकीयबुद्धिस्थानं सुश्राव्यं स्वकीयः सिद्धांतः सुश्राव्य इति पदं निर्णयलोकयोरिति हे मी बलं सेन्यमगमत्

रावणः सत्वरं मंदोदरीप्रदिरं प्रविश्य अयि मंदोदरि रामाय प्रतिपक्षरक्ष शिरिवने दास्यामि गामैथिलीं युद्धे राघव सायकैर्विनिर्ह
तः स्वर्गं गमिष्यामि गामैथिलीं कथयस्व देविकतमः पक्षो गृहीतस्त्वया सुश्राव्यं पदमस्मदीय मगमन्मन्मात्रशोषं बलम् ४
मंदोदरीविहस्य अयि प्राणनाथ लंकेश्वर दृष्ट्वा दैन्यं भगिन्याः श्रुतस्वरनिधनं मातुलस्यापि नाशं तालानां भेदनं यत्कपिवरदह
नं बद्ध सुग्रीवसरव्यम् कर्माण्युद्यानभंगे जलनिधितरणं यो न जातस्तदानीं सोयं नष्टे कुले स्मिन् कथमिव गमितो जायते ते विवेकः ५

व्यतीतम् किंभूतं बलम् मन्मात्रशोषम् अहमेव उर्वरित इति भावः ४ अयीति स्वरत्युपलक्षणम् अर्थात् स्वरत्रिशिरोदूषणानां सुतोक्षः यो विवेकः स्वर्गं चापि सी
तां ददामीति वा तदानीं भगिन्यादि हननश्रवणेन जातो यो विवेकः गमितो नष्टोपि कथमिव जायते कथं जात इति लोकोक्तिः ५ ७ ७ ७ ७

९४

धिगिति स्वर्गग्रामठिका स्वर्गएवग्रामस्तत्रविलुंठनंरत्नसंचयस्तस्यलुंठनंप्रसत्याहरणं तत्रपरैस्तत्करैः विलुंठंरत्नसंचयइतिविश्वः येनरावणायअयंधिकारः
यतः पूर्वतु अरयएवतत्राप्यरिषुतापसोयंसोपितापसमात्रोपिअत्रैवमत्समीपएव तत्रापिराक्षसभटानुकुंभकर्णमेघनादादीन्जीवति अयमेवधिकारः ६ ६३
शोकमिति गादोपगूढंगाढालिंगनं हेकांतेभधिकरुणांदैत्यंमातरुणायमादीपय यः एकः निरतिशयवीरोहंप्राणरंकः प्राणलुब्धः किंनेत्याह राक्षसेन्द्र इत्युक्ताइ

रावणः सापत्रपंसाभ्यसूयम् धिक्धिकृशक्रजितंप्रबोधितवताकिंकुंभकर्णेनवास्वर्गग्रामठिकाविलुंठनपरैः पीनैः किमेभिर्भुजैः
धिकारोत्थयमेवमेयदरयस्तत्राप्यसोतापसः सोष्यत्रैवनिहंतिराक्षसभटाजीवत्यहोरावणः ६ मंदोदरीसकरुणं शोकंलंकेशमा
गाः कुरुचिरमपुनर्भाविगादोपगूढं देवाज्ञांदेहियोद्धुंसमरमवतराम्यस्मि सुक्षत्रियायत् रावणः विदीर्यमाणत्वादयः मैवंकांतेस्व
कांतेतरुणायकरुणांप्राणरंकः किमेकंलंकांसंत्यज्यशंकांशिवशिवसमरायोद्यतोराक्षसेन्द्रः ७ अथरामाज्ञयावानरभटाः उद्यद्दि
क्पालकोलाहलबहलमदावग्रहोग्राभिरक्ष्णांताराभिर्दीप्यमानंदिशिविदिशिदशग्रीवमुद्ग्रीवयंतः एतेनिः शेषसेतुग्रथनसमधिकैः श
स्त्रिणाः शैलपादैरुद्धामानः कपींद्रारजनिचरपुरीमुत्तरेणप्लवते ८ तिशेषः लंकांसंत्यज्यभयमपिसंत्यज्यसमरायोद्यतोभूत् यद्वा शंकास्थामस्तीतिशं

कातांशोकावतीलंकामितिवा ७ उद्यदिति तंकपींद्राः उत्तरेणउत्तरमार्गेणप्लवते निरुंधंति उत्सुत्यारोहंतिवा उद्धामानः उच्छ्रंखलाः अक्ष्णांताराभिरुदीप्यमानंदश

ग्रीवं किंभूताभिः रावणभंगदर्शनाद्योद्यंतोयेदिस्याल्लास्तेषांकोलाहलाज्जातोयोबहलः मदः बहुतरंगंधस्तस्यावग्रहोनिरोधस्तेनोग्राभिः देवदर्शनादेवादेन्यसंदे
शिनीभिरित्यर्थः एतेवानराः शस्त्रिणः शस्त्रवन्तः ८ ९ अस्त्रमिति भूमीरुहाः वृक्षाः सीदन्ति भस्मीभवन्ति तद्धेतुमाह किंभूताभूमीरुहाः पोलस्त्योरावणस्त
स्यवक्षस्तदेसंघट्टोमेलनंतज्जातोयोनलस्तेनदत्तादावविपत्तावाग्निदुःखंयेषांते रावणेनापिस्यशैलस्त्रिकूटशिवरः उत्साद्यदशग्रीवायप्रहितः अयंशिवरःनि

जलमध्येरुद्रपादाद्रिशिवरगतोसमरावणयोर्युद्धंनिरीक्ष्यमाणोरुद्रः कपिभटैः संवेष्टितांलंकां विलोक्य मरुद्रुद्रादित्योशनमुख
मुखास्तेक्रतुभुजः पुरद्वारेयस्याः सभयमुपसर्पेत्यनुदिनम् प्रकोपव्याधेयाधरतटपुटैर्गानरभटैः समाक्रान्तासेयंशिवशिवदशग्रीवनग
श ९ सुग्रीवेण अस्त्रयत्प्लवगाधिपेनविहितंपोलस्त्यवक्षस्तदेसंघट्टानलदत्तदावविपदः सीदन्तिभूमीरुहाः रावणेन उत्साद्यप्रहि
ताः स्वशैलशिवरेलंकेंद्रहस्तावलीपिष्टोचंनिजकुंडनिर्झरजलैर्जंबालपिंडायते १० तथैतेनोद्यत्यस्फुरिकशिवरीसोपिविदधेस
मंतादामूलान्त्रुदितवसुधाबंधविधुतः अमुंयेनाद्यापित्रिपुरहरनृत्यव्यतिकरः पुरस्तादन्येषामपिशिवरिणामुल्लसयति ११

जआत्मीयोयः कुंडस्तदस्ततोयेनिर्झराः प्रस्त्रवणास्तेषांजलैर्हेतुभिः जंबालपिंडः शैवालपिंडवत्दृश्यते कुंडस्तदेहदेकुंडमितिधरणिः पिंडत्वंद्योतयतिलंके
शहस्तपंत्यापिष्टः पिंडीकृतः पुनःपुनः कंदुकवत्उत्पतनेनातिरिक्तभंगात्पिंडीभूतः स्वज्जलः शिवरोजंबालपिंडवद्दृश्यतइतिभावः १० उत्सादनेप्रयोज

नमाह तथेति यथात्रिकूटशिरवरः उत्पादितः तथानेन रावणेन स्फाटिकगिरिरुद्धृत्योत्पाद्य समंतादा मूलं अभिव्याप्य त्रुटितो यो वसुधा बंधस्तेन विधूतः विशेषेण
कंपितः विदधे कृतः सोपि स्फटिकशिरवर्यपि अद्यापि येन उत्पादनेनान्येषामपिशिरवरिणां पुरस्तादग्रे अमुं रावणं पुरहरः रुद्रस्तदर्थं यो नृत्यव्यतिकरः नृत्ये सति व्य
तिकरः कोपातिशयस्तमुल्लसयति शिक्षयति स्मारयतीत्यर्थः कोर्यः यथा तदुत्पादने रुद्रस्तुष्टः तथैतेषामपि उत्पादनेन दधित्वा भवंतं रक्षिष्यतीति भावः ११
मेरीति दशकंधरः विधेः कर्मणा आज्ञया प्राप्तं कर्म प्रेरणयेति यावत् यद्वा विधेर्ब्रह्मणः शक्तिदानादिषु ब्रह्म संबंधस्य सत्वात् नगर्याः सकाशाद्युद्धार्येति

रावणः सक्रोधं रथारौ हृणोनाटयति मेरीमर्दलशंखतालनिकरस्वानोल्लसत्काहलोनिः सानस्वनपूर्णकर्णकुहरोनिर्यन्नगर्यावभौ यु
द्धार्ये दशकंधरो रथगतो माणिक्यमौलिर्यशोदीपादीपितमस्तको जनकजारा मो विधेः कर्मणा १२ नीचैर्वर्गो परिमितः पवनो वनेषु मंदी
चकार तरणिः स्वरतांकरेषु रक्षः पतिर्गगनमाप्तमवेक्ष्य साक्षान्न द्योययुः स्थगिततुंगतरंगभंगाः १३ र्यन्नगच्छन् सन् बभूवित्यन्वयः य

शो विजय एव दीपस्तेनादीपितः प्रकाशितः मस्तकः ब्रह्मलोको येन तत्पर्यंतं विजयीति भावः तदगमने पितत्र प्रतापगमनसत्वात् ब्रह्मावा सशिरोविष्णुः भोजिका
स्वपिमस्तक इति शाश्वतः जनकजामारः जनकजायाः पारः कामो यस्य वागर्थे जनकजायाः सकाशादाराम अक्कीडो यस्य मृत्युरिति अन्यत्सु बोधं १२ नीचैरिति
स्वरतांतीह्णलंगगनं आकाशं प्रति आप्तं प्राप्तमवेक्ष्य दृष्ट्वा यद्वा एकमेव पदं गे आकाशे येगाः देवगणास्तेषां नमः प्रहृल्यं प्राप्तं येन गगने यत्रावलोकयति तत्रै

ह. ना.
९६

अंक
१४

वदेवानमंतीतिभावः गकारोगगनेद्दीपेगणेशोगणेपिचेतिशाश्वतः णमूः प्रदीभावेइत्यस्याप्रत्ययेनमः १३ यदेति रावणस्यप्रत्यासन्नत्वादानंदेदेवा
नामुन्मादावसरे नीलोवानरः लंकाधिपश्चासौसुभटस्तस्यकोदंडाग्रभागेस्थितोभूदितिशेषः किंभूतः चंचंतोयेबाष्पाः क्रोधाश्रूणिगिरिप्रस्त्रवणावाशिणितैराक
लिताकरंबितामृगतृष्णातदन्वितोगिरिर्यस्मिन्सः हस्तेधृतगिरिनीलः रावणधनुरग्रेस्थितइतितात्पर्यार्थः तदादिङ्गंडलजुषांस्वस्वदिगाकाशस्थितानांदेवानां
मतिरेवंजनिता एवकिंरावणहस्तधनुःशिरवरेभृंगस्थानीयोनीलः श्यामत्वात् नीलहस्तेगिरिस्तत्रगिरौजलस्थानीयानृष्णागिरिप्रस्त्रवणा अयमेवोन्मादः १४

आकाशे यदानीलोलंकाधिपसुभटकोदंडशिरवरेस्थितश्चंद्राष्पाकलितमृगतृष्णान्वितगिरिः तदैवंदेवानांमतिरजनिदिङ्ग
डलजुषांधनुःशृंगेभंगस्तदुपरिगिरिस्तत्रजलधिः १४ रावणस्य साश्चर्यंतत्ररामेसपटुभटपुरुषेसत्यथंदैवतौर्येसाशंकंरामयुद्धे
कपिषुसविनयंलक्ष्मणेसाश्रुपूरम् सासूयंभ्रातृकृत्येसभयमनिलजेसत्रपंचात्मकृत्येक्षिप्रंतद्वचक्रंरजनिचरपतेभिन्नभावं
बभूव १५ आश्चर्यमिति रजनिचरपतेः रावणस्यवचक्रंचक्रंपुरुषसमूहः भिन्नभावंचित्ररसाश्रयंबभूव भिन्नत्वमेवविरणोति रामेसाश्चर्यंसविस्मयंसाद्रुत

रसमिति सपटुसौत्साहं सवीररसमिति उत्साहात्साभवेद्दीरः सत्यथंसविषादंसशांतरसमिति विषादः संचारिकोवा मयासीताऽनीतायतो देवा अपि वलांते अद्या
पि संधिकरोमीति विषादः तदुक्तंरसोदयो विपदिष्टायनवासेः प्रारब्धासिद्धितोपराधाच्च अनुतापोत्रविषादोविज्ञेयो मुक्तिसंबंधः साशंकंसविप्रलंभंशृंगारंशंका

९६

स्यसंचारी रामः सीतामागृह्णात्विति शंका उक्तंचरसोदयो स्वीयापराधचौर्यकृतपरचौर्यादितो मताशंका स्वानिष्ठेक्षणयोगस्तदभयभावोत्रविश्लेषः अत्रस्वानिष्ठे-
क्षणंसविनयंसदैव्यंसकरुणमिति दैव्यंसंचारी हनूमदादिदर्शनोद्दीपिताक्षपुत्रवधादैव्यम् साश्रुपूरंसाद्रौद्ररसाक्रोधस्थायीक्रोधानुभवमश्रुतत्रैवलक्षणदर्शनेस-
ति मेघनादेवत्सलरसोजातः एतेनपुत्रोहतइतिउद्दीपनंवात्सल्यात् अश्रूणि अत्ररसद्वयंवक्त्रद्वयेज्ञेयं सासूयं सहास्यरसंहास्येसूयासंचारी सान्विभीषणगता-
असूयातोपिहिहास्यंभवतिइतिप्रसिद्धं सभयंभयानकरसः भयंस्थायी सत्रपंसर्बीभत्संत्रपात्रानुभावः सान्वयानुगुप्सातोभवति जुगुप्सात्रस्थायी एवमद्भुतगीर

बध्वातूणान्दशौ चैर्मघवहयसरावेणिबंधेनवामैर्दोर्भिश्चापान्विधुन्वन्द्शदशचशरान्दक्षिणैराददानः क्षेडन्कीडन्प्रकुप्यन्त्रसर-
दक्षिभवद्दर्जितातर्जितौघैः शश्वत्स्त्रिचक्षुरश्चश्रीरवतरति रणाप्रांगणोरक्षसेन्द्रः १६ रामरावणयोः रणांगणोकुंडलिनीयुगानः प-
रस्परंसायकभिन्नदेहाः कुचाग्रलग्नाइवकामिनीनांकुंभाग्रलग्नाः सुषुपुर्गजानाम् १७ गगनंगगनाकारंसागरः सागरोपमः राम-
रावणयोर्युद्धंरामरावणयोरिव १८ शान्तशृंगारकरुणारौद्रवत्सलहास्यभयानकबीभत्साः यथाक्रमंज्ञेयाः १५ बध्वेति इंद्राश्वकेशश्रेण्यांउच्चैर्गाढं दशतूणान्नि-

षंगान्बध्वावामैर्दशभिर्दोर्भिर्दशचापान्विधुन्वन्सन् दक्षिणैर्दशभिर्दोर्भिः दशशरानाददानः दशमुखेषुपृथक्पृथक्पावंद्योतयति अत्ररसाः ग्रंथगौरवात् नोद्भास्यन्ते कीदृ-
कुराक्षसेन्द्रः क्षेडन्हसन् क्षेडामर्षगतंहास्यमितिधरणिः द्वंद्वः तच्चमुखंतेषांश्रीयस्यतच्चाधिकंदशधोक्तम् १६ रणेति कुचस्थानीयाः कुंभाः १७ १८

अश्वेति यावच्छ्रव्यादवीरः मारः खंडितस्य मध्यतः कृतस्य वाजिनोश्चस्य पूर्वार्धमध्यास्तूटः अरिकुलबलात् शत्रुसैन्यात्सकाशात् शिविरं स्वकटकं पादयुग्मेन खंडिता श्वा
ईप्रदेशे कृतस्तच्चरणयुगुलेन न ब्रजति न गच्छति धावतं अर्द्धं तावत् क्रुद्धेनांगदेन द्राक्षीघ्नं समरे पश्चिमाद्धेन कृत्वा पश्चिमभागेन कृत्वा शिरसि आताडितः किंभूते
न पश्चिमाद्धेनांगदकरतलोत्थापितेन शिवशिवकष्टम् १९ महच्छरीराणिरक्षां स्वल्पशरीरान् चानरा न वलोत्थये विचिकित्समानं रामं बोधयति यावानिति हे राम अश्वि
र्यावान्मानतोः गाधतायाश्च तावता तत्स दृशमानेन कलशं शिशुना किं पीतः किंतु महानब्धिरल्पतरोगस्त्य इति च पुनः हरिरिंद्रः तुल्याकारान् स्वल्पप्रमाणान् स्वगान् गि

तत्र सारोनामराक्षसस्तु मुल्युद्धे अश्वस्तूटस्तु यावद्ब्रजति न शिविरं वाजिनः पूर्वमर्धं धावतं खंडितस्य स्वमरिकुलबलात्पादयुग्मेन धी
रः मारः श्रव्यादवीरः शिरसि करतलोत्थापितेनांगदेन क्रुद्धेनाताडितो द्राक्षी शिवशिवसमरे पश्चिमाद्धेन तावत् १९ अंगदः यावानब्धिः क
लशशिशुना तावता किंच पीतस्तु त्याकारान् हरति हरिः किं स्वगान् द्वितुंगान् तत्रागम्याः प्रथितवपुषः संतुतिगमस्वभावास्तेषां ग्रासग्रहण
रभसं रामतेनामधेयम् २० रीन् प्रहरति अपितु स्वयमल्पः अद्रयस्तुंगाः पक्षिपर्वतयोः स्वग इति हे मां तेषां सपक्षत्वात् किंभूतान् स्वगान् अद्रितुंगान् सूर्यपथं तो न
तान् अद्रयोद्रुमशैलाकारा इत्यमरः तत्र तस्मिन् स्तावे अगम्या गंतुमशक्याः समुद्रादयः प्रथितवपुषः गिर्यादयः तिग्मस्वभावाः स्वभावतेजस्विनः अगस्त्येन्द्रादयोऽपि संतु
भवन्तु तेषां सर्वेषां ग्रासग्रहणो कवलग्रहणादौ सरभसं सत्वरं रामतेनामधेयमस्तीति शेषः रामोयमिति शब्देनैव तेनैषाः भविष्यंति किमत्राल्पदीर्घविचारणयेति भावः

कतिचित्पुस्तकेषु रावणवाक्यमिदं तत्पश्यामुनीतिपाठः तत्रायमर्थः यावानब्धिस्तावानगरस्येनपीतः तावतासर्वपानेन किंकानोद्धानिः यावताभवतातु बद्ध एव इन्द्रोपिणि
 शीन्प्रहरतितेनगिरिप्रहरणेन किंकानोक्षतिर्मत्पुत्रेणबद्ध एव तथात्वयापि गिरिसमाः शौर्यादिहीनाः केचन राक्षसाः हताः तत्तस्मात्प्रथितं वपुर्येषां ते तिग्मस्वभावाः स्व-
 भावतीक्ष्णाः मादृशाः राक्षसाः संतुतिष्ठंतु अमूनल्पतरान् राक्षसान् पश्यसि हेरामतेषां तिग्मस्वभावानां तेनामधेयं त्वन्मात्मारख्याते सैन्यं च ग्रासग्रहणाय रक्षसंशून्यं
 न किमपीत्यर्थः रक्षसः पदशून्ययोरिति चरकः २० स्त्रीमात्रमिति विकृत्यसेविकृत्यनां करोषि अतोवदत्वयावीरः कोजितः अन्यत्सुबोधम् २१ वंद्या इति हुमिति

रावणः स्त्रीमात्रं ननु तादृका मुनिसुतो रामः सविप्रः शुचिर्मासी चो मृग एव भीतिभवनं वाली पुनर्वानरः श्लोकाकुत्स्थ विकृत्यसेवदरणो
 वीरस्त्वया कोजितोदोर्गर्वस्तु तथापि ते यदि पुनः कोदंडमारोपय २१ अत्रांतरैर्गदः वंद्यास्तेन विचारणीयचरितान्तिष्ठंतु हं वर्ततां सुंद
 स्त्रीदमनेष्वकुण्ठयशसो लोके महांतो हिते यानि त्रीणि कुतो मुखान्यपि पराण्यासन्वरायोधनेयद्वा कोशलमिंद्रसूनुनिधनेतत्राप्यभिज्ञोजनः २२

कोपेव्ययं हेरावण एते रामादयो वंद्याः नमस्तुतियोग्या एव कीदृशाः वर्ततां व्यवहर्तृणां मध्ये विचारणीयचरितान् अतएव लोके महांतस्ते प्रसिद्धाः अविचारणीयत्वमेवा
 ह सुंदस्त्रीतादृका तद्दमनेपि अस्वकुण्ठयशो येषां ते स्त्रीवधादपकीर्तिबाहुल्यनियमात् अतस्ते तिष्ठंतु तद्द्वार्तया किंकृत्यं चेद्दीर्यमेव श्रोतुकामोसितर्हि शृणुयानि प्रसिद्धानि
 त्रीणि मुखानि त्रिशिरः शिरांसि च कुतः सकाशात्पराणि देहाद्रिन्वानि आसन् तत्त्वमेव वद वालिहनने वियत्प्रावीण्यं तत्रापि जनः अर्थात्त्वमेवाभिज्ञोसि वालिनात्वं बद्धः स तु
 रामेण हत इति भावः २२

शंभोरिति भवंचेन्नस्मरसि आकृतौ भवमव्ययमिति विश्वः तर्हि ज्याघोषंकुरु अनीतो समग्रो धिघमीरयंति येतेष्वपि कुटिलः अन्यनीतिवाविति शारवामृगाणांपति
र्योवाली तस्याप्यंतकं ज्याघोषंकुवित्यर्थो व्यंग्यः २३ यइति सुबोधम् २४ नदूयेइति कृपणं सदैव्यं यथास्थानथाहै हयपतेः सकाशात् यत्पुलस्त्यस्त्वसितामहः यद्विक्षा

रावणः शंभोः पर्वतकंदुकेन महती क्रीडाकृता येन तं रेरे मानव राममास्मर भवंदेवेश्वरं रावणम् ज्याघोषंकुरुतादृकातमसुराणां मंतकं
संयुगेयश्चानीति समग्रधीरकुटिलः शारवामृगाणांपतिः २३ रामस्तथापितं रावणं जघान लज्जावनम्रवदनांबुजः सन्धनाकस्थितः रावणः
विहस्य रेरे मानव राम योमया निहतो घोरे समरेतव पूर्वजः अनरण्यः किमद्यत्वांत्यथयत्यथ लज्जितः २४ रामो निःशंकं रेरे राक्षसाधम
पश्य नदूयेनः पूर्वेनृपतिमनरण्यं यद्वधीर्जयो वामृत्युर्वायुधिभुजभृतांकः परिभवः जितं मन्ये कारागृहविनिहतं हे हयपतेः पुलस्त्योय
द्विक्षामकृतकृपणं तद्व्यथयति २५ यो रामो न जघान वक्षसिरणो तं रावणं सायकैः सः श्रयो विदधातु वस्त्रिभुवनव्यापारचिंतापरः ह-
यस्य प्रतिवासं वसति सा तस्यास्त्वहं राघवो मध्यास्ते भुवनावली विलसिता द्विपैः समंसभभिः २६ मकृततद्विक्षाहननं व्यथयतीत्यर्थः २५

यइति वक्षोनिषेधादन्यांगहननं मायातं सासीतासप्तद्वीपैः सप्तभिः पृथिव्याद्यावरणैः समद्वीपोस्त्रियामाचरणेषु स्वेवांतर्जलावनाविति जयंतः पुनः कीदृशी भुवनावली वि-
लसिता विलीयते सर्वमस्मिन्निति विलंप्रकृतिस्तथासिता आरुता सप्रकृत्यावरणेत्यर्थः लीडू विलापने इत्यस्य विलमिति रूपं अन्यथा द्वीपानां त्रिभुवनांतः पातित्वादनर्थक्यप्रसं

गः स्यात् एतद्धनने अकस्मान्महारणः स्यादिति भावः अनेन विप्रलम्भोन्मादावस्था च दर्शितेति भावः २६ स इति सरामः अवलेपो गर्वः सत्त्वमुत्साहः स एव सहायः तं
 भजंतीति २७ तत्रेति सुबोधम् २८ बाण इति आत्मारुधिरस्तद्युक्ते शिरसि देहे धातुषु कूटस्थे जीवे प्यात्मा मतः पुमानिति विश्वः धातुनारुधिरंगृत्यते स्वसुस्त्वद्रगिन्याः
 शूर्पणखायाः साहचर्यादूषणोपि रावणस्येदं रावणं रावणस्यामिषमित्यर्थः २९ क्लीबेति हे रामरणेषु प्राणत्राणाय याधीः सालज्जा प्रशांत्यै संघये सा क्लीबानामेव यथा

सप्रोद रावणारुषाविहितावलेपः सज्जो बभूव दृढ संगर बद्ध दीक्षः आपन्नभीति हरणव्यवसायिनां हि प्राणास्तृणं विपुलसत्त्वसहाय
 भाजाम् २७ तत्र रामो रतिलेभेन प्रिया विरहाद्वितः तत्सत्यं मनसि स्वस्थं रम्याणां रमणीयता २८ बाणो यं मम तादृकात्म शिरसि स्वातः
 स्वसुर्नासिका प्राणायामपरः स्वरत्रिशिरसां हुत्वादशास्याहुतिम् मारी चंचलं विधाय तदनुत्वा च म्य वारो निधिं भोक्तुं रावणमापिषं मृग
 यते भो दीयतां मे थिली २९ रावणस्तथापि सावज्ञम् क्लीबानामेव युद्धेषु प्राणत्राणाय रामधीः लज्जा प्रशांत्यै संसत्सु मूर्खाणां मिव मूकता ३०
 गगनमंडलमवलोक्य रेकालत्वमकाललब्धविभवः स्वैरसकामो भवशंभो भूषणनूतनैः शिवशिरोमाल्यैर्निजांगमुहुः किंचित् च विरिंच्य संचितु
 जगत्सर्गाय बीजं क्वचित्सन्नद्धः करवालभीषणभुजो युद्धाय लंकेश्वरः ३१ विद्वत्सु लज्जा प्रशांत्यै मूर्खाच्छादनाय मूर्खाणां मौनस्वीकारः तथा कातर्याच्छादना
 यसंधिरिति ३० रे इति अनवसरप्राप्तेश्चर्यः एतस्याशेषहननमैश्वर्यं हे विरिंच्य जगत्सर्गाय पुनः सृष्ट्यै बीजं संचितु गोपाय निःशेषेण नरान् हनिष्यामीति भावः ३१

अद्येति प्रकरणं सुबोधम् वागर्थः प्रतिपाद्यते वानिश्चये हे जानकि रामो यदि जीवति अद्य दारुणो रणे ममाधरा न्कामं यथेच्छं गृध्रः पास्यतीति द्वितीयो मुहुरर्थे कीदृशो रणे मंदिरे वीरशरणे ३२ रेरे इति बाणासनं चापं ३३ मंदोदरीति हाकष्टमागतम् अनेन रामेण दशाननोऽपि स्फुरं अ संशयं ईषज्जयः ईषत्कारो जयो यस्य ईषज्ज

राममाक्षिपति अद्य वा जानकी रामकामं पास्यति मंदिरे रणे वा दारुणो गृध्रो मधुरानधरान्मम ३२ तत्राशोकवनिकास्थितविमानमारुह्य जानकी रामशरणायोयुद्धं दर्शयति त्रिजटासरमान्च मंदोदर्यपि सुंदरी परिवृता लंकाचलशिरवरमारुह्य पश्यति रुद्रोऽपि समुद्रमध्ये एकेन चरणेनोपस्थितो युद्धं पश्यति देवाः सर्वे विमानाधिरूढाः नभोमंडलगताः युद्धं पश्यन्ति स्म रामः संहारभैरव इव क्रोधं नाटयति कालरुद्र इव रेरे निशाचरपते त्वरितं गृहाण बाणासनं त्रिदशदर्पहरं शरं च निर्वापयामि विरहाग्निममुं प्रियायामंदोदरीतरलनेत्रजलप्रवाहैः ३३ इति बाणान्स्पृशति मंदोदरी सभयं उत्पादयन्किमपि कौणपकोटिमंतस्तेजो हुताशनसमिधनसामिधेनीम् हस्तादकीमकृतबालतरः पृषत्कैरीषज्जयं स्फुटमनेन दशाननोऽपि ३४ यः ईषत्कारो जयो यस्य ईषज्जयत्वं द्योतयति यदायं बालतरोऽतिशय बालकः बाणैस्ता

तकामंतर्हृदये यस्तेजो भवोऽग्निस्तस्य समिधने सम्यग्निधनादाने सामिधेनी एध सिमाहारकोमंत्रः सामिधेनीतां अकृतस्वतेजोऽग्निदीपनकर्त्री एधोमंत्रः सामिधेनीति शाश्वतः कौणपाराक्षसास्तेषां कोटिमुत्पादयन् सन् किमप्यनिर्वचनीयबलं रक्षः कोटि अपायं तरुण इति भावः ३४ ७ ७

आकृष्टे इति युधिधनुष्याकृष्टे सतिरघुपतेः रामस्य वामः आयुधिहस्तः दक्षिणं आयुधिहस्तं अब्रवीदित्यन्वयः पाणावायुधिनहयोरिति शब्दशेषे आयुधानिधीयन्ते
रेखाद्वारेणास्मिन्नित्यायुधि बह्वृश्वलेयं पद्यजातिः स्वरयोगवियोगाभ्यामर्थदा बह्वृश्वलेति चित्तालं कृतौ दानादानसुभोजनेषु लंपुरतः पुरोवर्ती अधुना इत्थं
पृष्ठतो गगनं किं युक्तं वामान्यो दक्षिणहस्तः पुनर्वा मम ब्रवीत् हे वामरणे मम भीर्षयेन रावणवक्त्रपंक्तिं भेत्तुं प्रष्टुमागतोऽस्मीति शेषः इति वदन् सः दक्षिणः वो मंगलं द

रामभुजदंडः आकृष्टे युधिकार्मुके रघुपते वामो ब्रवीद् दक्षिणं दानादानसुभोजनेषु पुरतो युक्तं किमित्थं तव वामान्यः पुनरब्रवीन्मम न
भीः प्रष्टुं जगत्स्वामिनं क्षेमं रावणवक्त्रपंक्तिमितियो दद्यात्स वो मंगलम् ३५ रामः कुशिकसुतसपर्यादृष्टदिव्यास्त्रमंत्रोभृगुपतिसहयोद्वा
वीरभोगी न बाहुः दिनकरकुलकेतुः कौतुकोत्तानचक्षुर्बहुमतं रिपुकर्मा कौतुकी रामदेवः ३६ यद्रावणो बहुभिरेव भुजैः करोति तद्राघवः
प्रतिकरोति भुजद्वयेन कर्मद्वयं यदपि तुल्यफलं तथापि रक्षः पतेर्दशगुणं नरवीरतुल्यं ३७ तत्र मंदोदरी जानकी च रेरावणास्तमुपयातु
सहल्यार्कः श्रीराघवे समरमूर्ध्नि कृतप्रतिज्ञे मंदोदरी जनकजास्तनगावलंबिन्यर्के च कोरकवधूरिव चक्रवाकी ३८

यात् ३५ कुशिकेति तदारामदे
वः कौतुकी युद्धोत्सवी यात् इति शेषः वीराणां भोगाय योग्यो बाहू यस्य सः यद्वा वीरो रमणीयो भोगी नो वा सुकिस्तद्वा हूयस्य बहुमतं रिपुभिः कर्मशौर्यं यस्य सः ३६ ३७
रेरावणेति अद्यैनं हनिष्यामि इति प्रतिज्ञा अर्के अस्तनगावलंबिनि मंदोदरी जनकजा च अर्कशैलस्थे केंच च कोरकवधूरिवासीत् यथा च कोरी रात्रिमेवेच्छति चंद्रक

मृतानुभवात् तथानमंदोदरीरात्रोरक्षसानां बलातिशयात् तथा सीतारात्रोरक्षोतिशयात् रामप्रतिज्ञाभयादिति भावः ३८ एकस्मिन्निति स्वस्य छेत्तुः अनुनयाय
माच्छिंधीत्यादिस्तवाययत्रशिरःकर्तने एकस्मिन्नेव शिरसि कृत्ते अन्यच्छिरसि स्मिन्कृत्ते अन्यच्छिरोभावात् अनुभवाभावः छिन्नं छिन्नं मूर्धानं ३९ धनुरिति

रामः एकस्मिन्निनिपातेऽपि शिरसि क्रोधोपशांतिः कुतः किंतु स्वानुनयाय मूर्धानं निधनं दृष्टं नयत्रारिणा त्वत्तो मूर्धं बहुत्वतः फ
लमिदं सम्यङ्ग्यालभ्यते छिन्नं छिन्नमवेक्ष्य राक्षसपतेः स्वदुर्नयं ज्ञास्यसि ३९ रावणः अत्यंतद्रुततरश्रीरामबाणादिताड
नव्यग्रः धनुर्निस्त्रिंशादिप्रहरणगलच्छेदकुपितो दशास्यः स्वान्मूर्धोरधुपतिशरघातदलितान् करैरेकैरेकैर्नभसि भृशमादाय
युगपत्क्षिपन्नन्यैरन्यैश्च पलयति दौर्विंशतिमपि ४० रामः सावष्टंभम् कल्पांतं यत्कृतांतैरिव वरसमरप्रांगणे रामचंद्रो बाणैरुत्ती
र्णशाणैर्नवभिरपि दशग्रीवमूर्धो नवैव चिच्छेदालोक्य भूयः सपुनरपि नवान्विस्मितः सन्मुहूर्तं विश्रम्यागस्त्य दत्तं तदनु रिपुवधाया
ददे ब्राह्ममस्त्रम् ४१ एकेरेकैः करैः भृशं मूर्धः अन्यैरन्यैः करैर्भृशं नभसि विक्षपन् युगपदेव विंशतिं च पलयति ४० कल्पांत इति रामः रणे नवभि

र्णशाणैर्नवैव रावणस्य मस्तकान् चकृत् बाणासाफल्ये विशेषणद्वयं भूयः कर्तनानंतरं सरामः पुनः अभिनवान् नवी भूतानां लोक्य विस्मितः सन्मुहूर्तं विश्रम्यागस्त्य
दत्तं ब्रह्मास्त्रं आददे गृहीतवान् अत्रेयं कथा ब्रह्मणा स्ववरो दत्तो यावद्दशमो मध्यस्थो मूर्धानं विच्छिन्नस्तावदन्यानि शिरांसि कृत्तान्यपि अकृत्तानि भाविष्यंतीति ४१

पैतामहमिति पैतामहं ब्रह्मास्त्रं सः बाणः तत्तद्दयंभित्वा अस्य रावणस्य प्राणान्नीत्वा भुवि विवेशोत्पन्नयः ४२ सुगमंगधम् भिन्नेति अथ विप्रलम्भगुणकीर्तन
माविः करोति हे प्रिय तुभ्यं नमः किं भूताय भिन्ना नित्यानीन्द्रगजबन्धूनां सिंधुराणां गजानां शिरांसितेभ्यः संपाति तुंशीलं येषां तैः मौक्तिकैः कृत्वा शश्वत्या विजयप्रश

पैतामहं रघुपतिः समरेतिकोपाद्वाणं मुमोच तद्दयेदशकंधरस्य भित्त्वासतद्दुयशोपितशोणगात्रः प्राणान् विवेश धरणीतलम
स्य नीत्वा ४२ मंदोदरी सकल सुंदर सुंदरीभिः परिवृता गलदविरलनेत्रजलप्रवाहैः सीतापतेर्विरहानलेन सहलंकापतेः प्रतापानलं नि
र्वापयंती हाहाकारं घोरस्फूर्कारैः कुर्वंती झटिति त्रिकूटाचलादुत्पत्य समरभूमौ महानिद्रांगतस्य निजप्राणनाथस्य लंकापतेश्चरणक
मलयोर्निपत्य भिन्ने रावणबन्धुसिंधुरशिरः संपातिभिर्मौक्तिकैः शश्वद्भिश्च जयप्रशस्तिरचनावर्णावलीशिल्पिने नाकांतः पुरिकाकपो
लविलसत्काशमीरपत्रांकुरश्रीविन्यासविनाशभीषणभुजस्तंभाय तुभ्यं नमः ४३ हा प्राणेश लंकेश भूयिष्ठानि मुखानि चुंबति भुजै
र्भूयोपिरालिङ्ग्य ते चारित्र्यव्रतदेवतापिभवताकांतेन मंदोदरी हालंबोदरकुंभमौक्तिकमणिस्तोमैर्मैकावलीशिल्पे वागधर्मणिकस्य
भावतो लंकेंद्रनिद्रारसः ४४ स्तिरचनालिखनंतयुक्ताया वर्णावलीतस्याः शिल्पिने लेखकाय मजकुंभच्युतैर्मुक्ताहारैरेवात्मजयप्रशस्तिर्विलिखतीत्यर्थः नाकां

तः पुरिकानां स्वर्गांतः पुरस्थमृगदृशांकपोलेषु विलसत्कुंकुमपत्रस्यांकुरः चित्रंतत्रयः श्रीविन्यासः शोभाति शयः तस्य विनाशाय भीषणः भुजस्तंभाय ४३ भूयिष्ठा

नीति मंदोदरी ते भूयिष्ठानि बहूनि मुखानि च बतिकां तेन भवतारय विनाशाय ताभिर्भूयोभिर्बहुभिर्भुजैरालिङ्ग्यत इत्यन्वयः पतिव्रता देवी हे लं केंद्रं भवतोपि निद्रारसोयातः
हा कष्टं ऋणिनो निद्रारसाभावात् ऋणमेव द्योतयति लंबोदरः गजाननो गणेशस्तस्य कुंभयोः यो मौक्तिकसमूहास्तेर्ममयः एकावलीहारभेदः एकावत्येकयष्टिकेत्यम-
रः तस्याः शिल्पेऽभिनिर्माणे वाचा अधर्मणिकस्या स्थलं बोदरं विभियतवहारं करिष्यामीति वा उन्नमणा धमणौ द्वौ प्रयोक्तृग्राहकौ क्रमादित्यमरः ४४ एकेनेति अ-

एकेनैकसमुद्भूतो हरगिरिर्द्वाभ्यां त्रिलोकी जिताय स्याष्टादशभिर्भुजैरवसरः शस्त्रस्थनासादितः सोप्येनं द्विभुजं मनुष्यमहहक्र-
व्यादवीरोरिपुं प्राप्य व्यर्थं भुजोरणे विनिहतो देवाय तस्तस्मै नमः ४५ जातिर्ब्रह्मकुले प्रजो धनपतिर्यः कुंभकर्णो नुजः पुत्रः शक्रजयी स-
यं दशशिराः पूर्णाभुजां विंशतिः दैत्याः कामचरारथश्च विजयी पारे समुद्रं गृहं सर्वं निष्कलितं तथैव विधिना देवे बले दुर्बले ४६ कालेन वि-
श्वविजयी दशकंधरो भूद्रगाचलोद्भूतश्चंचलकुंडलाग्रः संस्कारमग्निदहनाय स एष कालश्चाज्ञां विना रघुपतेः पूवगौ निरुद्धः ४७ दु-
र्गे त्रिकूटः परिरवा समुद्रोरक्षां सियो धाधनदश्च विन्नं संजीविनीयस्य मुखाग्रविद्या सरावणः कालवशाद्दिनष्टः ४८

मति च स्य रावणस्य द्वाभ्यां भुजाभ्यां त्रिलोकी विजिता वशीकृता तयोरेकेन एषः हरगिरिः समुद्भूतः एकेनान्ये लोकजिता इति द्रष्टव्यं सोपि रावणः एनं रामं प्राप्य
व्यर्थं भुजः सन् येन देवेन विनिहतस्तस्मै देवाय नम इति ४५ जातिरिति श्लेषकः ४६ ४७ कालस्य सर्वतो दुर्निवारत्वं द्योतयति दुर्गमित्यादि पंचभिः पद्यैः ४८

इहेति शिवशिवेति कष्टं कष्टं तानि शिरांसिलुं ठंति चं च्वाक्षेपेणो तस्ततश्चालयंति रेजुः विलसंति स्म आविर्भवन्ति ४९ जनकतनयामिति रागी युद्धोत्साहवान्
समोजनकतनयां तद्वत्कालं कातः स्वशिविरे आनीय यद्वा योजनकतनयां तद्वत् रागी रागवान्यतः एवं भूते दशकंधरे हते सति सर्वे सुबोधम् ५० चापेति चा

इह खलु विषमः पुरा कृतानां भवति हि जंतुषु कर्मणां विपाकः शिवशिरसि शिरांसि यानि रेजुः शिवशिवतानि लुठंति गृध्रपादैः ४९
ततो लक्ष्मणवायुपुत्रौ विमाने जानकीमारोप्य सत्वरपानीतवन्तौ जानकीसंभ्रममुत्थाय लज्जां नाटयति रामः जनकतनयां तद्वत्
रागी हते दशकंधरे तदनु विरहज्वाला जालाकुलीकृतविग्रहः रघुपतिवृद्धो नाधो नोर्ध्वेनतिर्यगवेक्षते मुकुलितदृगं भोजहं हूः समाहितव
स्थितः ५० साश्च स्ववंश्यपरिजनलज्जया च हनूमा चा तर्जनिं किं चा पालिङ्गनभंगुरांगमदनन्यस्तैकहस्तां बुजं मध्ये मुष्टिनिविष्टपं
चकशरं बिभ्राणमन्यत्करे वीरश्रीनरवरक्षतैरिव नवैर्बाणव्रणैरेकितं वीरं राममवस्थितं प्रणामत प्रोन्मथ्य लंकाभटं ५१ जानकीस्य ग
तं तापच्छेदसुधाकरस्तनुभृतां क्रोधानलां भोधरः सागसारविवेकशोकभवनं हर्षस्य बीजाश्रयः कालव्यालविषस्य गारुडमणिर्धैर्यं
द्रुमारामभूः कैवल्यप्रतिभूर्धत्तसुकुतैरामस्य सत्संगमः ५२ पालिङ्गनेन भंगुरं यदंगं तेन मदनमिव अन्यत्करे द्वितीयहस्ते मुष्टेर्मध्ये मध्यममुष्टिनि
विष्टोयः पंचकशरः शरपंचकस्तं बिभ्राणं यद्वा पंचकं पंचात्मकं रावणदेहं तद्वत् शरः पंचकशरः वीरश्रीर्विजयलक्ष्मीस्तस्यानरवक्षतैरिव तमिति प्रसिद्धं ५१ कालेति बी

जमाश्रयभूतं अन्यथां कुरजातेर्बीजवर्दनुपलब्धिप्रसंगः स्यात् मोक्षजनयिता मोक्षदइति सुबोधं ५२ ननु चिराभीष्टप्राप्तौ कथमस्य धैर्यमित्यत आह तत्रेति रामस्तत्र तस्यां सीतायां रतिं यत्तु तस्मात्सत्यमेव न न्यनिच्छुश्चेत्प्रियाविरहादितोऽपि न तु तस्मिन् सौंदर्यादिति चेन्न रम्याणां वस्तूनां रमणीयता तदनुभावः स्वस्थे मनसि भवति न तु व्यग्रे अ

इति रघुपतेश्चरणकमलयोः शिरोमधुकरेण मकरंदमनुभवितुमिच्छति रामः उपसृत्य साशंकं हेमहांतोजनाः यद्यपि प्रियापतिव्रता तथापि चिरं परमं दिव्यमंतरेण कथं मां स्मृष्टुमर्हति इत्याकर्ण्य रामवाक्यादाकाशादवतरंति स्म ब्रह्मादयः ततो दिव्योपकरणं नाटयति तत्र रामो रतिलेभेन प्रियाविरहादितः यत्सत्यं मनसि स्वच्छे रम्याणां रमणीयता ५३ जानकी सत्वरं ज्वलत्पावकमुपगम्य भो भगवन् पावक मनसि वचसि काये जागरे स्वप्नमार्गे यदि मम पतिभागो राघवादन्यपुंसि तदिह दह ममांगं पावकं पावकत्वं सुललितफलभाजां त्वंहि कर्मैकसाक्षी ५४ इति ज्वलती ब्रह्मनां तराले देहं निक्षेप अथवानरभराः सत्यं कालहुताशनस्य वहतो जिह्वा तिलीलासरस्यंगारे सरसीरुहं कमलधूरा लोक्य सीताननं शुद्धेयं जनकात्मजेत्यभिदधौ तावन्तु कीशेश्वरैः फूलकाररवैरपूरितं भासा तावन्तु भोमडलं ५५ तो रामसीतादिव्यग्रह

णादिनाव्यग्रत्वं सुबोधं ५३ सुबोधं ५४ सत्यमिति कमलभूः ब्रह्मा हुताशनस्य जिह्वा ज्वालास्तापं कथं एव लीलारसः क्रीडार्थं सरसितस्मिन् सीताननमेव सरसीरुहमालोक्य इयं सीता शुद्धा इत्यावेदयन् अवद देवतावत्कीशेश्वरैः सुग्रीवादिभिः फूलकारशब्दैर्न भोमडलं रभासात्वरया अपूरितं कीदृशस्य कालहुताशनस्य सत्यं यथार्थं शुद्धा शुद्धनिर्ण

यंवहतः ज्ञापयतः किंभूतेजिह्वालीलासरसि अंगारे अंगारप्रचुरे अत्रैवार्थेवाशब्दः अनुव्यवधानात्कथमडागमः अत्रोक्तं कविकामधेनौ धातवः शब्दप्रत्य
येपि उपसर्गाः धातुसंज्ञाः स्युः धातुत्वाद्डागमः कीशोस्त्रीवानरेभिस्साविति विश्वः सुबोधम् ५५ ५६ श्रीरामेति सीतायाः विनोदार्थेवाप्रीतिस्तया बहुतरं

श्रीरामः सानंदं वह्निंगताया जनकात्मजायाः प्रोत्फुल्लराजीवमुरवं विलोक्य उवाच रामः किमहोसुरादीनंगारमध्ये जलजं वि
भाति ५६ जानकी सानंदं श्रीरामोदयिता विनोदविपुलप्रीतिप्रभूतीभवत्प्रस्वेदांबुकणावृतस्य कमले दिव्योत्थिता जानकी आग
म्याशु ससंभ्रमं बहुतरां भक्तिंदधाना पुनस्तत्पादौ मणिकंकणोज्ज्वलकरानैव स्पृशत्यद्भुतम् ५७ अहल्यावच्चरणस्पर्शमात्रेण कंकण
मणयोपियोषितो माभूवन्निति भावः सुग्रीवो रामं विज्ञापयति देव इयमियं त्वयि दानव नंदिनी त्रिदशनाथ जितः प्रसवस्थली कि
मपरं दशकंधरगोहिनी त्वयि करोति करद्वययोजनम् ५८ रामो नम्राननो भूत्वा किमाज्ञापयति महाभागामंदोदरी धन्या रामत्वया
माता धन्यो रामत्वया पिता धन्यो रामत्वया वंशोपरदारान्न पश्यसि ५९ भवत्प्रस्वेदांबुकणालंकृतं आस्य कमलं यस्य एवंभूते रामे सति स्व

यमपि दिव्यादग्निशपथात् उत्थिता ससंभ्रमं सादरमपि शीघ्रमागम्य तत्रापि दृढभक्तिवती सती रामपादौ न स्पृशति अद्भुतमित्यर्थे एव प्रयोगः अस्पर्शहेतुं द्योतयति म
णिकंकणोज्ज्वलकरेति ५७ अथास्याः पितृपुत्रपतितो महत्वं द्योतयति इयमियमिति इयमियमित्यादरे वीप्सा त्वयि निमित्तं अपरं करद्वययोजनादन्यत् किन्न किमपि ५८

ह. ना.
१०३

अत्रेति नागपाशबंधनं रावणशक्त्या अर्थोन्ममेति ६० अथ हनूमदुपकृतिं श्रावयन् रावणमयमाह हंतीति हंतिप्रहरतीति ज्वलितः कुशोल्पतरः कपिरिति श्रुत्वा ब्री

साधुरामसाधु अतः परं मम कागतिः रामः महाभागेन खलुराक्षसीनां सहगमने धर्मः अतस्त्वया विभीषणालयमास्थाय लंकां च
लेराज्यं चिराय भुज्यतामिति विभीषणं लंकाधिपत्या भिषेकं नाटयति ततो रामः आत्मानं पुष्पकविमाने जानकीं चारोप्य समरभूमिं
दर्शयति प्रिये जानकी पश्य अत्रासीत् कणिपाशबंधनविधिः शक्त्या भवद्देवरेगादं वक्षसिताडिते हनुमता द्रोणाद्रिरत्राहतः दिव्यैरि
द्रजिदत्र लक्ष्मणशरैर्लोकान्तरं प्रापितः केनाप्यत्र मृगाक्षिराक्षसपतेः कृत्वा च कंठादवी ६० हंतीति ज्वलितः कुशः कपिरपि ब्रीडावनम्रा
ननोलीलालंघितवाहिनीपतिरिति श्लाघाचलकंधरः रामस्यायमितीर्ष्या कलुषितः पश्यन् प्रिये त्वत्कृते विक्रामत्यनिलात्मजे दशमु
खः कंकामवस्थां गतः ६१ जानकीसविस्मयं भो प्राणनाथ तथाविधा हृनां तात्कथमिहागतः रामः सहर्षं प्रिये जानकी निवासः कांता
रे प्रियजनवियोगादिरधिको धनुर्मात्रत्राणं रिपुरपि धुरीणः पलभुजां अकूपारं पारे वसति च सकात्र प्रतिकृतिर्न मित्रं सुग्रीवो यदित
दियतीराधवकथा ६२

इयावनम्राननं यस्य वाहिनीपतिः समुद्रः तरिनी वाहिनीसिंधुरिति हलायुधः सर्वं सुबोधम् ६१ हनूमदुपकृतिमुक्त्वा सुग्रीवो
पकृतिं कथयन् आत्मनः कृतज्ञतां भाविष्करोति निवासेति कांतारे अतिदुर्गमे एतेनान्यजनसंगमोपि निरस्तः तद्वियोगमनोव्यथायासः पलभुजामां साशिनां धुरी

णः अनेनमनुष्यमक्षयत्वमुक्तम् सचरिपुः पुनः अकूपारंपारे समुद्रंपारे वसति एतन्निपातः अत्रैतादृश्यवस्थायां काप्रतिवृत्तिः कः प्रतीकारः परंतु यदि सुग्रीवो मित्रं न स्यात् तदाराधयस्व मम कथा एतावती वनस्थो रामस्तद्गार्या रावणेन हतेति ६२ पश्येति हे प्रिये पश्य चंद्रमा उदेति चंद्रस्त्वा सर्वः प्रफुल्लति तथा कामश्चेति हर शिरोभूषणं कला रूपेण एतेनात्र रुद्रयोगादेव वियोगिदाहकत्वमुक्तं तारा एव मौक्तिकानि तेषां हारस्य मध्यमुख्यरत्नं रत्निकां च्यामध्यमणिः एतेनास्य दर्शनात् का

अत्रांतरे चंद्रोदयः बभूव रामः देवि पश्य पश्योदेति वियोगिनो दिनमणिः शृंगारदीक्षामणिः प्रोदानंगभुजंगमस्तकमणिश्चंडीश चूडामणिः तारामौक्तिकहारनायकमणिः कंदर्पसीमंतिनीकांचीमध्यमणिश्चकोरतरुणीश्चिंतामणिश्चंद्रमाः ६३ रामः प्राचीनः स्मृतविरहव्यथातिभीतः काकुत्स्थः कृतकुतुकाक्षिमिललीलः संपूर्णेशशिनिचिरायलग्नदृष्टेः प्रेयस्याः स्थगयति लोचने कराभ्यां ६४ अत्र रात्रौ सुखसुप्ताः सर्वे यथास्थानं प्रातः रागत्य विभीषणः रामपादौ प्रणम्य देव किंकुर्वाणपयोधिसेवितगृहोद्यानामुदेस चंतोलंकेयं रघुवंशविक्रमकथाबीजप्ररोहस्थली देवेनात्र दशाननस्य दशभिश्छिन्नैः शिरोभिः क्रमादेकैकेन शतं शतं शतमखस्यामो दितादृष्टयः ६५

पके लोरत्यतिशयोद्योतितः चिंतामणित्वेन संयोगिनीनां केलिप्रदीपकत्वमुक्तं ६३ प्राचीनेति रामः प्रेयस्याः लोचने कराभ्यां स्थगयति - आच्छादयति नेत्राच्छादने हेतुमाह संपूर्णेशशिनिचिरं लग्नादृष्टिर्यस्याः आत्मन्याच्छादकत्वहेतुमाह प्राचीना पूर्वकालीना स्मृता यामृगनिदानाविरहव्यथा तथा

ह. ना.

१०४

भीतः आच्छादने वेदगध्यमाह कृताकुतुकार्थेनिलयनज्ञानार्थं अक्षिनिमीलनस्यलीलाक्रीडनं येन सः कनकमृगवन्मृगांकमृगमपि याचयिष्यतीति भावः ६४
किमिति अत्रलोकरीत्यासुरवाभावः रामगुणस्मरणात् सुखं द्योतयन्नाह हेरघुवंश इयं लंका किं सुरवायनकस्मैचिदिति किमाक्षेपे अल्पसुखायेयं कीदृक्लंका स
र्वतः उपकुर्वाणोयः पयोधिस्तेन सेवितानि गृहोद्यानानि यस्यां सा नानोपकारगंभीरः कुर्वाणो नापरः सुरवीति शाश्वतः अत्रापि रत्नासनदुर्गविधायित्वनानाजनसे
वनादिनोपकारता अथानिच्छां द्योतयति यत्र देवेन भवता रावणस्य छिन्नेर्दशभिः शिरोभिः क्रमादेकेन शिरसा इन्द्रस्य शतं शतं दृष्टयः मोदिताः सुरिवनः कृताः स

रामस्ततस्तत्कालयोग्योपकरणैश्चुत्रचामरादिभिर्विभीषणं संभाव्य पुनरयोध्यां राज्यभोगाय प्रस्थितः तत्र सुग्रीवः देव वा
जिघ्रातस्पुरप्रहारदलितक्षोणीरजोभिर्युतः सां द्वैर्जीर्णकपोतकंठरुचिभिर्यो मेदमास्तीर्यते किंचानेककरीन्द्रगंडविलसद्दानांबुधा
राघनं संग्रामं प्रथयंत्यमीपरिमलप्रोद्गारिमंदानिलाः ६५

हस्त्रनयनत्वात् अत्रेच्छायामाशब्दः कोपेच्छयोर्मा इष्टः स्यादिति हेमी रघुवंशशब्दोऽत्रापि रघु
वंशस्य याविक्रमकथासौवर्बीजंतस्योत्पादकं स्थलं यस्यां सा ६५ वाजीति हेरामवाजिघ्राताः अश्वसमूहास्तेषां रघुरप्रहारेण दलिताचूर्णीकृतायाक्षोणीतस्थारजोभिरिदमग्रतो
दृश्यं योम आच्छाद्यते किंभूतैः वृद्धकपोतकंठस्यैवरुचिर्येषांतैः किंचान्यदपि अमीपरमलवाहिनीमंदवायवः संग्रामं प्रथयंति सर्वतः कथयंति परिमलप्रापकत्वात् किंभूतं
संग्रामं अनेके ये करीन्द्राः गजास्तेषां गंडेष्वः सकाशात् विगलंति च तानि दानानि च मदजलानि तेषां धाराभिर्घनइव सवर्षे घनपंकिलं वारेणुमदैक्यात् एतत्कटगंधेन सर्वतोद्यापि
रणस्य तात्कालिकत्वमिति भावः ६६

दृष्ट इति सकौतुकं स्वयंपृष्टे रामे परं विस्मिते सति व्यावृत्तं समुद्रदर्शनान्निवर्तितं मुखमेव चंद्रोयस्थाः सा ६७ रामोद्धिं दर्शयति स्मात्वेति ते सेतुशैलाः समु
द्रवेलागिरयः पुरस्तादृश्यंते किंभूताः निशिज्वलद्भिः ओषधीनां निवहैः तदंशस्थिताः समुद्रजलस्थायिनः कपीनां शिबिराः अवमोचनास्तान् स्मारयितुं शीलं ये

ततः समुद्रे सेतुमासाद्य जानकी भोप्राणनाथार्यपुत्र दृष्टोयं सरितांपतिः प्रियतमकास्ते स सेतुः परं केति केति मुहुर्मुहुः सकुतु
कंपृष्टे परं विस्मिते अत्रासीदयमत्र नात्र किमिति व्यग्रे निजप्रेयसि व्यावृत्तास्य सुधानिधिः समभवन्मंदस्थिता जानकी ६७ मुखदर्शन
क्षुब्धजलधिकलोलैराच्छादितस्य सेतोः प्रकटनाय मुखव्यावृत्तिरिति भावः स्मात्वा पीत्वा दरीभिर्जलधिमथ चिरादृष्टमेनाकबंधुप्री
तिप्रौढाश्च पूरद्विगुणमहिमभिर्निर्झरैः पूरयंतः ये विन्यस्ताः पुरस्तान्निशि निशि निवहै रौषधीनां ज्वलद्भिस्ते दृश्यंते तदंशस्थितक
पिशिबिरस्मारिणः सेतुशैलाः ६८

पांते के ये विन्यस्ताः सेतुबंधनार्थं कीदृशाः दरीभिः जलधिं स्मात्वा पीत्वा निर्झराः प्रस्त्रवणान् पूरयंतः आपोस्त्री निर्झ
राद्वयोरिति धरणिः कीदृशीभिर्दरीभिः चिरादृष्टोयः मेनाक एव बंधुस्तस्मिन्वाप्रीतिस्तया प्रौढा ये अश्रवस्तैर्द्विगुणो महिमायासांताः यद्वा दरीभिर्जलधिं पूरयत
इति योज्यं पूरणहेतुः चिरादृष्टेति किंभूताः सेतुशैलाः निर्झराः प्रस्त्रविणः ६८ यदेति अयमपांभर्ता समुद्रः हारावल्याः वलयस्य च लक्ष्मीवितनुते विस्तारयति
अत्र हेतुमाह दूरादापतितुं शीलं येषां एव भूतानि त्रिदशयुवतीनां नेत्राणितेभ्यः सकाशात्सु लभां मुखेन लब्धुं योग्यां अयमर्थः यदा मंडलीरुतश्रेणीभूतदेवस्त्रि

ह. ना.

१०५

यः केनापिकौतुकेन एनं पश्यंति तदास्त्रीपंक्तिरेव हारावलीतत्र ये रश्मयः वलयानितदंतः पातिमंडलानियदेतां लक्ष्मीं वितनुते तदास्य सेतुर्महानाटक इव महानृत्य
मिव भवति सेतौ हेतुमाह माणिक्याश्च स्फटिकाश्च कनकग्रावाणश्च तद्युक्तैः शिखरैः अशून्यात्मानिर्मितशरीरः माणिक्यादिषु देवस्त्रीप्रतिबिंबाक्षेपवत्त्वेन नृत्यमिव
दृश्यत इति भावः महानाटकोपि ईदृग्भवति महानाटकः हारेण वलयेन चलक्ष्मीं वितनुते बद्धंगनाबद्धबाहुप्रेक्षणं हारकोमतस्तदंतरालपंक्तिस्थविक्रियावलयं

यदा दूरापातित्रिदशयुवतीनेत्रसुलभामपांभर्ता हारावलयलक्ष्मीं वितनुते तदायं माणिक्यस्फटिककनकग्रावशिखरैरशून्यात्मा
सेतुर्भवति महानाटक इव ६९ जगाम रामः सहसीतया स्वां पुरीमयोध्यां सहवानरैर्द्रैः प्रत्यागतैस्तेभिरतादिभिश्च राज्येभिषिक्तो मु
निभिश्चिराय ७० हिल्लैकां हरशेखरप्रणयिनीं पीयूषभानोः कलां दिक्पालावलिमौलिभूषणमणीर्गृहीतसर्वानपि तैः कांचीरचि
ताचिराय बहुशः श्रोणीतटे जानकी गायंती निजमंजुसिंजितगिरात्वद्भिक्कमाडंबरम् ७१

वदितिसंगीतमुक्तावल्यांदूरादापातीत्यादि पूर्ववत्
नः किंभूतो नाटकः माणिक्यंयः स्मितेर्भावः कटाक्षैः स्फटिकोमतः अंगहारत्वसंजातो हेमजन्मा चतुर्विधइत्यपि संगीते एतेषां ग्रावाः अभिनयनानितेषां शिख
रैराधिक्षैः अशून्यात्मा पूर्णः ग्रावोभिनयनं हारइति धनंजयः पुनः किंभूतः सेतुः तत्प्रमाणबद्धः क इव अपांभर्ते एव मुभयथावर्णनीयं मये व व्याख्यातं अन्यदप्यु
त्थमप्रसन्नैः ६९ ७० ७१ रामेति यद्यद्वीत्यादिकं यतइति यदित्रैलोक्यनाथोसितथापि गुरोर्वालिनः वचः वैरं न त्यात्यं वैरं वाचोवचो नित्यमिति विश्वः ७२

पश्येति त्वदभिमतं त्वयानुमानितं सैन्यं स भवानपिरंगावतारे अवतरतु येन त्वया तातोहतः पितृनिधनं नाशं अनुस्मृत्य एकेन दोष्णा सुग्रीवादिभिः सार्द्धं मश्ना
मि ७३ श्रुत्वेति सकरुणः रामः लक्ष्मणोपितं वालिनं निरपराधिनमाहतं मत्वा पुरतो गदाग्रे कृतांजलिपुटो बभूव ७४ आकाशेति एनं रामं मथुरावतारे कृष्णरूपि

अंगदः अकस्माद्दानरभटेभ्यः समुत्पत्य पितृहंतारमवलोक्य क्रोधं नाटयति दोस्तं भास्फालकेलिमभिनीय रामचंद्रत्वयादि
ष्टं यद्यत्तत्तन्मया कृतं यतस्त्रैलोक्यनाथोऽसि न च त्याज्यं गुरोर्वचः ७२ पश्य श्रीरामचंद्रत्वदभिमतमहोलक्ष्मणेनापि पूर्णतूर्णं रंगा
वतारे वतरतु स भवानाहतो येन तातः सुग्रीवेणांजनेयप्रमुखभटचमूचक्रवालेन सार्द्धं त्वामेकेनांगदो हि पितृनिधनमनुस्मृत्य म
श्रामि दोष्णा ७३ श्रुत्वांगदस्य महतीं समरप्रतिज्ञां ते चुक्षुः कपिचमूपतयः सरमाः सौमित्रिरप्यनपराधिनमाहतं तं मत्वा कृतां
जलिपुटः पुरतो बभूव ७४ आकाशे आकाशवाण्यभवदेवमहोसवालीदाशो हनिष्यति पुनर्मथुरावतारे श्रुत्वा विलोक्य रघुनंदनवा
नराणां कारुण्यमंजलिपुटं सरणान्निवृत्तः ७५ अंगदः पितृवधप्रतीकारो भविष्यतीति सानंदं कोपमपहाय शान्तिमेत्य रामं स्तौति
देव अकर्णमकरोच्छेषं विधिर्ब्रह्मांडभंगधीः गुणानाकर्ण्य रामस्य शिरः कंपभयादिव ७६ णं वाल्ये वदाशः व्याधरूपधारी कैवर्ते दाशधी
वरावित्यमरः इति वाणीं श्रुत्वा रघुनंदनस्य तथावानराणां च कारुण्यं यथास्यात्तथांजलिपुटमवलोक्य रणान्निवृत्त इति ७५ अकर्णमिति एतेन गुणा

ह. ना.
१०६

नामनोहारित्वमुक्तं कंपोत्र सात्विकः यद्यपिशेषशिरः कंपनेन त्रैलोक्यमेव नश्यति तथापि तदुपरि स्थानां हविर्देयाभावाद् द्वाण्डभंगउक्तः ७६ कूर्म इति दीपि
कादीपकेनात्र प्रतापवर्णनं सुबोधमेव अंगयष्टिर्दीपिकादंडः ७७ कैलासेति हेक्षितिपते राघव तस्यास्तव कीर्ते स्तराकः आनंत्यमस्ति तदा को नंततायांना
तडागोपि भृशाधमे इति धरणिः कस्याः यस्याः कैलासो निलयः स्थानं तुषारशिखरी हिमवान् विंदिः उपवेशस्थानं विंदिस्तंभोपवेशनाविति विश्वः हिमरुचिश्च

हनूमान् कूर्मः पादौ गयष्टिर्भुजगपतिरसौ भोजनं भूतधात्री तैलापूरः समुद्राः कनकगिरिरयं वृत्तवर्तिप्ररोहः अर्चिश्चंडां
शुरोचिर्गगनमलिनिमाकज्जलंदत्थमाना शत्रुश्रेणी पतंगाज्वलतिरघुपते त्वत्प्रतापप्रदीपः ७७ कैलासो निलयस्तुषारशिखरी
विंदिर्गिरीशः सरवास्वर्गंगा गृहदीर्घिका हिमरुचिश्चंद्रोपलोदर्पणः क्षीराब्धिर्नवपूरतंकं किमपरं शेषस्तु शेषत्विषो यस्यास्यादिह
राघवक्षितिपते कीर्ते स्तराकस्तव ७८

द्रोपलः चंद्रकांतपाषाणश्च दर्पणो मुकुरः पूरतंकं तराकः शेषोनंतः शेषत्विषो गदीप्तयः शेषशब्दादन्योप्य
र्थः यस्य स्यादिति पाठे तव कीर्ते स्तराकः तडागः स्यात् अस्तु यस्य तडागस्य कैलासो निलयः नितरां लीयते येन सजलांतस्तंभः हिमवान् विंदिर्बहिस्तंभः गि
रिशोरुद्रः सरवा तदधिष्ठाता देवः गृहदीर्घिका तदंतरालकुंडः चंद्रः चंद्रोपलोपि दर्पणः तदंतर्गवाणः चंद्रोपलेति जात्येकत्वम् दर्पणो ग्रावमुकुराविति धनंज-
यः नवपूरतंकं जलयुक्तखानितदेशः नवपानीययोर्नव इति विश्वः पूरतंकं जलखानितमिति हेमी शेषदीप्तयः संतुरेतस्य नास्त्येवानंतत्वात् ७८ ७९

क्रांतेति हेरावणाहंत त्वकीर्तिरेवहंसी भूवलसंक्रांत्वाभ्रांत्वा अत्रात्मपूर्त्यभावात् ब्रह्मलोकंगता ब्रह्मलोकमिति वक्ष्यमाणार्थावगमाद्ब्रह्मते सापितत्रया
त्वागत्वा ब्रह्मणो योमरालोहं सस्तत्संगमवशाद्दर्भिण्यभूत् तथाकीर्तिहंस्यागंगासमीपेशीतद्युते मंडलमुक्तं जनितंतदेतद्भाति किंभूतं मंडलं कुंदवदवदातमुज्ज
लं पुनः किंभूतं विशांकुरं विशाः कमलनालतंतवः अंकुरानालस्थानीयायस्यतत् ततं विशालं यद्वा विशांप्रजानांकुर आनंदोयस्मात्तत् लोकाल्हादकमिति कुरआ

क्रांत्वाभूवलसंदशास्यदमनत्त्वकीर्तिहंसीगतासापि ब्रह्ममरालसंगमवशात्तत्रैवगभिर्ण्यभूत् यात्वाव्योमतरेगिणीपरिसरेकुं
दावदातं त्वया मुक्तं भाति विशांकुरं ततमिदं शीतद्युते मंडलम् ७९ रामराम महावीरकेवयंगुणवर्णने यत्कीर्तिकामिनी भालेकस्तूरी
तिलकं नभः ८० लक्ष्मीस्तिष्ठति तेगेहे गचिभाति सरस्वती कीर्तिः किंकुपितारामयेन देशांतरंगता ८१ रामत्वद्भुजदंडडिंडिमडम
त्कारप्रतापानलज्वालाजर्जरकीर्तिपारदघटीविस्फोटिता बिंदवः भोगींद्राः कतितारकाः कतिकविक्षीराब्धयः कत्यपि प्रालेयाचलपां
चजन्यकरकाः कर्पूरकुंदैर्दवः ८२

नंदवेदयोरिति विश्वः एतेनैतद्गणितं गर्भमोचनोदकंगंगाकुंदाः जन्यकर्माणि विशांकुरं नालश्चंद्रः पुत्रइति सर्वे कीर्तेरेतो
स्पन्ना इति ध्वनिः ७९ रामेति एतेन कीर्तेरानंत्यमुक्तं ८० लक्ष्मीति अयं व्यंजकः अनेन कीर्तेर्दूरगाभित्वमुक्तं ८१ रामेति हेराम त्वद्भुजयोर्दिंडिमाया डमत्कारेण श-
ब्देन रामो विश्वजयीति घोषणं दिंडिमास एव डमत्कारो धमनशब्दः तद्युक्तश्चासौ प्रतापानलश्च तस्य ज्वालाभिर्जर्जराविदलीकृताया कीर्तिरेव पारदघटी सा विस्फोटि

तारवन्डीकृता अमीतस्थाः बिंदवः जाता इति शेषः केः मीमोगीन्द्रा इत्यादयः हिमगिरयः पांचजन्यः शंखः करकः शेषनागः शेषपिकरकः पुमानिति नाम शेषे ८२
 ८३ खद्योतेति हेरघुपते इत्यमुक्तरीत्या तवयशो वर्णयतः मम नभ इत्यर्थे चकारः इति स्मृतेर्गोचरं स्मरणगोचरमभूदिति इति किं यस्मिन् नभसि सवितारव
 द्योतदीप्तिमातनोति शशीजीर्णमर्कटिकागेहप्रभामाश्रयति तारादयो मशकतामायाति तच्च नभः शुभे तवयशसि मवदाचरते ततः कारणाद्वाचोमुद्रि

अत्युक्तौ यदि न प्रकुप्यसि मृषावादनचेन्नन्यसेत द्रुमोद्भुतकीर्तनेन रसिना केषां न कंडयते रामत्वत्तरुणप्रतापदहनज्वालावलीशो
 पिताः सर्वे वारिधयस्ततोरिपुवधूनेत्रांबुभिः पूरिताः ८३ खद्योतद्युतिमातनोति सविताजीर्णो नभालयच्छायामाश्रयते शशीम
 शकतामायाति तारादयः इत्येव वर्णयतो नभस्तवयशो यातं स्मृतेर्गोचरं यच्चास्मिन् नभस्य ते रघुपते वाचस्ततो मुद्रिताः ८४ कृत्वामैरुमु
 लूखलं रघुपते वृंदेन दिग्घोषितां स्वर्गे गामुशलेन शालय इव त्वत्कीर्तयः कंडिताः तासां शशिरसौ तुषारशिखरी तारागणास्तत्कणाः प्रोद्य
 त्पूर्णसुधां शुबिंबमसृणज्योत्स्नाश्च तत्सांसवः ८५ ताः वर्णनसामर्थ्यायोगात् आकाशानंत्यत्वात् त्वद्यशसोऽप्यानंत्यमुक्तं ८४ कृत्वेति हेरघुपते.

दिश एव घोषितस्तासां वृंदेन मेरुमेवो लूखलं कृत्वा स्वर्गे गेव मुसलं तेन त्वत्कीर्तयः शालय इव कलमा इव कंडितानि स्तुषीकृतास्तासां कीर्तीनामसौ तुषारशिखरी हिमवा
 नराशिरभूत् तारागणस्तत्कणाः यथा तंदुलकणा भवन्ति तद्वत् प्रोद्यंश्चासौ पूर्णसुधां शुश्च तस्य बिंबस्य चामसृणानि बिडाज्योत्स्नास्ता एव तत्सांसवः धूलीस्थानीयाः

अथांगदो राम बाहु प्रशस्तिमनुवर्णयति समुद्रताविति हे राम यद्यस्मात् समकालमेव एकदैवरावणस्य यशः प्रतापावेव पुष्पवंतौ सूर्याचंद्रमसौ तव तुभ्यं संप्रदा-
नेषष्ठी समुद्रतौ सम्यगुदितौ एकयोक्त्या पुष्पवंतौ दिवाकरनिशाकरावित्यमरः चकारात् अरेः रावणस्य चापो धनुरेव शेषः शिवः मदोगर्वोपिशेषोनंतः एतावपि
समकालमेव समुद्रतौ द्वितीयचकारात् पुनः शेषग्रहणं हर्यनंतशिवाः शेषा इति शाश्वतः सूर्याचंद्रमसौ रुद्रानंतौ च एकत्रस्थिताः प्रलयमेव कुर्वन्ति तदनिष्टशां-
त्यै तेभ्यश्चतुर्भ्यो य अनिष्टस्तस्य शांत्यै त्वत्स्वद्रुमेव तीर्थं जातं त्वत्स्वद्रुमाश्रित्य सर्वे नष्टा इति भावः प्रतापमदचापस्तु शरीरपर्यंता एव तद्यतिरेकेन यशसः स्थि-

समुद्रतौ यत्समकालमेव यशः प्रतापो तव पुष्पवंतौ रामारिचापश्च मदश्च शेषस्त्वत्स्वद्रुमतीर्थं तदनिष्टशांत्यै ८६ किंचित्कोपकलावि-
लासविभवव्यावल्गुमूर्तेर्भुजो विक्षेपादकरो निशाचरबलं प्रत्यर्थिनां यत्पुरः क्रंदत्फेरु रटत्फेरु विघटहारु स्फुटद्गुगुलुप्रकीड-
त्कपिनिश्चसत्फणिरटद्दिल्लीभ्रमद्द्वीपिच ८७

तिरस्ति तदपि सीताहरणान्नष्टं यद्वा स्पष्टमेव यत्समकालमेव तुभ्यं रावणः यशः प्रतापो समुद्रतौ
अरिचापो मदश्च समुद्रतौ तेभ्यो यदनिष्टं तच्छांत्यै त्वत्स्वद्रुमतीर्थमेव शेषः समर्थो जातः तन्नाशेष्यवशिष्यत इति शेषः ८६ किंचिदिति किंचित्तुच्छायाकोपकला-
तस्याविलासस्य यो विभवस्तेन व्यावल्गुविगतमावल्गुनं यस्याः सा मूर्तिर्यस्य तत्संभुद्धौ हेतुच्छकोपविलासागाधरामंतव भुजः प्रत्यर्थिनां रावणेन्द्रजिदादीनां वि-
क्षेपात् हननात् निशाचरबलं रक्षः सैन्यं यदिति प्रसिद्धं तत्तथा अकरोत् कथं तदाह क्रंदंतः फेरवः शिवाः यस्मै तदकरोत् फेरुः शिवा सृगालस्त्रीति विश्वः सप्तवि-

शेषणैः सैन्यं विशिनष्टि ररंतः कफेर बोयस्मैतत् कंकः कफेरुर्वज्रांग इति विश्वः पुनः किंभूतं विघटंति मज्जमानानि दारूणि येन तत् तत्पातेन वृक्षपातप्रसंगात्
स्फुरत् धूषितो गुग्गुलुः यत्र तच्छिरोग्रहणात् देवीनां महोत्सवे गुग्गुलुधूपः प्रकीडिताः कपयो येन तत् इदं कस्य इदं कस्येति शिरश्चालनं कीडनं निश्चसन्नतिमा
रेण फणीशोषो येन तत् ररंत्यो आक्रोशंत्यो राक्षस्यो राक्षसस्त्रियो यस्य तत् भिल्लीरक्षः स्त्रियामपीति चरकः अमंतो द्वीपिनो व्याघ्रायस्य तत् द्वीपिना व्याघ्रगृ
धयोरिति हैमी ८७ रावणबलमुद्दिश्य न हि जयिनो रामस्य बलमुद्दिशति सैन्येति वृत्रद्रुहो महेंद्रस्य सावाहिनी सा सेना ज्ञानविकारिणो ज्ञाने रामादात्मनि धनज्ञाने

शैत्यं ज्ञानविकारिणो न हि भवेद् वृत्रद्रुहो वाहिनी ये हृस्वा रणलंपटं भुजयुगं दृष्टं पुनस्तावकं यस्याश्चित्यबलं स्थलीकृतसरिन्नाथः
पुवंगेश्वरैः क्रांतो भूरिभयेन यत्र शिशिराय स्यामयूरवारवैः ८८ रामः प्रस्थाप्य तां वानरवीरसेना तत्कालयोग्याभरणप्रदानैः भुन
क्ति राज्यं निजबंधुवर्गैः समं ससीतः सह लक्ष्मणश्च ८९ सति विक्रियमाणस्य रावणस्य भुजयुगं दृष्ट्वा पटं आत्मविस्तारं शैत्यं औष्ण्याभावं आनय

त्प्रापयामास पटश्च विस्तारे साकायस्यां इन्द्रसेनायां रवेरपि मयूरवाः शिशिराजाताः सैन्यरेणु बहुलान्छादकतया घर्माभावाच्छिरस्त्वम् पुनः पाश्चात्यैरावणादिभि
स्तावकं भुजयुगं दृष्टं तेषां त्वद्रुजेन भये इति भयन्नभवेन्न किंतु भवेदेव कर्मणि सप्तमी कीदृशं भुजयुगं अरणं भीतशरणं लातीति अरणलंभीता भयदमिति किं भुज
युगमित्यपेक्षायामाह पुवंगेश्वरैः सुग्रीवादिभिः यस्य त्वद्रुजयुगस्य बलमाश्चित्य स्थलीकृतश्चासौ सरितां नाथश्च भूरियथा स्यात्तथा क्रांतः आक्रांतः गतो वा उत्तीर्णः

इत्यर्थः क्रमुचादविक्षेणे इन्द्रजयी रावणः त्वामासाद्य नष्ट इति भावः ८८ प्रेतिभुनक्ति अभोजीत् भूते वर्तमानता ८९ राम इति अथोक्तानुगदपूर्वकं सीता
निष्कासनमनुवर्णयति रिपुवधाद्धेतोः निर्वासिता अयोध्यामध्यतो वाल्मीके राश्रमं प्रस्थापिता सीता अत्रेयंकथा प्राप्त राज्ये न रामेण कदाचिन्नतकंधरः पृष्ठः म-
दीयं वृत्तं लोके कीदृगिति मुहुर्मुहुः पृष्ठेन तेनोक्तं सर्वशुभं यशः परंतु चिररक्षोगृहस्था सीता संग्रहात् गृहीतमसत्वमिति ततो किं वदंती भीतेन रामचंद्रेण दत्ता
ज्ञौ लक्ष्मणो वाल्मीके राश्रमं तथा दोहदत्वेन पूर्वमेव वृत्तं त्यक्तवानिति ९० वनेति लंका समरे सुखेन हतं मां मारुतिर्हन्तूमानजीवयत् अतएवात्तवैरः कृतवैर इवेति

रामो दाशरथिर्दिवा करकुले तस्यां गता जानकी नीता सा दशकंधरेण वनतो लंकालयं लुप्य रा रामेणापि कपींद्र संगमवशादंभो निधिं
लीलया बध्वा पर्वतमालया रिपुवधा दानीय निर्वासिता ९० तत्र त्यक्तसीतो लक्ष्मणो विलपति वने विमोक्तं जनकस्य कन्यां श्रोतुं च त
स्याः परिदेवितानि सुखेन लंका समरे हतं मां जीवयन् मारुतिरात्तवैरः ९१ दुःखं द्योतयति वरत्यादिना सर्वे इदानीं तस्यां रामवीर्यं द्यो
तयितुमाह

इदानीमहमेव दुःखेन मरिष्यामीति भावः ९१ पशुरपीति प्रसवकाले पशुरपिमृगः मृगीनां हाति तत्रानुरक्तश्च मृगेंद्रस्य सिंहस्य शब्देन च
कितोपि देहपातमंगीकृत्य मृगस्तिष्ठति भीतस्यानुरक्ते रमावात् अयं राम रुच्यक्तवानेव तत्र विचिकित्सति अयं राम अरघुः रघुवंशजन्मानतेषां निर्दयत्वाभावात्
इयमप्यजानकी जनकजान तस्यांतद्विरहेण प्राणधारणयोगात् आवां राम लक्ष्मणयोः मध्ये यदि सराम एव तस्याः विरहे न जीवति तर्हि वेधानिर्दयोस्ति सी

तानिर्वासनात् रामलोकांतरप्रापकत्वाच्च ९२ रामेव धनुर्देवे दुर्लभ्यत्वमाह येन तस्य रामस्यैकैकमसाधारणं किं वर्णयते कर्मानंतत्वनियमात् अतो देवमेव
वर्णय येन सोऽप्येतादृक् बलोपिरामः सहस्रैव कथां प्रापितः रामो वतीर्य रावणं हत्वा वैकुण्ठं गत इति कथं वा वशिष्ठा एतन्नृतराज्यस्य रामस्य वैकुण्ठगमनमुक्तं ९३ अ
थैनं महानाटकमुपसंहरन् श्रवणफलमाह रम्यमिति कांडाः बाणाः तेषां शौण्डेन प्रावीण्येन व्याप्तं धनुर्वेदवैदग्ध्यमिति ब्रह्मांड एव भांडं पात्रं तत्र पुण्ये रणशि

पशुरपि न मृगो मृगी मृगेंद्रध्वनिचकितः प्रसवक्षणे जहाति अयमरघुरजानकीयमावांयति न स जीवन्ति निर्दयो हवेधाः ९२ यद्गुणं
धनुरीश्वरस्य समरे यज्जामदग्न्योजितस्त्यक्ता येन गुरोर्गिरावसुमती सेतुः पयोधौ कृतः एकैकं दशकंधरक्षयकृतो रामस्य किं वर्णयते देवं व
र्णय येन सोऽपि सहसानीतः कथा शेषताम् ९३ रम्यं श्रीरामचंद्रप्रबलभुजग्रहतांडवं कांडशौण्डेन ब्रह्मांडं भांडं रणशिरसि महानाटकं पाद
वाब्धिं पुण्यं भक्तां जनेयप्रविरचितमिदं यः शृणोति प्रसंगात्मुक्तो सोऽसर्वपापाद रिभटविजय रामवत्संगरेषु ९४ चतुर्दशभिरेवां कैर्भुव
नानिचतुर्दश श्रीमहानाटकं धत्ते केवलं ब्रह्मनिर्मलम् ९५

रसि पादवाब्धिं रणमार्गागारं सुबोधम् ९४ चतुर्दशभिरिति महानाटककर्ता चतुर्दशसंख्याकानि भुवनानि प्रति ब्रह्ममोक्षं धत्ते प्रापयति एकैकां कवर्णनादे
कैकलोकस्य मोक्षः स्यात् किंपुनः सर्वस्य श्रवणयेति भावः किं भूतं ब्रह्म केवलमित्युक्तम् ९५

अंक

[OrderDescription]
,CREATED=21.05.20 09:49
,TRANSFERRED=2020/05/21 at 10:33:33
,PAGES=219
,TYPE=STD
,NAME=S0003016
,Book Name=M-2999-HANUMANNATAK SATIK
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF

FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF

FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF

FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF

FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF

FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,FILE86=00000086.TIF
,FILE87=00000087.TIF

FILE88=00000088.TIF
,FILE89=00000089.TIF
,FILE90=00000090.TIF
,FILE91=00000091.TIF
,FILE92=00000092.TIF
,FILE93=00000093.TIF
,FILE94=00000094.TIF
,FILE95=00000095.TIF
,FILE96=00000096.TIF
,FILE97=00000097.TIF
,FILE98=00000098.TIF
,FILE99=00000099.TIF
,FILE100=00000100.TIF
,FILE101=00000101.TIF
,FILE102=00000102.TIF
,FILE103=00000103.TIF

FILE104=00000104.TIF
,FILE105=00000105.TIF
,FILE106=00000106.TIF
,FILE107=00000107.TIF
,FILE108=00000108.TIF
,FILE109=00000109.TIF
,FILE110=00000110.TIF
,FILE111=00000111.TIF
,FILE112=00000112.TIF
,FILE113=00000113.TIF
,FILE114=00000114.TIF
,FILE115=00000115.TIF
,FILE116=00000116.TIF
,FILE117=00000117.TIF
,FILE118=00000118.TIF
,FILE119=00000119.TIF

FILE120=00000120.TIF
,FILE121=00000121.TIF
,FILE122=00000122.TIF
,FILE123=00000123.TIF
,FILE124=00000124.TIF
,FILE125=00000125.TIF
,FILE126=00000126.TIF
,FILE127=00000127.TIF
,FILE128=00000128.TIF
,FILE129=00000129.TIF
,FILE130=00000130.TIF
,FILE131=00000131.TIF
,FILE132=00000132.TIF
,FILE133=00000133.TIF
,FILE134=00000134.TIF
,FILE135=00000135.TIF

FILE136=00000136.TIF
,FILE137=00000137.TIF
,FILE138=00000138.TIF
,FILE139=00000139.TIF
,FILE140=00000140.TIF
,FILE141=00000141.TIF
,FILE142=00000142.TIF
,FILE143=00000143.TIF
,FILE144=00000144.TIF
,FILE145=00000145.TIF
,FILE146=00000146.TIF
,FILE147=00000147.TIF
,FILE148=00000148.TIF
,FILE149=00000149.TIF
,FILE150=00000150.TIF
,FILE151=00000151.TIF

FILE152=00000152.TIF
,FILE153=00000153.TIF
,FILE154=00000154.TIF
,FILE155=00000155.TIF
,FILE156=00000156.TIF
,FILE157=00000157.TIF
,FILE158=00000158.TIF
,FILE159=00000159.TIF
,FILE160=00000160.TIF
,FILE161=00000161.TIF
,FILE162=00000162.TIF
,FILE163=00000163.TIF
,FILE164=00000164.TIF
,FILE165=00000165.TIF
,FILE166=00000166.TIF
,FILE167=00000167.TIF

FILE168=00000168.TIF
,FILE169=00000169.TIF
,FILE170=00000170.TIF
,FILE171=00000171.TIF
,FILE172=00000172.TIF
,FILE173=00000173.TIF
,FILE174=00000174.TIF
,FILE175=00000175.TIF
,FILE176=00000176.TIF
,FILE177=00000177.TIF
,FILE178=00000178.TIF
,FILE179=00000179.TIF
,FILE180=00000180.TIF
,FILE181=00000181.TIF
,FILE182=00000182.TIF
,FILE183=00000183.TIF

FILE184=00000184.TIF
,FILE185=00000185.TIF
,FILE186=00000186.TIF
,FILE187=00000187.TIF
,FILE188=00000188.TIF
,FILE189=00000189.TIF
,FILE190=00000190.TIF
,FILE191=00000191.TIF
,FILE192=00000192.TIF
,FILE193=00000193.TIF
,FILE194=00000194.TIF
,FILE195=00000195.TIF
,FILE196=00000196.TIF
,FILE197=00000197.TIF
,FILE198=00000198.TIF
,FILE199=00000199.TIF

FILE200=00000200.TIF
,FILE201=00000201.TIF
,FILE202=00000202.TIF
,FILE203=00000203.TIF
,FILE204=00000204.TIF
,FILE205=00000205.TIF
,FILE206=00000206.TIF
,FILE207=00000207.TIF
,FILE208=00000208.TIF
,FILE209=00000209.TIF
,FILE210=00000210.TIF
,FILE211=00000211.TIF
,FILE212=00000212.TIF
,FILE213=00000213.TIF
,FILE214=00000214.TIF
,FILE215=00000215.TIF

FILE216=00000216.TIF
,FILE217=00000217.TIF
,FILE218=00000218.TIF
,FILE219=00000219.TIF
,